

**ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ**

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : Σ.ΚΟΛΙΑΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**"ΔΙΕΡΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΔΑΦΙΚΩΝ
ΥΛΙΚΩΝ ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΑΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ"**

ΦΟΙΤΗΤΗΣ :ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

ΑΘΗΝΑ 1988

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περιεχόμενα	1,2
Σκοπός	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	4
ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΕΔΑΦΩΝ.....	4
1.1 Γενικά-Ορισμοί	4
1.2 Σταθεροποιητές-Μηχανισμοί σταθεροποίησης	6
1.2.1 Γενικά σχόλια	6
1.2.2 Σταθεροποίηση με τσιμέντο.....	7
1.2.2.1 Γενικά σχόλια.....	7
1.2.2.2 Μηχανισμός δράσεως τσιμέντου	8
1.2.2.3 Αποτελέσματα σταθεροποίησης με τσιμέντο.....	10
1.2.2.4 Αξιολόγηση και κριτήρια καταλληλότητας για σταθεροποίηση με τσιμέντο.....	13
1.2.2.5 Κατασκευή	20
1.2.3 Σταθεροποίηση με άσβεστο.	22
1.2.3.1 Γενικά.....	22
1.2.3.2 Μηχανισμός δράσης ασβέστου	23
1.2.3.3 Αποτελέσματα σταθεροποίησης με άσβεστο	25
1.2.3.4 Αξιολόγηση και κριτήρια καταλληλότητας για σταθεροποίηση με άσβεστο.....	31
1.2.3.5 Κατάλληλοι εδαφικοί τύποι για σταθεροποίηση.....	33
1.2.3.6. Κατασκευή σταθεροποιημένης στρώσης με άσβεστο.....	34
1.2.4 Σταθεροποίηση με Ασφαλτο.....	36
1.2.4.1. Γενικά	36
1.2.4.2. Μηχανισμός δράσης ασφάλτου.....	38
1.2.4.3. Αποτελέσματα σταθεροποίησης με ασφαλτικά υλικά.....	39
1.2.4.4. Καταλληλότητα εδαφικού υλικού.....	39
1.2.4.5. Καταλληλότητα ασφαλτικού υλικού	41
1.2.4.6. Βελτίωση του σταθεροποιημένου υλικού με ασφαλτικά υλικά.....	48
1.2.4.6. Κατασκευή σταθεροποιημένου υλικού με ασφαλτικά υλικά.....	49
1.2.5 Σταθεροποίηση με ιπτάμενη τέφρα.....	50
1.2.5.1 Γενικά.	50
1.2.5.2. Χημική σύνθεση Ι.Τ.	51
1.2.5.3 Φυσικές ιδιότητες των Ι.Τ.	54
1.2.5.4. Μηχανισμός δράσης ιπτάμενης τέφρας	56
1.2.5.5. Αποτελέσματα σταθεροποίησης με ιπτάμενη τέφρα	60
1.2.6. Ειδικές μέθοδοι σταθεροποίησης οδοστρωμάτων	62
1.2.6.1. Γενικά.....	62
1.2.6.2. Χημικοί σταθεροποιητές.....	63

1.2.θ 3. Φυσικοί σταθεροποιητές.....	84
1.2.θ 4 Μηχανικοί σταθεροποιητές.....	85
1.3. Κατασκευή.....	85
1.3.1 Γενικά.....	85
1.3.2. Μέθοδος επί τόπου αναμίξεως.....	85
1.3.3. Κατασκευή σε σταθερή εγκατάσταση.....	86
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	87
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	87
2.1. Υλικά.....	87
2.2. Παρασκευή – Συντήρηση δοκιμών.....	88
2 2. Εργαστηριακά αποτελέσματα ειδικού βάρους.....	70
2 3. Εργαστηριακά αποτελέσματα ορίων ATTEMBERG.....	71
2.3.1.Ορια ATTEMBERG εδαφικών δειγμάτων.....	71
2.3.1.Ορια ATTEMBERG των μγμάτων των αργίλων μετά την προσθήκη Ι.Τ.	73
2.4. Εργαστηριακά αποτελέσματα κοκκομετρικής αναλύσεως.....	73
2.5. Κατάταξη εδαφικών δειγμάτων.....	76
2.6. Δοκιμή Proctor – Βέλτιστη υγρασία – Ξηρή πυκνότητα.....	77
2.6.1. Σχόλια.....	103
2.7. Αντοχή σε μονοαξονική (ανεμπόδιση) θλίψη.....	104
2.8 Μέτρο ελαστικότητας.....	116
2.9. C.B.R	138
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	161
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ	161
3.1 ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ.....	161
3.2 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ.....	161
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	168
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	168
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α	167
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β	170
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ	174
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ	178
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε	193
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ	204
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η	208
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ	212
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	214
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	324

ΣΚΟΠΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ

Ο σκοπός της διπλωματικής αυτής είναι η διερεύνηση των δυνατοτήτων χρησιμοποίησης ιπτάμενης τέφρας με επιτόπου εδαφικά υλικά για την κατασκευή στρώσεων έδρασης και αναβαθμισμένων στρώσεων.

Η χρησιμοποίηση των επιτόπου εδαφικών υλικών (ακόμα και αν αυτά είναι ακαιάλληλα στην φυσική τους κατάσταση ως υλικά οδοστρωσίας) και η πλήρης αποφυγή της μεταφοράς κατάλληλων εδαφικών υλικών μειώνει το κόστος κατασκευής του έργου σε σημαντικό βαθμό. Η παρατηρούμενη αύξηση των αντοχών προκαλεί την μείωση του πάχους των οδοστρωμάτων του χρόνου αποπεράτωσης του έργου και τελικά μείωση του κόστους .

Επιπλέον η χρησιμοποίηση της ιπτάμενης τέφρας δημιουργεί τις προϋποθέσεις οικονομικής αξιοποίησης της .Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι η ιπτάμενη τέφρα χρησιμοποιήθηκε στην φυσική της κατάσταση χωρίς καμία περαιτέρω κατεργασία (λειοτρίβιση , ομογενοποίηση κ.λ.π.) με αποτέλεσμα την ελαχιστοποίηση του κόστους αγοράς της τέφρας (κόστος μεταφοράς , κόστος αγοράς κ.λ.π.) .

Στην μελέτη αυτή έγινε μία προκαταρκτική προσπάθεια προσδιορισμού όλων εκείνων των δεικτών που απαιτούνται για την διασταλόγηση των οδοστρωμάτων (αντοχή σε μονοαξονική θλίψη σε αντιδιαμετρική θλίψη (εφελκυσμός) CBR μέτρο ελαστικότητας) . Η αξιολόγηση θα οδηγήσει στην κατανόηση της δράσης της ιπτάμενης τέφρας και αν δύναται η χρησιμοποίηση της ως σταθεροποιητής.

Από την θέση αυτή θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Α.Σακελαρίου προϊστάμενο του Τομέα Εδαφομηχανικής και Δομικών Υλικών (ΤΕΔΥ) του Κέντρου Δοκιμών Ερευνών και Προτύπων (ΚΔΕΠ) τόσο για την προμήθεια της ιπτάμενης τέφρας από τον ΑΗΣ Καρδιάς όσο και για της συμβουλές και την καθοδήγηση του στο αρχικό στάδιο της μελέτης αυτής.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τις Μ.Κατσάκου και Ε.Κυρκιλή επιστημονικές συνεργάτιδες του εργαστηρίου οδοστρωμάτων για την βοήθειά τους στο υπολογισμό του μέτρου ελαστικότητας καθώς και άλλων πειραματικών δοκιμών (κόπωση-ατελής δοκιμή)

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου κύριο Σ.Κάλιο για τις υποδείξεις του και την συμβολή του στην διαφόρων προβλημάτων που δημιουργήθηκαν κατά την διάρκεια της μελέτης αυτής συνεργασία που είχαμε .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΕΔΑΦΩΝ

1.1 Γενικά-Ορισμοί

Ως σταθεροποίηση ενός εδαφικού υλικού ορίζεται κάθε μηχανική φυσική ή φυσικό-μηχανική επεξεργασία με την οποία βελτιώνονται οι μηχανικές ιδιότητες του υλικού (1). Τέτοιες επεξεργασίες είναι :

- a. Η συμπίκνωση ενός εδάφους με την βοήθεια οδοστρωτήρων όπου επιχειρείται να τακτοποιηθούν οι κόκκοι του εδαφικού υλικού στην πυκνότερη δυνατή διάταξη και με λιγότερα κενά αέρος .
- b. Η προσθήκη και ανάμιξη (σταθεροποιητών) υλικών όπως τσιμέντου , άβεστου , ασφάλτου , πτάμενης ιέφρας κ.λ.π. σε ένα έδαφος και η συμπίκνωση του με την βέλτιστη υγρασία και η συντήρηση του για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα.
- c. Οι θερμικές και οι ηλεκτρικές επεξεργασίες ορισμένων εδαφών.

Στόχος της σταθεροποίησης είναι η στρώση που προκύπτει να έχει αυξημένη ευστάθεια δηλαδή να μην υφίσταται σημαντικές παραμορφώσεις υπό την επίδραση των φορτίων των οχημάτων καθώς και ανθεκτικότητα στις καιρικές συνθήκες (πλάτος , μέγαλη , υγρασία , μέγαλη ξηρασία) .

Οι ιδιότητες του σταθεροποιητή καθώς και ο μηχανισμός σταθεροποίησης αποτελούν τη βάση για την επιλογή του τύπου και της ποσότητας του σταθεροποιητή . Λόγοι που υπαγορεύουν τη χρήση σταθεροποίησης είναι οι κάτωθι :

1. Μέτριο υπέδαφος
2. Οριακά υλικά βάσης
- 3 Έλεγχος σκόνης
4. Έλεγχος υγρασίας
5. Διάσωση παλαιών οδών
6. Ανακατασκευή αναβαθμισμένων βάσεων με μεγάλη φέρουσα ικανότητα

Η σταθεροποίηση χρησιμοποιείται για τη βελτίωση μέτριου υπεδαφους και έτσι ελαττώνεται το απαιτούμενο πάχος του οδοστρώματος . Συχνά συναντάμε οριακά υλικά βάσης (μεγάλης πλαστικότητας) που γίνονται καιάλληλα για χρήση με την ελάττωση του δείκτη πλαστικότητας , πράγμα που επιτυγχάνεται με

την προσθήκη σταθεροποιητών (άσβεστον , πσιμέντου Portland , ιπτάμενης τέφρας , ασφάλτου , ασφα-
πικών γαλακτωμάτων , χλωριούχου καλίου και ασβεστίου , οργανικών κατιονικών ουσιών) . Διάφορες
χημικές ουσίες χρησιμοποιούνται από πολλά χρόνια που συγκρατούν την υγρασία σε ένα έδαφος και επι-
ιδέονται τη συγκράτηση της κατάλληλης υγρασίας συμπίκνωσης κατά της ξηρής εποχής . Αντίθετα μερι-
κά εδάφη περιέχουν μεγάλο ποσοστό υγρασίας με αποτέλεσμα να παρουσιάζονται δυσκολίες στην συ-
μπύκνωση . Έτσι οι πρόσμιξεις σταθεροποίησης (σταθεροποιητές) χρησιμοποιούνται για την "ξήρανση"
ων εδαφών αυτών [7].

Η εκλογή της κατάλληλης πρόσμιξης εξαρτάται από το σκοπό για τον οποίο προορίζεται . Η ποσότητα
του σταθεροποιητή προσδιορίζεται γενικά με την βοήθεια εργαστηριακών δοκιμών που προσομοιάζουν
τις κλιματολογικές συνθήκες ή με δοκιμές αντοχής.

Τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα των μεθόδων σταθεροποίησης είναι :

- Παρέχουν την δυνατότητα χρησιμοποίησης υλικών τα οποία στην φυσική τους κατάσταση θα ήσαν
ακατάλληλα στην κατασκευή οδοστρωμάτων . Έτσι μπορούν χρησιμοποιηθούν επιτυχώς υλικά που
βρίσκονται κοντά στην θέση των εργασιών . με αποτέλεσμα την αποφυγή μεγάλων δαπανών για την
μεταφορά κατάλληλων υλικών από μακρινούς θάλασσους .
- Μπορεί να δοθεί οικονομική λύση όταν απαιτείται η κατασκευή ενισχυμένων στρώσεων με μεγαλύτε-
ρη φέρουσα ικανότητα όπως σε περιπτώσεις οδοστρωμάτων με αυξημένες επιπονήσεις ή στην πε-
ρίπτωση κλιματολογικών και χρονικών δυσχερειών , με ταυτόχρονη μείωση του συνολικού πάχους
του οδοστρώματος , της ασφαλικής στρώσεως κυκλοφορίας κ.λ.π. .

Το μοναδικό μειονέκτημα των σταθεροποιημένων εδαφικών υλικών (που δεν έχει πλήρως αντιμετω-
πιστεί) είναι η ανάπτυξη εγκάρσιων ρωγμών λόγω συστολής . Η ταχύτητα εμφάνισης και διάδοσης των
ρωγμών μεταβάλλεται ανάλογα με το πάχος των επιφανειακών στρώσεων και το εύρος των θερμοκρα-
σιακών μεταβολών . Συνήθως σημαντικές μεταβολές της θερμοκρασίας έχουν ως αποτέλεσμα την ταχύ-
τερη ανάπτυξη ρωγμών με μεγαλύτερο εύρος . Η τελειοποίηση τεχνικών αποκατάστασης των ρωγμών
κατά τα τελευταία χρόνια καθώς και η χρησιμοποίηση αυξημένου πάχους επιφανειακής ασφαλικής
στρώσης για την αποφυγή τους καθιστούν το πρόβλημα λιγότερο σημαντικό .

Διακρίνονται γενικά δύο μέθοδοι σταθεροποίησης :

1. Η μέθοδος της επιτόπου ανάμιξης .
2. Η μέθοδος της ανάμιξης σε κεντρική μονάδα αναμίξεως .

Οι διάφορες φάσεις που απαιτούνται γενικά για την κατασκευή μιας σταθεροποιημένης στρώσεως με
την μέθοδο της επιτόπου αναμίξεως είναι :

1. Διαμόρφωση της επιφάνειας της στρώσεως στο σωστό υψόμετρο
2. Αναδόχλευση του εδάφους και θρυμματισμός των σβώλων αργίλου
3. Διανομή του σταθεροποιητού στην επιφάνεια της στρώσης ομοιόμορφα
4. Ανάμιξη εδάφους και σταθεροποιητών μέχρι ομογενοποίησης του μίγματος
5. Προσθήκη νερού μέχρι την επίτευξη της βέλτιστης υγρασίας
6. Συμπύκνωση του μίγματος
7. Τελική διαμόρφωση της επιφάνειας

Αντίστοιχα υπάρχουν και οι φάσεις κατά την σταθεροποίηση υλικών σε κεντρική εγκατάσταση όπου γίνεται η ανάμιξη των υλικών και έπεται η μεταφορά του μίγματος στο εργοτάξιο.

1.2 Σταθεροποιητές-Μηχανισμοί σταθεροποίησης

1.2.1 Γενικά σχόλια

Οι τύποι σταθεροποιητών –προσμίξεων που περιλαμβάνουν συγκολλητικές ουσίες, τροποποιητικές ουσίες, ουσίες που συγκρατούν το νερό, ουσίες που καθυστερούν τη ροή του νερού. Η συμπεριφορά κάθε μίας από αυτές τις προσμίξεις διαφέρει πολύ από των άλλων. Κάθε μία προορίζεται για την ειδική της χρήση και υπόκεινται στους δικούς της περιορισμούς. Τα κυριότερα συγκολλητικά υλικά που χρησιμοποιούνται είναι το τσιμέντο, η άσβεστος, η ιπτάμενη τέφρα, μίγματα ιπτάμενης τέφρας – άσβεστου, μίγματα τσιμέντου – ιπτάμενης τέφρας και η άσφαλτος.

Το τσιμέντο Portland έχει χρησιμοποιηθεί με μεγάλη επιτυχία για τη βελτίωση χαλικόστρωτων οδών καθώς και για την σταθεροποίηση φυσικών εδαφών. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για στρώσεις βάσης και υπόβασης όλων των τύπων. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε κοκκώδη εδάφη, ιλυώδη εδάφη και ισχνές αργίλους αλλά δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε οργανικά υλικά. Εφόσον το μίγμα εδάφους τσιμέντου δείχνει αυξημένη αντοχή σε σύγκριση με το φυσικό υλικό συχνά χρησιμοποιείται στην κατασκευή βάσεων.

Ένα άλλο συγκολλητικό υλικό που χρησιμοποιείται είναι η υδράσβεστος. Η άσβεστος αυξάνει την αντοχή του εδάφους κυρίως με την ποζολανική ενέργεια που είναι ο σχηματισμός πυριτικών και αλουμινο-συγκολλητικών ουσιών. Το υλικό αυτό είναι αποτελεσματικό όταν χρησιμοποιείται σε ισχνές αργίλους και πλάσινικά λεπτόκοκκα πλάσινικά εδαφικά υλικά.

Η ιπτάμενη τέφρα έχει γενικά μεγάλη περμεκτικότητα σε πυρίτιο και αργίλιο και για το λόγο αυτό η προσθήκη ιπτάμενης τέφρας συνοδεύεται με την ποζολανική αντίδραση-ενέργεια. Γενικά η ποσότητα ιπτάμενης τέφρας που απαιτείται για ικανοποιητική σταθεροποίηση είναι σχετικά μεγάλη και για το λόγο αυτό η χρήση της περιορίζεται σε περιοχές όπου δικαιθύνονται μεγάλες ποσότητες ιπτάμενης τέφρας σε χαμηλό κόστος.

Το τσιμέντο και η άσβεστος μεταβάλλουν την υδάτινη στρώση των εδαφικών κόκκων, αλλοιώνουν τους κόκκους της αργίλου μέχρι ενός βαθμού και ελαττώνουν τον δείκτη πλαστικότητας των εδαφών. Μικρές ποσότητες ασφαλικών υλικών προστίθενται σε αδρανή μέτριας διαβάθμισης, όπου η αποστολή του ασφαλικού υλικού είναι η καθυστέρηση της απορρόφησης υγρασίας από την άργιλο που περιέχεται στο μίγμα εδάφους-αδρανών. Αυτά τα υλικά τροποποίησης χρησιμεύουν καλύτερα για οριακά υλικά στρώσεων βάσης.

Η επόμενη κατηγορία σταθεροποίησης περιλαμβάνει στεγανωτικά υλικά, από τα οποία τα κυριότερα είναι τα ασφατικά υλικά, που επενδύουν τους κόκκους του εδάφους ή αδρανούς και έτσι καθυστερούν ή

εμποδίζουν τελείως την απορρόφηση υγρασίας . Η ασφαλική σταθεροποίηση είναι κατάλληλη για ημι-κοκκώδη εδάφη .

Μερικές χημικές ουσίες αυξάνουν την απορρόφηση νερού . Περιλαμβάνουν χλωριούχο ασβέστιο και χλωριούχο νάτριο . Τα υλικά αυτά ελαττώνουν την πίεση των υδρατμών του εδαφικού υλικού και υποβιβάζουν το σημείο παγοπληξίας . Έτσι μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μέσο κατασκευής ώστε να καθυστερήσουν την εξάτμιση του εδαφικού νερού κατά τη συμπύκνωση ή σε μερικές περιπτώσεις να εμποδίσουν την πύξη του νερού .

1.2.2 Σταθεροποίηση με τσιμέντο

1.2.2.1 Γενικά σχόλια

Η σταθεροποίηση του εδάφους με τσιμέντο γίνεται με ανάμιξη τσιμέντου Portland σε κονιοποιημένο έδαφος υπό συνθήκες βέλτιστης για συμπύκνωση υγρασίας οι οποίες θα προκαλέσουν στην συνέχεια την σκλήρυνση του τσιμέντου και την δημιουργία ενός σιερικού υλικού . Οι παράγοντες που επηρεάζουν τις φυσικές ιδιότητες του μίγματος εδάφους-τσιμέντου περιλαμβάνουν κύριο εδάφους , ποσότητα τσιμέντου , βαθμό ανάμιξης , χρόνο ωρίμανσης-συντήρησης και ξηρή πυκνότητα του συμπυκνωμένου μίγματος .

Επειδή η ενυδάτωσή του τσιμέντου καθιστά το μίγμα εδάφους – τσιμέντου σκληρό υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί με επιτυχία ως στρώση βάσης σε οδούς χαμηλής κυκλοφορίας . Ένας σημαντικός παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι ο χρόνος συντήρησης του συμπυκνωμένου μίγματος εδάφους τσιμέντου καθώς είναι απαραίτητο να περάσει ο απαραίτητος χρόνος συντήρησης πριν δοθεί η οδός στην κυκλοφορία . Η συμπεριφορά των οδών που κατασκευάστηκαν με τον τρόπο αυτό βελτιώνεται σημαντικά αν προστεθεί μία ελαφρύ επιφανειακή στρώση που αποτελείται από μία σφραγιστική επάλειψη ή επιφανειακή βελτίωση για να εμποδιστεί η εξάτμιση του νερού ανάμιξης και η φθορά από την κυκλοφορία .

Η σταθεροποίηση των εδαφών με τσιμέντο αποσκοπεί είτε στην δημιουργία ενός σκληρού και ανθεκτικού κατασκευαστικού μίγματος είτε στην τροποποίηση μερικών ανεπιθύμητων ιδιοτήτων τους όπως η πλαστικότητα η διαπερατότητα κ.λ.π.

Ανάλογα με την ποσότητα νερού και τσιμέντου καθώς και σταθεροποιημένου εδάφους που προκύπτει έχουμε τα παρακάτω είδη μιγμάτων εδάφους – τσιμέντου :

- Συμπυκνωμένο (σταθεροποιημένο) μίγμα εδάφους - τσιμέντου** Αυτό περιέχει επαρκές τσιμέντο για την σκλήρυνση του μίγματος καθώς και επαρκή υγρασία τόσο για την ικανοποιητική συμπύκνωση όσο και για την ενυδάτωση του τσιμέντου . Καθώς το τσιμέντο ενυδατώνεται οι κόκκοι του εδάφους συνδέονται μεταξύ τους και να απαιτείται μεγαλύτερη δύναμη για να επιβληθούν παραμορφώσεις . Έτσι έχουμε μία ημιάκαμπτη κατασκευή η οποία παρουσιάζει ανθεκτικότητα στις καιρικές συνθήκες και μεγάλη φέρουσα ικανότητα . [2 , 8]
- Βελτιωμένο έδαφος με τσιμέντο** Είναι μίγμα εδαφικού υλικού , τσιμέντου και νερού που παρουσιάζει μορφή μη σκληρυθέντος υλικού . Με την προσθήκη του τσιμέντου απλά βελτιώνονται οι ιδιότητες

(π.χ. πλαστικότητα , υδατοαπορροφητικότητα κ.λ.π.) χωρίς να αυξάνονται η φέρουσα ικανότητα και η διατμητική αντοχή του . [2 , 8]

- α. **Πλαστικό μίγμα εδάφους τσιμέντου**. Είναι μίγμα εδαφικού υλικού , τσιμέντου και νερού ώστε το μίγμα να έχει μορφή κοινού σκυροδέματος όπου διαστρώνεται με διαστρωτήρα και συμπτυκνύεται με δόνηση . Διαφέρει από το συμπτυκνυμένο με τσιμέντο έδαφος στην περιεκτικότητα σε νερό και τσιμέντο αφού το τελευταίο έχει τόσο νερό όσο χρειάζεται για την συμπίκνωση του μίγματος με οδοστρωτήρα και για την ενυδάτωση του τσιμέντου. Αυτό μοιάζει ως προς την σύσταση και την συνεκτικότητα με το σκυρόδεμα αλλά διαφέρει στην περιεκτικότητα τσιμέντου (πολύ μικρότερη) και στο ότι τα αδρανή του εδάφους σπάνια εκπληρώνουν τις προϋπαθέσεις των αδρανών του σκυροδέματος . Χρησιμοποιείται σε περιοχές μεγάλων κλίσεων [2 , 8]

1.2.2.2 Μηχανισμός δράσεως τσιμέντου

Τα τρία βασικά συστατικά του τσιμέντου είναι [13,14,15]:

- Το πυριτικό τριασβέστιο $3\text{CaO} \cdot \text{SiO}_2$ σε ποσοστό 54% περίπου κατά βάρος (συμβολίζεται C_3S)
- Το πυριτικό διασβέστιο $2\text{CaO} \cdot \text{SiO}_2$ σε ποσοστό 17% περίπου κατά βάρος (συμβολίζεται C_2S)
- Το αργιλικό τριασβέστιο $3\text{CaO} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3$ σε ποσοστό 19% περίπου κατά βάρος (συμβολίζεται C_3A)
- Το αργιλασιδηρικό τετρασβέστιο $4\text{CaO} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot \text{Fe}_2\text{O}_3$ σε ποσοστό 9% περίπου κατά βάρος (συμβολίζεται C_4AF)

Εκτός από παραπάνω τέσσερα βασικά συστατικά που υπάρχουν στο τσιμέντο υπάρχουν σε μικρότερες ποσότητες και τα ακόλουθα δευτερεύοντα :

- Οξειδίο του μαγνησίου (MgO) ή μαγνησία , ουσία παρόμοια με το CaO . Όταν το οξειδίο του μαγνησίου ενωθεί με νερό διογκώνεται αργά και προκαλεί ζημιές . Για το λόγο αυτό και οι κανονισμοί περιορίζουν την ποσότητα του οξειδίου στο τσιμέντο σε 5% το πολύ.
- Γύψος (CaSO_4) . Προσθέτουμε τη γύψο στο τσιμέντο για τη ρύθμιση της ταχύτητας πήξεως . Η δράση της γύψου ως προς την ταχύτητα πήξεως είναι περίεργη . Ενώ η γύψος μόνη της είναι ταχύτηκτη σε ποσότητα μέχρι 3% παρεμποδίζει το επίσης ταχύτηκτο αργιλικό τριασβέστιο (C_3A) με επιβραδυντικό αποτέλεσμα . Σε ποσότητες μεγαλύτερες από 3% αρχίζει και πάλι να επικρατεί η επιταχυντική της δράση .
- Αλκάλια (K_2O και Na_2O) . Τα αλκάλια σε μικρές ποσότητες είναι αβλαβή ενώ σε μεγαλύτερες προκαλούν ανωμαλίες στην ταχύτητα πήξεως.

Κατά την σταθεροποίηση με τσιμέντο λαμβάνουν χώρα πολύπλοκες χημικές αντιδράσεις , επιφανειακά φυσικο-χημικά φαινόμενα και η γνωστή ποζολανική αντίδραση μεταξύ της ελευθερούμενης κατά την ενυδάτωση του τσιμέντου ασβέστου και της περιεχόμενης στο εδαφικό υλικό αργίλου. Οι χημικές διαδικασίες αρχίζουν αμέσως με την ανάμειξη των δύο υλικών (τσιμέντο-νερό) και συνεχίζονται για μεγάλο χρονικό διάστημα . Κατά την διάρκεια των αντιδράσεων αυτών τα τέσσερα κύρια συστατικά του τσιμέντου ενώνονται με το νερό και σχηματίζουν ένυδρες κρυσταλλικές ενώσεις. Η μορφή των αντιδράσεων αυτών δεν είναι πλήρως γνωστή αλλά η αρχική και η τελική μορφή των ενώσεων είναι η εξής :

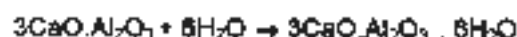
- Για το πυριτικό τριασβεστόιο :

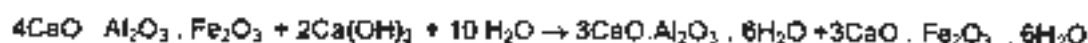
- Για το πυριτικό διασβεστόιο :

- Για το αργιλικό τριασβεστόιο :

- Για το αργιλοσιδηρικό τετρασβεστόιο :

Τα αποτελέσματα των αντιδράσεων αυτών μπορούν να ταξινομηθούν ως εξής :

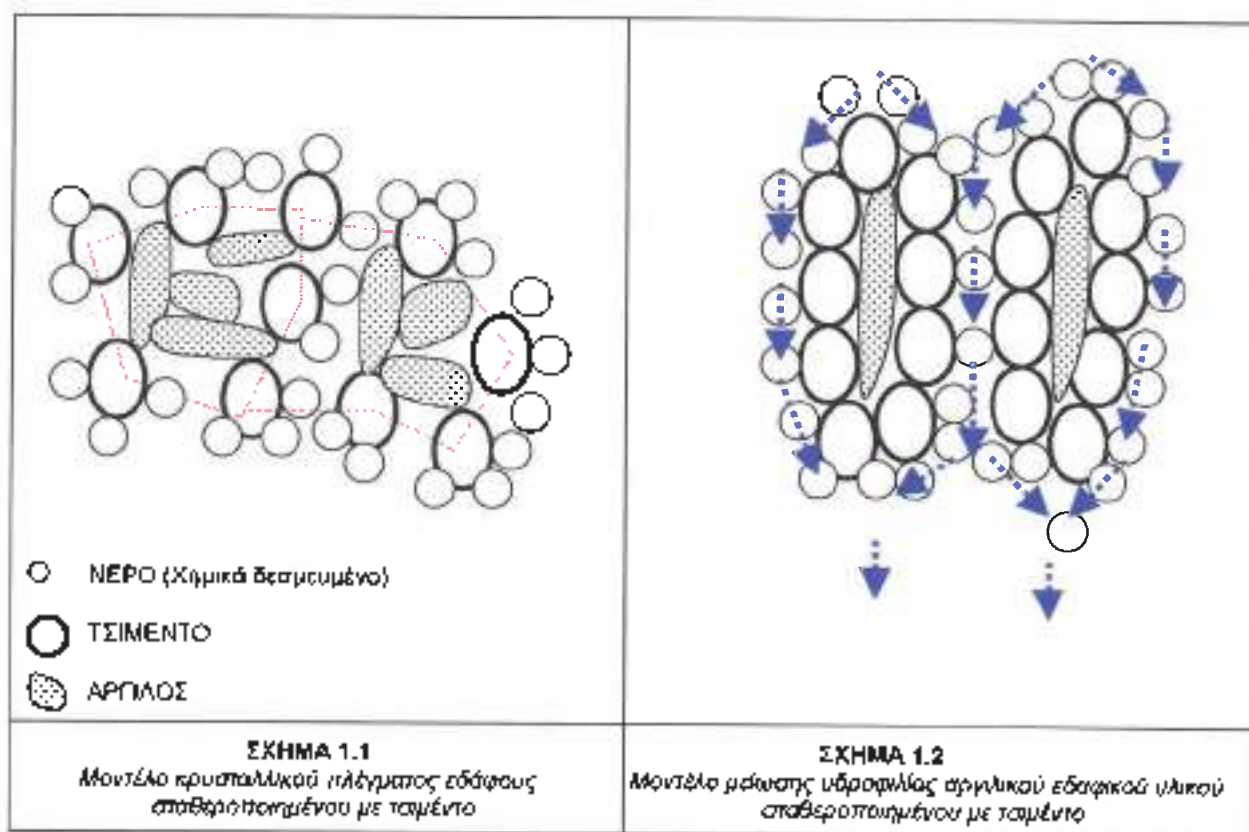
1. Μείωση της υδροφιλίας των κόκκων της αργίλου .
2. Δημιουργία συσσωματωμάτων .
3. Ανάπτυξη δεσμών μεταξύ των κόκκων του υλικού .

Όταν οι κόκκοι του τσιμέντου ενυδατωθούν έλκουν διάφορους κόκκους εδαφικού υλικού και δημιουργούν συσσωματώματα (θρόμβοι) κόκκων ισχυρά συνδεδεμένα μεταξύ τους και που συμπεριφέρονται ως ενιαίο σύνολο . Τα συσσωματώματα αυτά δημιουργούν το ένα με το άλλο μία αλυστωτή κατασκευή (κρυσταλλικό πλέγμα) που περιβάλλει τους υπόλοιπους κόκκους του εδαφικού υλικού και δημιουργεί ένα "δικτύωμα" (σκελετό) που αυξάνει την αντοχή του εδάφους (σχήμα 1.1) . Όσο περισσότερο τσιμέντο προστίθεται τόσο περισσότερα συσσωματώματα κόκκων δημιουργούνται με αποτέλεσμα την πύκνωση του " δικτύωματος " και κατέπλκση την αύξηση της αντοχής του εδάφους και την βελτίωση της ανθεκτικότητας του εδάφους στις επιδράσεις του νερού και του παγετού .

Ειδικότερα στα λεπτόκοκκα κλυώδη και αργιλώδη εδάφη το τσιμέντο κατά την ενυδάτωσή του δημιουργεί ένα πολύπλοκο σκελετό που περιβάλλει τα συσσωματώματα των κόκκων του εδαφικού υλικού και δημιουργεί μία αντίσταση στην επιβαλλόμενη εξωτερικά ολίσθηση των κόκκων μεταξύ τους. Έτσι αυξάνεται η διατμητική αντοχή του εδάφους και εξαλείφεται η πλαστικότητα του . Παράλληλα η επιφανειακή δράση του τσιμέντου ελαττώνει την ικανότητα προσρόφησης και συγκράτησης νερού από τα αργιλώδη εδάφη (σχήμα 1.2) με αποτέλεσμα την μείωση ή ακόμη και εξαίρεση των παραμορφώσεων - λόγω προσρόφησης νερού από το έδαφος (ιλύς , άργιλος) - ανάλογα με το ποσοστό του τσιμέντου που χρησιμοποιείται για την σταθεροποίηση (3) .

Στα αμμόδη εδάφη το τσιμέντο συγκεντρώνεται στα σημεία επαφής των κόκκων μεταξύ τους. Όσο καλύτερη είναι η κοκκομετρική διαβάθμιση τόσο περισσότερα είναι τα σημεία επαφής και επομένως τόσο καλύτερη είναι η δράση του τσιμέντου.

Γενικά, σε όλες τις κατηγορίες εδαφών η δράση του τσιμέντου παρέχει ευεργετικά αποτελέσματα μόνο αν εξασφαλιστεί ισχυρή συμπίκνωση και πλήρης ανάμιξη του εδαφικού υλικού με το τσιμέντο. Η ισχυρή συμπίκνωση δημιουργεί καλύτερες συνθήκες ανάπτυξης της δικτυωτής (κυψελωτής) δομής και η πλήρης και η άριστη ανάμιξη εξασφαλίζει παραγωγή υλικού ομοιομήφους τόσο σε αντοχή όσο και στις άλλες ιδιότητες.

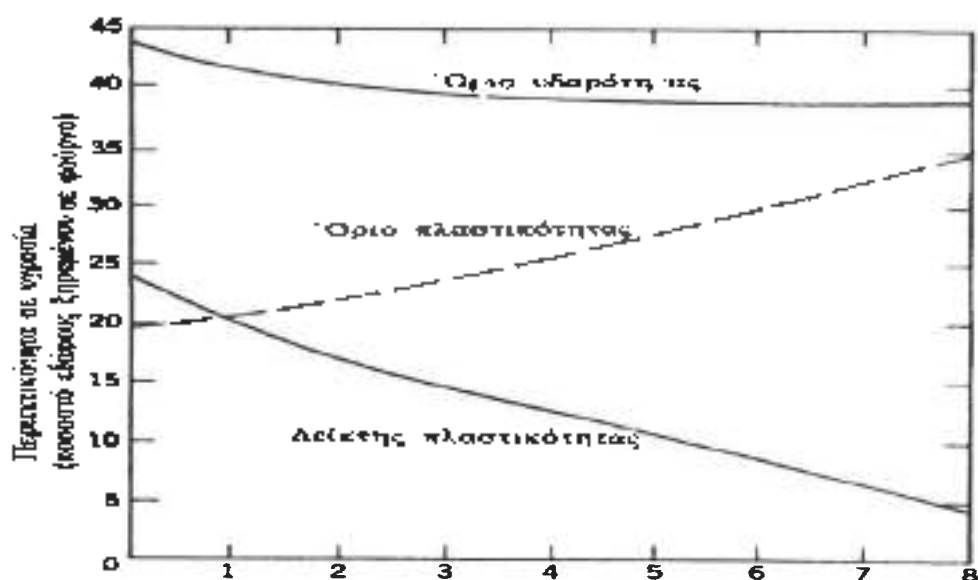
1.2.2.3 Αποτελέσματα σταθεροποίησης με τσιμέντο

Μερικά αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα της σταθεροποίησης με τσιμέντο είναι τα παρακάτω :

Όρια Atterberg

Με την προσθήκη τσιμέντου σε αργιλώδες έδαφος παρατηρείται γενικά αύξηση του ορίου πλαστικότητας (PL) και συρρικνώσεως (SL) και συνήθως μείωση του ορίου υδαρότητας (LI) και του δείκτη πλαστικότητας (PI) (σχήμα 1.3). Το τσιμέντο με το συνδυασμό της συγκολλητικής του δράσης και της α-

νταλλαγής ιόντων που προκαλεί, δημιουργεί συσσωματώματα στο λεπτό υλικό. Έτσι η πλαστικότητα ελαττώνεται, βελτιώνονται τα χαρακτηριστικά διογκώσεως του μίγματος (επειδή αυξάνει το όριο συρρικνώσεως) και αυξάνει η φέρουσα ικανότητα του μίγματος, η οποία παραμένει σταθερή για μεγάλες μεταβολές της περιεχόμενης υγρασίας.

Σχήμα 1.3: Μεταβολή των φυσικών σταθερών δοκιμών ενός A-7-6(14) εδάφους από το 0 έως 8 ημερες με την προσθήκη τσιμέντου (Τροποποιημένο από την PCA) . (7)

Διαπερατότητα

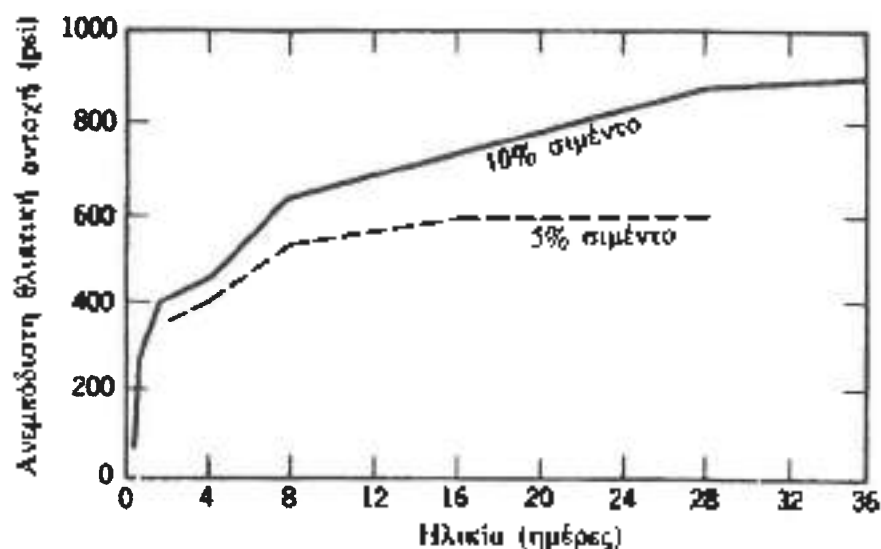
Για μικρή ηλικία (π.χ. μέχρι 10 ημέρες) είναι δυνατόν η διαπερατότητα του σταθεροποιημένου εδάφους να είναι μεγαλύτερη της διαπερατότητας του φυσικού υλικού με την ίδια πυκνότητα. Αυτό πιθανόν να οφείλεται στα συσσωματώματα που προκαλούνται από την δράση του τσιμέντου. Έτσι τα δημιουργούμενα κενά ενώ συνολικά έχουν τον ίδιο όγκο με τα κενά στο φυσικό εδαφικό υλικό είναι λιγότερα και μεγαλύτερα τα οποία επιτρέπουν την διέσδυση του νερού ευκολότερα. Με το χρόνο τα σχηματιζόμενα προϊόντα ενυδατώσεως καλύπτουν τα κενά με αποτέλεσμα την μείωση της διαπερατότητας.

Αντοχή στον παγετό

Με την σταθεροποίηση με τσιμέντο ένα έδαφος μπορεί να γίνει ανθεκτικό σε παγετό, διότι ο δημιουργούμενος ισχυρός σκελετός εμποδίζει την διογκώση του και η ελάττωση της διαπερατότητας εμποδίζει την προσρόφηση νερού και την παγοπληξία αυτού.

Φέρουσα ικανότητα

Σημαντικό χαρακτηριστικό των σταθεροποιημένων σιρτώσεων με τσιμέντο είναι η εξαιρετικά αυξημένη φέρουσα ικανότητα τους σε σχέση με την Φ.Ι. σιρτώσεων από αμμοχάλικα μηχανικά σταθεροποιημένων (η απαιτούμενη συνολική δύναμη για την επίτευξη ίδιας υποχώρησης σε ένα οδόστρωμα από σταθεροποιημένη βάση (άμμος) είναι 3,2 φορές μεγαλύτερη από την αντίστοιχη δύναμη που απαιτείται σε οδόστρωμα με βάση από θρωυστό αμμοχάλικο) (4,5).

Σχήμα 1.4 : Επίδραση του χρόνου ωρίμανσης στην θλιπτική αντοχή τυπικής ιλιώδους αργίλου (CL) σταθεροποιημένης με τσιμέντο . (7)

Ελαστικές ιδιότητες υπό στατική φόρτιση

Όλες οι μηχανικές ιδιότητες ενός εδαφικού υλικού υφίστανται μία σημαντική βελτίωση με την προσθήκη και της ποσότητας τσιμέντου η οποία γίνεται μεγαλύτερη με το χρόνο . Η αντοχή σε θλίψη αυξάνει κατά προσέγγιση με το λογάριθμο του χρόνου συντηρήσεως για όλα τα εδαφικά υλικά για μία περίοδο 1-2 μηνών μετά την οποία για αργιλικά εδάφη αυξάνει εντονότερα λόγω της παζολαντικής ανιόδρασης (6).

Τόσο η αντοχή σε θλίψη όσο και σε καθαρό εφελκυσμό αυξάνει με τον χρόνο συντηρήσεως στην αρχή με έντονο και μετά με βαθμιαία ελαττούμενο ρυθμό.

1.2.2.4 Αξιολόγηση και κριτήρια καταλληλότητας για σταθεροποίηση με τσιμέντο

Δοκίμια εδάφους τσιμέντου παρασκευάζονται στον τυποποιημένο κύλινδρο συμπίκνωσης (κατά AASHTO) με βέλτιστη περιεκτικότητα σε υγρασία. Δύο δείγματα που το κάθε ένα περιέχει ένα ποσοστό του σταθεροποιητή συμπακτώνονται και ένα από τα δείγματα υπόκειται σε μία σειρά από δοκιμές ύγρανσης και ξήρανσης ενώ το άλλο υπόκειται σε μία σειρά από δοκιμές παγετού και τήξης.

Τα δοκίμια ωριμάζουν πρώτα για μία περίοδο 7 ημερών. Για τις δοκιμές παγετού και τήξης τα δείγματα τοποθετούνται σε κατάψυξη με θερμοκρασία -18°F . Αφού καιαψυχθούν για 1 μέρα απασύρονται από την κατάψυξη και τοποθετούνται για απόψυξη πάνω σε μία πορώδη πέτρα, ενώ η στάθμη του νερού διατηρείται ακριβώς στη βάση του δοκιμίου για να επιτρέπεται η απορρόφηση του νερού. Μετά την απόψυξη τα δοκίμια ζυγίζονται και βουρτσίζονται γερά με μία σκληρή συρματινή βούρτσα (δύο βουρτσίσματα σε κάθε πλευρά του δοκιμίου). Τα δοκίμια ζυγίζονται ξανά και καταγράφεται το ποσοστό απώλειας του δοκιμίου που προκάλεσε το βούρτσισμα. Η διαδικασία αυτή γίνεται μέχρι να συμπληρωθούν τουλάχιστον 12 κύκλοι [7].

Οι δοκιμές ύγρανσης-ξήρανσης γίνονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι δοκιμές παγετού τήξης μόνο που τα δοκίμια μετά την ωρίμανση (συνήρηση) τοποθετούνται σε φούρνο με σταθερή θερμοκρασία περίπου 140°F . Τα δοκίμια μετά από μία περίοδο 7 ημερών βυθίζονται στο νερό για 5-8 ώρες και έπειτα απασύρονται ζυγίζονται και μετρώνται. Τα δοκίμια τοποθετούνται σε ένα φούρνο για τον ίδιο χρόνο και έπειτα βουρτσίζονται ζυγίζονται και μετρώνται. Η διαδικασία αυτή επαναλαμβάνεται μέχρι να συμπληρωθούν 12 κύκλοι ύγρανσης ξήρανσης. Ο παρακάτω πίνακας περιλαμβάνει τα όρια της Ένωσης Τσιμέντον Portland (P.C.A) για απώλεια καϊό τους κύκλους παγετού τήξης και υγρασίας ξήρανσης < 2, 7 >.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.1

ΑΠΩΛΕΙΣ ΨΥΞΗΣ ΑΠΟΨΥΞΗΣ ΚΑΙ ΥΓΡΑΝΣΗΣ ΞΗΡΑΝΣΗΣ

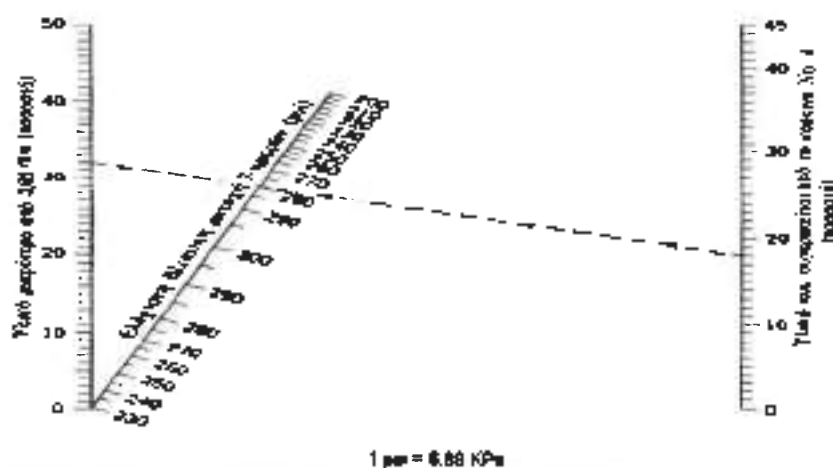
<u>AASHTO SOIL GROUP</u>	<u>UNIFIED SOIL GROUP</u>	<u>ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΩΛΕΙΩΝ</u>
A-1-a, A-1-b, A-3, A-2-4, A-2-5	GW, GP, GM, SW, SP, SM, GC, SC	14%
A-2-6, A-2-7, A-4, A-5	CL, ML, MH, CH	10%
A-6, A-7-5, A-7-8	CL, CH, OH, MH, CH	7%
G : Χαλίκι S : Άμμος M : Ιλύς C : Αργίλος	W : Καλή κοκκομετρική διαβάθμιση P : Μέτρια κοκκομετρική διαβάθμιση U : Ομοιόμορφη κοκκομετρική διαβάθμιση L : Χαμηλό όριο υδαρότητας H : Υψηλό όριο υδαρότητας	

Οι περισσότερες υπηρεσίες τεχνικού και ποιοτικού ελέγχου έχουν αποδεχτεί τη δοκιμή σε ανεμπόδι- στη θλίψη για την αξιολόγηση των μιγμάτων εδάφους τοιμένου. Οι δοκιμές αυτές διεξάγονται με τον συ- νηθισμένο τρόπο. Ο παρακάτω πίνακας και διαγράμματα δείχνουν τις απαιτούμενες θλιπτικές αντοχές όπως χρησιμοποιούνται από τις διάφορες υπηρεσίες (7).

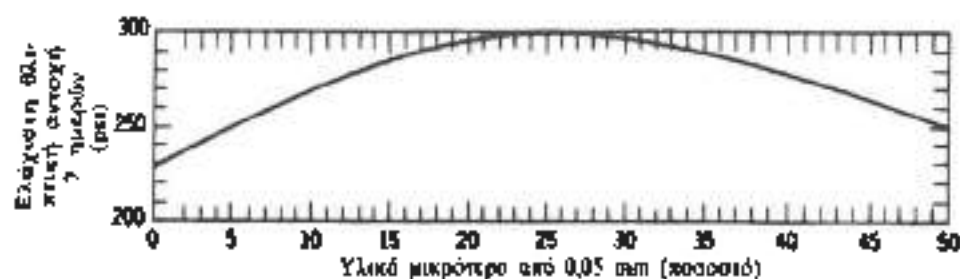
ΠΙΝΑΚΑΣ 1.2

ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΗ ΘΛΙΠΤΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΘΛΙΠΤΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ (MPa) (psi)		ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ (days)
California , κλάση Α (Μέχρι 5% τοιμένο)	5,25	750	7
California , κλάση Β (Μέχρι 4% τοιμένο)	2,80	400	7
Texas	5,25	700	7
G.Britain (Μικρή κυκλοφορία)	1,75	250	7
G.Britain (Μεγάλη κυκλοφορία)	2,80	400	7

Σχήμα 1.8 Συσχέτιση μεταξύ αντοχής σε θλίψη ηλικίας 7 ημερών και ποσοστού υλικού <0,05mm και >4,75mm κατά PCA (7)

Σχήμα 1.6 : Ελάχιστη απαιτούμενη θλιπτική αντοχή 7 ημερών για μίγματα εδάφους – τσιμέντου που δεν περιέχουν υλικά που συγκρατεί το κόσκινο Νο4 (4,75 mm.) (7)

Όπως έχει προαναφερθεί η κοκκομετρική διαβάθμιση των υλικών επηρεάζει τις ιδιότητες του εδαφικού υλικού . Η P.C.A. (Portland Cement Association) ορίζει ελάχιστα όρια διαβάθμισης (για σταθεροποίηση κοκκωδών εδαφικών υλικών με τσιμέντο) για να εξασφαλιστεί η ισχυρή συμπύκνωση και πλήρης ανάμιξης του τσιμέντου με το εδαφικό υλικό . Τα όρια αυτά παρουσιάζονται στον πίνακα 1.3.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.3

ΟΡΙΑ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΚΟΚΚΩΔΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΕ ΤΣΙΜΕΝΤΟ

ΥΛΙΚΟ	ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ
Διερχόμενο από το κόσκινο Νο 4	55 %
Διερχόμενο από το κόσκινο Νο 10	35 %
Συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο200	25 %

Αντίστοιχα η Α.Α.Σ.Η.Ο. ορίζει τις παρακάτω απαιτήσεις (ΠΙΝΑΚΑΣ 1.4 ,1.5) [8] :

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.4 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΥΛΙΚΩΝ ΥΠΟΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ (ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΛΗΚΤΗ ΥΠΟΒΑΣΗ) [1]	
ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ (Διερχόμενο ποσοστό)	
Κόσκινο	Ποσοστό
1 ¼"	100
No 4	65-100
No 40	25-50
No 200	5-20
Θλιπτική αντοχή (28 ημερών –psi)	400-750
(28 ημερών –MPa)	2,80-5,25
Όριο Atterberg	
Όριο Υδαρότητας	25 max
Δείκτης πλαστικότητας [2]	10 max [3]
[1] Από το προσωρινό οδηγό AASHTO . [2] Όπως προκύπτει από δείγματα παρασκευασμένα σύμφωνα με την προδιαγραφή AASHTO T-87 . [3] Οι προδιαγραφές αυτές ισχύουν για ορυκτά αδρανή πριν από την ανάμιξη με τον σταθεροποιητή .	

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.6

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΤΣΙΜΕΝΤΟ (Χαλικόστρωτες επιφάνειες)

ΚΟΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ (Διερχόμενο ποσοστό)

Κόσκινο	Διερχόμενο ποσοστό		
	Κατηγορία Α	Κατηγορία Β	Κατηγορία Γ
2 ½"	100	100	100
¾"	-	-	75-85
No 4	65-100	55-100	25-80
No10	20-45	-	15-45
No40	15-30	25-50	8-30
No 200	5-12	5-20	2-15
Αντοχή σε θλίψη (7 ημερών – psi)	650-1000	300-650	
(7 ημερών – Mpa)	4,50-7,00	2,1-4,50	
Δείκτης πλαστικότη- τος [3]	12 max		

[1] Από τον προσωρινό Οδηγό AASHTO

[2] Όπως προσδιορίζεται από ανεμπόδιστες δοκιμές θλίψης σε κυλίνδρους διαμέτρου 4" και ύψους 4" Τα δοκίμια πρέπει να περιέχουν το ίδιο ποσοστό τσιμέντου Portland και να είναι συμπτυκνωμένα στον ίδιο βαθμό όπως και κατά την κατασκευή

[3] Τα δοκίμια παρασκευάζονται σύμφωνα με την προδιαγραφή T-87 AASHTO και ισχύουν για αδρανή πριν από την ανάμειξη τους με τον σταθεροποιητή

Προς διευκόλυνση του καθορισμού της αναγκαίας ποσότητας τσιμέντου η P.C.A. συνιστά τις αναγκαίες ποσότητες για την σταθεροποίηση με τσιμέντο που παρέχει ο πίνακας 1.6.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.6

ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ ΓΙΑ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΔΑΦΩΝ

AASHTO SOIL CLASSIFICATION	UNIFIED SOIL CLASSIFICATION	Απαιτούμενο ποσοστό τσιμέντου		Ποσότητα τσιμέντου για στρώση πάχους 15 cm, (Kg/m ²)
		Κατά βάρος	Κατά όγκο	
A-1-α	GW,GP,GM,SW, SP,SM	3-5	5-7	9-15
A-1-β	GM,GP,SM,SP	4-8	7-9	12-24
A-2-4	GM,GP,SM,SP	5-9	7-10	14-27
A-2-5	GM,GP,SM,SP	5-9	7-10	14-27
A-2-6	GM,GP,SM,SP	5-9	7-10	14-27
A-2-7	GM,GP,SM,SP	5-9	7-10	14-27
A-3	SP	7-11	8-12	20-30
A-4	CL,ML	7-12	8-12	20-36
A-5	ML,MH,CH	8-13	8-12	24-40
A-6	CL,CH	9-15	10-14	25-43
A-7	OH,MH,CH	10-16	10-14	28-45
G : Χαλίκι S : Άμμος M : Ιαύς C : Άργιλος W : Καλή κοκκομετρική διαβάθμιση P : Μέτρια κοκκομετρική διαβάθμιση U : Ομοιόμορφη κοκκομετρική διαβάθμιση L : Χαμηλό όριο υδαρότητας H : Υψηλό όριο υδαρότητας				

Οι Βρετανικοί κανονισμοί (Department of Transport 1988 & 1991) έχουν προσδιορίσει τέσσερις κατηγορίες μιγμάτων εδαφικού υλικού – τσιμέντου .Οι κατηγορίες αυτές φέρουν την κωδική ονομασία CBM1 CBM2 CBM3 CBM4. Ο διαχωρισμός των κατηγοριών αυτών γίνεται με κριτήρια μόνο την κοκκομετρική τους διαβάθμιση και την αντοχή. Οι ελάχιστες απαιτήσεις αντοχών που πρέπει να ικανοποιούνται φαίνονται στον πίνακα 1.7 . [17]

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.7 : ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΝΤΟΧΗΣ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ ΚΑΤΑ BS [17]	
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ [Μρα] *
CBM 1	2,5
CBM 2	4,5
CBM 3	6,5
CBM 4	10,0

Όταν αφορά τις ιδιότητες των υλικών ο BS απαιτεί:

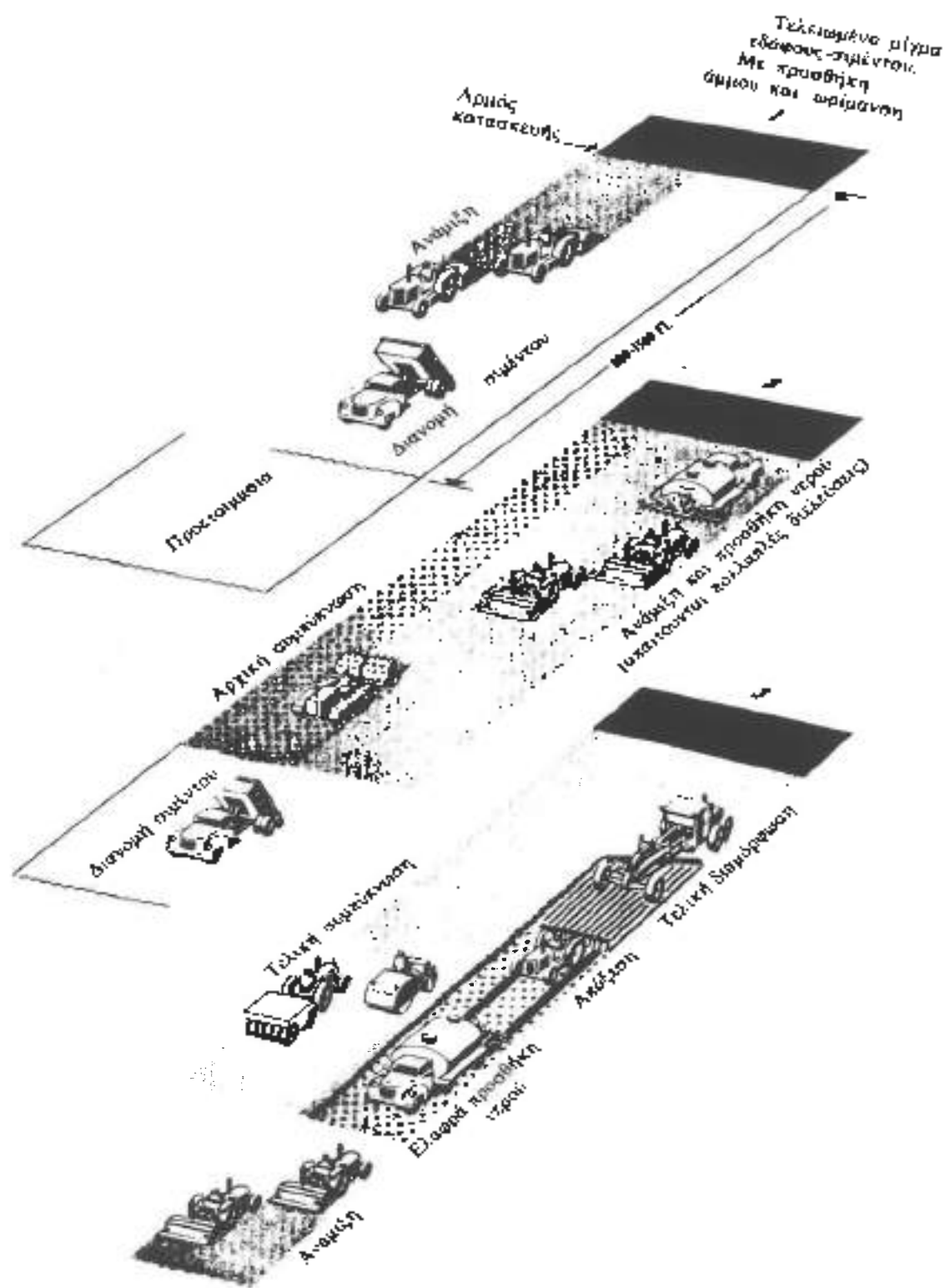
ΠΙΝΑΚΑΣ 1.8 : ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ [17]		
	Κοκκώδη Υλικά	Συνεπτικά
Πριν την ανάμιξη		
LL	<45	<45
PL	<20	<20
Περιεκτικότητα Οργανικών	<2	<2
Περιεκτικότητα Θεικών	<1	<1
Μετά την ανάμιξη		
Ελάχιστη ποσότητα τσιμέντου	2	2
Βαθμός κανιστοποίησης	>60	-
Min CBR	15	15
Ελάχιστη θερμοκρασία ανάμιξης °C	3	3
Μακίστη χρόνος αναμονής μέχρι την τελική συμπίκνωση (hrs)	2	2

1.2.2.5 Κατασκευή

Ανεξάρτητα από τον τύπο των μηχανημάτων στην κατασκευή πρέπει να ακολουθούνται πάντα ορισμένα βασικά βήματα. Αρχικά, το υλικό που θα σταθεροποιηθεί αναμοχλεύεται και κονιοσπάζεται. Κατά την κονιοποίηση είναι απαραίτητος ο θρυμματισμός του υλικού σε όσο το δυνατόν λεπτότερη διαβάθμιση. Γενικά οι προδιαγραφές απαιτούν το 80% του υλικού να περνάει από το κόσκινο Νο 4. Μειά το τσιμέντο διαστρώνεται είτε παλαιότερα με το χέρι είτε σήμερα με την βοήθεια κιβωτίου διασκορπισμού και αναμιγνύεται καλά με το έδαφος (ξηρή ανάμιξη).

Αφού αναμιχθούν το έδαφος και το τσιμέντο προστίθεται νερό και αναμιγνύεται με το ξηρό μίγμα (συνηθέστερα με την φυσική υγρασία) εδάφους τσιμέντου. Το μίγμα συμπυκνώνεται με την βοήθεια οδοστρωτήρα με οδοντωτούς (κασικοτόδαρα) ή λείους κυλίνδρους. Η συμπύκνωση πρέπει να γίνεται όσο το δυνατόν γρηγορότερα, έτσι ώστε να επιυγχάνεται η τελική επιδιωκόμενη πυκνότητα πριν από την αρχική πήξη του τσιμέντου. Το τελευταίο βήμα στη διαδικασία κατασκευής είναι η τελική συμπύκνωση η οποία συνδυάζεται με την τελική διαμόρφωση της οδού (κατασκευή επικλίσεων κ.λ.π.) από τους διαμορφωτήρες. Είναι ανάγκη να προστίθεται μικρή ποσότητα νερού στη σταθεροποιημένη στρώση κατά την τελική συμπύκνωση έτσι ώστε να αναπληρώνονται πιθανές απώλειες της υγρασίας λόγω εξάτμισης.

Η εργασία πρέπει να εκτελείται καιά μικρά τμήματα ώστε να ολοκληρώνεται η κατασκευή πριν από την αρχική πήξη του τσιμέντου. Κάθε τμήμα πρέπει να τελειώνει πριν να αρχίσει η κατασκευή ενός άλλου. Όταν γίνεται σύνδεση δυο τμημάτων δημιουργείται συνήθως ένας αρμός διακοπής (αρμός εργασίας) στο τέλος κάθε εργάσιμης μέρας. Επιπλέον η κυκλοφορία βαρέων οχημάτων θα πρέπει να αποφεύγεται μέχρι την χρονική στιγμή όπου το σταθεροποιημένο με τσιμέντο εδαφικό υλικό θα μπορεί να αναλάβει τα φορτία των βαρέων οχημάτων. Αφού συμπυκνωθεί το σταθεροποιημένο έδαφος και διαμορφωθεί η διατομή της οδού πρέπει να τοποθετηθεί κάποια μεμβράνη συνιήρησης πάνω στο υλικό (ψάθα λινάτσα κ.τ.λ.). Ακόμη και η ασφαλτική στρώση (ασφαλτικός τάπητας, ασφαλτική επάλειψη) που εφαρμόζεται ενεργεί ως παράγοντας ωρίμανσης κατά την περίοδο σκλήρυνσης (απόκτησης αντοχών).

Σχήμα 1.7: Μέθοδος κατασκευής μήγματος εδάφους πλάντου με χρήση περκατροφικών αναμικτήρων (7)

1.2.3 Σταθεροποίηση με ασβέστο.

1.2.3.1 Γενικά

Η εμπειρία η οποία αποκτήθηκε στις Η.Π.Α. από την χρήση ασβέστου στην κατασκευή αεροδρομίων και οδοστρωμάτων έδειξε ότι η προσθήκη ασβέστου σε εδάφη που περιέχουν μεγάλες ποσότητες διογκούμενων αργίλων τα βελτιώνει ελαπιδύνοντας τον δείκτη πλαστικότητας και αυξάνοντας την φέρουσα ικανότητά τους .

Έχει αποδειχθεί ότι κατά την διαδικασία της σταθεροποίησης κύριο ρόλο στην συμπεριφορά του συστήματος άργιλος – ασβέστος – νερό έχουν η ορυκτολογική σύσταση της άργιλου , και οι συνθήκες κατεργασίας .

Είναι αξιοσημείωτο ότι μία από τις κυριότερες διαφορές ανάμεσα στα μίγματα εδάφους – ασβέστου και εδάφους – τσιμέντου είναι ο ρυθμός αύξησης της αντοχής κατά την περίοδο ωρίμανσης αφού τα μίγματα εδάφους – ασβέστου αυξάνουν την αντοχή τους πολύ βραδύτερα.

Η μέθοδος σταθεροποίησης αργιλικού εδαφικού υλικού με ασβέστο χρησιμοποιείται όταν ο χρόνος κατασκευής δεν είναι κρίσιμος για την συνολική εξέλιξη του έργου . Στην αντίθετη περίπτωση είναι σκόπιμη η χρησιμοποίηση του τσιμέντου ως σταθεροποιητού είτε μόνο του είτε σε συνδυασμό με την ασβέστο . Είναι ανάγκη τα μίγματα εδάφους τσιμέντου να ωριμάζουν ανέσως μετά την συμπίκνωση με παρουσία νερού . Εξ άλλων η ωρίμανση μιγμάτων εδάφους – ασβέστου μπορεί να καθυστερήσει αρκετά χωρίς επιζήμιο αποτέλεσμα .

Η σταθεροποίηση εδάφους με ασβέστο βοηθάει στο να μετατραπούν ακατάλληλα ή περιθωριακά εδάφη σε υλικά κατασκευών τα οποία μπορούν εύκολα να διαστρωθούν και να συμπτυκνωθούν ώστε να σχηματίσουν μέγας παραδίκων ή μονίμων έργων.

Οι βασικότεροι τύποι ασβέστου που χρησιμοποιούνται στην σταθεροποίηση των εδαφών είναι :

α) Το οξείδιο του ασβεστίου (CaO – καυστική ασβέστος)

είναι προϊόν διασπάσεως σε υψηλή θερμοκρασία του ανθρακικού ασβεστίου υπό έκλυση διοξειδίου του άνθρακα . Για την παραγωγή του χρησιμοποιούνται κοινοί ασβεστολίθοι αλλά επίσης και θαλάσσιοι ή λιμναίοι που περιέχουν 95-99 % ανθρακικό ασβέστιο (CaCO₃) . Όταν ο χρησιμοποιούμενος ασβεστολίθος είναι μαγνησιομιγής με περιεκτικότητα σε μαγνησία (MgO) μέχρι 20 % η απόδοση του σε οξείδιο του ασβεστίου είναι φτωχή . Αντίθετα όταν η περιεκτικότητα σε μαγνησία αυξάνεται μέχρι 40-50 % και το αργό υλικό μετατρέπεται σε δολομίτη προκύπτει ασβέστος με μεγαλύτερη πλαστικότητα έναντι της συνηθισμένης ασβέστου . Το προϊόν αυτό λέγεται δολομιτική ή μαγνησιακή ασβέστος . Γενικά η ποιότητα του οξειδίου του ασβεστίου (CaO) εξαρτάται από το υπόλειμμα του μετά την ανάμειξη του με νερό (Θα πρέπει το στερεό υπόλειμμα να είναι μικρότερο του 5%) επιπλέον η μη έκλυση CO₂ (ένδειξη κακής όπτησης του CaCO₃) κατά την επίδραση HCl . Συγκεντρωτικά έχουμε :

και

b) Η υδράσβεστος (σβησμένη άσβεστος Ca(OH)_2)

Το προϊόν της σβέσεως της καυστικής ασβέστου καλείται υδράσβεστος ή σβησμένη άσβεστος (Hydrated lime) και είναι το υδροξείδιο του ασβεστίου . Κατά αντιστοιχία υπάρχει και η δολομιτική σβησμένη άσβεστος (Dolomitic hydrated lime) αν αυτή προέρχεται από την σβέση της δολομιτικής ασβέστου ($\text{CaO} + \text{MgO}$) .

c) Η υδραυλική άσβεστος

Αποτελεί ένα είδος ασβέστου που μπορεί να αντιδράσει και να σκληρυνθεί με παρουσία νερού όπως το τσιμέντο και διατηρεί μερικές από τις πλαστικές ιδιότητες της ασβέστου . Παράγεται από την αποτέφρωση ακατέργαστου ασβεστολίθου που περιέχει 15-20 % οξείδια του πυριτίου και του αργιλίου . Η παρουσία των οξειδίων αυτών προσδίδει στην άσβεστο τις χαρακτηριστικές υδραυλικές ιδιότητες και θεωρείται ως ενδιάμεσο προϊόν μεταξύ ασβέστου και τσιμέντο.

Πολύ συχνά γίνεται προσθήκη χλωριούχου ασβεστίου στο μίγμα ασβέστου –εδάφους για να βελτιώσει τα φυσικά χαρακτηριστικά του μίγματος και ιδιαίτερα για να επιταχύνει την αντίδραση έτσι ώστε το σταθεροποιημένο έδαφος να παραλαμβάνει τα φορτία βαρέων οχημάτων νωρίτερα . Το χλωριούχο ασβέστιο συμβάλλει στην αντίδραση συγκράτώντας την υγρασία συμπύκνωσης στο έδαφος και παρέχοντας πρόσθετα ιόντα ασβεστίου στο μίγμα .

1.2.3.2 ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΑΣΒΕΣΤΟΥ

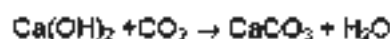
Το συνηθέστερο χρησιμοποιούμενο είδος ασβέστου για σταθεροποίηση εδαφών είναι η υδράσβεστος (Ca(OH)_2) σε μορφή λευκής κόνεως . Η μη σβησμένη άσβεστος λόγω της καυστικότητας-επικινδυνότητας της παρουσιάζει σημαντικές δυσκολίες και για αυτό χρησιμοποιείται σπανιότερα .

Η ανάμιξη της ασβέστου με το έδαφος προκαλεί την έναρξη σειράς πολύπλοκων χημικών αντιδράσεων της ασβέστου με την περιεχόμενη στο υλικό άργιλο . Για την επεξήγηση του μηχανισμού της σταθεροποίησης εδαφικού υλικού με άσβεστο επικράτησε η παραδοχή των παρακάτω φυσικοχημικών αντιδράσεων:

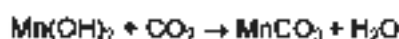
- a. Της ανταλλαγής των κατιόντων (δηλαδή αντικατάσταση από το διαθενές ασβέστιο (Ca^{++}) όλων των προσροφούμενων μονοθενών κατιόντων νατρίου (Na^+) , μαγνησίου (Mg^{++}) κ.λ.π.) . Η μεταβολή της πυκνότητας των ηλεκτρικών φορτίων γύρω από τους κόκκους της άργιλου ως και η μεταβολή των συνθηκών επικάλυψης των κόκκων με νερό με αποτέλεσμα οι κόκκοι να έλκονται μεταξύ τους να δημιουργούν συσσωματώματα και το έδαφος να μεταβάλλει αισθητά υφή και ιδιότητες . Επιστημονικές μελέτες ανά τον κόσμο απέδειξαν ότι η ανταλλαγή των ιόντων είναι το αίτιο στο οποίο μπορεί να αποδοθεί η μεταβολή της πλαστικότητας του υλικού, η αύξηση του ορίου συρρικνώσεως , η βελτίωση των χαρακτηριστικών διογκώσεως και εργάσιμου του υλικού (ειδικά όταν η φυσική υγρασία του εδαφικού υλικού έχει μεγάλες τιμές) την ευθρυπτότητα του υλικού , η μεταβολή των συνθηκών επικάλυψης των κόκκων της άργιλου με νερό και η μεταβολή της συμπεριφοράς της άργι-

λου λόγω της δημιουργίας κόκκων μεγαλύτερου μεγέθους (μέγεθος ιλίου) . Επιπλέον αυτό ελαττώνει την πλαστικότητα και έχει ως αποτέλεσμα μία ανοικτότερη και κοκκώδη δομή. [7]

- b. **Του προσανατολισμού** . Τα ιόντα του ασβεστίου (Ca^{++}) προσροφώνται μεταξύ δύο ιεραρχικών αργίλου με αποτέλεσμα τον προσανατολισμό και την συνένωση τους (κροκύδωση) σχηματίζοντας τεμάχια μεγαλύτερων διαστάσεων βελικλώνοντας την κοκκομετρική σύσταση του καιεργασθέντος εδάφους [7]
- c. **Της ενανθράκωσης** . Είναι δυνατόν η άσβεστος να αντιδράσει χημικά με το διοξείδιο του άνθρακα (CO_2) :

και

Έχει αποδειχθεί ότι η ενανθράκωση δεν είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη αντοχής στο μίγμα [8].

Υποστηρίζεται ότι είναι ανεπιθύμητη και ότι θα έπρεπε να λαμβάνονται μέτρα για τον περιορισμό της κατά την διάρκεια της κατασκευής και μετά την αποπεράτωση της [8] .

- d. **Της ποζολανικής αντίδρασης**. Η άσβεστος αντιδρά με το πυρίτιο και το αργίλιο και δημιουργεί ένυδρες ενώσεις πυριτικού αργίλου και πυριτικού ασβεστίου , ενώσεις με έντονη συγκολλητική δράση. Έτσι αναπτύσσονται σύνδεσμοι μεταξύ των κόκκων του υλικού και αυξάνει η αντοχή του μίγματος . Η αντίδραση αυτή είναι αργή και επηρεάζεται από διάφορους παράγοντες όπως η θερμοκρασία η αρμεκτολογική σύσταση της αργίλου η παρουσία οργανικών ενώσεων κ.λ.π. . Η αύξηση του ποσοστού της ασβέστου δεν δημιουργεί ανάλογη αύξηση της αντοχής αλλά μπορεί να προκαλέσει και μείωση της αντοχής. Για επίτευξη μεγαλύτερων αντοχών –εφόσον απαιτούνται –προστίθενται και φυσικές ποζολάνες (θηραϊκή γη , ηπιάμενη τέφρα) . Η αντίδραση αυτή αυξάνεται με την αύξηση της θερμοκρασίας και της προσθήκης ορισμένων χημικών υλικών . Συχνά για την ενίσχυση της ποζολανικής αντίδρασης η άσβεστος χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με ποζολάνες και ηπιάμενες τέφρες.

Οι ποζολάνες είναι υλικά πυριτικής ή αργιλοπυριτικής σύστασης τα οποία μόνα τους δεν έχουν ή εμφανίζουν ασθενή υδραυλική ικανότητα. Όταν αυτά βρίσκονται σε λεπτότατο διαμερισμό και παρουσία υγρασίας αντιδρούν χημικά με το υδροξείδιο του ασβεστίου σε συνήθη θερμοκρασία και σχηματίζουν ενώσεις που έχουν υδραυλικές ιδιότητες.

Οι ερευνητές Diamond , Kinter και Le Roux αναφέρουν ότι υπάρχουν δυο τουλάχιστον ευδιάκριτα στάδια της φυσικοχημικής αυτής αντίδρασης.

Στάδιο 1

Είναι ένα είδος ιονικής αντίδρασης (επιφανειακό φαινόμενο) που αναπτύχθηκε προηγουμένως κατά το οποίο οι ιδιότητες των πλαστικών εδαφών βελτιώνονται σημαντικά αλλά η αντοχή που αναπτύσσεται είναι μικρή.

Στάδιο 2

Στο στάδιο αυτό οι άργιλοι προσβάλλονται από την άσβεστο περισσότερο ή λιγότερο έντονα ανάλογα με την φύση των ορυκτών της αργίλου και των συνθηκών της αντίδρασης (χημική αντίδραση) .

Μεταξύ των αποτελεσμάτων που παρατηρούνται κατά το πρώτο στάδιο την μεγαλύτερη σημασία έχει η μείωση του δείκτη πλαστικότητας, η αύξηση της βέλτιστης υγρασίας και του έργου συμπίκνωσης για την πραγματοποίηση δεδομένης πυκνότητας, καθώς και η μείωση των ανεπιθύμητων παραμέτρων όπως της τάσης διόγκωσης και της διαπερατότητας. Οι αλλαγές αυτές που επιφέρονται από την προσθήκη ασβεστούχα εδάφη επί των φυσικών τους ιδιοτήτων και λαμβάνουν χώρα σε χρόνους που κυμαίνονται μεταξύ λεπτών και μερικών ωρών.

Από τα αποτελέσματα που παρατηρούνται κατά το δεύτερο στάδιο την μεγαλύτερη σημασία έχει η χημική αντίδραση που πραγματοποιείται ακολουθείται από την δημιουργία – εμφάνιση νέων ορυκτών τα οποία επιφέρουν την αύξηση της φέρουσας αντοχής.

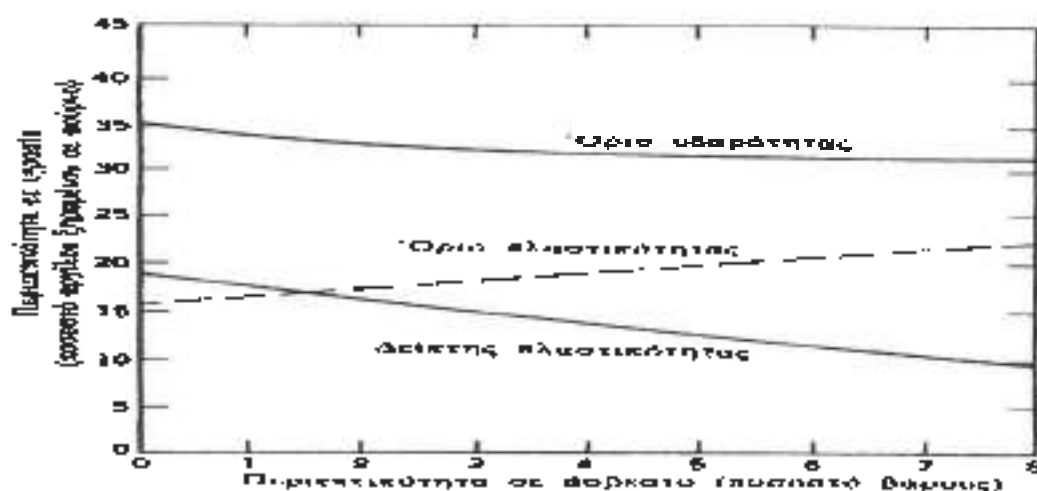
Θα πρέπει να τονίσουμε ότι πρέπει να δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην μείωση των πλαστικών ιδιοτήτων των εδαφικών υλικών – λόγω χρησιμοποίησής της ασβέστου ως σταθεροποιητής – και όχι της φέρουσας ικανότητας που επιτυγχάνεται καλύτερα με την χρήση τσιμέντου.

1.2.3.3 Αποτελέσματα σταθεροποίησης με ασβέστο

Μερικά αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα της σταθεροποίησης με ασβέστο είναι τα παρακάτω:

Όρια Atterberg

Έχει αποδειχθεί από πολλούς ερευνητές [16,17] ότι η προσθήκη ασβέστου σε εδάφη που παρουσιάζουν μεγάλη πλαστικότητα προκαλεί μείωση του δείκτη πλαστικότητας τους (PI) [7](βλέπε σχήμα 1.8). Με την προσθήκη της ασβέστου στα εδάφη παρατηρείται άμεση αύξηση του ορίου πλαστικότητας (PL). Το μέγεθος της αύξησης αυτής είναι γραμμικά ανάλογο του περιεχόμενου ποσοστού ασβέστου (στο

ΣΧΗΜΑ 1.8: Επίδραση της ασβέστου στα όρια Atterberg

μίγμα εδάφους – ασβέστου) μέχρι κάποιο οριακό ποσοστό πέρα του οποίου περαιτέρω αύξηση του ποσοστού της προστιθέμενης ασβέστου προκαλεί μικρή ή καθόλου πρόσθετη αύξηση του ορίου πλαστικότητας [17].

Το σημείο καμπής της καμπύλης " Ποσοστού ασβέστου – Ορίου πλαστικότητας " χαρακτηρίζεται ως " *Limit Fixation Point* ". Αυτό ορίζεται ως το ποσοστό ασβέστου πέρα του οποίου επιπλέον αύξηση του ποσοστού της ασβέστου δεν επιφέρει εκτιμητή αύξηση του ορίου πλαστικότητας. [17]

Το φαινόμενο αυτό μπορεί να αποδοθεί στο ηλεκτρικό φορτίο του μίγματος εδάφους – ασβέστου . Τα κολλοειδή σωματίδια του εδάφους λόγω του ομώνυμου φορτίου (αρνητικού) απωθούνται και έτσι αντιδρούν στην τάση συσσωμάτωσης (λόγω της επιφανειακής τους τάσης) . Η περίσσεια κατιόντων ασβεστίου (προσθήκη ασβέστου) προκαλεί την επικάλυψη των κόκκων του εδαφικού υλικού από κατιόντα ασβεστίου και λόγω του αντίθετου φορτίου δημιουργούνται ελκτικές δυνάμεις προς τον σχηματισμό ομοιοπολικών δεσμών (Δεσμοί Van der Waals) [18] με αποτέλεσμα την συσσωμάτωση των σωματιδίων με ασθενείς δεσμούς . Επιπρόσθετα ο πλεονάζων αριθμός κατιόντων ασβεστίου για την δημιουργία συσσωματωμάτων στην άργιλο δεν προκαλεί παραπέρα μεταβολή του ορίου πλαστικότητας.

ΔΟΚΙΜΙΟ 1 (ΕΔΑΦΟΣ Α-7-6)

ΔΟΚΙΜΙΟ 2 (ΕΔΑΦΟΣ Α-8)

ΣΧΗΜΑ 1, θ : Επίδραση της υδροσβεστός στα όρια Atterberg [16]

Όσον αφορά την επίδραση της ασβέστου στο όριο υδαρότητας (LL) τα υπάρχοντα δεδομένα δείχνουν σε άλλα είδη εδαφικού υλικού το όριο υδαρότητας (LL) μικραίνει και σε άλλα μεγαλώνει χωρίς να υπάρχουν μέχρι σήμερα σαφή κριτήρια με τα οποία θα είναι δυνατόν να εκτιμηθεί η μεταβολή του LL (αύξηση ή μείωση) χωρίς να γίνει η προκαταρκτική εργαστηριακή δοκιμή.

Τονίζεται ιδιαίτερα η σημασία της αύξησης του ορίου πλαστικότητας η οποία υποδηλώνει εν μέρει την μεταβολή που υπέστη το υλικό από την επενέργεια της ασβέστου . Η αύξηση του ορίου πλαστικότητας δείχνει ότι το σταθεροποιημένο υλικό έχει την ικανότητα να διατηρεί την ευστάθειά του με την αύξηση της περιεχόμενης υγρασίας .

Πυκνότητα – Βέλτιστη Υγρασία

Από αντίστοιχες μελέτες [7,23] παρατηρείται ότι η βέλτιστη υγρασία αυξάνει και ότι το φαινόμενο βάρος μικραίνει . Της ιδιότητας αυτής γίνεται χρήση όταν τα προς συμπίκνωση εδάφη έχουν μεγάλη περιεκτικότητα σε υγρασία και ως εκ τούτου είναι αδύνατη η συμπίκνωση τους όπως έχουν αλλά μόνο μετά από εξάτμιση μέρους του περιεχόμενου νερού. Με την ανάμιξη του υλικού με υδράσβεστο η βέλτιστη για συμπίκνωση υγρασία αυξάνει κατά 2%-5% αύξηση η οποία είναι πολλές φορές ικανοποιητική για να επιτευχθεί συμπίκνωση περιεχόμενης υγρασίας και βέλτιστης προς συμπίκνωση υγρασίας . Στις περιπτώσεις που η περιεχόμενη υγρασία είναι αρκετά μεγάλη που δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί η παραπάνω συμπίκνωση με χρησιμοποίηση ποσοστού υδράσβεστου μέσα σε οικονομικά συμφέροντα όρια γίνεται χρήση ασβέστου (μη σβησμένης) σε μορφή κόκκων . Η ασβέστος με την ανάμιξη με το έδαφος απορροφά νερό σε ποσοστό 32% περίπου του βάρους της λόγω χημικής αντιδράσεως λόγω της χημικής αντιδράσεως του οξειδίου της ασβέστου ($\text{CaO} + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{Ca}(\text{OH})_2 + 275 \text{ cal/gr (CaO)}$) . Ταυτόχρονα λόγω του εξώθερμου χαρακτήρα της αντίδρασης αυτής προκαλείται εξάτμιση νερού σε ποσοστό περίπου 50% του βάρους της ασβέστου. [3]

Διαπερατότητα-Τριχοειδής ανύψωση

Έρευνες έδειξαν ότι η προσθήκη ασβεστίου στα εδάφη που παρουσιάζουν έντονα τα φαινόμενα της τριχοειδούς ανύψωσης του νερού μειώνει σημαντικά της αναρροφητικές τους ικανότητες . Η ταχύτητα ανύψωσης του νερού εξαρτάται από την διαπερατότητα του . Ο συνολικός όγκος του προσροφούμενου νερού αποτελεί μέτρο του είδους και του βαθμού της αλληλοαντίδρασης του νερού με τις επιφάνειες των ορυκτών της αργίλου . Η διαπερατότητα εξαρτάται από τα πορώδεις του εδάφους την μικροδομή των συμμάτιδων ή των συσσωματωμάτων του την ταχύτητα απώλειας των ενδομοριακών δεσμών από την τριχοειδή ανύψωση του νερού όπως επίσης και από την ισχύ του υφιστάμενου δεσμού μεταξύ των επιφανειών των ορυκτών της αργίλου του εδάφους.

Εφ' όσον αναρροφητική ικανότητα του εδάφους και η διαπερατότητα του εξαρτώνται από τις παραπάνω παραμέτρους και με την προσθήκη ασβέστου σε αργιλικό έδαφος επέρχεται μείωση του πορώδους

αύξηση του δεσμού των σωματιδίων που απαρτίζουν το έδαφος αλλαγή της φύσης του εδάφους (από υδρόφιλο σε υδρόφοβο) γίνεται φανερό ότι τεχνικά προβλήματα που οφείλονται στην ύπαρξη νερού μέσα στο έδαφος μπορούν να αντιμετωπισθούν με την προσθήκη ασβέστου. Η προσθήκη ασβέστου προσδίδει στο έδαφος νέο ευεστατή χαρακτήρα έναντι της καταστρεπτικής δράσης του νερού.

Μηχανικές ιδιότητες – Φέρουσα Ικανότητα

Η αντοχή που αναπτύσσεται στα σταθεροποιημένα με ασβεστο αργιλικά εδάφη οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην ποζολανική αντίδραση. Όλα, όμως τα είδη της αργίλου δεν αντιδρούν με την ασβεστο κατά τον ίδιο τρόπο και με τον ίδιο βαθμό. Έτσι οι αργίλοι μπορούν να διακριθούν σε "αντιδρώσες" και "μη αντιδρώσες" όπως ακριβώς προτάθηκε από τον THOMPSON ανάλογα με το αν τα δοκίμια που παρασκευάστηκαν με προσθήκη ασβέστου δείξουν σε 28 ημέρες αύξηση της αντοχής σε ανεμπόδιση θλίψη ίση καιά 0,35 MPa (3.5 Kg/cm²) σε σύγκριση με δοκίμια που παρασκευάστηκαν χωρίς προσθήκη ασβέστου. Πρέπει να τονίσουμε ότι ο χαρακτηρισμός αυτός των αργίλων αφορά μόνο την αντοχή και όχι τα όρια Atterberg το εργάσιμο κ.λπ. . [11, 23]

Τα αποτελέσματα της προσθήκης ασβέστου σε εδαφικά υλικά είναι :

- Η αντοχή αυξάνει με τον χρόνο (Σχήμα 1.10)
- Η αύξηση του ποσοστού της ασβέστου πέρα από ένα ορισμένο ποσοστό δεν προκαλεί ανάλογη αύξηση της αντοχής όπως αντίθετα παρατηρείται για το τσιμέντο όπου η αντοχή αυξάνει συνεχώς.
- Σε μικρά ποσοστά το τσιμέντο προσδίδει μικρότερη αντοχή σε σχέση με την ασβεστο ενώ αντίθετα για ποσοστό άνω ενός του ορίου (8%) η επιτυγχανόμενη από το τσιμέντο αντοχή είναι μεγαλύτερη.
- Εκτός από την αντοχή σε θλίψη και οι άλλες μηχανικές ιδιότητες (C.B.R. , οι αντοχές σε διάτμηση , κόμψη , εφελκυσμό , αντοχή σε κόπωση και η σχέση ιάσεων-παραμορφώσεων) δείχνουν σημαντική βελτίωση .

Κάθε είδος ασβέστου επιφέρει διαφορετικές αυξήσεις της αντοχής του κατεργασμένου εδάφους που εξαρτάται από την χημική σύσταση των σταθεροποιητών και από τον χρόνο σκλήρυνσης .

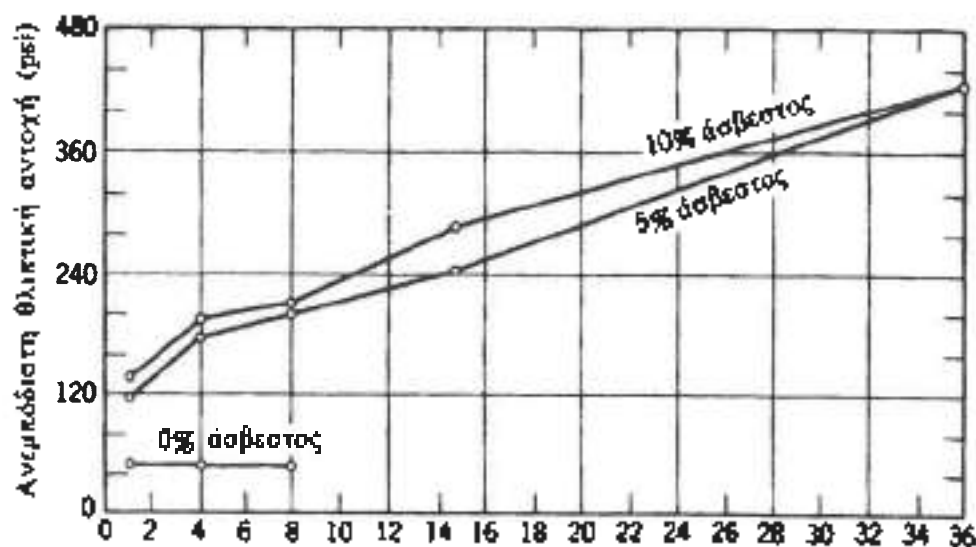
Η βελτίωση της αντοχής σε διάτμηση των συνεκτικών εδαφών με την κατεργασία με ασβέστη έχει επιβεβαιωθεί και με δοκιμές τριαξονικής θλίψης. Η προσθήκη ασβέστου εντός συνεκτικού εδάφους συνεπάγεται αύξηση της αντοχής του και της γωνίας εσωτερικής τριβής .

Η αντοχή σε εφελκυσμό που παρουσιάζει ένα σταθεροποιημένο εδαφικό υλικό είναι μία χρήσιμη παράμετρος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν υπολογισμό και σχεδιασμό των οδοστρωμάτων. Είναι

γνωστό ότι σε ένα σύστημα διαδοχικών εδαφικών στρώσεων με ελαστικές ιδιότητες του οποίου οι υπερκείμενες στρώσεις παρουσιάζουν μεγαλύτερα ελαστικότητα σε σχέση με τις υπόκειμενες αναπτύσσονται εφελκυστικές τάσεις μεταξύ των διεπιφανειών των διαδοχικών αυτών στρώσεων. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα στον υπολογισμό των οδαστρωμάτων έτσι ώστε να μην έχουμε αστοχία λόγω εφελκυσμού.

Ο Τηοτρεσον αναφέρει ότι εδάφη κατεργασμένα με άσβεστο παρουσιάζουν αξιόλογες αντοχές σε εφελκυσμό που ανέρχονται στα 10% έως 30% της αντίστοιχης αντοχής σε θλίψη και εξαρτώνται από τον τύπο του εδάφους τον επεξεργασίας και τον χρόνο συντήρησης.

Τα σταθεροποιημένα υλικά που μπορούν να αντέχουν στις αναπτυσσόμενες σε αυτά εφελκυστικές τάσεις αποκλίνουν από την συντηθισμένη αρχική ελαστική συμπεριφορά τους και τείνουν να πάρουν χαρακτηριστικά εύθραυστων υλικών.

Σχήμα 1.10: Επίδραση του χρόνου συντήρησης στη θλιπτική αντοχή ενός αργιλικού εδάφους (CL) σταθεροποιημένου με άσβεστο [7]

Έτσι οι καμπύλες τάσεων – παραμορφώσεων προσεγγίζουν την ευθύγραμμη μορφή μέχρι του σημείου θραύσεως το δε μέτρο ελαστικότητας αυξάνεται σημαντικά.

Πρέπει να τονίσουμε ότι ο βαθμός κοινισποποίησης των εδαφών πριν την κατεργασία τους με άσβεστο αποτελεί πρωταρχικό παράγοντα για την αποτελεσματική σταθεροποίηση τους. Οι ερευνητές Davidson και Hardy κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ότι η αντοχή μειώνεται λόγω μη κοινισποηθέντων συστατικών του εδάφους. Με την πάροδο του χρόνου η μείωση της αντοχής παίρνει όλα και πιο μικρές διαστάσεις. Το φαινόμενο αυτό καλείται διάχυση της ασβέστου. Η διάχυση μπορεί να συμβεί σε σημαντικά

βαθμό και σε έκταση έως 15 cm. Και προκαλεί στο σύστημα εδάφους – νερού τόσο την έναρξη της ποζολανικής αντίδρασης όσο και τον προσανατολισμό των σωματιδίων του εδάφους για τον σχηματισμό ασφωματοποιημάτων . Η ύπαρξη νερού μέσα στην μάζα του εδάφους ευνοεί την διάχυση της ασβέστης διόμοιο των πόρων και των τριχοειδών αγγείων . Για την δημιουργία ανιδράσεων ποζολανικού τύπου απαιτείται υψηλό pH (της τάξεως >10,5) που προκαλείται από την διάσπαση του υδροξειδίου του ασβεστίου ($\text{Ca}(\text{OH})_2$).

Αντοχή σε κόπωση

Οι αντοχές σε θλίψη και εφελκυσμό των σταθεροποιημένων με άσβεστο εδαφών αποτελούν μεγάλης σημασίας μηχανικές ιδιότητες αφού εξασφαλίζουν την αντοχή τους σε μηχανική καταπόνηση . Όταν όμως τα σταθεροποιημένα εδάφη πρόκειται να αποτελέσουν την βάση ή την υπόβαση οδοστρώματος οι μηχανικές αυτές ιδιότητες δεν πρέπει να είναι το μοναδικό κριτήριο ασφαλούς υπολογισμού του οδοστρώματος διότι υπάρχει και ο παράγοντας κόπωση που επηρεάζει την ευστάθειά του ο οποίος επέρχεται από την συνεχή καταπόνηση λόγω της κυκλοφορίας . Οι καταπονήσεις που επιδέχονται τα σταθεροποιημένα εδάφη με άσβεστο είναι ικανοποιητική και μπορεί να χαρακτηριστεί ως κα ανάλογη της σταθεροποίησης με τσιμέντο.

Ανθεκτικότητα στον παγετό

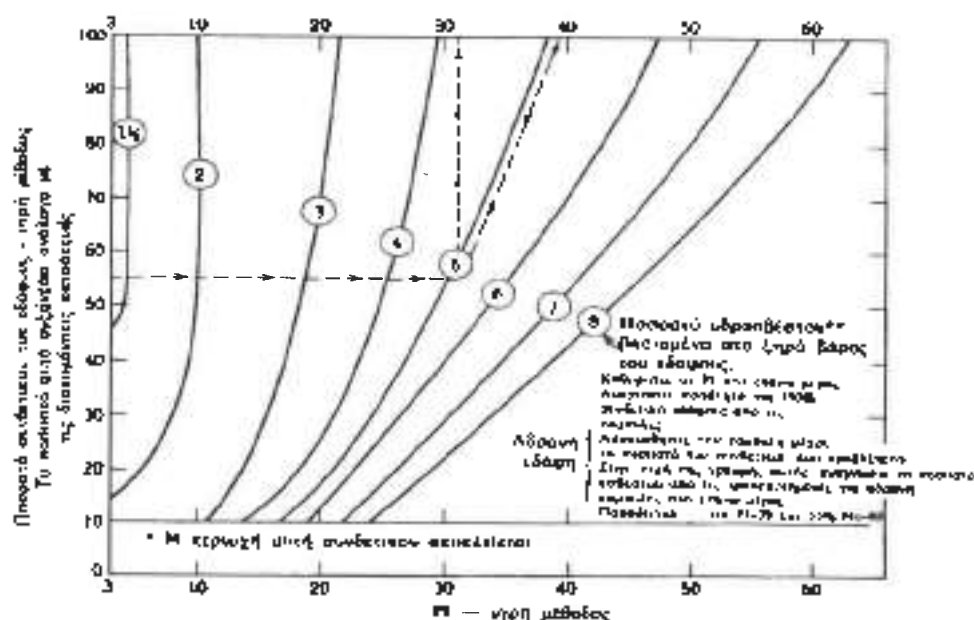
Η ποζολανική αντίδραση επιβραδύνεται με την πτώση της θερμοκρασίας του περιβάλλοντα χώρου και είναι δυνατόν να παύσει να λαμβάνει χώρα όταν η θερμοκρασία πέσει κάτω από τους 5°C . Η αντίδραση αυτή θα ξαναρχίσει μετά από την περίοδο του ψύχους και εφ' όσον υπάρχει ελεύθερη άσβεστος στο μίγμα .

Ο παγετός έχει καταστρεπτικές συνέπειες λόγω των σχηματιζόμενων τριχοειδών πόρων και της διογκώσεως ή σπρώξιμου που προκαλείται . Γενικά η προσθήκη ασβέστης βελτιώνει την ανθεκτικότητα του εδάφους στον παγετό και η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται συχνά σε χώρες με σημαντικά προβλήματα παγετού.[7]

1.2.3.4 Αξιολόγηση και κριτήρια καταλληλότητας για σταθεροποίηση με άσβεστο

Ο τύπος δοκιμής που διεξάγεται για την αξιολόγηση των μιγμάτων ασβέστου εδάφους εξαρτάται από την χρήση της ασβέστου ως σταθεροποιητικού. Όταν η άσβεστος χρησιμοποιείται μόνο για την μεταβολή (μείωση) του ορίου πλαστικότητας οι δοκιμές διεξάγονται σε δοκίμιο του υλικού με την πρόσμιξη ή χωρίς αυτήν. Δοκιμές πλαστικότητας διεξάγονται αμέσως μετά την ανάμιξη της ασβέστου καθώς και μετά από μία περίοδο αναμονής για να δοθεί χρόνος στην άσβεστο να ανιδρώσει με το έδαφος. [7]

Οι προδιαγραφές του AASHTO περιέχουν τις απαιτούμενες ποσότητες ασβέστου για σταθεροποίηση. Οι απαιτήσεις αυτές περιέχονται στο σχήμα 1.10 και βασίζονται στην πλαστικότητα και κατανόηση μεγέθους κόκκων εδάφους. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι τιμές αυτές βασίζονται στη χρήση των υγρών μεθόδων που περιγράφονται από τον AASHTO. [21]

ΣΧΗΜΑ 1.11 · Διάγραμμα για τον υπολογισμό της απαιτούμενης ασβέστου κατά McDowell από την δοκιμή AASHTO-T-220-70

Όταν απαιτούμεται μόνο βελτίωση του εδάφους ή εκλογή του κατάλληλου ποσοστού σταθεροποιητικού γίνεται με βάση κυρίως το ποσοστό εκείνο πέραν του οποίου δεν προκαλούνται σημαντικές βελτιώσεις στα όρια Atterberg και ειδικότερα στο όριο πλαστικότητας και τον δείκτη πλαστικότητας. Οι δοκιμές C.B.R. μπορεί να αποτελέσουν σημαντικό βοήθημα για την εκλογή του απαιτούμενου ποσοστού

Όταν απαιτείται η σταθεροποιημένη στρώση να έχει κυρίως βελτιωμένη αντοχή τότε γίνονται δοκιμές σε ανεμπτόδιστη θλίψη δοκιμές επιδράσεως του νερού , υδρεμποτισμός , και δοκιμές επιδράσεως του παγετού .

Όσον αφορά τις τιμές ελάχιστης ανεμπτόδιστης θλιπτικής αντοχής τα κριτήρια για το μίγμα εδάφους τοιμέντου μπορούν χρησιμοποιηθούν ως οδηγός για μίγματα εδάφους – ασβέστου αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι αυτά τα μίγματα αυξάνουν σημαντικά την αντοχή τους με το χρόνο.Ο μόνος κίνδυνος της μεθόδου αυτής είναι ότι μερικά εδάφη έχουν χαρακτηριστεί ακατάλληλα για σταθεροποίηση με ασβέστιο και η ελάχιστη αντοχή που πρέπει να έχει αποκτήσει το δοκίμιο είναι 100 psi (0.689 MPa) και μόνο τότε το εδαφικό υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως υλικό οδοστρώσας .

Οι απαιτήσεις που ορίζονται για τις ελάχιστες αντοχές από τον AASHTO παρουσιάζονται στον πίνακα 1.9

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.9 : ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΗ ΘΛΙΠΤΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ	ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ	ΘΛΙΠΤΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ (psi) (MPa)	
		ΒΑΣΗ	ΥΠΟΒΑΪΗ
California DOT	24-ώρη υποχρεωτική αναμονή πριν την τελική συμπίκνωση.	150 (1.034)	100 (0.689)
Illinois DOT	48-ώρη υποχρεωτική αναμονή πριν την τελική συμπίκνωση και συντήρηση σε θερμοκρασία 48,9 °C	150 (1.034)	100 (0.689)
Louisiana DOT	AASHTO T212	100 (0.689)	50 (0.345)
Texas State Department of Highways and Public Transportation	AASHTO 220	100 (0.689)	50 (0.345)
Virginia Department of Highways and Transportation	72-ώρη υποχρεωτική αναμονή πριν την τελική συμπίκνωση και συντήρηση σε θερμοκρασία 48,9 °C	-	150 (1.034)

Ο Thompson προτείνει τις απαιτούμενες αντοχές σε θλίψη ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.10 : ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΗ ΘΑΛΠΤΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ (ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΣ) [20]

ΧΡΗΣΗ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΕΤΡΩΣΗΣ	ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΑΝΤΟΧΕΣ ΣΕ ΘΛΙΨΗ (ΜΡα) (α)			
	ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΣ (# ΗΜΕΡΩΝ)	ΚΥΚΛΟΙ ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΗΞΕΩΣ		
		3 ΚΥΚΛΟΙ	7 ΚΥΚΛΟΙ	10 ΚΥΚΛΟΙ
Βελικωμένο υπέδαφος	0,35	0,35	0,60 / 0,35 (δ)	0,85
Υπόβασης σε άκαμπτα Οδοστρώματα	0,35	0,35	0,60 / 0,35 (δ)	0,85
Υπόβασης σε εύκαμπτα Οδοστρώματα πάχους (β)				
25cm.	0,42	0,42	0,7 / 0,4 (δ)	0,9
20cm.	0,49	0,49	0,8 / 0,55 (δ)	1,0
13cm.	0,63	0,63	0,9 / 0,7 (δ)	1,1
Βάση σε εύκαμπτο (γ) Οδόστρωμα	0,91	0,9	1,2 / 1,05 (δ)	1,4

(α) Οι απαιτούμενες αυτές αντοχές είναι αντοχές που επιτυγχάνονται στο εργοτάξιο μετά την περάτωση της συντηρήσεως.

(β) Είναι το ολικό πάχος του οδοστρώματος πάνω από την υπόβαση

(γ) Η αντοχή σε κάμψη πρέπει να λαμβάνεται υπόψη

(δ) Οι απώλειες λόγω καταψύξεως και ανατήξεως λαμβάνονται ως 0,07 ΜΡα/κύκλο

1.2.3.5 . Κατάλληλοι εδαφικοί τύποι για σταθεροποίηση

Η σταθεροποίηση με άσβεστο μπορεί να εκτελεστεί σε μία ευρεία κλίμακα εδαφών . Η αποτελεσματικότητα της μεθόδου εξαρτάται από την φύση των εδαφών και τις δυνατότητες του εργοταξίου . Για να είναι αποτελεσματική η κατεργασία τα εδάφη πρέπει να έχουν εν γένει ένα ποσοστό αργίλου πάνω από 10% αφού αυτό είναι το κλειδί για τις αντιδράσεις που παρέχουν βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες βελτιώσεις στις ιδιότητες του εδάφους .

Εδάφη με δείκτη πλαστικότητας στην κλίμακα 10 έως 50 είναι κατάλληλα . Μικρές και επομένως οικονομικές ποσότητες πρόσθετης ασβέστου μπορούν να χρησιμοποιηθούν όταν το έδαφος αντιδρά καλά με την ασβέστο και η περιεκτικότητά σε νερό κείται μέσα σε ορισμένα όρια . Γενικά άργιλοι , ιλυώδεις άργιλοι , ιλεις και ιλυώδεις άμμοι μπορεί να κατεργαστούν ικανοποιητικά . Ακόμη και εδάφη (άμμοι κ.λ.π) που δεν ανιδρούν καλά με την ασβέστο μπορούν να κατεργαστούν με υδρόσβεστο (quicklime) για να μειώσουν την περιεκτικότητά τους σε νερό . Αυτή η βελτίωση μπορεί να είναι παραδοξή αλλά μπορεί να συμβάλει στο να γίνει το υλικό καλύτερο και κατάλληλο για επαρκή συμπίκνωση ή στην συνέχεια για σταθεροποίηση με τσιμέντο.

Η παρουσία οργανικής ύλης είναι επιβλαβής για την σταθεροποίηση με ασβέστο . Η προσθήκη πρ-ρατέρω μεγαλύτερων ποσοτήτων ασβέστου θα βοηθήσει να ξεπεραστεί η επίδραση των οργανικών αλλά θα πρέπει να αναμένονται μειωμένες αντοχές . Εδάφη που περιέχουν λιγότερο από 2% οργανική ύλη είναι κατάλληλα για να δεχθούν την διαδικασία σταθεροποίησης με ασβέστο . Η διαδικασία αυτή περιγράφεται από την δοκιμή 8 του B.S. 1377

Τα θειικά άλατα σε επαρκή ποσότητα σε ένα έδαφος μπορεί να προκαλέσουν δευτερεύουσα ανι-δραση η οποία με την παρουσία νερού μπορεί να προκαλέσουν διόγκωση και διαταραχή στη δομή του συμπυκνωμένου μίγματος . Για να διαπιστωθεί ο βαθμός μόλυνσης με θειικά άλατα πρέπει να χρησιμοποιείται η δοκιμή 9 του B.S. 1377 και η συνολική περιεκτικότητά δεν πρέπει να ξεπερνά το 1% κατά βάρος του αρχικού βάρους του εδάφους .

Η εμπειρία έχει δείξει ότι η ασβέστος ανιδρά με μετρίως , μετρίως λεπτά και λεπτά κοκκομετρικά διαβαθμισμένα εδάφη με αποτέλεσμα την μείωση της πλαστικότητας και της διόγκωσης καθώς την αύξηση της εργασιμότητας και της αντοχής . Τα εδάφη αυτά σύμφωνα με το σύστημα κατάταξης εδαφών AASHTO ανήκουν στις κατηγορίες A-4 , A-5 , A-6 , A-7 , A-2-7 , A-2-6 ενώ σύμφωνα με το Unified System ανήκουν στις κατηγορίες CH , CL , MH , SC , SM , GC , GM , SW-SC , SP-SC , SM-SC GW-GC CP-GC , GM-GC . Οι Robnett και Thompson [19,23] στηριζόμενοι σε αποτελέσματα ερευνών που πραγματοποιήθηκαν στην πολιτεία Illinois (USA) υποστηρίζουν ότι η ασβέστος μπορεί να αποτελεί ενεργό σταθεροποιητή με αργιλικά εδάφη που περιέχουν άργιλο (μέγεθος κόκκου <2μ) με ελάχιστο περιεχόμενο ποσοστά ίσα με 7% και με ελάχιστο δυνατόν δείκτη πλαστικότητας ίσο με 8 . Η U.S. Air Force προτείνει το PI να είναι μεγαλύτερο του 12 ενώ αντίστοιχα η National Lime Association ορίζει ότι ο PI πρέπει να είναι μεγαλύτερος του 10. [24]

1.2.3.6. Κατασκευή σταθεροποιημένης στρώσης με ασβέστο.

Τα στάδια κατασκευής μιας σταθεροποιημένης στρώσης με ασβέστο είναι τα ακόλουθα :

- Αναμόχλευση και μερικός θρυμματισμός του υλικού.

Η επιφάνεια του προς σταθεροποίηση εδάφους διαμορφώνεται στις προβλεπόμενες από την μελέτη κλίσεις και επικλίσεις και μετά αναμοχλεύεται το υλικό σε όλο το βάθος που προβλέπεται να

σταθεροποιηθεί. Ανάλογα με την φύση του εδάφους και την περιεχόμενη υγρασία χρησιμοποιούνται και τα κατάλληλα αναμοχλεύτικά μηχανήματα. Η αναμόχλευση και η απώλεια υγρασίας κατά την διάρκεια της εργασίας αυτής προκαλεί συχνά και ένα επί μέρους θρυμματισμό του υλικού.

- **Διανομή της ασβέστου**

Στην επιφάνεια του θρυμματισμένου εδάφους διανέμεται ομοιόμορφα η ασβέστος με ειδικούς μηχανικούς διανομείς. Η διανομή μπορεί να γίνει και με τα χέρια από σάκους που τοποθετούνται σε κανονικές αποστάσεις αλλά η εργασία αυτή απαιτεί πολύ χρόνο και εργατικές αποζημιώσεις. Στην περίπτωση χρησιμοποίησης μη σβησμένης ασβέστου θα πρέπει να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα προστασίας για την αποφυγή εργατικών ατυχημάτων ως συνέπεια της καυστικότητας της ασβέστου. Στην περίπτωση αυτή είναι δυνατόν να αποφευχθούν οι δυσκολίες της καυστικότητας αν η διανομή της ασβέστου γίνει με την μορφή υδαρούς πολτού από βυτιοφόρα αυτοκίνητα.

- **Ανάμιξη**

Η ανάμιξη γίνεται είτε με διαμορφωτές είτε με ισχυρά μηχανικά αναμικτικά μηχανήματα (φρέζες). Συχνά το έδαφος επειδή έχει μεγάλη περιεκτικότητα σε λεπτόκοκκο πλαστικό υλικό με σημαντική υγρασία ευρίσκεται υπό μορφή μεγάλων βώλων οι οποίοι θα πρέπει να θρυμματισθούν για να επιτευχθεί ομοιόμορφη ανάμιξη. Σε ορισμένες περιπτώσεις η χρησιμοποίηση σε ευρεία κλίμακα ισχυρών αναμικτικών μηχανημάτων μπορεί να είναι αντοικονομική είτε επειδή το εδαφικό υλικό περιέχει μεγάλους λίθους είτε επειδή η πλαστικότητα και η υγρασία του υλικού δυσκολεύουν σημαντικά το θρυμματισμό. Στις περιπτώσεις αυτές η εργασία διευκολύνεται σημαντικά αν γίνει μία πρόχειρη ανάμιξη της υδρασβέστου με το εδαφικό υλικό και το μίγμα αφού συμπυκνωθεί ελαφρά παραμένει έτσι για 24-36 ώρες περίπου. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα συντελείται μέρος των χημικών αντιδράσεων της ασβέστου με την άργιλο και το μίγμα γίνεται πιο εύθρυπτο. Ακολουθεί μία νέα ανάμιξη οπότε το υλικό θρυμματίζεται ευκολότερα και τελικά επιτυγχάνεται καλύτερη ανάμιξη και η τελική συμπίεση. Μετά τον θρυμματισμό το έδαφος δεν θα πρέπει να περιέχει συσσωματώματα αθρυμματιστού υλικού συγκρατούμενου στο κόσκινο $\frac{3}{4}$ ιν και περισσότερο από 25% στο Νο 4. Κατά την διάρκεια της κατασκευής εφ' όσον απαιτείται προστίθεται νερό με υδροφόρες έτσι ώστε το δείγμα να αποκτήσει την βέλτιστη υγρασία ομοιόμορφα κατανεμημένη σ' όλο το πάχος της σταθεροποιημένης στρώσης.

- **Συμπύκνωση.**

Μετά την ανάμιξη ακολουθεί η συμπύκνωση με αδοσπρωτήρες μέχρις ότου επιτευχθεί ο προβλεπόμενος βαθμός συμπύκνωσης. Συχνά πριν από την συμπύκνωση διαμορφώνεται η επιφάνεια με τις κλίσεις και επικλίσεις που προβλέπει η μελέτη.

• **Συντόμευση**

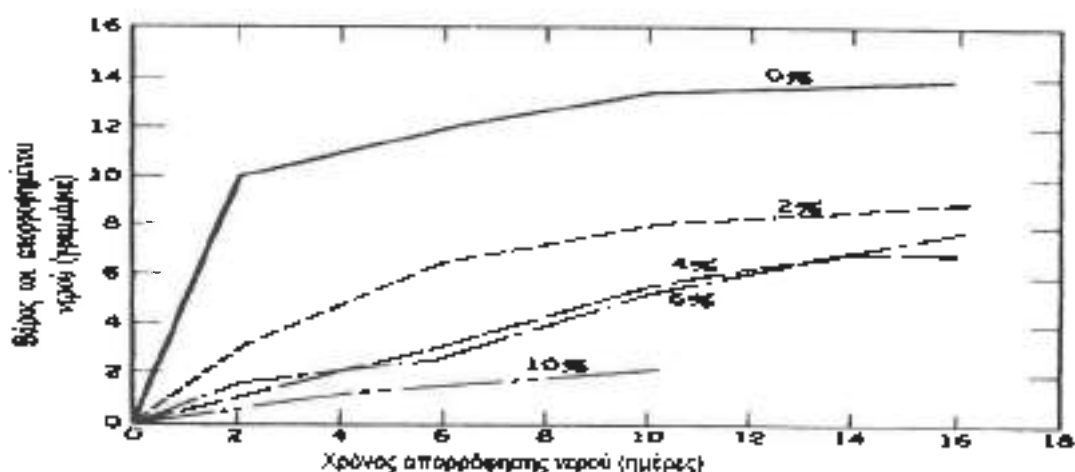
Η σιρώση που συμπυκνώθηκε διατηρείται υγρή επί 5 έως 7 ημέρες με συχνά επιφανειακές διαβροχές με νερό ή με επικάλυψη με αδιάβροχη μεμβράνη (ασφαλτική επάλειψη).

1.2.4 Σταθεροποίηση με Άσφαλτο

1.2.4.1. Γενικά

Η σταθεροποίηση με άσφαλτο, τήσες και ασφαλτικά γαλακτώματα δίνει πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα για χονδρόκοκκα ή κοκκώδη εδάφη. Η χρήση της μεθόδου αυτής όμως σε συνεκτικά εδάφη είναι περιορισμένη λόγω δυσκολιών ανάμιξης και κατασκευής εκτός αν το έδαφος είναι βελτιωμένο με προσθήκη από πριν τσιμέντου ή ασβέστου.

Ένας από τους κύριους λόγους χρησιμοποίησης της ασφάλτου στο έδαφος είναι για να ελαστωθεί ο ρυθμός απορρόφησης του νερού.

ΣΧΗΜΑ 1.12 : Απορρόφηση νερού μιας τυπικής αμμιλώδους αργίλου SC.

Για να είναι αποτελεσματικός αυτός ο τρόπος σταθεροποίησης είναι αναγκαία η συμπύκνωση του εδάφους μέχρι σχετικά μεγάλη πυκνότητά έτσι ώστε να προκύψει όλη η αναμενόμενη αντοχή του υλικού. Ο σκοπός του σταθεροποιητή είναι η διατήρηση της αντοχής και μετά την απορρόφηση νερού.

Η χρησιμοποίηση της μεθόδου αυτής την επέβαλε η ανάγκη χρησιμοποίησης υλικών που βρίσκονται κοντά στον τόπο κατασκευής του κάθε έργου. Έτσι στις πεδινές περιοχές υπάρχουν αποθέσεις άμμων και ιλύων που σταθεροποιούνται ευχερώς με ασφαλτικά υλικά ενώ τα λατομεία παραγωγής θραυστών υλικών βρίσκονται συνήθως σε τέτοιες αποστάσεις που η χρησιμοποίηση των υλικών αυτών μπορεί

να θεωρηθεί αντοικονομική. Αντίθετα στις ορεινές περιοχές συνιστάται η σταθεροποίηση να πραγματοποιείται μόνο σε θραυστά υλικά και αμμοχάλικα.

Τα ασφαλικά που χρησιμοποιούνται ως σταθεροποιητές χρησιμοποιούνται για τη πραγμάτωση των παρακάτω σκοπών:

1. Την απόκτηση αντοχών εκμέρους μη συνεκτικών υλικών (άμμοι) .
2. Παράλληλα με την αύξηση της αντοχής πρέπει να παρατηρείται και αύξηση της στεγανότητας των υλικών.

Στις καίσαρικές οδών και αεροδρομίων χρησιμοποιούνται δύο τύποι ασφαλικών υλικών .Είναι οι άσφαλοι και οι πίεςσες . Οι άσφαλοι είτε βρίσκονται σε φυσική κατάσταση είτε καίσαρκευάζονται από φυσικά υλικά. Οι πίεςσες είναι υποπροϊόν απελαούς καύσεως ανθράκων.

Ο φυσικοί άσφαλοι που χρησιμοποιούνται είναι παλλές και βρίσκονται αυτούσες ή εμποτισμένες σε ασβεστόλιθο ή ψαμίτη .Οι άσφαλοι βράχων αποτελούν εξαιρετική ύλη για στρώσεις κυκλοφορίας που είναι αντοκλήθικες στεγανές και λείες.Η χρήση τους περιορίζεται σε περιοχές με αποθέματα ασφάλτων βράχων .

Οι κοινές άσφαλοι προέρχονται από μερική απόσταξη πετρελαίου . παράγεται είτε ασφαλτικό υλικό οδοστρωσίας είτε υγρή άσφαλτος. Οι υγρές άσφαλοι περιλαμβάνουν διαλύματα και γαλακτώματα . Ένα ασφαλτικό διάλυμα είναι ασφαλτικό υλικό που έχει υγραποιηθεί με διαλύτες όπως φωσφατικό πετρέλαιο ή βενζίνη (ταχείας ωρίμανσης RC) πτητική κηροζίνη (μέσης ωρίμανσης MC) ή ασφαλτικό τσιμέντο που περιέχει έλαια χαμηλής εξάτμισης (βραδείας ωρίμανσης BC) .Ασφαλτικά γαλακτώματα είναι μίγματα νερού ασφαλτικού τσιμέντου και ενός παράγοντα γαλάκτωσης.Είναι ανιονικά ή κατιονικά ανάλογα με το ηλεκτρικό φορτίο των σταγονιδίων της ασφάλτου .Ένα κανονικό γαλάκτωμα έχει συνεχή φάση το νερό με ασφαλτικά σταγονίδια διασπαρτα (ασυνεχής φάση). Ένα αντίστροφο γαλάκτωμα περιέχει αντίθετες φάσεις από το κανονικό γαλάκτωμα. [7, 20]

Ο κύριες μέθοδοι δοκιμής της σύστασης μιας ασφάλτου είναι η δοκιμή διείσδυσης ή οι μετρήσεις του ιξώδους . Η τυποποιημένη δοκιμή χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των ασφαλικών τσιμέντων και ιξωμάτων κατά την απόσταξη των ασφαλικών διαλυμάτων. Κατά την δοκιμή χρησιμοποιείται μία τυποποιημένη βελόνα διαμέτρου 1,00 έως 1,02 με λεπτυνοση. Η βελόνα εισάγεται στο δείγμα της ασφάλτου κάτω από τυποποιημένες συνθήκες δοκιμής . Η θερμοκρασία δοκιμής είναι 25 °C το φορτίο 100 gr και ο χρόνος δοκιμής 5 sec. Η διείσδυση εκφράζεται σε εκατοστά ενός εκατοστά του μέρους. Ασφαλτικά με σχετικά μεγάλες τιμές διείσδυσης (200 έως 300) προέρχονται από από την πρώτη απόσταξη ενώ αυτά που έχουν χαμηλές τιμές διείσδυσης (50 έως 60) προκύπτουν από επόμενες απόσταξεις.

Οι υγρές άσφαλοι διαβαθμίζονται ανάλογα με το κινητικό ιξώδες σε θερμοκρασία 140°F . Κάθε αριθμός διαβάθμισης παριστάνει το κατώτερο όριο ιξώδους (σε centistokes) ενώ το ανώτερο είναι το διπλάσιο του κατώτερου ορίου .

Οι πίεςσες δεν χρησιμοποιούνται στην οδοποιία για λόγους περιβαλλοντικούς και υγιεινής .

1.2.4.2. Μηχανισμός δράσης ασφάλτου

Η αντοχή ενός εδαφικού υλικού εξαρτάται από τις τιμές της γωνίας εσωτερικής τριβής (Φ) και της συνοχής του (S_u). Η μεν πρώτη αναφέρεται ως παράγοντας αντοχής για μη συνεκτικά εδάφη ενώ η δε άλλη αναφέρεται στα συνεκτικά. Η μηχανισμός σταθεροποίησης με ασφάλτο βελτιώνει ουσιαστικά τις τιμές των παραπάνω μεταβλητών

Οι μηχανισμοί δράσης της ασφάλτου στα εδαφικά υλικά (κοκκώδη & συνεκτικά εδάφη) είναι :

- Στα λεπτόκοκκα συνεκτικά εδάφη ο σταθεροποιητής (άσφαλτος ασφαλικό διάλυμα ασφαλικό γαλάκτωμα,) φράζει τα τριχοειδή αγγεία που αναπτύσσονται μεταξύ των κόκκων με μερική ή ολική κάλυψη των κόκκων. Έτσι εξασφαλίζεται η διατήρηση της περιεχόμενης υγρασίας με το να εμποδίζεται η εξάτμιση ή προσρόφηση νερού με αποτέλεσμα να παραμένει σταθερή και αδιατάρακτη η δομή του υλικού με αποτέλεσμα η φέρουσα ικανότητα της σταθεροποιημένης στρώσης να παραμένει αμετάβλητη και ανεξάρτητη από τις εκάστοτε υδρολογικές συνθήκες που επικρατούν. Πλήρης στεγάνωση των κόκκων δεν είναι επιθυμητή διότι η προσθήκη μεγάλων ποσοτήτων του σταθεροποιητή έχει αντίστροφο αποτέλεσμα στην αντοχή του μίγματος λόγω μείωσης της ευστάθειας του μίγματος εδαφους-ασφαλικού υλικού. Σημειώνεται τα συσσωματώματα των κόκκων περιβάλλονται από υμένες ασφαλικού υλικού με αποτέλεσμα να διατηρείται η ευστάθεια των συσσωματωμάτων. [20]
- Στα κοκκώδη εδάφη (τα οποία δεν έχουν συνοχή ($S_u=0$) -συνήθως άμμοι) ο ρόλος του ασφαλικού υλικού έγκειται στην μειωροπή του χαρακτήρα του υλικού (από κοκκώδη σε συνεκτικό) και την ανάπτυξη δυνάμεων συνοχής χωρίς να χάνονται οι υπάρχουσες δυνάμεις τριβής που αναπτύσσονται μεταξύ των κόκκων. Με την παρασκευή μίγματος άμμου με αυξημένο ποσοστό ασφάλτου δημιουργούνται παχείς υμένες από ασφαλικό υλικό γύρω από τους κόκκους και έτσι πολύ πιθανό να χαθεί η αντίσταση που οφείλεται στην εσωτερική τριβή των κόκκων. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να βρεθεί το βέλτιστο ποσοστό ασφαλικού. [20]
- Στα θραυστά υλικά λατομεία είναι δυνατόν να συνδυασθούν οι παραπάνω δύο δράσεις ώστε αφ' ενός να δοθεί στο μίγμα συνοχή αφ' ετέρου να καταστεί το υλικό κατά ένα μέρος αδιάβροχο και απρόσβατο από τις επιδράσεις των μεταβολών της υγρασίας

1.2.4.3. Αποτελέσματα σταθεροποίησης με ασφαλικά υλικά

Μερικά αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα της σταθεροποίησης με ασφάλτο είναι τα παρακάτω:

Πυκνότητα

Η επιτυγχανόμενη πυκνότητα μειώνεται με την αύξηση του ποσοστού της ασφάλτου στο μίγμα. Αυτό οφείλεται στην αύξηση του ποσοστού της ασφάλτου —υλικού με μικρό ειδικό βάρος σε σχέση με το ειδικό βάρος των κόκκων του εδαφικού υλικού και στη βαθμιαία αύξηση του εξώδους του συνολικού μίγματος

εδαφικού υλικού – ασφάλτου. Με άλλα λόγια ανσπύσσεται μεγαλύτερη αντίσταση κατά την συμπίκνωση του μίγματος και απαιτείται μεγαλύτερη μηχανική ενέργεια για την συμπίκνωση του.

Αντοχή –Ευστάθεια

Η αντοχή (ανεμπόδιση θλίψη) του σταθεροποιημένου εδαφικού υλικού αυξάνεται σύμφωνα με την αύξηση του ποσοστού του περιεχόμενου ασφατικού υλικού μέχρι ένα ορισμένο ποσοστό και από εκεί και ύστερα επακολουθεί πτώση της αντοχής. Αυτό μπορεί να αποδοθεί στην αύξηση αρχικώς της συνοχής του ενώ στην συνέχεια στην μείωση των δυνάμεων τριβής ως συνέπεια της αύξησης του πάχους του ασφατικού υμένα.

1.2.4.4. Καταλληλότητα εδαφικού υλικού

Όταν σταθεροποιείται ένα εδαφικό υλικό ασφατικό υλικό ο ρόλος του τελευταίου είναι να δώσει στο μίγμα συνεκτικότητα (κοκκώδη υλικά) και στεγανότητα (συνεκτικά εδάφη). Οι κοκκομετρικές διαβαθμίσεις των εδαφικών υλικών και ανάλογα την κατηγορία τους παρουσιάζονται στον πίνακα 1.11

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.11: ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗΣ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΥΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΑΣΦΑΛΤΟ

ΚΟΣΚΙΝΟ	ΑΜΜΟΣ	ΕΔΑΦΟΣ	ΘΡΑΥΣΤΟ ΑΜΜΟΧΑΛΙΚΟ
1-12"	-	-	100
1"	100	-	-
¾"	-	-	80-100
No 4	50-100	50-100	35-100
No 10	40-100	-	-
No 40	-	35-100	13-50
No 100	-	-	8-35
No 200	5-12	ΚΑΛΟ : 3-20	-
		ΜΕΤΡΙΟ. 0-3 & 20-30	
		ΚΑΚΟ : >30	

Όσον αφορά τις απαιτήσεις που ορίζει το U.S.Department of Transportation για τα όρια Atterberg των εδαφικών υλικών που χρησιμοποιούνται παρουσιάζονται στον πίνακα 1.12

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.12 : ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΡΙΩΝ ATTEMBERG ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΑΣΦΑΛΤΟ

ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΑΜΜΟΣ	ΕΔΑΦΟΣ		ΘΡΑΥΣΤΟ ΥΛΙΚΟ
		ΚΑΛΟ	<20	
I.L.	-	ΜΕΤΡΙΟ	20-3	-
		ΚΑΚΟ	30-40	
		ΜΗ ΧΡΗΣ/ΜΟ	>40	
P.I.	10	ΚΑΛΟ	<5	10
		ΜΕΤΡΙΟ	5-9	
		ΚΑΚΟ	9-15	
		ΜΗ ΧΡΗΣ/ΜΟ	12-15	

Οι οργανισμοί Asphalt Institute , Chevron Asphalt Company , Douglas Oil Company , Materials Research and Development έχουν αναπτύξει κριτήρια για την σταθεροποίηση με ασφαλτικά υλικά . Τα συμπεράσματα της εργασίας τους περιέχουν τα ακόλουθα σημεία :

1. Το ποσοστό του υλικού που διέρχεται από το κόσκινο Νο 200 δεν πρέπει να ξεπερνά το 25 % της συνολικής ποσότητας του εδαφικού υλικού .
2. Ο δείκτης πλαστικότητας να είναι μικρότερος του 6
3. Τα ισοδύναμο της άμμου να είναι μεγαλύτερο του 30

Τα εδάφη που είναι κατάλληλα για σταθεροποίηση με ασφαλτικά υλικά σύμφωνα με το σύστημα κατάταξης εδαφών AASHTO είναι : A-1-b , A-1-2 , A-2-4 , A-2-6 , A-3 , A-4 .

Ενώ με το σύστημα κατάταξης εδαφών Unified έχουμε : SW , SP , SW-SM , SP-SM , SW-SC , SP-SC , SM , SC , SM-SC , GW , GP , GW-GM , GP-SM , GW-GB , GP-GC , GC , GM-GC .[24]

Οι μέθοδοι αξιολόγησης των υλικών που είναι σταθεροποιημένα με ασφαλτο εξαρτώνται από τον τύπο εδάφους . Για λεπτόκοκκα υλικά γίνονται δοκιμές απορρόφησης σε δοκίμια με ορισμένη υγρασία και πυκνότητα . Μετά από την ωρίμανση των δοκιμίων σε μέτρια θερμοκρασία φούρνου για μία βδομάδα τα δοκίμια τοποθετούνται σε τεμάχια τσόχας ή πορώδους πέτρας ενώ η στάθμη του νερού διατηρείται στο κάτω μέρος των δοκιμίων . Ο σκοπός τη περιόδου της ωρίμανσης είναι να εξασφαλιστεί η απομάκρυνση όλων των πτητικών υλικών και να προσαρμοσθεί το σταθεροποιημένο υλικό μετά από ένα χρονικό διάστημα από την κατασκευή . Τα δοκίμια ζυγίζονται πριν και μετά τον διαποτισμό μέχρι κορεσμού και καθορίζεται η ποσότητα του απορροφημένου νερού . Η ερμηνεία των αποτελεσμάτων αυτών των δοκιμίων είναι ποιοτική και με την βοήθεια της α μηχανικός κρίνει τη βέλτιστη περιεκτικότητα ασφάλτου .

Η ASTM έχει καθιερώσει μία δοκιμαστική μέθοδο για την αξιολόγηση μιγμάτων εδαφους ασφάλτου . Κατά την δοκιμή αυτή τα κορεσμένα δοκίμια δοκιμάζονται στη συσκευή Hubbard-Field . Οι προϋποθέσεις που θέτει η ASTM είναι :

1. Η ελάχιστη τιμή εξώθησης πριν από την απορρόφηση είναι 1000 Lb .
2. Η ελάχιστη τιμή εξώθησης μετά από την δοκιμή απορρόφησης είναι 400 Lb

3. Η μέγιστη διόγκωση κατά την δοκιμή είναι 5%
4. Η μέγιστη ποσότητα νερού που απορροφάται κατά την δοκιμή είναι 7%

Τα μίγματα άμμου ασφαλικών υλικών αξιολογούνται συχνότερα με την βοήθεια της δοκιμής Hubbard-Field. Η ελάχιστη τιμή που προβλέπεται από τις προδιαγραφές για τα μίγματα άμμου – ασφαλικών υλικών για σταθερότητα είναι 1200 Lb. Η πολιτεία της Φλόριδα έχει επηρεάσει μία μέθοδο αξιολόγησης που βασίζεται σε μία δοκιμή φορτοικανότητας μικρού μεγέθους. Τα υλικά αξιολογούνται με την βοήθεια ενός εμβολοφόρου που έχει εμβαδόν 1 τετραγωνική ίντσα και η αποτυχία συμβαίνει όταν ο ρυθμός παραμόρφωσης είναι μεγαλύτερος από 0.01 ίντσες ανά 5 sec.

Για μίγματα χολικών –ασφαλικών υλικών χρησιμοποιούνται συμβατικές δοκιμές CBR και τριαξονικές. Οι δοκιμές διεξάγονται στο σταθεροποιημένο υλικό και κατόπιν στο μίγμα. Οι αποφάσεις σχετικά με τη χρήση του μίγματος βασίζονται στη σύγκριση των αποτελεσμάτων των δύο δοκιμών.

1.2.4.5. Καταλληλότητα ασφαλικού υλικού

Ο κατάλληλος τύπος ασφαλικού για την σταθεροποίηση άμμου εξαρτάται από τις απαιτήσεις του μίγματος και το διαθέσιμο στην αγορά ασφαλικά υλικά. Χρησιμοποιείται η καθαρή άσφαλτος 80-100 ή 120-150. Η χρησιμοποίηση μίας τέτοιας ποιότητας ασφάλτου προϋποθέτει την εν θερμό ανάμειξη σε μόνη εγκατάσταση ανάμειξης και την εν θερμό διάσπρωση του μίγματος. Η αύξηση της ευστάθειας τέτοιων μιγμάτων μπορεί να επιτευχθεί με χρήση σκληρότερου τύπου (π.χ. 40-60). Τα ασφαλικά διαλύματα που χρησιμοποιούνται είναι ταχείας εξάτμισης και για την παράσκευή τους χρησιμοποιείται άσφαλτος τύπου 40-60. Τα ασφαλικά γαλακτώματα που χρησιμοποιούνται είναι συνήθως του τύπου της βραδείας διάσπασης.

Για την σταθεροποίηση λεπτόκοκκων (συνεκτικών) εδαφών μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο ρευστά ασφαλικά σταθεροποιητικά. Η καθαρή άσφαλτος προϋποθέτει θέρμανση του εδάφους που δεν είναι εφικτή για τα πολύ λεπτόκοκκα εδαφικά υλικά. Τα ασφαλικά διαλύματα που χρησιμοποιούνται είναι ταχείας μέσης ή και βραδείας εξάτμισης. Για τα περισσότερα αμμώδη εδάφη συνιστάται η χρησιμοποίηση διαλυμάτων ταχείας εξάτμισης διότι η ανάμειξη των εδαφικών υλικών είναι ευκολότερη και πιο γρήγορη ενώ ο ασφαλικός υμένα που τελικά περιβάλλει του κόκκους του εδάφους είναι σκληρότερος. Για τα περισσότερα πλαστικά εδάφη συνιστάται η χρησιμοποίηση ασφαλτοδιαλυμάτων μέσης εξάτμισης. Γενικά στην πράξη χρησιμοποιούνται διαλύματα μέσης εξάτμισης με ικανοποιητικά αποτελέσματα γιατί τα μεν βραδείας εξάτμισης έχουν μικρότερη ευστάθεια σε σχέση με τα μέσης εξάτμισης. Τα δε ταχείας είναι επικίνδυνα για να προκαλέσουν φωτιά. Επίσης χρησιμοποιούνται ασφαλικά γαλακτώματα βραδείας διάσπασης.

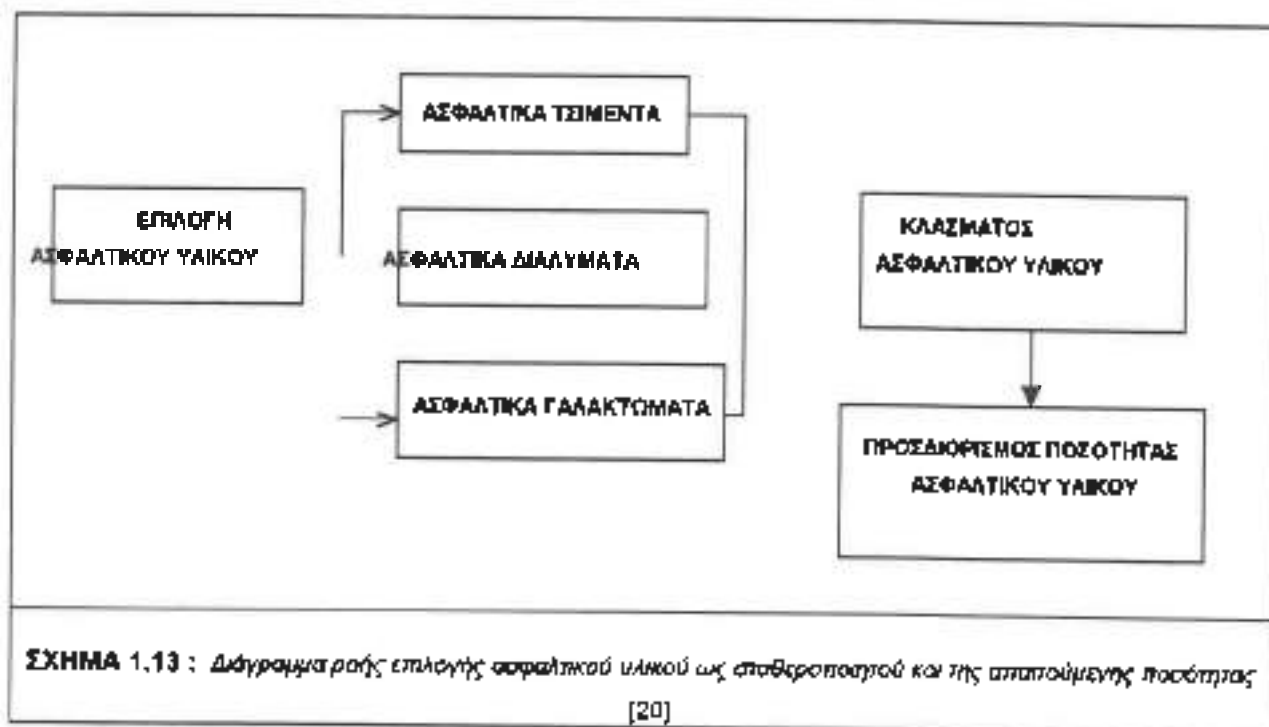
Για την σταθεροποίηση θραυστών υλικών λατομείου χρησιμοποιούνται συνήθως ρευστά υλικά. Χρησιμοποιούνται ασφαλικά διαλύματα α ταχείας εξάτμισης των τύπων RC-1 RC-3 ασφαλικά γαλακτώματα τύπου SS-1 καθώς και πύσσες οδοποιίας των τύπων από RT-4 RT-5 RT-6. Η σύσταση του ασφαλικού υλικού πρέπει να είναι τέτοια ώστε να είναι δυνατή η διασπορά του στη μάζα του. Για την διαπίστωση του ασφαλικού γίνεται η δοκιμή της υδατοαπορροφητικότητας. Παρασκευάζονται δοκίμια από το

σταθεροποιημένο μίγμα και υδρεμπτίζονται. Αυτά δεν πρέπει να απορροφούν περισσότερο από 2% υγρασία εφόσον έχουν παρασκευασθεί με την επαρκή ποσότητα ασφαλικού.

Η επιλογή του τύπου του ασφαλικού υλικού που θα χρησιμοποιηθεί στην σταθεροποίηση εξαρτάται από τους παρακάτω παράγοντες:

- Η μέθοδος κατασκευής,
- Ο μηχανικός εξοπλισμός
- Το προφίλ του οδοστρώματος
- Τα φορτία
- Οι περιβαλλοντικές συνθήκες
- Το αδρανές-Έδαφος
- Συντήρηση
- Κλιματικές συνθήκες

Στο σχήμα 1.13 παρουσιάζεται το διάγραμμα ροής για την απόφαση επιλογής ασφαλικού υλικού και της ανάγκιας ποσότητας που πρέπει να χρησιμοποιηθεί κατά την μέθοδο σταθεροποίησης με ασφαλικό υλικό. [20]

Το US.Department of Transportation προτείνει συγκεκριμένες κατηγορίες ασφάλτου ανάλογα τις κλιματικές συνθήκες. Αυτές φαίνονται στον πίνακα 1.13

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.13: Προτάσεις επιλογής ασφάλτου ανάλογα με το κλίμα [20]

ΠΑΧΟΣ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ (cm) (4)	ΚΛΙΜΑ	ΑΑΣΗΤΟ M-20	ΑΑΣΗΤΟ M-228	WEST COAST
≤ 3	ΚΡΥΟ (1)	200-300	AC-5	AR-1000
	ΜΕΤΡΙΟ (2)	85-100	AC-10	AR-4000
	ΖΕΣΤΟ (3)	85-100	AC-10	AR-4000
4-6	ΚΡΥΟ	120-100	AC-5	AR-2000
	ΜΕΤΡΙΟ	85-100	AC-10	AR-4000
	ΖΕΣΤΟ	60-70	AC-20	AR-8000
> 7	ΚΡΥΟ	120-150	AC-15	AR-2000
	ΜΕΤΡΙΟ	60-70	AC-10	AR-8000
	ΖΕΣΤΟ	40-50	AC-20	AR-16000

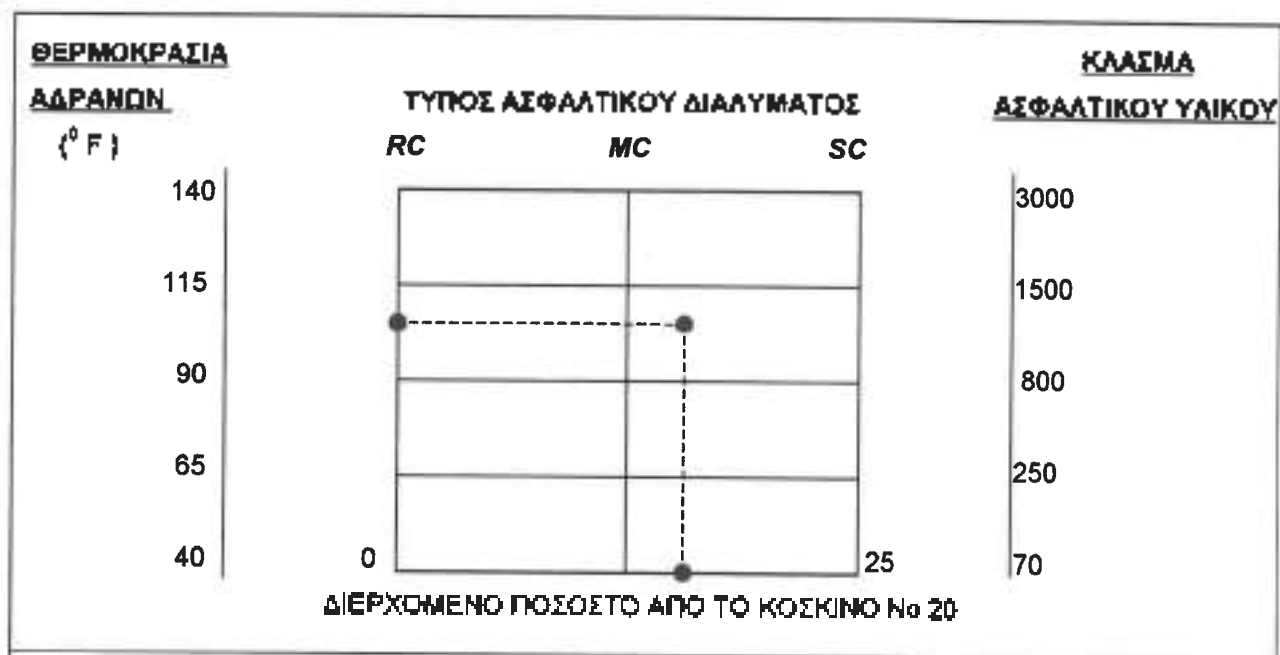
(1) Ελάχιστη ημερήσια θερμοκρασία 10 °F (-12 °C) .

(2) Μέγιστη ημερήσια θερμοκρασία 90 °F (32 °C) .

(3) Μέγιστη ημερήσια θερμοκρασία μεγαλύτερη από 90 °F (32 °C) .

(4) Το συνολικό πάχος του ασφαλτικού σκυροδέματος είναι η επιφάνεια συν την βάση .

Για τα ασφαλικά διαλύματα το US Department of Transportation προτείνει (σχήμα 1.14) :

ΣΧΗΜΑ 1.14: Διάγραμμα επιλογής τύπου ασφαλτικού διαλύματος.[20]

Οι απαιτήσεις για τα ασφαλικά γαλακτώματα περιγράφονται στον πίνακα 1.14

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.14: Προτάσεις επιλογής ασφαλτικού γαλακτώματος ανάλογα με το είδος του αδρανούς. [20]

ΕΙΔΟΣ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΣ	ΑΔΡΑΝΗ	ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΝΕΡΟ	ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
SS-1	Καλά-Κακά κοκκομετρικά διαβαθμισμένες άμμους-μύγματα χαλίκων – άμμου με υψηλή περιεκτικότητα σε άμμο.	Εξαρτάται από την αποστράγγιστική και απορροφητική ικανότητα του υλικού.	Κεντρική εγκατάσταση ανάμιξης Μεταφερόμενη μονάδα ανάμιξης
SS-1h			
CSS-1			
CSS-1h			
CMS-2	Χαλίκια (ξηρά ή υγρά) με μικρή περιεκτικότητα σε άμμο καλά κοκκομετρικά διαβαθμισμένες ή αλυώδεις άμμους.	Αντίσταση στο νερό μόνο κατά την αρχή του υδρολογικού έτους.	Μεταφερόμενη μονάδα ανάμιξης. Ανάμιξη επί τόπου με αναμικτικά μηχανήματα
CMS-2S			
MS-1	Ξηρά ή υγρά αδρανή.	Αντίσταση στο νερό μόνο κατά την αρχή του υδρολογικού έτους.	Κεντρική εγκατάσταση ανάμιξης Μεταφερόμενη μονάδα ανάμιξης
MS-2			
MS-2h			
CMS-2			
CMS-2h			

Ομοίως το US.Department of Transportation προτείνει τα βέλτιστα περιεχόμενα ποσοστά ασφαλτικών υλικών που χρησιμοποιούνται για σταθεροποίηση. Αυτά φαίνονται στο πίνακα 1.15;

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.15 : Προτεινόμενα περιεχόμενα ποσοστά ασφάλτου. [20]	
ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΑΔΡΑΝΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΣΦΑΛΤΟΥ ΚΑΤΑ ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΑΔΡΑΝΩΝ *
Στρογγυλά και λεία	4
Με αιχμές και τραχέα	6
Μεικτά	5
* Οι προτεινόμενες ποσότητες που αναφέρονται παραπάνω είναι προϊόντα της υπαθρκιας Παρατήρησης και της κρέσης των μηχανικών	

Για τον προσδιορισμό των ποσοτήτων των ασφαλικών διαλυμάτων που χρησιμοποιούνται για την σταθεροποίηση οι κανονισμοί δεν έχουν προδικαγραφές ελάχιστων ή βέλτιστων περιεχομένων ποσοστών ασφαλικού διαλύματος. Επιπλέον ο αρχικός προσδιορισμός του βέλτιστου ποσοστού ασφαλικού διαλύματος γίνεται από εμπειρικές σχέσεις και είναι εξαρτώμενος από την κοκκομετρική διαβάθμιση του υλικού [20].

Αρχικά θα πρέπει να υπολογίσουμε το ποσοστό της αδιάλυτης ασφάλτου. Αν p είναι το ποσοστό της αδιάλυτης ασφάλτου σε σχέση με το ξηρό βάρος των αδρανών τότε :

$$p = 0.02 * a + 0.07 * b + 0.16 * c + 0.2 * d$$

- a: Το συγκρατούμενο ποσοστό (κατά ξηρό βάρος) στο κόσκινο Νο 50
- b: Το συγκρατούμενο ποσοστό (κατά ξηρό βάρος) στο κόσκινο Νο 100 και διερχόμενο από το κόσκινο Νο 50
- c: Το συγκρατούμενο ποσοστό (κατά ξηρό βάρος) στο κόσκινο Νο 200 και διερχόμενο από το κόσκινο Νο 100
- d: Το διερχόμενο ποσοστό (κατά ξηρό βάρος) από το κόσκινο Νο 200

Το ποσοστό του ασφαλικού διαλύματος P που θα χρησιμοποιηθεί κατά την σταθεροποίηση υπολογίζεται από την σχέση :

$$P = \frac{p}{100 - P_s} * 100$$

P_s : Το ποσοστό του χρησιμοποιούμενου διαλύτη.

Οι τεχνικές ελέγχου που χρησιμοποιούνται για την επιλογή της ασφάλτου είναι οι του Hveem και του Marshall. Οι οργανισμοί ASTM, AASHTO, The Asphalt Institute, Chevron Asphalt, US Air Force έχουν προτυποποίηση και εγκαθίδρυση κριτηρίων και απαιτήσεων για την ανάμιξη των μινμάτων. Η μέθοδος Hveem αναφέρεται στην μέθοδο σταθεροποίησης με άσφαλτο ασφαλικό διάλυμα και ασφαλικά γαλακτώματα. Αντίθετα η μέθοδος Marshall μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στην σταθεροποίηση με άσφαλτο και ασφαλικά διαλύματα.

Για την δοκιμή Marshall ορίζονται συγκεκριμένες απαιτήσεις ανάλογα με το είδος της κυκλοφορίας. Οι απαιτήσεις αυτές παρουσιάζονται στον πίνακα 1.16.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.16 : ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΤΑ MARSHALL [20]

ΕΙΔΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ	ΒΑΡΙΑ		ΜΕΤΡΙΑ		ΕΛΑΦΡΙΑ	
	MIN	MAX	MIN	MAX	MIN	MAX
ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ (kN)	3,34	-	2,22	-	2,22	-
ΡΟΗ (0,25 mm.)	8	18	8	18	8	20
ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΕΝΩΝ						
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ Ε- ΠΙΣΤΡΩΣΗ	3	5	3	5	3	5
ΒΑΣΗ	3	8	3	8	3	8

Ο πίνακας 1.17 παρουσιάζει τα κριτήρια σχεδιασμού κατά USACE (United States Association of Civil Engineers) για την εκλογή της βέλτιστης περιεκτικότητας ασφαλτικού όταν χρησιμοποιείται η φαινόμενη ειδική βαρύτητα. Όπως φαίνεται από τον πίνακα η περιεκτικότητα σχεδιασμού της ασφάλτου για μία επιφανειακή στρώση βασίζεται στο μέσο όρο του ποσοστού της ασφάλτου που αντιστοιχεί στην σχμή των καμπυλών ευστάθειας και πυκνότητας σε περιεκτικότητα κενών 4% (ολικό μίγμα) και σε ένα ποσοστό γεμάτων από άσφαλτο 80% για 50 κτύπους και 75% για 75 κτύπους.

Αφού χρησιμοποιηθεί η βέλτιστη τιμή σχεδιασμού τα δοκίμια που χρησιμοποιούν αυτό το ποσοστό ασφάλτου πρέπει να ικανοποιούν το κριτήριο σχεδιασμού που δείχνει ο πίνακας 1.18

Τα κριτήρια ικανοποιητικού σχεδιασμού διαφέρουν από υπηρεσία σε υπηρεσία. Εν γένει οι προδιαγραφές ευστάθειας για οδούς κυμαίνονται μεταξύ ενός ελάχιστου 300 Lb/kN για ασφαλικά στρώμα και 1500 Lb/kN για οδούς βρέων οχημάτων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.17: ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΓΙΑ ΧΡΗΣΗ ΜΕ ΤΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΔΙΚΗ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΑΤΑ Α.Σ.Τ.Μ. (1) [7]

ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΔΟΚΙΜΗΣ	ΜΙΓΜΑ	ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΜΠΥΛΗΣ	
		50 ΚΤΥΠΟΙ	75 ΚΤΥΠΟΙ
ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ MARSHALL	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ (2)	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ (2)
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ	-(3)
ΜΟΝΑΔΙΑΙΟ ΒΑΡΟΣ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ	ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	ΑΙΧΜΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ	-(3)
ΡΟΗ	-	ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ	ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ
ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΕΝΩΝ ΟΛΙΚΟ ΜΙΓΜΑ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	4	4
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	5	5
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	6	-(3)
ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΕΝΩΝ ΓΕΜΑΤΩΝ ΜΕ ΑΣΦΑΛΤΟ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	90	75
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	70	60
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	70	-(3)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- (1) Ο πίνακας αυτός χρησιμοποιείται για μίγματα αδρανών με απορροφητικότητα νερού μέχρι 2.5%
- (2) Αν οι περιεκτικότητες ασφάλτου περιληφθούν στα σημεία αυτά και κατά μέσο όρο τα κενά του φίλικού βρίσκονται έξω από τα όρια τότε η βέλτιστη περιεκτικότητα ασφάλτου πρέπει να αναθεωρηθεί ώστε τα κενά να βρίσκονται μέσα στα όρια]
- (3) Άσφαλτος άμμου δεν χρησιμοποιείται στο σχεδιασμό οδοστρωμάτων όταν η πίεση των ελαστικών είναι μεγαλύτερη από 100 psi (68.9 Kpa)

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.18: ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΜΙΓΜΑΤΟΣ [7]

ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΔΟΚΙΜΗΣ	ΜΙΓΜΑ	ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΜΠΥΛΗΣ	
		50 ΚΤΥΠΟΙ	75 ΚΤΥΠΟΙ
ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ MARSHALL	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	500 lb >	1800 lb >
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	500 lb >	1800 lb >
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	500 lb >	-
ΡΟΗ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	20 <	16 <
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	20 <	16 <
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	20 <	-
ΜΟΝΑΔΙΑΙΟ ΒΑΡΟΣ	-	ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ	ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ
ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΕΝΩΝ ΟΛΙΚΟ ΜΙΓΜΑ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	3-5	3-5
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	4-6	5-7
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	5-7	-
ΠΟΣΟΣΤΟ ΚΕΝΩΝ ΓΕΜΑΤΩΝ ΜΕ ΑΣΦΑΛΤΟ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	75-85	70-80
	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΣΤΡΩΣΗ ΑΣΦΑΛΤΙΚΟΥ-ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ	65-75	50-70
	ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΑΜΜΟΥ	65-75	-

1.2.4.6. Βελτίωση του σταθεροποιημένου υλικού με ασφαλτικά υλικά

Άμμοι

Οι άμμοι κακής κοκκομετρικής διαβάθμισης έχουν στρογγυλαούς και λείους κόκκους και παρέχουν μικρή ευστάθεια. Αυτή η έλλειψη κανονότητας για ευστάθεια μπορεί να διορθωθεί με την προσθήκη καιάλληλου φύλλερ. Το φύλλερ μπορεί να είναι λιβάλευρο, λεπτή άμμος, τοιμέντια ή οτιδήποτε άλλο αδρανές υλικό που όμως δεν πρέπει να έχει πλαστικότητα.

Ανάλογα με το είδος του φύλλερ και της μητρικής άμμου υπάρχει μία βέλτιστη αναλογία ανάμειξης που καθορίζεται με μέτρηση της ευστάθειας μινιμάτων με διάφορα ποσοστά φύλλερ.

Σε υγρές περιοχές με συχνές βροχοπτώσεις όπου η ξήρανση είναι προβληματική η υγρή άμμος αναμιγνύεται με υδράσβεστο και στη συνέχεια προστίθεται ασφαλτικό διάλυμα 4-10%. Επειδή το ποσοστό του ασφαλτικού υλικού δεν είναι υψηλό το πλεονάζον νερό απομακρύνεται με την συμπίκνωση.

Εδάφος

Τα εδάφη στα οποία επικρατούν τα ανθρακικά και τα οξείδια είναι σχετικά υδρόφοβα και ως αποτέλεσμα αυτού είναι η ανάπτυξη καλύτερης πρόσφυσης της ασφάλτου επί των κόκκων του εδάφους. Όταν στο έδαφος περιέχονται και πυριτικά τα οποία τα παρουσιάζουν ένα υδρόφιλο χαρακτήρα και παρατηρείται να αναπτύσσεται μία κακή πρόσφυση ανάμεσα στην ασφάλτο και στους κόκκους του εδάφους. Είναι δυνατόν με την προσθήκη μικρών ποσοτήτων υδρόφοβων ουσιών να βελτιωθεί ο χαρακτήρας του εδάφους και επιπλέον να αυξηθεί η αναπτυσσόμενη πρόσφυση ανάμεσα στην ασφάλτο και στους κόκκους του εδάφους. Στα υλικά αυτά συγκαταλέγονται λιπαρές αμίνες άλατα αμινών κ.τ.λ. . Συνήθως προστίθενται στο έδαφος πριν την ανάμιξη ή μέσα στην μάζα του ασφαλτικού. Με την προσθήκη αυτών μεταβάλλεται το φορτίο στην επιφάνεια των εδαφικών κόκκων και έτσι βελτιώνεται η πρόσφυση του ασφαλτικού. Άλλα βελτιωτικά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν είναι οι εποξειδικές ρητίνες και οι γαλακτοποιητές.

1.2.4.7. Κατασκευή σταθεροποιημένου υλικού με ασφαλτικά υλικά.**Άμμος**

Η παραγωγή του προς σταθεροποίηση μίγματος άμμου-ασφαλτικού υλικού γίνεται σε κεντρική εγκατάσταση παρασκευής θερμού ασφαλτομίγματος. Μετά την ξήρανση η άμμος αναμιγνύεται ακριβώς με το προκαθορισμένο εργαστηριακά ποσοστό ασφάλτου. Στην συνέχεια μεταφέρεται με φορτηγά αυτοκίνητα στο εργοτάξιο όπου διαστρώνεται εν θερμό με διαστρωτήρες ασφαλτομίγματος και τελικά συμπυκνώνεται με την χρήση οδοστρωτήρων. Το πάχος κάθε στρώσης δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 5 cm. Και ο βαθμός συμπίκνωσης πρέπει να είναι τουλάχιστον 95% του αντίστοιχου εργαστηριακού.

Όταν η σταθεροποίηση της άμμου γίνεται με ασφαλτικό δαλύμα ακολουθείται διαφορετική τεχνική. Για να επιτυγχάνεται εύκολα ικανοποιητική κάλυψη των κόκκων της άμμου από το ασφαλτικό συνδετικό πρέπει να στεγνώνει η υγρή άμμος ώστε η υγρασία της να κατέχεται κάτω από 5%. Μετά το στάδιο της ανάμιξης το μίγμα της άμμου –ασφαλτικού δαλύματος υφίσταται αερισμό έτσι ώστε να μειωθούν τα περιεχόμενα πτητικά και η υγρασία και να αποκτήσει το μίγμα ευστάθεια και αντοχή με την συμπίκνωση. Κατά την συμπίκνωση το ποσοστό πτητικών και υγρασίας δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5%

Εδάφος

Το προς σταθεροποίηση μίγμα εδάφους-ασφαλτικού υλικού παράγεται είτε σε κεντρική εγκατάσταση ανάμιξης είτε επί τόπου του έργου με διαμορφωτήρα είτε με ανάμικτήρα. Τα καλύτερης ομοιογένειας μίγματα παράγονται στις κεντρικές εγκαταστάσεις όπου μπορεί να ελεγχθεί η ακριβής δοσολογία των υλικών. Η ανάμιξη με τον ανάμικτήρα παρουσιάζει ικανοποιητικά αποτελέσματα και το κόστος της μεθόδου είναι αρκετά χαμηλότερο σε σχέση με την μέθοδο ανάμιξης σε κεντρική μονάδα.

Για την επιτυχή ανάμιξη του εδάφους με το ασφαλικό διάλυμα θα πρέπει να ρυθμίζεται η περιεχόμενη στο έδαφος υγρασία. Με συνεχή διαβροχή του εδαφικού υλικού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες είτε με αερισμό για την εξάτμιση μερικής ποσότητας νερού κατά τους χειμερινούς μήνες είτε την ανάμιξη το μίγμα εδάφους-ασφαλικού υλικού περιέχει συστατικά (όπως νερό, και πτηνικά) που θα πρέπει να απομακρυνθούν διότι μειώνουν την ευστάθεια του. Οι κανονισμοί ορίζουν ότι δεν πρέπει να παραμένει στο μίγμα ποσότητα νερού και διαλυτών μεγαλύτερη του 40% του αρχικού εδαφικού υλικού.

Η συμπίκνωση του σταθεροποιημένου με ασφαλικό εδαφικού υλικού πραγματοποιείται με αδαστρωτήρες με λείους ή ελαστικούς τροχούς καθώς και με αδαστρωτήρες με κατσικιστόδαρα. Η απαίτηση της συμπίκνωσης είναι το 85% της κατά την μέθοδο PROCTOR συμπίκνωσης.

Μετά την συμπίκνωση η στρώση αφήνεται για 2 εβδομάδες τουλάχιστον πριν εκτελεσθεί άλλη εργασία επικάλυψης για να αποκτήσει την απαιτούμενη αντοχή.

1.2.5 Σταθεροποίηση με ιπτάμενη τέφρα

1.2.5.1 Γενικά

Ως ιπτάμενη τέφρα (Ι.Τ.) ορίζεται κατά το ASTM-C618/84 το λεπτό διαμερισμένο υπολείμμα που είναι αποτέλεσμα της καύσεως κονιολογημένου άνθρακα. Στο BS-3892/82 ως pulverized-fuel ash (PFA) ορίζεται το στερεό υλικό που συλλέγεται με ηλεκτροστατικά και μηχανικά μέσα από τα αέρια καύσεως των εστιών που καίνε κονιολογημένο άνθρακα.

Οι Ι.Τ περιλαμβάνονται συνήθως στην κατηγορία των τεχνητών ποζολάνων. Ως ποζολάνες χαρακτηρίζονται (κατά το ASTM -C219/82a) τα πυριτικά ή πυριτικά και αργίλικα υλικά τα οποία από μόνα τους έχουν μικρές ή και καθόλου υδραυλικές ιδιότητες αλλά που σε λεπτά διαμερισμένη μορφή και παρουσία υγρασίας αντιδρούν χημικά με το υδροξείδιο του ασβεστίου σε συνήθεις θερμοκρασίες για να σχηματιστούν ενώσεις που να κατέχουν υδραυλικές κόνιες.

Ο όρος τεχνητές ποζολάνες εισήχθη για να περιγράψει αυτά τα υλικά (ιπτάμενες τέφρες) όπως και εκείνα που επιτυγχάνονται με την θερμική κατεργασία αργίλων και γαλίων. Γενικά πρέπει να τονίσουμε ότι τα υλικά παρόλο που έχουν κοινή την ποζολανική δραστηριότητα [δηλαδή να αντιδρούν με την ασβεστο] παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές στην προέλευση, στο σχηματισμό και στην μικροδομή.

Οι λέβητες που χρησιμοποιούνται σηματοληκτικούς σταθμούς είναι συνήθως δύο τύπων. Ο μιν πρώτος τύπος είναι ο λέβητας πετηγμένης τέφρας (wbf boiler ash). Στο λέβητα αυτό 85-99% του στερεού υπολείμματος συλλέγεται σε τετηγμένη κατάσταση λόγω της γρήγορης ψύξης του μέσα στο νερό. Η περιεκτικότητα σε άκαυστο άνθρακα είναι πολύ μικρή. Στη δεύτερη περίπτωση ανήκουν οι λέβητες ξηρής τέφρας. Ένα κλάσμα (10-15%) του στερεού αποβλήτου κατακάθεται στον πυθμένα του θαλάμου καύσεως. Το κλάσμα αυτό απομακρύνεται μηχανικά και συνίσταται από μικρού μεγέθους κόκκους (30μm-3mm). Το υπόλοιπο ποσοστό (85-90%) συλλέγεται και απομακρύνεται με ηλεκτρόφιλτρα. Το τελευταίο κλάσμα είναι και η πραγματική ιπτάμενη τέφρα που διατίθεται είτε ξηρή είτε με μία υγρασία 8-12%.

Η σταθεροποίηση εδαφικών υλικών με ιπτάμενη τέφρα έχει τους εξής στόχους :

1. Την πρόσδοση αντοχής (θλαπτικής , εφελκυστικής κ.λ.π.) σε υλικά που στη φυσική τους κατάσταση δεν είχαν την αντοχή να φέρουν μεγάλα φορτία και επομένως αυξάνοντας την φέρουσα ικανότητα της στρώσης.
2. Στην χρησιμοποίηση περιθωριακών και ακατάλληλων υλικών που δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αυτούσια χωρίς επεξεργασία σε στρώσεις οδοποιίας (καόκοκοι άμμοι , λυώδεις άμμοι αργιλούχα αμμοχάλικα)
3. Την βελτίωση της κοκκομετρικής διαβάθμισης του υλικού έτσι ώστε να συμπυκνωθεί σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερες ημές ξηρής πυκνότητας και με τα λιγότερα κενά αέρος.
4. Την μεταβολή των ορίων Atterberg
5. Στην περίπτωση ελεύθερου ασβέστου στην ιπτάμενη τέφρα η άσβεστος με την ανάμιξη της απορροφά νερό σε ποσοστό 32% περίπου του βάρους της (για την δημιουργία $Ca(OH)_2$) ενώ λόγω του έντονου εξώθερμου χαρακτήρα της αντίδρασης προκαλείται εξάτμιση 1ου νερού σε ποσοστό περίπου 50% του βάρους της ασβέστου.
6. Προσπάθεια οικονομικής εκμετάλλευσης της παραγόμενης τέφρας που ανέρχεται σε 8 εκ. τόνους ετησίως.

1.2.5.2. Χημική σύνθεση Ι.Τ.

Σύμφωνα με την με την διεθνή βιβλιογραφία [29,30,31,32,33] οι τέφρες λιθανθράκων συνίστανται κυρίως από πυριτία και αλουμίνα (βλέπε πίνακα 1.19) και το άκαυστο υλικό κυμαίνεται μεταξύ του 1%-8%. Αυτές είναι συνεπώς αργιλοπυριτικά υλικά με υψηλό βαθμό υαλώδους φάσεως και λίγα κρυσταλλικά στοιχεία.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.19 : ΧΗΜΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	CaO	MgO	SO ₃	Na ₂ O	K ₂ O	ΑΠΩΛΙΑ ΠΥΡΩΣΗΣ
Η.Π.Α.	44,11	20,81	17,49	4,75	1,12	1,19	0,73	1,97	7,83
Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ	46,16	26,99	10,44	3,06	1,96	1,59	0,90	3,28	9,86
ΓΑΛΛΙΑ	48,45	25,69	8,07	5,95	2,36	1,01	0,64	3,94	3,72
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	41,13	24,39	13,93	5,06	1,85	0,77	-	-	9,65
ΡΩΣΙΑ	55,08	25,97	7,83	5,08	1,81	1,83	-	-	-
ΙΑΠΩΝΙΑ	57,96	25,86	4,31	3,98	1,58	0,34	1,49	2,15	0,73

Η διερεύνηση με εξελιγμένες ηλεκτρονικές μεθόδους έχει αποκαλύψει μία μεγάλη διακύμανση και έκταση εκάστου των κόκκων. Η διακύμανση αυτή δεν έχει κάποια επίδραση στην όλη χημική σύνθεση της πέφρας που παράγεται από ένα απλό καλό συντονισμένο ατμοηλεκτρικό σταθμό που καίει άνθρακα από ένα ορισμένο ορυχείο. Οι λιγνιτικές ή οι υδραυλικές τέφρες είναι πλουσιότερες σε ασβέστο και η σύνθεση τους κυμαίνεται μέσα στα ακόλουθα όρια: SiO_2 (23-50%) Al_2O_3 (8-14%) Fe_2O_3 (8-20%) CaO (18-50%). Η υδραυλική τους δράση αυξάνει με την περιεκτικότητα τους σε ασβέστο. Σε τέφρες πλουσιότερες σε ασβέστιο οι νεοσχηματιζόμενες ενώσεις κατά την αντίδραση τους με το νερό είναι παρόμοιες με εκείνες που επιτυγχάνονται στα τσιμέντα πορτλάντ. Η αντίδραση τους αυτή συνοδεύεται από έκλυση θερμότητας.

Η ποσότητα της άκαυστης ύλης ποικίλει με τον σχεδιασμό του λέβητα, ρύθμιση της καύσης και του περιεχόμενου πτητικού υλικού στον άνθρακα και συνιστάται να βρίσκεται σε όσο το δυνατόν χαμηλότερα επίπεδα. Η άκαυστη ύλη βρίσκεται γενικά στα μικρότερα κλάσματα είναι αδρανής και μολονότι μπορεί να επιδράσει στο χρώμα της τέφρας δεν περικλείει κανένα κίνδυνο μέχρι τη μέγιστη περιεκτικότητα του 12%.

Φτωχοί άνθρακες αφήνουν ένα μεγαλύτερο ποσοστό άκαυστης ύλης από τους πλούσιους άνθρακες. Αυτό το ποσοστό μπορεί να περιορισθεί με κοσκίνισμα, μηχανικό αεροδιαχωρισμό ή και με συνδυασμό και των δύο μεθόδων.

Οι Ελληνικές τέφρες μπορούν να διακριθούν σε δύο είδη:

1. Στις πλούσιες σε αργιλοπυριτικά συστατικά που έχουν ως επί το πλείστον ποζολανικές ιδιότητες (ιπτάμενη τέφρα Μεγαλουπόλεως).
2. Στις πλούσιες σε ασβέστο όπως είναι οι τέφρες Πτολεμαΐδας Καρδίας και Αλιβερίου που έχουν υδραυλικές ιδιότητες.

Επιπλέον με βάση τον τύπο του *Jainige*:

$$K = \frac{\text{CaO} + \text{MgO} + \text{Αλκάλια}}{\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3}$$

Οι ιπτάμενες τέφρες κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες:

1. Αν $1 < K < 2$ το υλικό έχει υδραυλικές ιδιότητες
2. Αν $0,2 < K < 1$ το υλικό έχει υδραυλικές και ποζολανικές ιδιότητες
3. Αν $0,05 < K < 1$ το υλικό έχει ποζολανικές ιδιότητες

Σύμφωνα με την προδιαγραφή ASTM C618-85 ορίζονται τρεις κατηγορίες ποζολάνων. Αυτές είναι:

1. Κατηγορία N – Ακατέργαστες ή φυσικές κονιοποιημένες ποζολάνες οι οποίες είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις που ορίζονται και κάποιες από αυτές μπορούν να υποστούν επεξεργασία με κονιο-

ποίηση για να καταλήξουν να έχουν ικανοποιητικές ιδιότητες όπως μερικά είδη αργίλων και σχιστολίθων.

2. **Κατηγορία F** - Ιπτάμενη τέφρα που συνήθως παράγεται από καύση ανθρακίτη ή ασφαλτούχου κάρβουνου που πληρούν τις αντίστοιχες απαιτήσεις. Η ιπτάμενη τέφρα της κατηγορίας αυτής έχει ποζολανικές ιδιότητες.

3. **Κατηγορία C** - Ιπτάμενη τέφρα που συνήθως παράγεται από λιγνίτη ή υποασφαλτούχο κάρβουνο. Η ιπτάμενη τέφρα της κατηγορίας αυτής εκτός από ποζολανικές ιδιότητες έχει και μερικές τιμεινένιες ιδιότητες. Μερικές ιπτάμενες τέφρες κατηγορίας C μπορεί να περιέχουν άφραστο σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10%

Οι απαιτήσεις της χημικής συστάσεων των τριών κατηγοριών αναφέρονται στον πίνακα 1.20

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.20: ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΧΗΜΙΚΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΖΟΛΑΝΩΝ			
	Κατηγορία		
	N	F	C
Min [$\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3$] %	70	70	50
Max [SO_3]%	4,0	5,0	5,0
Max ποσοστό υγρασίας	3,0	3,0	3,0
Απώλεια πύρωσης	10,0	6,0	6,0

Σύμφωνα με τα Ελληνικά βιβλιογραφικά δεδομένα η χημική σύσταση των Ελληνικών ιπταμένων τεφρών κυμαίνεται μέσα στα όρια που παρουσιάζονται στον πίνακα 1.20

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.20: ΧΗΜΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΤΕΦΡΩΝ			
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΟΞΕΙΔΙΑ	Ι.Τ. ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ	Ι.Τ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	Ι.Τ. ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ
SiO_2	40-45	13-35	35
Al_2O_3	15-25	9-20	15
Fe_2O_3	6,5-10	3,5-7,0	8
CaO	12-18	30-50	25
MgO	1,8-2,8	1,5-4,5	2
SO_3	1,5-3,5	4-11	2,5
Na_2O	1,5-2	0,5-1,1	2
K_2O	~ 0,5	0,6-0,8	0,5
ΕΛΕΥΘΕΡΟ CaO	-	9-15	3
ΑΠΩΛΕΙΑ ΠΥΡΩΣΗΣ	0,9-2,8	1-7,5	-
ΑΔΙΑΛΥΤΟ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑ	30-45	12-32	25-30

Όπως φαίνεται και στον πίνακα 1.20 Η Ιπτάμενη Τέφρα της Πτολεμαϊδας παρουσιάζει μεγάλες διακυμάνσεις στη χημική της σύσταση.

Σύμφωνα με τα Ελληνικά βιβλιογραφικά δεδομένα η χημική σύσταση των Ελληνικών ιπταμένων τεφρών κυμαίνεται μέσα στα όρια που παρουσιάζονται στον πίνακα 1.20.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.20: ΧΗΜΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΤΕΦΡΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΟΞΕΙ- ΔΙΑ	Ι.Τ. ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ	Ι.Τ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	Ι.Τ. ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ
SiO ₂	40-45	13-35	35
Al ₂ O ₃	15-25	9-20	15
Fe ₂ O ₃	8,5-10	3,5-7,0	8
CaO	12-18	30-50	25
MgO	1,8-2,8	1,5-4,5	2
SO ₂	1,5-3,5	4-11	2,5
Na ₂ O	1,5-2	0,5-1,1	2
K ₂ O	~ 0,5	0,6-0,8	0,5
ΕΛΕΥΘΕΡΟ CaO	-	9-15	3
ΑΠΩΛΕΙΑ ΠΥΡΩΣΗΣ	0,8-2,8	1-7,5	-
ΑΔΙΑΛΥΤΟ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑ	30-45	12-32	25-30

1.2.5.3 Φυσικές ιδιότητες των Ι.Τ.

Λεπιτότητα και βιβλιογραφικά δεδομένα για τις Ι.Τ.

Η λεπιτότητα είναι μία από τις ουσιώδεις παραμέτρους για να ορισθεί η ικανότητα της τέφρας να προστεθεί στο τσιμέντο αφού αυτή επιδρά στο ρυθμό ανάπτυξης των μηχανικών αντοχών και στις σχετικές τιμές που θα επιτευχθούν. Υπάρχει μία βέλτιστη λεπιτότητα πάνω από την οποία η αύξηση της αντοχής γίνεται με μικρότερο βαθμό. Αυτό μπορεί να αποδοωθεί στην υπέρμετρη αύξηση της ειδικής επιφάνειας με συνέπεια την αύξηση Ν/Τ (νερού : τέφρας και άρα μείωση σχετικώς της αντοχής προκειμένου το μίγμα να έχει την ίδια εργασιμότητα (όπως ακριβώς συμβαίνει και ακυρόδεμα).

Η λεπιτότητα των τεφρών μπορεί να υπολογισθεί με την μέθοδο Blaine και ποικίλει από χώρα σε χώρα και ορυχείο από 2700 cm²/gr μέχρι 4250 cm²/gr. Λόγω της ποικίλης φύσεως των κόκκων της τέφρας ο υπολογισμός της ειδικής επιφάνειας με της μεθόδους διαπερατότητας με αέρα (Blaine) δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Για αυτό προτιμώνται μέθοδοι προσδιορισμού της κοκκομετρικής δια-

βάθμισης του υακού (αεροδιαχωριστές, Laseg, με κόσκιννα) Εργαστηριακές μελέτες που έγιναν με ι-πιτάμενη τέφρα που περιείχαν ελαφρά δραστικούς τύπους MgO και CaO έχουν δείξει ότι διάρκετα άλεσης 10-15 λεπτά με κατάλληλες συνθήκες και σε ένα ειδικό μύλο (Planet MM) αυξάνει τη χημική δραστηριότητα που αποδίδεται σε ένα φαινόμενο συσσωμάτωσης και καταστροφής της μακροσκοπικής δομής που παράγει ένυδρα προϊόντα υψηλότερων μηχανικών αντοχών.

Για τις Ελληνικές ιπιτάμενες τέφρες οι μελέτες έχουν γίνει σχετικά με τις φυσικές τους ιδιότητες μπορούν να συνοπτισθούν στις παρακάτω αναφορές:

1. Διαφοροποιούνται σημαντικά ως προς την λεπτότητα τους. Συγκεκριμένα η ιπιτάμενη τέφρα Μεγαλουπόλεως έχει ειδική επιφάνεια της τάξεως $250-300 \text{ M}^2/\text{Kg}$ και μία κοκκομετρία με $R_{60} = 10.5\%$ και $R_{200} = 3\%$. Για σύγκριση αναφέρεται ότι το τσιμέντο έχει μια ειδικά επιφάνεια κατά Blaine $300 \text{ M}^2/\text{Kg}$.
2. Το απόλυτο ειδικό βάρος ποικίλει εξαρτώμενο και από την αρχική τους λεπτότητα. Αναφέρονται τιμές από $1.9-2.6 \text{ gr/cm}^3$. Η Ι.Τ. Μεγαλουπόλεως εμφανίζει ελαφρά μικρότερες τιμές από την Ι.Τ. Πτολεμαίδας.
3. Το φαινόμενο ειδικό βάρος τους εξαρτάται επίσης από την λεπτότητα τους (μειώνεται λίγο με την αύξηση της). Κυμαίνεται από $0.5-0.7 \text{ gr/cm}^3$ [27]

Δομή των Ι.Τ.

Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε τέφρας εξάγονται από την διερεύνηση της με σύγχρονες μεθόδους όπως είναι το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο σαρύσεως (SEM Scanning Electron Microscope) και η περιθάλψη ακτίνων Χ (XRD X-Ray Diffraction). Η τέφρα φάνεσαι ως σκόνη από λεπτούς σφαιρικούς κόκκους το μέγεθος των οποίων είναι μεταβλητό από $0.5\mu\text{m}$ - $200\mu\text{m}$. Το σχήμα και το χρώμα είναι επίσης μεταβλητό. Οι κόκκοι δεν είναι συνήθως ομογενείς και διαφέρουν μεταξύ τους και στο σχήμα. Έχουν εξογκώματα κοιλότητες σπές και η υπόλοιπη επιφάνεια τους είναι λεία και σιελπηγή.

Τα ορυκτά που δημιουργούνται κατά την καύση των λανιτών είναι αιματίτης (Fe_2O_3) ανυδρίτης (CaSO_4) γκελενίτης ($\text{Ca}_2\text{Al}_2\text{SiO}_7$) ακερματίτης ($\text{Ca}_2\text{MgSiO}_7$) ελεύθερο CaO χάτρουίτης (Ca_3SiO_3) μπροονμιλλερίτης ($\text{Ca}_4\text{Al}_2\text{Fe}_2\text{O}_{10}$) πορτλανδίτης ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) περίκλαστο (MgO) μερβινίτης ($\text{Ca}_3\text{Mg}(\text{SiO}_4)_2$) καλσιοφερρίτης ($\text{Ca}_2\text{Fe}_2\text{O}_5$) μαγνησιοφερρίτης ($\text{Mg}_2\text{Fe}_2\text{O}_4$). Ο αιματίτης μπορεί να δημιουργηθεί μαζί με τον αιματίτη ως αποτέλεσμα της αντιδράσεως μεταξύ οξυδροτυρίτη και ασβεστίτη. Με την διαβροχή της ι-πιτάμενης τέφρας είναι ετηνγκίτης ($\text{Ca}_6\text{Al}_2(\text{SO}_4)_2\text{SiO}_4\text{CO}_3)_2(\text{OH})_{12} \cdot 26\text{H}_2\text{O}$) γύψος ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) μπασσανίτης ($\text{CaSO}_4 \cdot 1/2\text{H}_2\text{O}$) και τομπερμορίτης ($\text{Ca}_5\text{Si}_6\text{O}_{16}(\text{OH})_{2-4} \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) [38]

Από ορυκτολογική άποψη αυτή συνίσταται κυρίως από υαλώδη φάση αργιλοτυριτικών με μικρές ποσότητες σιδήρου νατρίου καλίου ασβεστίου και τιτανίου. Οι άλλες εσωτερικές φάσεις είναι Μουλίτης χαλαζίας αιματίτης μαγνητίτης όπως επίσης και καύσιμη ύλη. Έτσι στην Ι.Τ. Μεγαλουπόλεως παρατηρείται ένα αρκετά υψηλό ποσοστό υαλώδους υποστρώματος μέσα στο οποίο τα κύρια κρυσταλλικά συστατικά παρατηρούνται είναι ως επί το πλείστον χαλαζίας πλαγιόκλαστα (κυρίως λαβραδορίτης) λίγο CaSO_4

(ανυδρίτης) και σε μικρότερα ποσοστά μοντμοριλονίτης μαγνητίτης ψευδοβολαδωπανίτης και οργιλικό τριασβέστιο (C_3A).

Στην Ι.Τ. Πτολεμαΐδας το υαλώδες υπόστρωμα εμφανίζεται σε πολύ χαμηλότερο ποσοστό από εκείνο της τέφρας της Μεγαλόπολης. Οι κυριώτερες φάσεις είναι άσβεστος (CaO) Ανυδρο $CaSO_4$, $CaCO_3$ λίγα πλαγιόκλαστα και δευτερευόντως πυριτικό διασβέστιο κυρίως όμως της γ-μορφής που δεν έχει υδραυλικές ιδιότητες ασβεστοαργιλικές ενώσεις ($Ca-Al_2O_3$) και πυριτικά τριασβέστια σε πολύ μικρά ποσοστά [27].

1.2.6.4. Μηχανισμός δράσης ιπτάμενης τέφρας

Η ποζολανική δραστηριότητα είναι το φαινόμενο που προσδιορίζει τις νεοσχηματιζόμενες φάσεις λόγω των οποίων εμφανίζονται οι μηχανικές ανταχές με την σκλήρυνση. Αυτή η δραστηριότητα συνίσταται στην αλκαλική επίδραση της υδρασβέστου ($Ca(OH)_2$) στους κόκκους της ποζολάνης και έχει ως αποτέλεσμα

1. Την μεταφορά των πυριτικών και οργιλικών συστατικών της τέφρας στο δίκτυμα υπό μορφή συμπλοκών ιόντων.
2. Την δέσμευση τους στη συνέχεια από τα ιόντα ασβεστίου προς σχηματισμό ενυδρών ασβεστοπυριτικών και ασβεστοαργιλικών ενώσεων

Οι ενυδρές αυτές φάσεις είναι όμοιες με εκείνες που σχηματίζονται κατά την ενυδάτωση του τσιμέντου Portland. Το φαινόμενο αυτό είναι πλεονεκτικό από πρακτική άποψη δεδομένου ότι οι ποζολάνες ή οι ιπτάμενες τέφρες περιέχουν αλουμίνα και πυριτία ενεργοποιημένη που είναι τα τυπικά χαρακτηριστικά της άμορφου δομής και ιδιαίτερα των όξινων υαλών. Αυτό εξηγεί και γιατί τα υλικά αυτά χρησιμοποιούνται ως δραστικές προσθήκες στο τσιμέντο [27].

Ο μηχανισμός της δράσης των ποζολανικών υλικών (ιπτάμενες τέφρες) είναι ένα φαινόμενο πολύπλοκο και είναι δύσκολο αν ληφθεί υπόψη η πληθώρα των συστατικών που συμμετέχουν στην ενυδάτωση. Το φαινόμενο αυτό γίνεται ακόμη δυσκολότερο καθώς οι ενώσεις που σχηματίζονται μοιάζουν πολύ με εκείνες του τσιμέντου Portland παρά ταύτα έχουν γίνει διάφορες ερευνητικές προσπάθειες που έχουν αποδώσει μηχανισμούς ανάλογους με την κρυσταλλική σύσταση (δομή) και προέλευση των υλικών. Οι κυριότεροι από αυτούς αναφέρονται παρακάτω [27]:

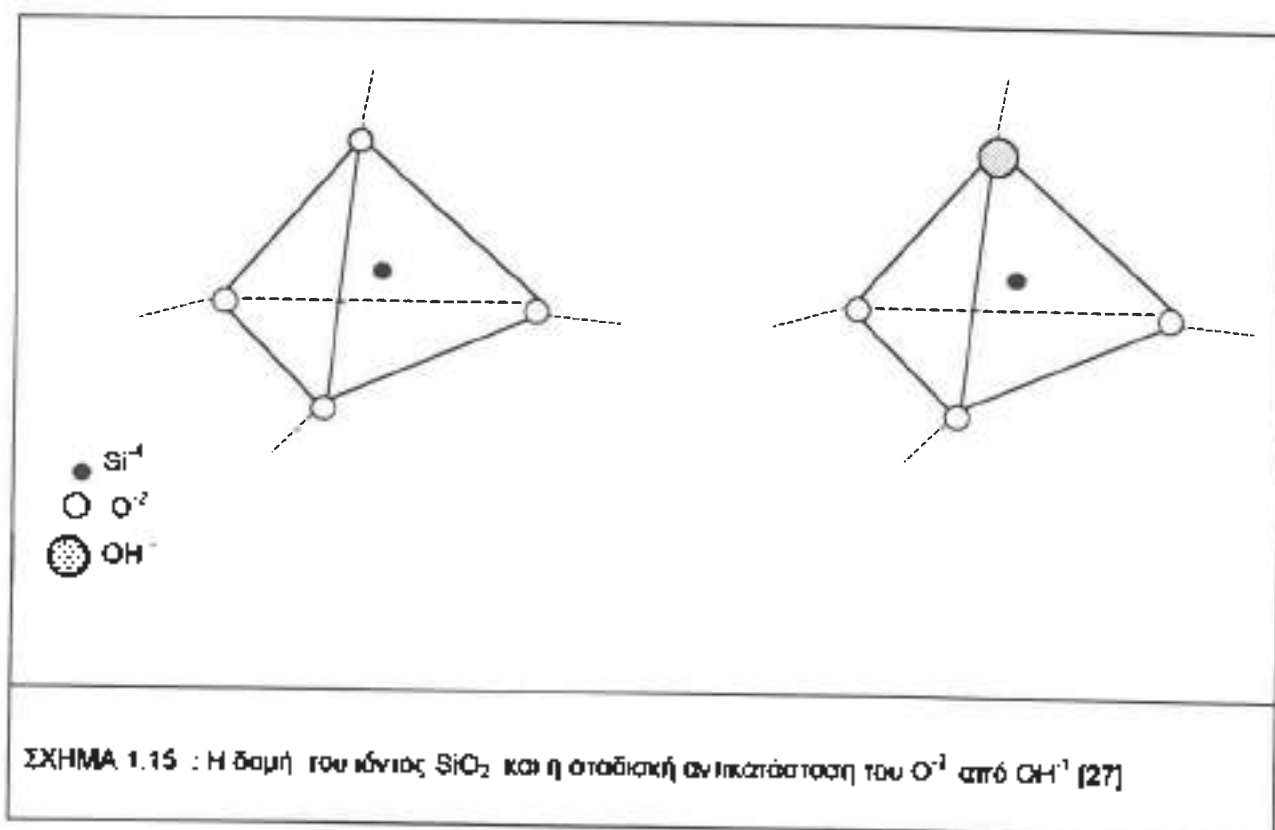
1. ΔΟΜΗ ΖΕΟΛΙΘΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Στη περίπτωση δομών ζεολιθικού τύπου η δραστηριότητα που μερικές φορές είναι μεγαλύτερη από εκείνη της υαλώδους φάσεως αποδίδεται πιθανώς στην ύπαρξη δομής με περικλυόμενους ανοιχτούς πόρους που προσβάλλονται ευκολότερα. Πράγματι αυτοί οι πόροι επιτρέπουν στα ανιδρώδη συστατικά να διεισδύσουν να προσβάλλουν την κρυσταλλική δομή να την επικοδομήσουν και να ελεμ-

θερμαίνουν πυριτία αλουμίνα και αλκάλια εκ των οποίων τα δύο πρώτα συνδέονται με την ασβεστό. Σε ένα αλκαλικό μέσο τα ζεολιθικά ορυκτά όπως επίσης και η υαλώδης φάση προσφέρονται για μία διαδικασία υδρόλυσης που φέρει τα πυριτικά και αργιλικά ιόντα στο διάλυμα. Αυτά συνδέονται με τα ιόντα ασβεστίου (Ca^{++}) και μαγνησίου (Mg^{++}) και σχηματίζουν φάσεις πολύ μικρού γινόμενου διαλυτότητας όπως οι ένυδρες ασβεστοπυριτικές και ασβεστοαργιλικές φάσεις. Η καταβύθιση τους διευκολύνει την κάθοδο άλλων πυριτικών και αργιλικών ιόντων στο διάλυμα έτσι ώστε η διαδικασία της υδρόλυσης μπορεί να συνεχιστεί διαφορετικά από το II θα συνέβαινε αν το μέσο προσβολής ήταν μόνο νερό. Το σύστημα τείνει σε μία ισορροπία μετά από αρκετό χρόνο [27].

2. ΔΟΜΗ ΤΥΠΟΥ ΑΣΤΡΙΩΝ

Ένας μηχανισμός που ποζολονικής δράσης προτείνεται με αναφορά στην δομή των αστρίων. Είναι γνωστό ότι τα ορθόκλαστα (KAlSi_3O_8) συνίστανται από τρεις πυριτικές μονάδες και μία αργιλική που το φορτίο του αργιλικού ιόντος (Al^{3+}) εξουδετερώνεται από το ιόν του καλίου (K^+). Αυτές οι μονάδες είναι τετράεδρα. μέσα στη δομή του αστρίου μία μονάδα SiO_2 μπορεί να αναπαραστασθεί όπως παρουσιάζεται στο σχήμα 1.15 [27].

Κάθε ένα από τα τέσσερα ιόντα του οξειδίου του SiO_2 ασκούνται μεταξύ τους τάσεις. Τα περιφερειακά ιόντα O^{2-} συνδέονται μεταξύ τους αλλά και με το ιόν του Si^{4+} . Όταν η ιπτάμενη τέφρα βρεθεί

σε υγρό περιβάλλον (υδατικό διάλυμα) τότε παρατηρείται η μείατροπή των κόντων O^{2-} προαδευτικά σε OH^{-1} . Οι δεσμοί στο τέλος στο τετράεδρο γίνονται όλο και ασθενέστεροι και σε μία δεδομένη στιγμή όπότε ξεφεύγουν από την σχετική τους θέση περνάνε στο διάλυμα κυρίως ως σύμπλοκα κόντα $HSiO_4^{2-}$. Εάν το διάλυμα περιέχει ιόντα Ca^{+2} σχηματίζονται αδιάλυτες ένυδρες ασβεστοπυριτικές ενώσεις [27].

Η υαλώδης φάση των πυροκλαστικών υλικών έχει μεγαλύτερη τάση στην αντικατάσταση των ιόντων O^{2-} και η εξασθένιση των δεσμών επιτρέπει την αποικοδόμηση των μονάδων από το τετράεδρο.

Οι αντιδράσεις που αναφέρονται στους παραπάνω μηχανισμούς δεν φαίνεται να είναι ταποχημικού χαρακτήρα διότι διαφορετικά θα έπρεπε οι ένυδρες φάσεις να εμφανίζονται μέσα στο σύνολο του επικοδομημένου αργιλοπυριτικού πλέγματος της ύαλου.

Πολύ πιθανόν για σταθερές κρυσταλλικές δομές (τέτοιες όπως των ασφρίων) η επιφανειακή προσβολή από το κεκορεσμένο διάλυμα ασβέστου να λαμβάνει χώρα με ένα μεθοδικό τρόπο από επίπεδο σε επίπεδο. Με πιο ασταθές κρυσταλλικές δομές (ξεολιθικού τύπου) η προσβολή αρχίζει πάλι από την επιφάνεια που οι δεσμοί είναι λιγότερο σταθεροί και θα εισχωρούν πιο εύκολα μέσα οδηγώντας σε ελατινοποίηση του κόκκου. Η προσβολή από το διάλυμα της ασβέστου διευκολύνεται με την κατάρτιση των κόκκων του στερεού ακόμη και αν αυτή είναι στο μοριακό επίπεδο και την αύξηση του πορώδους. [27]

Σε μικρές ηλικίες (3-28 ημέρες συντήρηση) Η ειδική επιφάνεια παίζει ρόλο στην κινητική της αντίδρασης. Σε μεγάλες όμως ηλικίες προέχει η χημική σύσταση δηλαδή οι άργιλοι και η πυριτίς. Τα δε υαλώδους και ξεολιθικής φύσεως συστατικά προσδιορίζουν την ποζολανική συμπεριφορά.

Έρευνες που αφορούν την κινητική και τον μηχανισμό της αντίδρασης κονιοποιημένων ξεολιθικών τύφων που αναφέρονται στην δέσμευση της ασβέστου σε υδατικά διαλύματα και σε θερμοκρασία $85^{\circ}C$ φαίνεται να αποδεικνύουν ότι η προσβολή από το κεκορεσμένο σε ασβέστο διάλυμα επιφέρει επιφανειακή διαλύτοποίηση των κόκκων από την αρχή της αντίδρασης με γρήγορο ταπικό σχηματισμό CSH "ζελ". Η διαλυτοποίηση της αρχικής ένωσης συνεχίζεται στη διεπιφάνεια CSH-στερεό/επιφάνεια κόκκου μέχρι να φτάσει σε επίπεδα υπερκορεσμού. Κατόπιν η ανάπτυξη του ελατινωδώς ένυδρου ασβεστοπυριτικού για σχηματισμό φάσης με μεγαλύτερη κρυσταλλικότητα ρυθμίζεται από μία διαδικασία που ελέγχεται από την διάχυση [27].

Χωρίς να ξεχνάμε ότι κάθε ποζολανικό υλικό έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και πρέπει να μελετάται ιδιαίτερος για να ερμηνευθούν πολύπλοκα φυσικοχημικά φαινόμενα που οφείλονται στη ποζολανική δραστηριότητα έχουν χρησιμοποιηθεί υλικά με απλή δομή και κατάσταση. Έτσι έχει μελετηθεί η αντίδραση του πυριτικού "ζελ" (silicagel) με την ασβέστο υπολογίζοντας την δραστηριότητα τους και τις σχετικές τροποποιήσεις στην δομή τους. Η χρησιμοποιούμενη θερμοκρασία και ο χρόνος επαφής και ήταν προφανώς οι συντελεστές προσδιορισμού της δραστηριότητας του στερεού (πιτάμενη τέφρα). [27]

Έρευνες επίσης έδειξαν ότι το silicagel συνδέεται εκλεκτικά με το κάλιο και γενικά με τα αλκάλια. Έτσι η συμπεριφορά μπορεί να προσομοιωστεί με μία ποζολάνη μόνο όταν δεν εμφανίζονται αλκάλια. Όπως έχει δείξει η βιομηχανική πρακτική το άμορφο πυριτικό συνδέεται με την ασβέστο αυξάνοντας την αντοχή των μιγμάτων πιτάμενης τέφρας και « αδρανών » (έδαφος, άμμος, θραυστό αμμοχάλκο) σε μικρές περιόδους συντήρησης. [27]

Από όσα αναφέρθηκαν παραπάνω είναι φανερό ότι η δράση των ποζολανικών υλικών (πυρίμανη τέφρα) αρχίζει όταν έχει η ενυδάτωση τους οπότε θα έχει απελευθερωθεί ικανοποιητική ποσότητα ασβέστου (τέφρες με υψηλό ποσοστό ασβέστου). Η δράση αυτή συνίσταται στην προσβολή των συστατικών της ποζολάνης και λαμβάνει χώρα στους πόρους που έχουν σχηματιστεί με την ενυδάτωση του μίγματος τέφρας – εδάφους (εφόσον θεωρούμε την μέθοδο σταθεροποίησης με πυρίμανη τέφρα). Αποτέλεσμα της προσβολής αυτής είναι ο σχηματισμός ένυδρων ασβεστοαργιλικών και ασβεστοπυριτικών ενώσεων μέσα στους πόρους με συνέπεια την πλήρωση τους. Έτσι τα μίγματα εδάφους – πυρίμανης τέφρας είναι υλικά μικρότερου πορώδους και πιο ανθεκτικά στη διάβρωση που προκαλεί η παρουσία του νερού. Η δραστηριότητα των τεφρών ποικίλει με τον τύπο και την πηγή του άνθρακα την χημική και πάνω από όλα την ορυκτολογική σύσταση την ποσότητα της υαλώδους φάσεως τη θερμοκρασία καύσεως την λεπτότητα αλέσεως και την χαμηλή περιεκτικότητα του περιεχόμενου άκαυστου άνθρακα. [27]

Η λεπτότητα αλέσεως και ο περιεχόμενος άνθρακας επηρεάζουν την απαιτούμενη ποσότητα νερού ανά μονάδα όγκου κατά την ανάμιξη των υλικών ώστε να διατηρείται η επιθυμητή εργασιμότητα.

Η δραστηριότητα γίνεται μεγαλύτερη μετά από μία περίοδο λανθάνουσας κατάστασης ακόμα και στις πιο δραστικές τέφρες. Ο ρυθμός ανάμιξης των μηχανικών αντοχών των σταθεροποιημένων μιγμάτων εδάφους – τέφρας αυξάνει με την λεπτότητα αλέσεως και την μείωση του περιεχόμενου ποσοστού άνθρακα. Φαίνεται ότι οι κόκκοι της τέφρας που προσβάλλονται πιο εύκολα από την άσβεστο είναι εκείνοι που δεν είναι πλήρως υαλοποιημένοι και που περιέχουν εγκλεισείς χαλαζία και μουλίτης. Ο χαλαζίας πάντως δεν δείχνει μεγάλη δράση. Οι κόκκοι της τέφρας φαίνεται να καλύπτονται από ένα υαλώδη υμένα που ελαχιστοποιεί την επίδραση του νερού αλλά αυξάνει την ποζολανική δραστηριότητα της τέφρας. Η διαδικασία της αλέσεως σπάει τον υμένα αυτό και επιταχύνει την αντίδραση με το νερό. [27]

Η χημική ανάλυση της τέφρας προσδιορίζει το ποσοστό του αδρανούς και δραστικού κλάσματος όπως επίσης εκείνο του διαλυτού πυριτικού (ολικό πυριτικό μείον το ποσοστό του αδρανούς κλάσματος) και κάνει δυνατή τη ταξινόμηση του υλικού σύμφωνα με ένα συντελεστή δραστηριότητας που προκύπτει από το άθροισμα: διαλυτά πυριτικά + αλουμίνα + άσβεστος + μαγνησία + θειικός ανυδρίτης.

Η δραστηριότητα της τέφρας επηρεάζεται θετικά από την θερμοκρασία, από τους επιταχυντές πήξεως (NaSO_4 , Na_2CO_3 , NaOH) όπως επίσης και με την χρήση ελαφρά οξυνομένου ή αλκαλικού νερού. Η τέφρα μπορεί επίσης να ενεργοποιηθεί με διασπορά σε συμπυκνωμένο διάλυμα $\text{Ca}(\text{OH})_2$ και ακολουθείται από πέψη η οποία προκαλεί αποσύνθεση στην υαλώδη επιφάνεια του κόκκου. Η δραστηριότητα δεσμεύσεως της άσβεστού αυξάνει αλλά δεν υπάρχει αντίστοιχη αύξηση στις μηχανικές αντοχές.

Ερευνητικές προσπάθειες που έγιναν σε συνθετικές αργιλικές και πυριτικές τέφρες (μοντέλο προσομοίωσης) δείχνουν ότι οι ιδιότητες της αντίδρασης με άσβεστο επηρεάζονται πολύ περισσότερο από την περιεκτικότητα της υαλώδους φάσεως παρά από τη λεπτότητα. Η δυναμική κατάσταση φάσεως που οφείλεται στην απότομη ψύξη επηρεάζει τη δραστηριότητα. Ο περιεχόμενος σίδηρος τη μειώνει και η περιεχόμενη άσβεστος την αυξάνει. Τα διαλυτά συστατικά στο HCl και HF δίνουν μία προσεγγιστική αξιολόγηση του δραστικού κλάσματος στις τέφρες. Φαίνεται επιπλέον ότι η ποζολανική δραστηριότητα βρίσκεται σε άμεσο συσχετισμό με το περιεχόμενο Al_2O_3 . [27]

Η δραστηριότητα της τέφρας στα μίγματα εδάφους-τέφρας αποδίδεται από μία επιφανειακή προσβολή των δραστικών κόκκων από την άσβεστο που ελευθερώνεται κατά την ενυδάτωση. Συνεπώς ο σχηματισμός των δεσμών με το υδροξείδιο προκαλεί μηχανικές αντοχές λόγω των νεοσχηματιζόμενων αδράλ-

των στο νερό ένυδρων ασβεστοπυριτικών και ασβεστοαργλικών ενώσεων. Ο αναγκαίος χρόνος για να επιτευχθεί μία κατάσταση ισορροπίας εξαρτάται από τη ποσότητα της τέφρας, τη δραστηριότητάς της, τη λεπτότητα της και από άλλους παράγοντες και εκτιμάται περίπου στους τρεις μήνες. Οι ανιδράσεις που εξελίσσονται είναι ταυιόσημες με εκείνες του ισιμένου Portland στην αρχική περίοδο για τέφρες που α) έχουν μεγάλη αρχική μεγάλη λεπτότητα και δραστηριότητα και β) αλέθονται περαιτέρω σε μεγάλες λεπτότητες.

Οι περισσότερες τέφρες με υψηλή περιεκτικότητα σε άσβεστο είναι αργλοπυριτικές και μη καλά κρυσταλλωμένες. Η πρώτη επαφή με το νερό προκαλεί σχηματισμό κρυστάλλων πορτοκάλιου και ακολουθεί κανός σχηματισμός ετριγκίτου που οφείλεται στην υψηλή περιεκτικότητα του θειικού ασβεπίου. Το κλάσμα της υαλώδους φάσεως ελευθερώνει πυριτία και αλουμίνα αργά και οδικότητα και προκαλεί σχηματισμό CSH και ένυδρου γκελενίτου σε βάρος ενός μέρους του πορτοκάλιου.

Σύμφωνα με τον Kuhi οι πιο πολλές ιπτάμενες τέφρες συνδυάζουν τις ιδιότητες των τριών τυπικών κονιών (τσιμέντου, γύψου, ασβέστου) καθότι στις διάφορες τεφρές επικρατεί άλλοτε το ένα και άλλοτε το άλλο είδος ανάπτυξης ανταχών. Υποστηρίζει επίσης ότι ο Kuhi ότι εξαιτίας των δυσκολιών που παρουσιάζονται στην εξήγηση των φαινομένων σκλήρυνσης των ιπτάμενων τεφρών δεν έχει ιδιαίτερη σημασία πόσο CaO , MgO , Al_2O_3 , Fe_2O_3 και SO_3 περιέχεται στις τέφρες αλλά σε ποιες χημικές ενώσεις συμμετέχουν τα διάφορα οξείδια και ποιες είναι οι φυσικο-χημικές των ενώσεων [35].

1.2.5.5. Αποτελέσματα σταθεροποίησης με ιπτάμενη τέφρα

Μερικά αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα της σταθεροποίησης με ιπτάμενη τέφρα είναι τα παρακάτω:

Όρια Allamberg

Συνήθως με την προσθήκη ιπτάμενης τέφρας σε εδαφικό υλικό παρατηρείται αύξηση του ορίου πλαστικότητας με ταυτόχρονη μείωση του ορίου υδαρότητας. Ως συνέπεια αυτού έχουμε μείωση του δείκτη πλαστικότητας. Η μεταβολή του χαρακτήρα του εδαφικού υλικού οφείλεται στην προσθήκη της ιπτάμενης τέφρας ενός μη πλαστικού υλικού και με πιθανότητα μεγάλης περιεκτικότητας σε άσβεστο. Η αύξηση του ορίου πλαστικότητας υποδηλώνει ότι το υλικό βελτιώνεται διότι αυξάνει το όριο μετά το οποίο το υλικό αρχίζει να ζυμώνει. Τα αποτελέσματα που προκύπτουν από αντίστοιχες πειραματικές εργασίες τόσο με ιπτάμενης τέφρα Μεγαλοπόλεως όσο και Πιολεμαΐδας για την επίδραση της προσθήκης τέφρας στο εδαφικό υλικό παρουσιάζονται στον πίνακα 1.21: [34]

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.21: ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΑΝΑΜΙΞΗΣ Ι.Τ. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΑΤΤΕΜΒΕΡΓ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΥΛΙΚΟΥ	ΟΡΙΑ ΑΤΤΕΜΒΕΡΓ		
	LL	PL	PI
100% Αργίλος (Ποικίλη Κορυτών)	56	18	38
75% Αργίλος+25%ΙΤ	45	22	23
66% Αργίλος+33%ΙΤ	42	23	19
60% Αργίλος+40%ΙΤ	41	28	13
50% Αργίλος+50%ΙΤ	41	31	10
100% Ορυκτό (Αργιλικός σχιστόλιθος)	28	15	13
75% Ορυκτό +25% ΙΤ	Μη πλαστικό		
Αμμοχάλικο Τριπατόρου	Μη πλαστικό		
Ιπτάμενη Τέφρας Μεγαλουπόλεως	Μη πλαστικό		

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.22: ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΑΝΑΜΙΞΗΣ Ι.Τ.ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΑΤΤΕΜΒΕΡΓ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΥΛΙΚΟΥ	ΟΡΙΑ ΑΤΤΕΜΒΕΡΓ		
	LL	PL	PI
Αμμοχάλικο Ορυχείου Ν. Πεδίου Ι	24	16	8
Αμμοχάλικο Ορυχείου Ν. Πεδίου ΙΙ	32,4	20	12,4
Καστανή Αργίλος	44,6	17	27,6
Ιπτάμενη Τέφρα Πτολεμαΐδας	Μη πλαστικό		

Μηχανικές αντοχές

Οι εργαστηριακές έρευνες που έχουν γίνει τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό έχουν δείξει αρκετά σοβαρά αποτελέσματα για την σταθεροποίηση αργιλικών εδαφών με την χρήση ιπτάμενης τέφρας. Τα εργαστηριακά αποτελέσματα συντείνουν στο ότι η αντοχή σε μονοαξονική θλίψη και η αντοχή σε κόμψη αυξάνονται σε σχέση με το ποσοστό χρησιμοποιούμενου σταθεροποιητού (ιπτάμενη τέφρα). Επιπλέον η αντοχή του σταθεροποιημένου υλικού αυξάνεται με το χρόνο. Μερικές έρευνες κυρίως στο εξωτερικό εξετάζουν την αντοχή (κυρίως σε μονοαξονική θλίψη) και μετά από ένα ή και δύο χρόνια από την κατασκευή των δοκιμών.

Ένα ακόμα χαρακτηριστικό των μηχανικών ιπτάμενης τέφρας-εδάφους ή ιπτάμενης τέφρας –ασβέστου –εδάφους (για χρησιμοποίηση) Τ με χαμηλό ποσοστό σε ασβέστο) είναι η ικανότητα τους να “θεραπεύουν” , συγκολλούν της αναπλισοόμενες ρωγμές μέσω ενός αυτογενούς μηχανισμού . Ο μηχανισμός αυτός δεν έχει διερευνηθεί ακόμα και πιθανολογείται ότι είναι αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης προζωλανικής αντίδρασης . Το φαινόμενο αυτό εξαρτάται από πλήθος παραγόντων όπως :

1. Η ηλικία κατά την οποία θραύεται το σταθεροποιημένο υλικό
2. Ο βαθμός επαφής των θραυμένων επιφανειών
3. Οι συνθήκες συντήρησης
4. Η πιθανή διαθεσιμότητα του σταθεροποιητού
5. Οι συνθήκες υγρασίας

1.2.6. Ειδικές μέθοδοι σταθεροποίησης οδοστρωμάτων .

1.2.6.1. Γενικά

Εργαστηριακές μελέτες που είχαν σκοπό την αλλαγή των ιδιοτήτων του εδάφους και έρευνες για την αξιοποίηση βιομηχανικών απορριμμάτων οδήγησαν σε πολλές προτεινόμενες μεθόδους για την σταθεροποίηση των εδαφών .Προς το παρόν καμία δεν μπορεί να αντικαταστήσει τις κλασσικές μεθόδους σταθεροποίησης . Οι ειδικές μέθοδοι σταθεροποίησης μπορούν να χωριστούν σε τρεις ομάδες :

1. **Χημικοί σταθεροποιητές** Τρόποποιούν τις ιδιότητες του εδάφους ύστερα από την επίδραση υγρών και στερεών προσθέτων .
2. **Οι φυσικοί σταθεροποιητές**. Τρόποποιούν τις ιδιότητες του εδάφους με την επίδραση θερμότητας ηλεκτρισμού.
3. **Μηχανικοί σταθεροποιητές** . Επιδιώκουν να βελτιώσουν το έδαφος με την χρησιμοποίηση άλλων υλικών(πλέγμα)

1.2.6.2. Χημικοί σταθεροποιητές

Οι χημικοί σταθεροποιητές χωρίζονται σε δύο κατηγορίες :

1. Οργανικούς
2. Ανόργανους

Η δεύτερη κατηγορία βρίσκεται μεγαλύτερη εφαρμογή και διακρίνεται στους αλκαλικούς ουδέτερους και όξι-
νους. Οι αλκαλικοί και οι όξινοι τύποι σφειλίζουν την δράση τους αρχικά στην προσβολή των συστατικών
του εδάφους και μετέπειτα στην δημιουργία νέων και αδιάλυτων ορυκτών που ενισχύουν το έδαφος. Οι
ουδέτεροι σταθεροποιητές δρουν προς την αλλαγή των ιδιοτήτων του εδάφους.

Χλωριούχο Νάτριο

Τα κύρια χαρακτηριστικά του είναι το φτηνό κόστος και η δραστηριότητα του σε άλλους τύπους εδα-
φών. Βοηθάει στην συμπίκνωση παρέχοντας έτσι υψηλότερες πυκνότητες. Επιπλέον μειώνει την
υδατοπερατότητα των διαγκοιμένων αργίλων. Το χλωριούχο νάτριο μειώνει το σημείο πήξης και
αυξάνει το σημείο βρασμού βελτιώνοντας έτσι την αντίσταση του εδάφους στο παγετό. Το βασικό
πλεονέκτημα της χρησιμοποίησής του ως σταθεροποιητού είναι η εύκολη και η ταχεία απόπλυση
του από το έδαφος ύστερα από διαβροχή οπότε συχνή ανανέωση.

Φωσφορικό οξύ

Η χρησιμοποίησή του συνεπάγεται υψηλό κόστος αφού οι προσότητες που απαιτούνται είναι όμοιες
με του τσιμέντου και της ασβέστου και η τιμή του πολύ μεγαλύτερη.

Τα βασικά πλεονεκτήματα της χρήσης Φωσφορικού οξέος είναι :

1. Η χλωριούχος άργιλος ή οποία είναι προβληματική κατά την επεξεργασία με τσιμέντο ή ασβε-
στο έχει ικανοποιητική συμπεριφορά με το Φωσφορικό οξύ.
2. Η αρχική δράση διασποράς του φωσφορικού ιόντος πάνω στις αργίλους αποτελεί σημαντικό
βοήθημα για την συμπίκνωση του εδάφους.

Εκτός από το υψηλό κόστος της μεθόδου αυτής, που μερικές φορές την απαγορευτική, η μέθο-
δος αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο σε όξινα εδάφη και δεν επιδρά σε αλκαλικά σε ιαλείς ή
άμμους.

Υδροξείδιο του Νατρίου

Το βασικό πλεονέκτημα του μεθόδου αυτής είναι ότι το Υδροξείδιο του Νατρίου μπορεί να χρησι-
μοποιηθεί εύκολα αφού αναμιχθεί με νερό και ότι βοηθάει σε μεγάλο βαθμό τη συμπίκνωση δινα-

ντας υψηλότερες πυκνότητες με την ίδια ενέργεια συμπτύξεως . Η δράση του είναι αρκετά αποτελεσματική κυρίως με τους καρλάνιες και μετά από μία αρχική περίοδο συντήρησης όπου εμφανίζονται χαμηλές αντοχές σημειώνεται σημαντική αύξηση στις αντοχές . Ένα σημαντικό μειονέκτημα της μεθόδου είναι η καυστικότητα του Υδροξειδίου του Νατρίου και η εύκολη και γρήγορα μεταπίπτει σε ανθρακικό άλας με την επίδραση του CO_2 της ατμόσφαιρας οπότε χάνεται η δραστηριότητα του ..

Ρητίνες

Η χρησιμοποίηση των ρητινών αποσκοπεί κύρια στη στεγανότητα του εδάφους . Υπάρχουν όμως και ρητίνες που αυξάνουν την αντοχή του εδάφους . Η ποσότητα της ρητίνης που προστίθεται στο έδαφος εξαρτάται από τον τύπο του εδάφους . Θεωρείται σαν βέλτιστη ποσότητα ρητίνης η τιμή 1% έως 2% ενώ φαίνεται να είναι αποτελεσματική μόνο σε όξινα εδάφη . Ένα μειονέκτημα των φυσικών ρητινών είναι η προσβολή τους από μικροοργανισμούς που περιορίζει το χρόνο δράσης τους .

1.2.6.3. Φυσικοί σταθεροποιητές

Θερμική σταθεροποίηση

Η μέθοδος αυτή βασίζεται στην δυνατή θέρμανση των αργίλων οπότε μετατρέπονται σε σπιδόλιθους . Οι θερμοκρασίες που απαιτούνται φτάνουν τους 400°C ανάλογα με την φυσική δομή και την περιεχόμενη υγρασία του εδάφους . Φυσικά η επίτευξη τόσο υψηλών θερμοκρασιών απαιτεί μεγάλες ποσότητες καύσιμης ύλης . Το κόστος αυτών των ποσοτήτων αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την χρησιμοποίηση αυτής της μεθόδου . Η δράση της μεθόδου αυτής εντοπίζεται στην μείωση της περιεχόμενης υγρασίας και του δείκτη πλαστικότητας

Σκλήρυνση με ηλεκτρισμό

Η μέθοδος της σκλήρυνσης με ηλεκτρισμό εφαρμόζεται σε περιοχές όπου υπάρχει ηλεκτρική ενέργεια με χαμηλό κόστος . Χρησιμοποιείται κύρια για βαθιά σταθεροποίηση σε αργίλους κλάς οι οποίες βρίσκονται μέσα σε υδροφόρο ορίζοντα .

1.2.6.4. Μηχανικοί σταθεροποιητές

Πλέγματα

Είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν είτε πλαστικά είτε μεταλλικά ώστε να περιορισθούν οι διαμηκικές δυνάμεις μέσα στο έδαφος. Το αποτέλεσμα τους εξαρτάται άμεσα από το μέτρο ελαστικότητας του πλέγματος.

Μεμβράνες και αφρώδη υλικά

Σκοπός της χρησιμοποίησης των μεμβρανών είναι να σταματήσουν την ροή του νερού μέσα στο έδαφος. Με τον τρόπο αυτό και αν επιτευχθεί ξηραθεί λαμβάνονται κάποιες σημαντικές αντοχές. Υπάρχουν βασικά προβλήματα στη χρήση των μεμβρανών όπως είναι η δυσκαμψία τους και η αντοχή τους. Οι λεπτές μεμβράνες και τα αφρώδη υλικά δεν αντέχουν σε υψηλές τάσεις και απαντάται ρωγμή μπορεί να καταστρέψει όλη την κατασκευή. Τα βασικά πλεονεκτήματα είναι ότι η εφαρμογή τους είναι πολύ εύκολη και είναι δυνατόν να απομονώσουν μεγάλους όγκους εδάφους με μικρό κόστος.

1.3. Κατασκευή.

1.3.1 Γενικά

Η σταθεροποίηση με ιπτάμενη τέφρα φέρει κοινά σημεία στην κατασκευή της σταθεροποιημένης στρώσης με την σταθεροποίηση με τσιμέντο. Γενικά η κατασκευή περιλαμβάνει τα παρακάτω βήματα:

Αρχική προετοιμασία. Περιλαμβάνει τις παρακάτω εργασίες : α) Μόρφωση της στέψης της υπόβασης. β) Εάν είναι αναγκαίο αναμόχλευση θρυμματισμό και προδιαβροχή του εδάφους. γ) Επαναμόρφωση της στέψης.

Κυρίως εργασία. Περιλαμβάνει τις ακόλουθες εργασίες : α) Διασπορά του σταθεροποιητού. β) Αναμίξη αρχικά εδάφους και σταθεροποιητού και μετέπειτα μίγματος με νερό. γ) Συμπύκνωση δ) Διαμόρφωση της τελικής επιφάνειας. ε) Συντήρηση.

1.3.2. Μέθοδος επί τόπου αναμίξεως

Στην μέθοδο αυτή η αναμίξη του εδαφικού υλικού και του σταθεροποιητού γίνεται επί τόπου. Οι εργασίες κατά σειρά διαδοχής είναι :

Αρχικής προετοιμασίας . Απομάκρυνση χλόης μεγάλων αντικειμένων (ριζών , λίθων , κορμών , οργανικών ουσιών) και διαμόρφωση της τελικής επιφάνειας της υπόβασης με κοπτεδωκή στα υψόμετρα της μελέτης.

Αναμόχλευση και θρυμματισμός του εδάφους . Περιλαμβάνει αναμόχλευση του εδάφους μέχρι το απαιτούμενο βάθος και τον θρυμματισμό του σε βαθμό που να είναι κατάλληλο για την ανάμιξη του με το σταθεροποιητή . Μεγαλύτερο βάθος αναμόχλευσης έχει ως αποτέλεσμα μικρότερο ποσοστό ιπτάμενης ιέφρας κατά ξηρό βάρος εδαφικό υλικού με αποτέλεσμα την ανάπτυξη μικρότερης φέρουσας ικανότητας από την προβλεπόμενη.. Ακολουθεί ισοπέδωση με το Grader για να έχουμε εν τίο πάχος .

Διασκορπισμός σταθεροποιητού. Ο σταθεροποιητής πρέπει να διασκορπίζεται ομοιόμορφα και στις προκαθορισμένες ποσότητες . Ο διασκορπισμός γίνεται είτε μηχανικά οπότε έχουμε μεγαλύτερη ομοιόμορφία και απόδοση είτε με τα χέρια .

Ανάμιξη και προσθήκη νερού. Με την εργασία αυτή πρέπει να εξασφαλίζεται η πλήρης και η ομοιόμορφη ανάμιξη των υλικών . Ενδεικτικό της παραπάνω απαίτησης είναι το ομοιόμορφο χρώμα σε όλο το ύψος της στρώσης και σε όλη την επιφάνεια . Το νερό πρέπει να προστίθεται ομοιόμορφα . Για αυτό χρησιμοποιούνται διανομείς με ακροφύσια και μετρητές νερού . Οι υδροφόρες πρέπει να κινούνται με σταθερή ταχύτητα .

Συμπύκνωση . Μετά τις παραπάνω εργασίες ακολουθεί η συμπύκνωση έτσι ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη ξηρή πυκνότητα . Τα μηχανήματα που χρησιμοποιούνται είναι οδοστρωτήρες με ελαστικούς ή σιδερένιους τροχούς. Η συμπύκνωση συνδυάζεται με την διαμόρφωση της τελικής επιφάνειας της στρώσης χωρίς ρωγμές εξογκώματα και ίχνη από τα κινηθέντα οχήματα.

Συντήρηση . Η τελική κατασκευή πρέπει να προστατευτεί κύρια από την απώλεια της υγρασίας που είναι απαραίτητη για την ενυδάτωση του σταθεροποιητή . Για αυτό η επιφάνεια της στρώσης καλύπτεται για να διατηρεί την υγρασία του (ασφαλική επικάλυψη)

1.3.3. Κατασκευή σε σταθερή εγκατάσταση

Η μέθοδος αυτή διαφέρει με την προηγούμενη μόνο στο ότι το μίγμα εδάφους σταθεροποιητή και νερού προετοιμάζεται σε μία κεντρική μονάδα. Μετά τις απαιτούμενες εργαστηριακές δοκιμές το έδαφος και ο σταθεροποιητής αναμιγνύονται σε προκαθορισμένες αναλογίες μέσα σε κατάλληλους αναμκτήρες με παροχή καθορισμένης ποσότητας νερού και μετά το μίγμα μεταφέρεται στο έργο όπου διαστρώνεται και συμπυκνώνεται. Στην μέθοδο αυτή μπορούμε να έχουμε τέλειες αναλογίες των υλικών και μία ομοιομορφία του μίγματος . Το μειονέκτημα της μεθόδου αυτής είναι υψηλό κόστος αγοράς της μονάδας και το κόστος μεταφοράς της από τοποθεσία σε τοποθεσία .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

2.1. Υλικά.

Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν στα πλαίσια της μελέτης αυτής είναι :

1. **Έδαφος** . Χρησιμοποιήθηκαν δύο εδαφικά δείγματα από τις περιοχές Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου και του κόμβου Θήβας (ΠΑΘΕ). Τα δύο αυτά εδαφικά δείγματα πήραν την ονομασία Άργιλος I και Άργιλος II αντίστοιχα. Τα εδαφικά αυτά δείγματα επιλέχθηκαν για τους εξής λόγους :
 - Επιλογή δύο εδαφικών υλικών με διαφορετικές ιδιότητες (Όρια Atterberg, κοκκομετρική ανάλυση κ.λ.π.)
 - Ανίχνευση και παρατήρηση των επιπτώσεων προσθήκης ιπτάμενης τέφρας σε δύο διαφορετικά εδάφη (σύμφωνα με τα γνωστά συστήματα κατάταξης εδαφών).
2. **Ιπτάμενη τέφρα**. Η ιπτάμενη τέφρα που χρησιμοποιήθηκε στην μελέτη αυτή παράχθηκε στον "ΑΗΣ Κορδώς" και αντιπροσωπεύει την παραγωγή τέφρας του σταθμού κατά την διάρκεια μίας τυπικής εβδομάδας από 16-7-1997 έως 23-7-1997 . Τα δείγματα τέφρας ανά ημέρα που συλλέχθηκαν αναμίχθηκαν καλά με την βοήθεια διαχωριστού και στο τέλος δημιουργήθηκε ένα υλικό που στο εξής θα καλείται ως τέφρα.
 Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της τέφρας αυτής είναι η υψηλή περιεκτικότητά σε άσβεστο .
 Η χημική σύστασή της τέφρας παρουσιάζονται στον πίνακα 2.1
 Σημειώνεται επίσης ότι η ιπτάμενη τέφρα που χρησιμοποιήθηκε δεν είχε υποστεί καμία περαιτέρω κατεργασία .

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.1: Χημική ανάλυση ιπτάμενης τέφρας

ΟΞΕΙΔΙΟ	ΠΟΣΟΣΤΟ
SiO ₂	19,9
Fe ₂ O ₃	5,72
MgO	3,65
CaO	48,97
Na ₂ O	0,26
K ₂ O	0,45
Al ₂ O ₃	9,26
SO ₃	7,25
Απώλεια πυρώσεως : 3,01%	
Ελεύθερη Λόβεσσας : 18,31%	
Φαινόμενο ειδικό βάρος : 0,5-0,7 gr/cm ³	

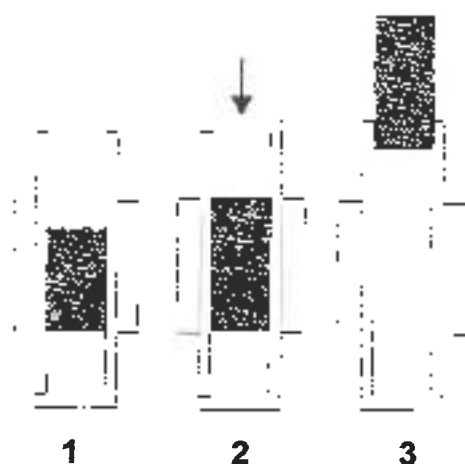
3. Υδράσβεστος (Ca(OH)₂) , Υδράσβεστος σε μορφή ξηρής κόλλης .
4. Τσιμέντο Π35(εμπορική ονομασία Π35)
5. Νερό.

2.2. Παρασκευή – Συντήρηση δοκιμίων

Για την κατασκευή των δοκιμίων (για την μονοαξονική θλίψη , ανηδιαμετρική θλίψη C.B.R.) είναι απαραίτητη να ακολουθηθεί μία συγκεκριμένη διαδικασία για την επεξεργασία του εδαφικού υλικού και κατασκευή των δοκιμίων . Η διαδικασία αυτή μπορεί να διακριθεί στα εξής στάδια:

1. Ξήρανση εδαφικού υλικού με την βοήθεια κλιβάνου.

2. Θρυμματισμός των δημιουργηθέντων συσσωματωμάτων.
3. Κόσκινισμα του θραυσθέντος υλικού με το κόσκινο Νο 4 . Το συγκρατούμενο υλικό στο κόσκινο Νο 4 αποβάλλεται
4. Καθορισμός των αναγκαίων ποσοτήτων των υλικών (έδαφος , ιπτάμενη τέφρα , ισιμέντο , υδράσβεστος , νερό)
5. Ξηρή ανάμιξη των υλικών (ιπτάμενη τέφρα , υδράσβεστος έδαφος)
6. Προσθήκη νερού.
7. Αναμονή 24-ωρών για την πρώτη χημική δράση της ιπτάμενης τέφρας μέσα στο μίγμα
8. Τελική ανάμιξη του μίγματος και σύνθλιψη (με τα χέρια) των σβώλων έτσι ώστε το δοκίμιο να έχει την προκαθορισμένη πυκνότητα.
9. Ζύγιση της αναγκαίας ποσότητας μίγματος
10. Εισαγωγή του μίγματος μέσα στον τύπο (σχήμα 2.1)
11. Συμπύκνωση με ηλεκτρόσφυρα (σχήμα 2.1)
12. Εξαγωγή δοκιμίου από τον τύπο με την χρήση εξολκέα (σχήμα 2.1)

1. Εισαγωγή ορισμένου βάρους μίγματος στον τύπο .
2. Συμπύκνωση μίγματος (προκαθορισμένη πυκνότητα) .
3. Εξαγωγή μίγματος .

Σχήμα 2.1: Γραφική απεικόνιση κατασκευής δοκιμίων .

Τα δοκίμια κατασκευάστηκαν με την βέλτιστη υγρασία και την μέγιστη ξηρή πυκνότητα που υπολογίστηκαν με την δοκιμή Proctor . Έχουν προϋπολογισθεί όλες οι αναγκαίες ποσότητες των μιγμάτων για

την κατασκευή των δοκιμών. Οι αναλογίες (των υλικών) που επιλέχθηκαν για να εξεταστούν για τις δύο αργίλους είναι :

1. Εδαφικό υλικό + 5% Ιπτάμενη τέφρα
2. Εδαφικό υλικό + 10% Ιπτάμενη τέφρα
3. Εδαφικό υλικό + 20% Ιπτάμενη τέφρα
4. Εδαφικό υλικό + 5% Ιπτάμενη τέφρα + 2% Τσιμέντο Π35
5. Εδαφικό υλικό + 5% Ιπτάμενη τέφρα + 4% Τσιμέντο Π35
6. Εδαφικό υλικό + 10% Ιπτάμενη τέφρα + 2% Τσιμέντο Π35
7. Εδαφικό υλικό + 10% Ιπτάμενη τέφρα + 4% Τσιμέντο Π35
8. Εδαφικό υλικό + 0,92% Υδράσβεστος ($\text{Ca}(\text{OH})_2$)
9. Εδαφικό υλικό + 1,83% Υδράσβεστος ($\text{Ca}(\text{OH})_2$)
10. Εδαφικό υλικό + 3,67% Υδράσβεστος ($\text{Ca}(\text{OH})_2$)

Η συντήρηση των δοκιμών έγινε με δύο φάσεις. Πρώτα με την περιτύλιξη τους με πλαστική μεμβράνη (μαγειρική) και έπειτα με την εκκαλωγή των δοκιμών μέσα στον θάλαμο συντηρήσεως όπου οι συνθήκες υγρασίας και θερμοκρασίας είναι σταθερές (80-85% και 20-23 °C).

Για τον έλεγχο της αντοχής των δοκιμών και την μεταβολή της με το χρόνο επιλέχθηκαν οι 7, 28 και οι 90 ημέρες. Το ανώτερο όριο των 90 ημερών επιλέχθηκε διότι στο χρόνο αναμένετε να έχει συντελεστεί στο μεγαλύτερο ποσοστό η χημική δραστηριότητα που αναπτύσσεται μέσα στα μίγματα λόγω της παζολανικής αντίδρασης και της ύπαρξης ασβέστου. Τα χρονικά αυτά όρια αρχίζουν ευθύς αμέσως μετά την ανάμιξη του μίγματος εδάφους-ιπτάμενης τέφρας με το νερό.

2.2. Εργαστηριακά αποτελέσματα ειδικού βάρους

Τα εργαστηριακά αποτελέσματα για την εύρεση του ειδικού βάρους λεπτόκοκκου υλικού για τα δύο εδαφικά δείγματα (Πολυτεχνειούπολης, Θήβας) παρουσιάζονται στον πίνακα 2.2 και πίνακα 2.3. Η διαδικασία εύρεσης του ειδικού βάρους παρουσιάζεται στο παράρτημα Α.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.2: ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΑΡΓΙΛΟΥ 1 (18°C)

ΦΙΑΛΗ	ΑΠΟΒΑΡΟ	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΒΑΡΟΣ $\text{H}_2\text{O} + \text{ΕΔΑΦΟΣ}$	ΒΑΡΟΣ H_2O	ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ T_x	ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ T_{20}
7	85,75	26,07	265,41	249,00	2,698	2,698
ΕΜΠ 1	85,88	25,88	351,02	334,77	2,687	2,688
ΕΜΠ 2	85,82	25,90	352,08	335,78	2,703	2,702
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ :						2,695

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.2: ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΑΡΓΙΛΟΥ II (18°C)

ΦΙΑΛΗ	ΑΠΟΒΑΡΟ	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΒΑΡΟΣ H ₂ O+ΕΔΑΦΟΣ	ΒΑΡΟΣ H ₂ O	ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ T ₁	ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ T ₂₀
1	85.55	25.64	351.24	335.38	2.588	2.590
2	85.16	25.13	350.98	335.49	2.608	2.607
3	84.88	25.50	350.08	334.27	2.634	2.635
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ :						2,611

2.3. Εργαστηριακά αποτελέσματα ορίων ATTEMBERG

2.3.1. Όρια ATTEMBERG εδαφικών δειγμάτων

Τα εργαστηριακά αποτελέσματα για την εύρεση των ορίων Attemberg για τα δύο εδαφικά δείγματα (Πολυτεχνειούπολης, Θήβας) παρουσιάζονται στους πίνακες 2.4, 2.5, 2.6, 2.7. Η μέθοδος προσδιορισμού των ορίων Attemberg παρουσιάζεται αναλυτικά στο παράρτημα Β

ΑΡΓΙΛΟΣ I

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.4 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΡΙΟΥ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΔΟΚΙΜΙΟ	ΑΠΟΒΑΡΟ (g)	ΜΕΙΚΤΟ ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΜΕΙΚΤΟ ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΝΕΡΟ (g)	ΥΓΡΑΣΙΑ %	ΟΡΙΟ ΠΛΑΣΤΙΤΑΣ
96	14,04	18,78	17,97	4,74	3,93	0,81	20,61	20,61
20	14,52	19,59	18,75	5,07	4,23	0,84	19,96	19,86
93	14,03	19,52	18,67	5,09	4,240	0,85	20,05	20,05
Μ.Τ. : 20,17								
PL : 20								

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.6 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΡΙΟΥ ΥΔΑΡΟΤΗΤΑΣ

ΔΟΚΙΜΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΥΤΥΠΩΝ	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΧΕΛ	ΜΕΙΚΤΟ ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΜΕΙΚΤΟ ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΝΕΡΟ	ΥΓΡΑΣΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΟΡΙΟ ΥΔ/ΤΑΣ
40	19	14.76	38.70	32.10	23.94	17.34	6.60	38.08	15-25	38.82
74	34	14.40	40.72	33.59	28.32	19.19	7.13	37.15	25-35	38.58
66	22	14.23	40.05	32.78	25.82	18.53	7.29	38.34	20-30	38.74
									M.T.: 37.04	
									P.L.: 38	

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΕΙΚΤΗ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

$$P.I. = L.L. - P.L. \Rightarrow P.I. = 38 - 20 = 18 \Rightarrow P.I. = 18$$

ΑΡΓΙΛΟΣ II

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.6 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΡΙΟΥ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΔΟΚΙΜΟ	ΑΠΟΒΑΡΟ (g)	ΜΕΙΚΤΟ ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΜΕΙΚΤΟ ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ (g)	ΝΕΡΟ (g)	ΥΓΡΑΣΙΑ %	ΟΡΙΟ ΠΛΑΣ/ΤΑΣ
T4	44.82	47.87	47.29	3.05	2.47	0.58	23.48	23.48
T5	45.43	46.85	46.81	1.37	1.13	0.24	21.24	21.24
T8	43.68	47.54	46.80	3.85	3.12	0.74	23.72	23.72
T7	43.01	46.42	45.76	3.41	2.75	0.66	24.00	24.00
M.T.: 23.11								
P.L.: 23								

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.7 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΡΙΟΥ ΥΔΑΡΟΤΗΤΑΣ

ΔΟΚΙΜΙΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΥΤΥΠΩΝ	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΧΕΛ	ΜΕΙΚΤΟ ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΜΕΙΚΤΟ ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΝΕΡΟ	ΥΓΡΑΣΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΟΡΙΟ ΥΔ/ΤΑΣ
T1	17	42,83	74,07	63,25	31,44	20,62	10,82	52,47	15-25	50,08
T2	28	43,42	74,20	63,60	30,78	20,18	10,80	52,53	25-35	53,25
T3	35	44,42	80,00	67,48	35,69	23,04	12,54	54,43	20-30	58,69
										M.T: 53,94
										P.L: 53

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΕΙΚΤΗ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

$$P.I.=L.L.-P.L \Rightarrow P.I.=53-23=30 \Rightarrow P.I.=30$$

2.3.1. Όρια ATTEMBERG των μινιμάτων των αργίλων μετά την προσθήκη ιπτάμενης τέφρας.

Εκτός των δοκιμών προσδιορισμού των ορίων Attemberg στα δείγματα στην φυσική τους κατάσταση έγιναν και δοκιμές με την προσθήκη ιπτάμενης τέφρας στις δύο αργίλους με περιεχόμενα ποσοστά 5, 10 και 20% και μετέτρεψαν τις δύο πλαστικές αργίλους (Αργίλος Ι και Αργίλος ΙΙ) κατά την διάρκεια 24 ωρών σε μη πλαστικά εδαφικά υλικά.

2.4. Εργαστηριακά αποτελέσματα κοκκομετρικής αναλύσεως

Τα εργαστηριακά αποτελέσματα για την κοκκομετρική ανάλυση για τα δύο εδαφικά δείγματα (Πολυτεχνειούπολης ,Θήβας) παρουσιάζονται στους πίνακες 2.8 & 2.9 και στα διαγράμματα 2.1 & 2.2. Η περιγραφή των μεθόδων κοκκομετρικής αναλύσεως εδαφικού υλικού παρουσιάζεται στο παράρτημα Γ.

Από τις κοκκομετρικές αναλύσεις των δύο υλικών προκύπτει ότι το εδαφικό υλικό " Αργίλος ΙΙ " έχει λεπτότερη διαβάθμιση σε σχέση με το εδαφικό υλικό " Αργίλος Ι " τόσο σε μακροσκοπική (ξηρή μέθοδος) όσο και σε μικροσκοπική κλίμακα (κοκκομετρική ανάλυση με σφαρόμετρο).

ΑΡΤΙΑΟΣ Ι

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.6: ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΕΠΤΟΚΟΚΚΟΥ ΥΑΛΟΥ

T	ΜΕΤΡΗ- ΣΗ	n	L	G	G1	θ	d	KL	KG	Kn	d'	a	ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΔΙΑΣΤΟΡΑΣ	W	R	P	P(συν.)	P'
Μln.		Poises	cm	gr/cm ³	gr/cm ³	oC	mm				mm			gr		%	%	%
0.25	34.5	0.01006	17.5	2.65	1.00	23.5	0.1142	0.81	0.89	0.950	0.0887	0.89	-5.6	50	29	57.28	25.95	42.42
0.50	32.6	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0808	0.82	0.88	0.950	0.0622	0.89	-5.6	60	27	53.32	25.95	39.48
0.75	31	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0680	0.83	0.88	0.960	0.0513	0.89	-5.6	50	25	50.34	25.95	37.28
1.00	30	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0571	0.84	0.89	0.960	0.0447	0.89	-5.6	50	24	48.36	25.85	35.81
2.00	26	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0404	0.86	0.89	0.960	0.0325	0.89	-5.6	50	20	40.43	25.95	28.94
5.00	24	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0255	0.87	0.89	0.850	0.0209	0.89	-5.6	50	18	36.47	25.95	27.01
15.00	23	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0147	0.88	0.89	0.950	0.0121	0.99	-5.6	50	17	34.49	25.95	25.54
30.00	21	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0104	0.89	0.99	0.950	0.0087	0.99	-5.6	50	15	30.52	25.95	22.80
60.00	19	0.01005	17.5	2.65	1.00	23.5	0.0074	0.9	0.99	0.850	0.0082	0.99	-5.6	50	13	26.56	25.95	19.67
240.00	16	0.01005	17.6	2.65	1.00	23.5	0.0037	0.92	0.89	0.950	0.0032	0.89	-5.6	50	10	20.61	25.95	15.28

T : Χρόνος πτώσεως καθίζησης (min.).

n : Ο συντελεστής ελαστικότητας στους 20o C (Poises).

L : Η απόσταση που διανέχουν οι κόκκοι.

G : Ειδικό βάρος των κόκκων του εδάφους.

G1 : Ειδικό βάρος του μέσου διασποράς.

θ : Θερμοκρασία

d : Η μέγιστη διάμετρος των κόκκων

KL : Συντελεστής διορθώσεως για την ανύψωση του πυκνόμετρου ενός του σιμωρήματος.

KG : Συντελεστής διορθώσεως για την εκπατάλη του ελαστού βάθους.

Kn : Συντελεστής διορθώσεως για την μεταβολή του ελαστού βάθους.

d' : Διορθωμένη διάμετρος κόκκων.

a : Σταθερά που εξαρτάται από την πυκνότητα του σιμωρήματος.

W : Βάρος ξηρού δείγματος.

R : Διορθωμένη ένδειξη του υδρόμετρου.

P : Ποσοστό του αρχικού δείγματος εδάφους που αναμειχθηκε και παραμένει ως σιμωρημα

P(συν.): Ποσοστό συγκρατούμενο επί του κοκκίνου Νο 10

P': Ποσοστό επί του ολικού δείγματος εδάφους

ΑΡΤΙΛΟΓΙΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.8: ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΕΠΤΟΚΟΚΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

T mm	ΜΕΤΡΗΣΗ	n Pases	L cm.	G gr/cm ³	G1 gr/cm ³	Θ oC	d mm.	KL	KG	Kn	d' mm.	n	ΔΙΟΡΘΩΣΗ	W gr.	R %	P %	P(συν.) %	P' %
0.25	43	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.1142	0.759	1.013	0.962	0.0844	0.991	-5.95	50	37	73.43	2.53	71.58
0.50	42	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0808	0.764	1.013	0.962	0.0601	0.991	-5.95	50	38	71.45	2.53	69.64
0.75	42	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0660	0.764	1.013	0.962	0.0491	0.991	-5.95	50	36	71.45	2.53	69.64
1.00	41	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0571	0.770	1.013	0.962	0.0429	0.991	-5.95	50	35	69.47	2.53	67.71
2.00	40	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0404	0.778	1.013	0.962	0.0306	0.991	-5.95	50	34	67.49	2.53	65.79
5.00	40	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0255	0.778	1.013	0.962	0.0184	0.991	-5.95	50	34	67.48	2.53	65.78
15.00	39.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0147	0.776	1.013	0.962	0.0112	0.991	-5.95	50	34	68.50	2.53	64.81
30.00	36.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0104	0.797	1.013	0.962	0.0081	0.991	-5.95	50	31	60.55	2.53	59.02
60.00	33.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0074	0.617	1.013	0.962	0.0059	0.991	-5.95	50	28	54.60	2.53	53.22
120.00	30.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0052	0.634	1.013	0.962	0.0042	0.991	-5.95	50	25	48.65	2.53	47.43
180.00	28.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0043	0.652	1.013	0.962	0.0035	0.991	-5.95	50	23	44.69	2.53	43.58
240.00	27.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0037	0.659	1.013	0.962	0.0031	0.991	-5.95	50	22	42.71	2.53	41.63
300.00	26.5	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0033	0.682	1.013	0.962	0.0028	0.991	-5.95	50	21	40.73	2.53	39.70
1440.00	21	0.01005	17.5	2.65	1.00	22.5	0.0015	0.890	1.013	0.962	0.0013	0.991	-5.95	50	15	28.83	2.53	29.07

T : Χρόνος πειρώδους καθίζησης (min.)

n : Ο συντελεστής εφίδους στους 20o C (P=0.9999).

L : Η απόσταση που διατρέχουν οι κόκκοι

G : Ειδικό βάρος των κόκκων του εδάφους.

G1 : Ειδικό βάρος του μέσου διασποράς.

Θ : Θερμοκρασία.

d : Η μέγιστη διάμετρος των κόκκων .

KL : Συντελεστής διωρυξίας για την απόλυση του πικνομέτρου εντός του παρήχητος.

KG : Συντελεστής διωρυξίας για την μεταβολή του ειδικού βάρους.

Kn : Συντελεστής διωρυξίας για την μεταβολή του κλάδους του μέσου διασποράς.

d' : Διορθωμένη διάμετρος κόκκων .

n : Σταθερά που εξαρτάται από την πυκνότητα του αναρτήματος

W : Βάρος όγκου δείγματος

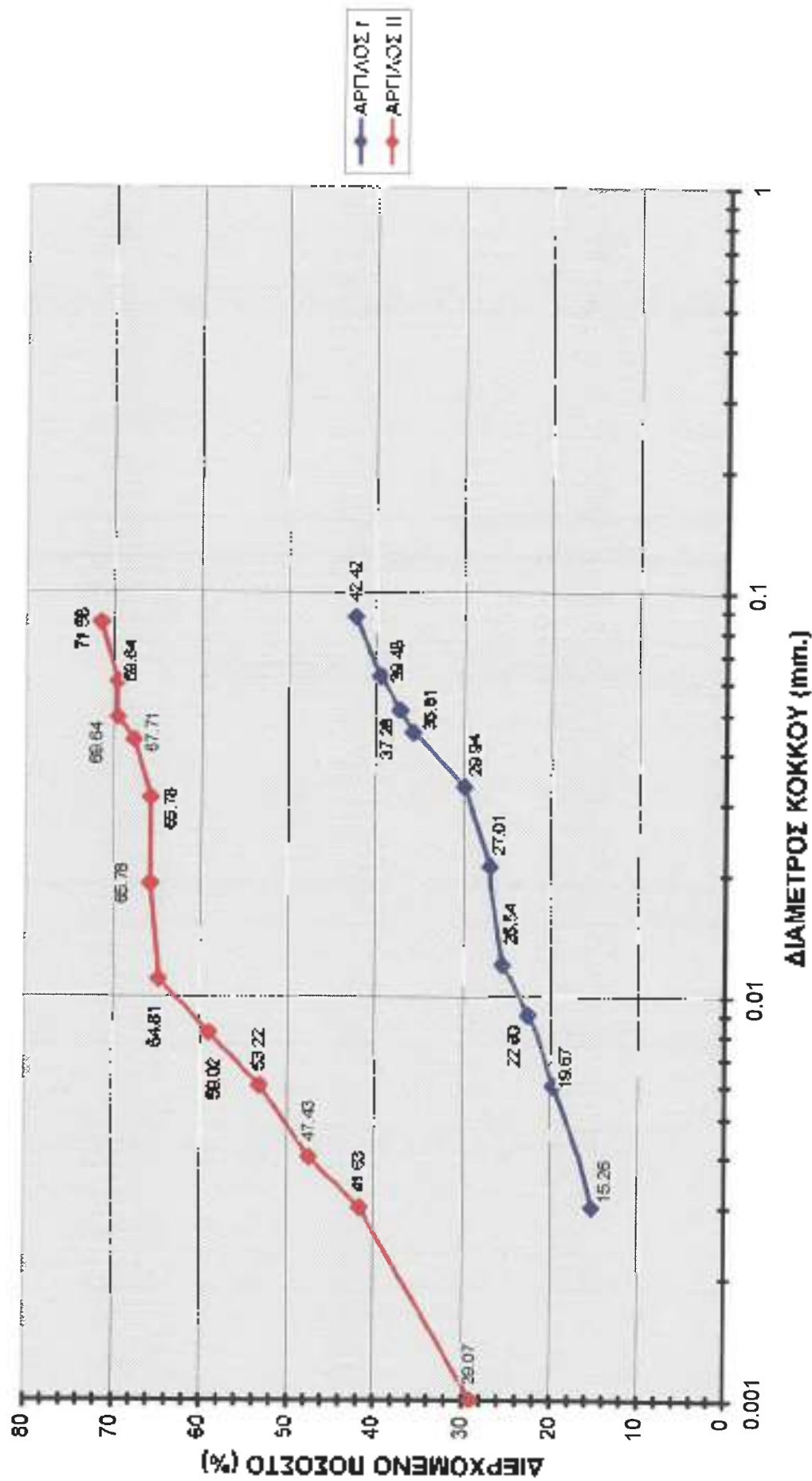
R : Διορθωμένη ένταση του υδραμέτρου.

P : Ποσοστό του αρχικού δείγματος εδάφους που αναμείχθηκε και παραμένει ως αιώρημα

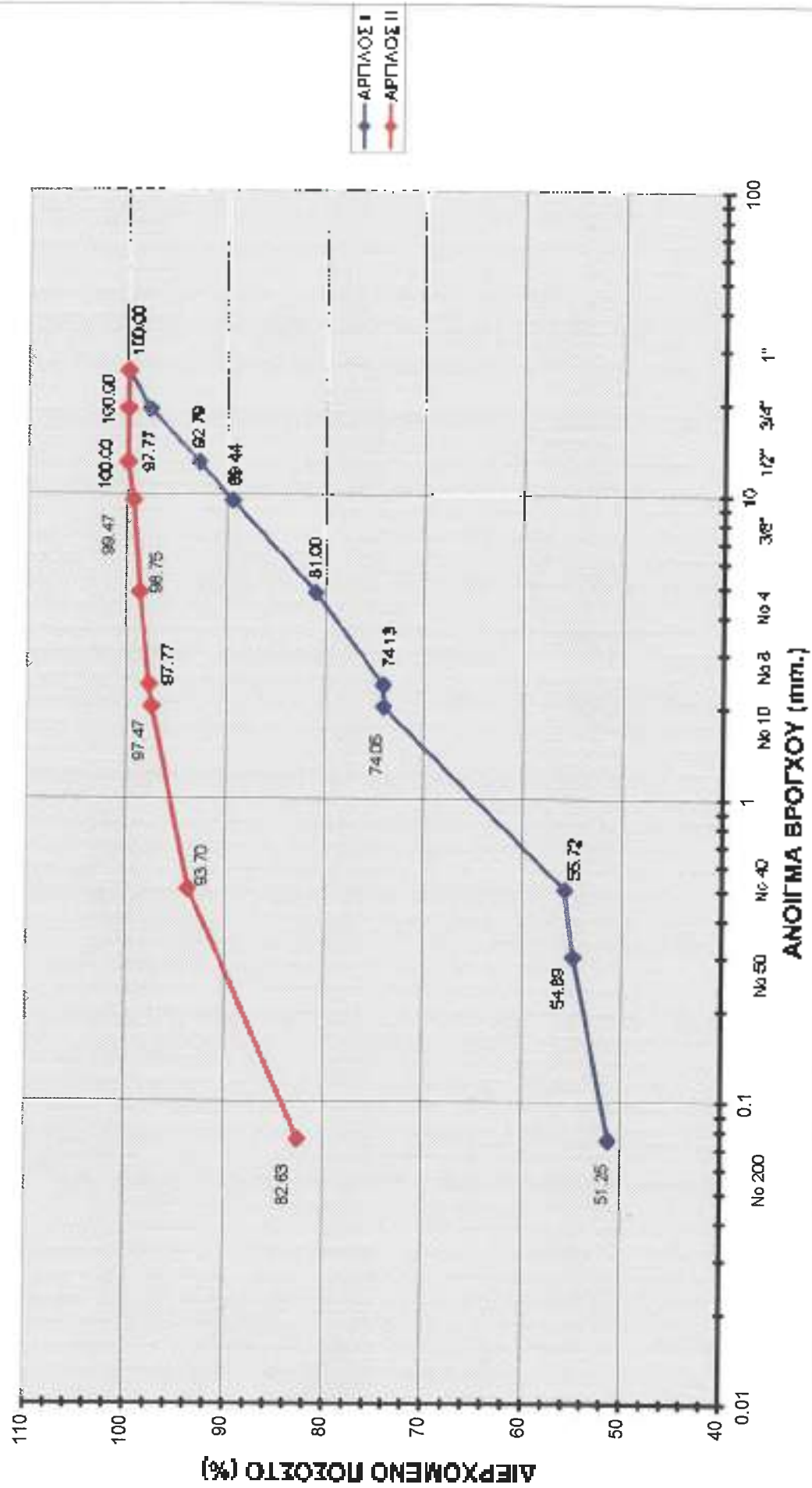
P(συν.) : Ποσοστό συμπεριλαμβανομένου επί του κοκκινού Νο 10

P' : Ποσοστό επί του ολικού δείγματος εδάφους.

ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗ ΛΕΠΤΟΚΟΚΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗ

2.5. Κατάταξη εδαφικών δειγμάτων .

Τα εργαστηριακά αποτελέσματα για την κατάταξη των δύο εδαφικών δειγμάτων ανά σύστημα κατάξης παρουσιάζονται στους πίνακες 2.10 2.11 2.12 .

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΚΟΚΚΩΝ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.10: ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΚΟΚΚΩΝ

ΔΕΙΓΜΑ	ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΟΚ- ΚΟΥ	ΜΠ	BUREAU OF SOILS	ATTEMBERG
ΑΡΓΙΛΟΣ Ι	0,0032	ΙΛΥΣ	ΑΡΓΙΛΟΣ	ΙΛΥΣ
ΑΡΓΙΛΟΣ ΙΙ	0,0013	ΑΡΓΙΛΟΣ	ΑΡΓΙΛΟΣ	ΑΡΓΙΛΟΣ

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΩΝ ΚΑΤΑ ΑΑΣΗΤΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.11: ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΑΣΗΤΟ

ΔΕΙΓΜΑ	PL	LL	ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΣΚΙΝΟ Νο200	GI	ΟΜΑΔΑ
ΑΡΓΙΛΟΣ Ι	20	38	51,25	3	A-7-6
ΑΡΓΙΛΟΣ ΙΙ	23	53	82,63	10	A-7-5

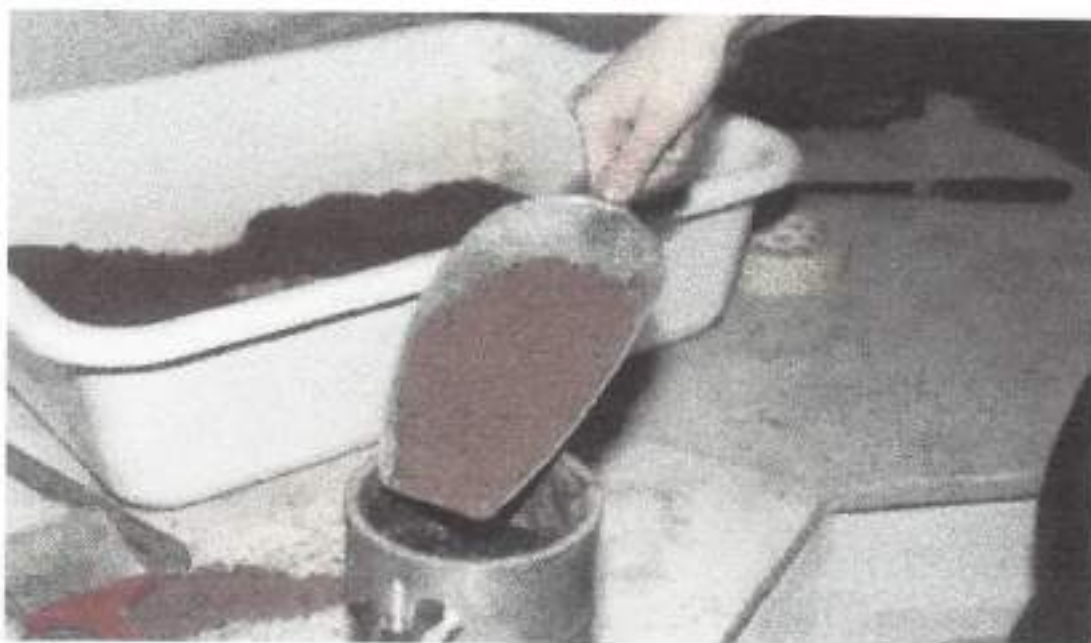
ΕΝΝΙΑΙΑ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΩΝ

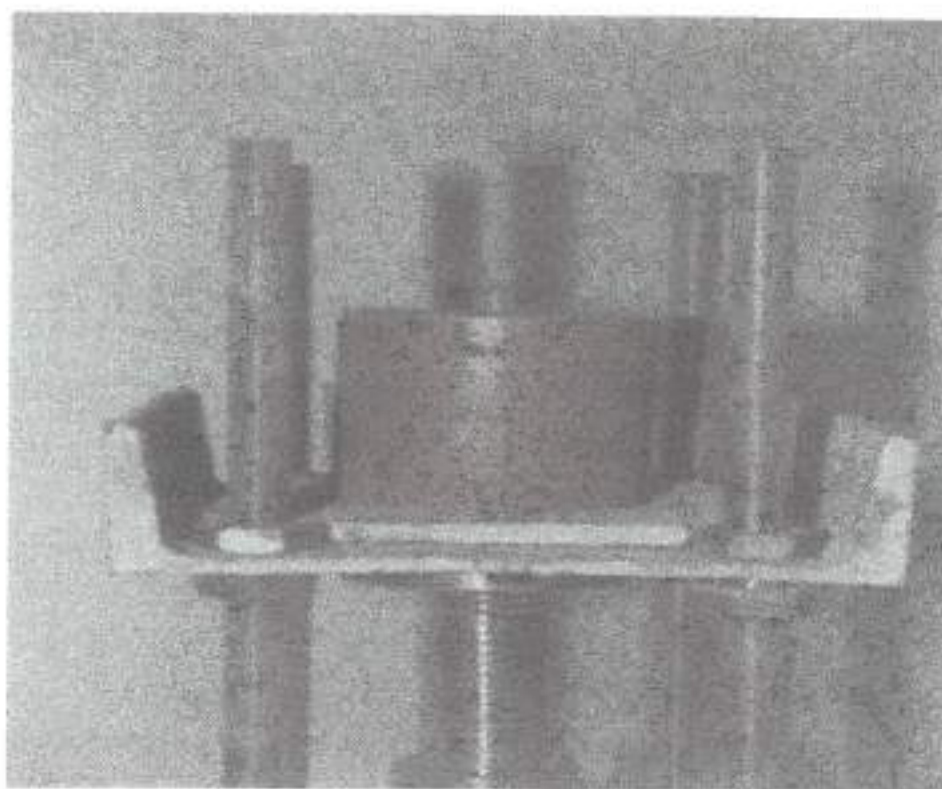
**ΠΙΝΑΚΑΣ 2.12: ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ
ΕΔΑΦΩΝ**

ΔΕΙΓΜΑ	PL	LL	PI	ΟΜΑΔΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ
ΑΡΓΙΛΟΣ Ι	20	38	18	CL	ΑΜΜΩΔΗΣ ΑΡΓΙΛΟΣ
ΑΡΓΙΛΟΣ ΙΙ	23	53	30	CH	ΠΑΧΕΙΑ ΑΡΓΙΛΟΣ

2.6. Δοκιμή Proctor – Βέλτιστη υγρασία – Ξηρή πυκνότητα

Τα αποτελέσματα της δοκιμής Proctor για την Άργιλο Ι παρουσιάζονται στους πίνακες 2.13 2.14 2.15 , 2.16 , 2.17 , 2.18 ,2.19 , 2.20 και στα διαγράμματα 2.3 , 2.4 ενώ για την Άργιλο ΙΙ στους πίνακες 2.21 2.22 2.23 , 2.24 , 2.25 , 2.26 ,2.27 , 2.28 και στα διαγράμματα 2.4 ,2.5 ενώ η περιγραφή της μεθόδου και η διαδικασία των υπολογισμών παραρσιάζονται στο παράρτημα Δ.

ΣΧΗΜΑ 2.2 : Δοκιμή PROCTOR.

ΣΧΗΜΑ 2.3 : Δοκιμή PROCTOR

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.13 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 0% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ·ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (%)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ (%)
10	49	55	17.60	17.10	182.00	179.00	173.50	163.00	18.50	18.00	10.68	9.82	10.24
12	28	71	16.90	16.90	174.00	162.00	155.70	144.80	18.90	17.20	11.75	11.86	11.82
13	93	43	17.24	17.80	241.00	203.00	213.50	179.50	27.50	23.50	12.88	13.09	12.99
14	21	54	17.70	16.50	189.00	182.00	166.25	142.08	22.75	19.92	13.68	14.02	13.85
15	58	81	16.90	17.30	217.00	221.50	189.50	196.00	27.50	25.50	14.51	13.01	13.76
16	43	103	17.80	17.30	218.00	188.00	185.50	162.50	32.50	26.50	17.52	16.31	16.91
17	58	32	18.90	17.50	205.00	227.00	174.60	193.50	30.50	33.50	17.48	17.31	17.40
18	105	104	16.80	17.30	216.00	210.00	184.50	178.50	31.50	31.50	17.07	17.85	17.38

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.14 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 5% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ-ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ.1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ.2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ.1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑΣ (%)
10	56	31	17.70	17.30	158.00	163.00	142.00	150.00	14.00	15.00	8.86	10.00	8.93
12	78	100	16.80	17.80	161.00	163.00	146.50	146.50	14.50	16.50	9.90	11.25	10.58
14	97	86	17.10	16.82	154.00	161.00	138.50	160.50	17.50	20.60	12.82	12.77	12.80
16	81	88	17.30	17.50	170.00	174.00	148.00	151.50	22.00	22.50	14.88	14.85	14.86
17	56	100	17.70	17.60	204.00	170.50	177.50	148.50	26.50	22.00	14.93	14.81	14.87
18	41	78	16.80	16.60	188.50	166.10	167.50	157.00	31.00	29.10	18.51	18.54	18.52
19	104	48	17.30	17.60	176.50	188.50	151.00	170.50	25.50	29.00	16.89	17.01	16.95
20	90	93	17.01	17.24	145.00	180.00	123.50	152.50	21.50	27.50	17.41	18.03	17.72
22	36	102	17.90	17.80	137.00	158.00	114.50	130.00	22.50	26.00	19.85	20.00	19.83

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.13 :PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 10% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ-ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΙ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΙ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ 1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ 2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ.1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ.2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑΣ (%)
14	90	49	17.01	17.60	197.50	180.50	176.50	160.50	22.00	20.00	12.54	12.46	12.50
16	81	41	17.30	16.80	170.50	204.50	149.00	177.50	21.50	27.00	14.49	15.21	14.62
18	55	38	17.10	17.90	187.00	195.50	161.00	166.50	26.00	27.00	18.15	16.02	18.08
20	58	43	16.90	17.30	206.50	187.00	175.00	158.50	31.50	28.50	18.00	17.98	17.99
22	83	100	17.24	17.50	170.00	171.00	142.00	143.00	28.00	28.00	19.72	19.58	19.65
23	58	104	17.70	17.30	191.50	179.00	159.50	149.00	32.00	30.00	20.06	20.13	20.10
24	98	78	18.60	17.30	198.50	201.00	163.50	185.50	35.00	35.50	21.41	21.45	21.43

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.16 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 20% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΠΑΛΟΥ-ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ (%)
16	98	55	17.50	17.10	155.00	167.50	137.35	148.92	17.65	18.58	12.65	12.46	12.66
20	104	93	17.30	17.24	204.00	203.50	175.27	174.90	28.73	28.60	16.39	16.35	16.37
22	90	78	17.01	16.60	178.00	178.50	151.01	152.11	26.99	27.38	17.67	18.01	17.94
24	36	81	17.90	17.30	183.00	200.50	153.38	167.98	31.50	32.52	20.54	19.36	19.95
25	41	58	16.60	16.90	205.50	212.50	169.82	178.05	35.68	38.45	21.01	20.70	20.86
26	58	43	17.70	17.80	184.00	208.00	150.91	168.08	33.09	36.91	21.93	21.83	21.88
27	48	100	17.80	17.60	185.00	179.00	134.61	146.56	30.39	33.44	22.68	22.97	22.77

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.17 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΓΙΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΓΙΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 0% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ

ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΙΚ. (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΙΞΗΣ (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡΑΔ. ΥΓΡΟΥ ΕΔΑ- ΦΟΥΣ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (gr)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (gr)	ΥΓΡΟ ΦΑΛΜΕΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΙΝ.ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
3000.00	0.00	0.00	10.00	300.00	10.24	6153.00	4375.00	1778.00	952.00	1612.84	1887.65	1694.16
3000.00	0.00	0.00	12.00	360.00	11.82	6289.00	4375.00	1914.00	952.00	1711.68	2010.50	1797.98
3000.00	0.00	0.00	13.00	390.00	12.89	6340.00	4375.00	1965.00	952.00	1739.09	2084.06	1826.76
3000.00	0.00	0.00	14.00	420.00	13.65	6365.00	4375.00	1990.00	952.00	1747.91	2080.34	1836.04
3000.00	0.00	0.00	15.00	450.00	13.76	6375.00	4375.00	2000.00	952.00	1758.08	2100.84	1846.73
3000.00	0.00	0.00	16.00	480.00	16.91	6335.00	4375.00	1960.00	952.00	1678.50	2058.82	1761.03
3000.00	0.00	0.00	17.00	510.00	17.40	6338.00	4375.00	1961.00	952.00	1670.36	2059.97	1754.59
3000.00	0.00	0.00	18.00	540.00	17.36	6308.00	4375.00	1931.00	952.00	1645.36	2028.36	1728.32

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.18 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΓΙΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΠΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 5% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΠΛΟΥ

ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΙΚ. (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΙΞΗΣ (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡΑΔ. ΥΓΡΟΥ ΕΔΑ- ΦΟΥΣ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (gr)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (gr)	ΥΓΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
3000.00	5.00	150.00	10.00	315.00	9.93	6087.00	4375.00	1712.00	952.00	1557.35	1798.32	1635.68
3000.00	5.00	150.00	12.00	378.00	10.58	6118.00	4375.00	1743.00	952.00	1576.23	1830.88	1655.71
3000.00	5.00	150.00	14.00	441.00	12.80	6155.00	4375.00	1780.00	952.00	1578.01	1869.75	1657.58
3000.00	5.00	150.00	16.00	504.00	14.86	6201.00	4375.00	1826.00	952.00	1589.76	1918.07	1669.92
3000.00	5.00	150.00	17.00	536.00	14.87	6214.00	4375.00	1839.00	952.00	1600.94	1931.72	1681.66
3000.00	5.00	150.00	18.00	567.00	16.52	6256.00	4375.00	1881.00	952.00	1587.07	1975.84	1687.08
3000.00	5.00	150.00	19.00	598.00	16.95	6270.00	4375.00	1895.00	952.00	1620.35	1980.55	1702.05
3000.00	5.00	150.00	20.00	630.00	17.72	6250.00	4375.00	1875.00	952.00	1592.76	1969.54	1673.07
3000.00	5.00	150.00	22.00	693.00	19.83	6246.00	4375.00	1871.00	952.00	1561.38	1965.34	1640.10

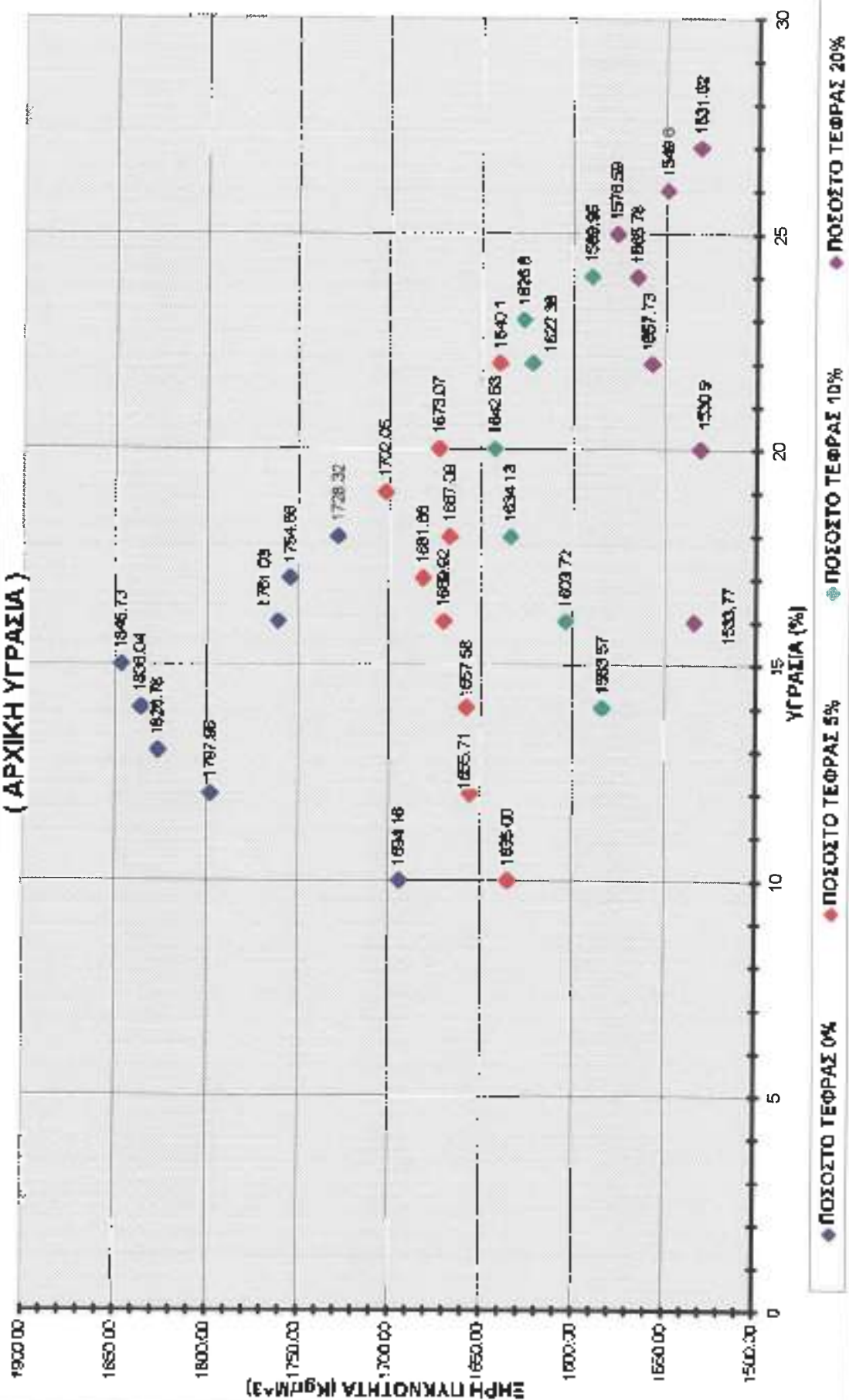
ΠΙΝΑΚΑΣ 2.19 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΓΙΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΓΙΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 10% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ

ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΗΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΙΞΤΗΣ (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΕΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΕΙ- ΥΓΡΟΥ ΕΔΑ- ΦΟΥΣ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (gr)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (gr)	ΥΓΡΟ ΦΑΙΝ.ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΙΝ.ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
3000.00	10.00	300.00	14.00	462.00	12.50	8071.00	4375.00	1696.00	952.00	1507.56	1781.51	1583.57
3000.00	10.00	300.00	16.00	528.00	14.82	8128.00	4375.00	1753.00	952.00	1528.74	1841.39	1803.72
3000.00	10.00	300.00	18.00	594.00	16.09	8181.00	4375.00	1806.00	952.00	1555.69	1887.06	1834.13
3000.00	10.00	300.00	20.00	660.00	17.89	8220.00	4375.00	1845.00	952.00	1583.69	1938.03	1842.53
3000.00	10.00	300.00	22.00	726.00	19.65	8223.00	4375.00	1848.00	952.00	1544.50	1841.16	1622.38
3000.00	10.00	300.00	23.00	759.00	20.10	8235.00	4375.00	1860.00	952.00	1546.71	1953.78	1626.80
3000.00	10.00	300.00	24.00	792.00	21.43	8213.00	4375.00	1838.00	952.00	1513.63	1930.67	1589.65

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.20 : ΠΡΟΣΤΟΙΧ ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΠΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΓΙΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 20% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ

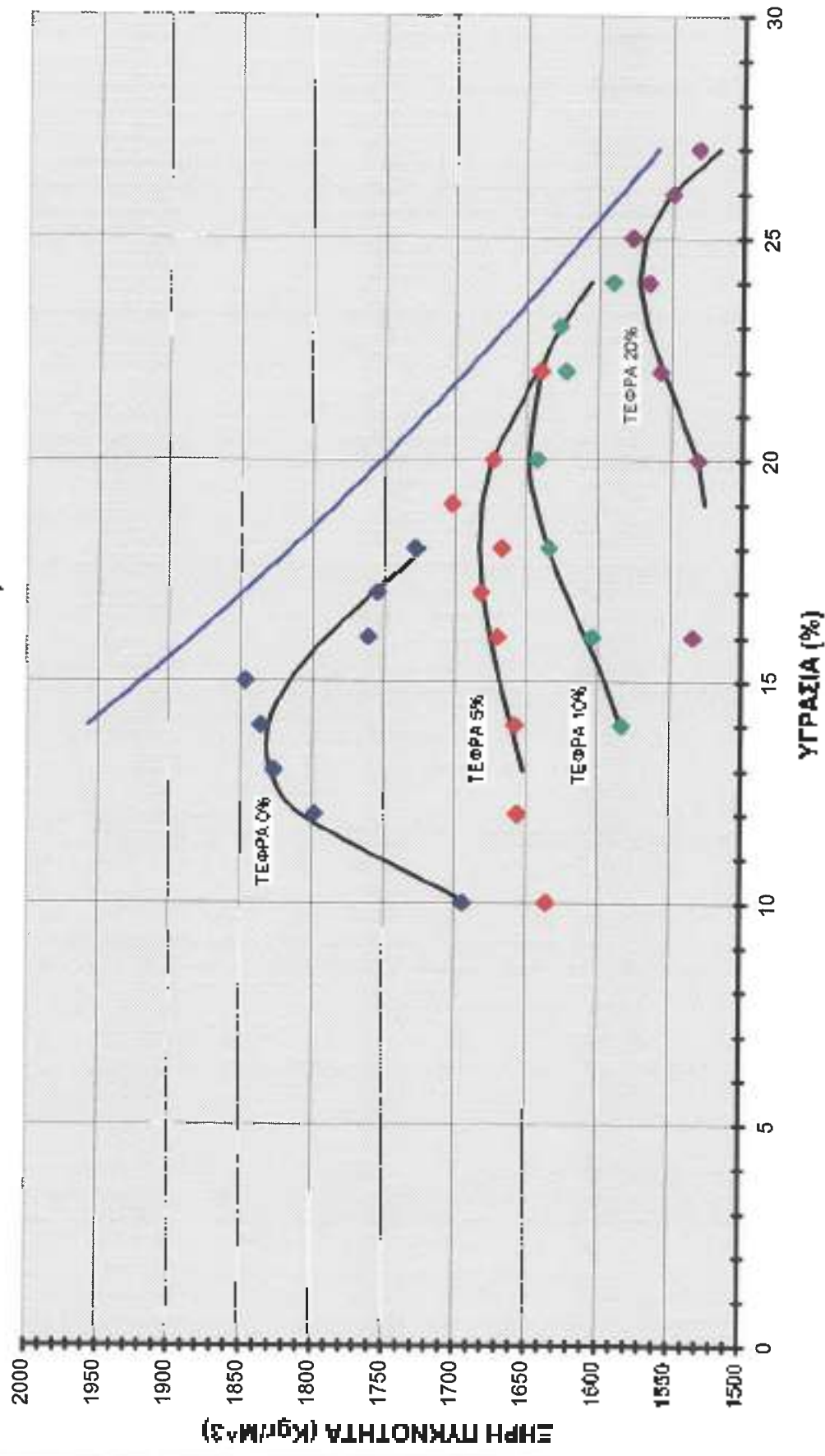
ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΙΚ. (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΙΞΗΣ (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡΟΔΕΔ. ΦΟΥΣ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (gr)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (gr)	ΥΓΡΟ ΘΑΛΗΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΘΑΛΗΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
2500.00	20.00	500.00	16.00	480.00	12.66	6020.00	4375.00	1645.00	952.00	1460.15	1727.94	1533.77
3000.00	20.00	600.00	20.00	600.00	16.37	6071.00	4375.00	1696.00	952.00	1457.42	1781.51	1530.90
3000.00	20.00	600.00	22.00	660.00	17.94	6124.00	4375.00	1749.00	952.00	1482.96	1837.18	1557.73
3000.00	20.00	600.00	24.00	720.00	19.95	6163.00	4375.00	1788.00	952.00	1490.62	1876.15	1565.76
3000.00	20.00	600.00	25.00	750.00	20.86	6189.00	4375.00	1814.00	952.00	1500.91	1905.46	1576.59
3000.00	20.00	600.00	26.00	780.00	21.88	6173.00	4375.00	1798.00	952.00	1475.22	1888.66	1549.60
3000.00	20.00	600.00	27.00	810.00	22.77	6165.00	4375.00	1790.00	952.00	1458.01	1880.25	1531.52

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR - ΑΡΓΙΛΟΣ Ι
(ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

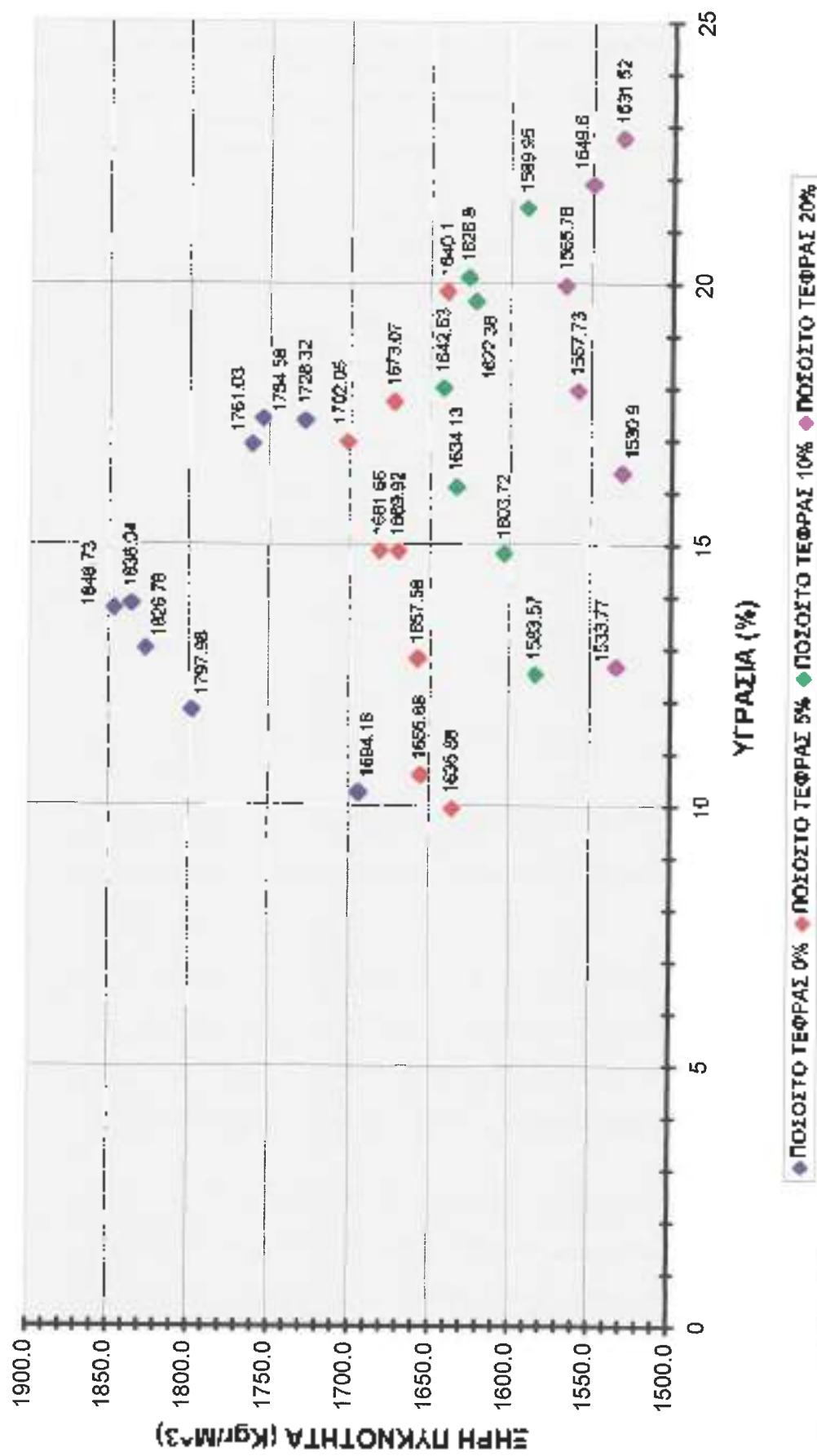
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.3 : ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0, 5, 10, 20 % (ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR - ΑΡΓΙΛΟΣΙ (ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

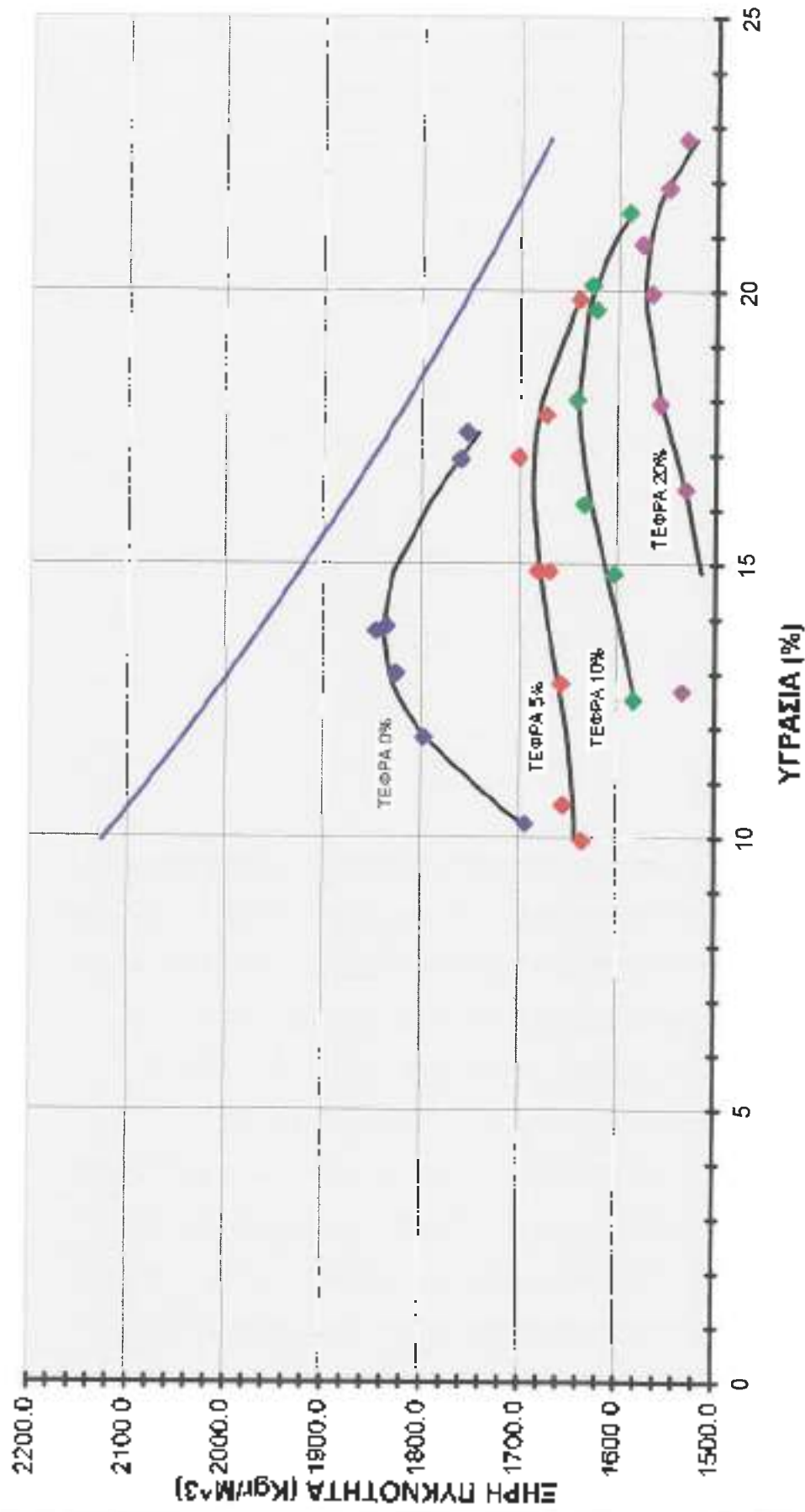
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.4 : ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0.5 10 20 % (ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR - ΑΡΓΙΛΟΥΣ Ι (ΜΕΤΡΕΙΘΗΣΑ ΥΓΡΑΣΙΑ)

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.5 : ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0,5,10 % 20% (ΜΕΤΡΗΘΗΣΑ ΥΓΡΑΣΙΑ Ι

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR - ΑΡΓΙΛΟΣ Ι **(ΜΕΤΡΗΘΕΙΣΑ ΥΓΡΑΣΙΑ)**

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.8 ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΣΙΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0,5, 10 % 20% (ΜΕΤΡΗΘΕΙΣΑ ΥΓΡΑΣΙΑ)

ΑΡΓΙΛΟΣ ΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.21 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 0% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ-ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ (%)
17	71	64	16.9	16.5	143.50	188.00	124.50	161.00	19.00	27.00	15.26	16.77	16.02
18	21	28	17.7	16.9	141.00	161.50	121.00	138.00	20.00	23.50	16.53	17.03	16.78
20	97	93	17.1	17.2	139.00	142.50	118.00	120.50	21.00	22.00	17.80	18.26	18.03
22	40	103	18.2	17.3	209.50	196.50	174.50	162.50	35.00	34.00	20.06	20.92	20.49
23	98	81	17.5	17.3	163.00	160.00	134.50	132.50	28.50	27.50	21.19	20.75	20.97
25	64(B)	36	16.5	17.9	148.50	129.00	120.50	106.00	28.00	23.00	23.24	21.70	22.47
27	88	45	16.4	17.3	160.00	173.00	127.50	138.50	32.50	34.50	26.49	24.91	25.20
29	58	21	17.7	17.7	238.00	221.00	188.00	174.50	51.00	46.50	27.13	26.65	26.89

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.22 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 5% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ-ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. 2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ (%)
24	43	42	17.8	17.1	165.50	167.00	137.50	136.50	28.00	28.50	20.36	20.58	20.47
28	58	103	16.9	17.3	178.00	157.50	146.50	129.00	32.50	28.50	22.18	22.09	22.14
28	12	56	17.6	17.1	206.00	213.00	165.00	170.50	41.00	42.50	24.86	24.93	24.89
30	43	49	17.8	17.6	210.50	199.00	165.50	157.00	45.00	42.00	27.19	26.75	26.97
32	58	36	16.9	17.8	224.00	204.50	173.50	159.50	50.50	45.00	29.11	28.21	28.66
34	42	78	17.1	16.6	187.00	188.00	144.00	142.50	43.00	43.50	28.83	30.53	30.19
36	102	86	17.8	16.8	187.00	161.50	141.50	123.00	45.50	38.50	32.16	31.30	31.73
38	31	32	17.3	17.5	212.00	212.50	159.00	159.00	54.00	53.50	34.18	33.65	33.91

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.23 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 10% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ-ΕΥΡΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ.1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ.2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ.1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ (%)
22	1	8	18.4	19.1	167.70	181.40	142.52	137.37	25.18	24.03	17.57	17.48	17.58
24	3	2	19.5	18.8	138.82	143.67	113.98	119.52	22.88	24.15	20.05	20.21	20.13
26	64	78	16.5	18.6	169.00	165.50	140.50	137.50	28.50	28.00	20.28	20.38	20.32
28	27	10	17.1	17.8	168.00	144.00	124.00	117.50	32.00	26.50	23.88	22.55	23.22
30	105	28	16.8	17.4	171.50	189.50	138.00	150.50	35.50	38.00	26.10	25.91	26.01
32	104	45	17.3	17.5	160.00	148.00	126.50	118.00	33.50	30.00	26.48	25.86	26.17
34	80	59	16.7	18.2	175.00	183.00	135.00	140.50	40.00	42.50	28.83	30.25	29.84
36	99	69	16.4	17.3	172.00	164.50	131.00	125.50	41.00	39.00	31.30	31.08	31.18
38	105	104	16.9	17.3	184.50	163.00	138.50	123.50	48.00	38.50	33.21	31.98	32.80
40	27	29	17.1	17.4	187.00	171.50	128.50	127.50	48.50	44.00	35.02	34.51	34.76
42	25	10	17.8	17.8	187.00	158.50	123.00	117.00	44.00	41.50	35.77	35.47	35.62
44	45	64	17.5	18.5	178.50	199.00	128.00	144.00	47.50	55.00	36.82	38.18	37.51

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.24 : PROCTOR ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ 20% ΤΕΦΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ-ΕΥΡΕΙΗ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΣΕ ΔΟΚΙΜΙΑ PROCTOR

ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 1	ΥΠΟΔΟΧΕΑΣ 2	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ 1 (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ 2 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 1 (gr)	ΝΕΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ 2 (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 1 (%)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜ. 2 (%)
22	5	7	19.4	21.3	171.80	142.92	146.12	121.89	26.78	21.23	18.45	17.85
25	4	8	18.8	18.0	149.62	158.83	124.00	129.87	25.52	26.98	20.58	20.88
28	32	88	17.5	17.3	159.50	188.50	129.50	135.00	30.00	31.50	23.17	23.25
30	31	59	17.3	16.2	145.50	143.50	117.00	115.50	28.50	28.00	24.36	24.30
32	80	98	16.7	17.5	157.00	167.00	124.00	132.00	33.00	35.00	26.61	26.58
34	48	12	17.8	17.6	145.00	157.00	113.50	122.50	31.50	34.50	27.75	27.95
38	40	58	18.2	17.7	127.00	124.50	98.33	86.41	28.67	28.00	29.18	29.14
38	71	81	17.3	16.4	155.50	119.00	115.83	81.94	38.67	27.08	33.10	29.43
40	100	28	17.8	16.9	158.00	147.00	117.45	108.40	40.55	37.80	34.53	34.37
41	87	41	17.1	16.8	182.50	149.50	121.05	111.91	41.45	37.59	34.24	33.59
42	90	93	17.0	17.2	148.00	125.50	110.32	94.19	37.68	31.31	34.18	33.24
43	21	81	17.7	17.3	154.50	148.50	114.92	108.98	39.58	37.50	34.44	34.45

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.25 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΓΙΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΠΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 0% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΠΛΟΥ

ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΙΚ. (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΙΞΗΣ (g)	ΥΓΡΑΠΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡΑΠ. ΥΓΡΟΥ ΕΔΑ- ΦΟΥΣ (g)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΕΡΟΧΕΙΑ (g)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (g)	ΟΨΚΟΣ ΥΠΕΡΟΧΕΙΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (g)	ΥΓΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
2000.00	0.00	0.00	17.00	340.00	16.02	5975.00	4375.00	1600.00	952.00	1379.12	1680.67	1448.66
2000.00	0.00	0.00	18.00	360.00	18.76	6002.50	4375.00	1627.50	952.00	1393.66	1708.56	1463.63
2000.00	0.00	0.00	20.00	400.00	18.03	6030.50	4375.00	1655.50	952.00	1402.65	1738.97	1473.37
2000.00	0.00	0.00	22.00	440.00	20.49	6068.00	4375.00	1711.00	952.00	1420.03	1797.27	1491.63
2000.00	0.00	0.00	23.00	460.00	20.97	6106.50	4375.00	1731.50	952.00	1431.32	1818.80	1503.49
2000.00	0.00	0.00	25.00	500.00	22.47	6135.50	4375.00	1760.50	952.00	1437.53	1849.28	1510.01
2000.00	0.00	0.00	27.00	540.00	25.20	6149.00	4375.00	1774.00	952.00	1416.93	1863.45	1488.36
2000.00	0.00	0.00	28.00	560.00	26.89	6138.50	4375.00	1789.50	952.00	1388.01	1852.42	1459.89

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.26 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΓΙΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΤΙΑΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 5% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΤΙΑΟΥ

ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΙΚ. (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΜΕΡΟΥ (%)	ΜΕΡΟ ΑΝΑΜΙΞΗΣ (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΕ- ΥΓΡΟΥ ΕΔΑ- ΦΟΥΣ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (gr)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (gr)	ΥΓΡΟ ΦΑΝ.ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΝ.ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
2000.00	5.00	100.00	24.00	504.00	20.47	5848.00	4375.00	1571.00	952.00	1304.05	1650.21	1369.80
2000.00	5.00	100.00	28.00	548.00	22.14	5978.00	4375.00	1603.00	952.00	1312.44	1683.82	1378.82
2000.00	5.00	100.00	28.00	568.00	24.89	6069.50	4375.00	1684.50	952.00	1358.84	1779.94	1425.23
2000.00	5.00	100.00	30.00	630.00	28.97	6060.00	4375.00	1685.00	952.00	1327.08	1769.96	1393.99
2000.00	5.00	100.00	32.00	672.00	28.88	6084.00	4375.00	1709.00	952.00	1328.31	1795.17	1395.28
2000.00	5.00	100.00	34.00	714.00	30.18	6055.50	4375.00	1890.50	952.00	1290.77	1785.23	1355.85
2000.00	5.00	100.00	36.00	758.00	31.73	6047.00	4375.00	1872.00	952.00	1288.28	1758.30	1333.28
2000.00	5.00	100.00	38.00	788.00	33.91	6018.00	4375.00	1843.00	852.00	1228.92	1726.94	1288.78

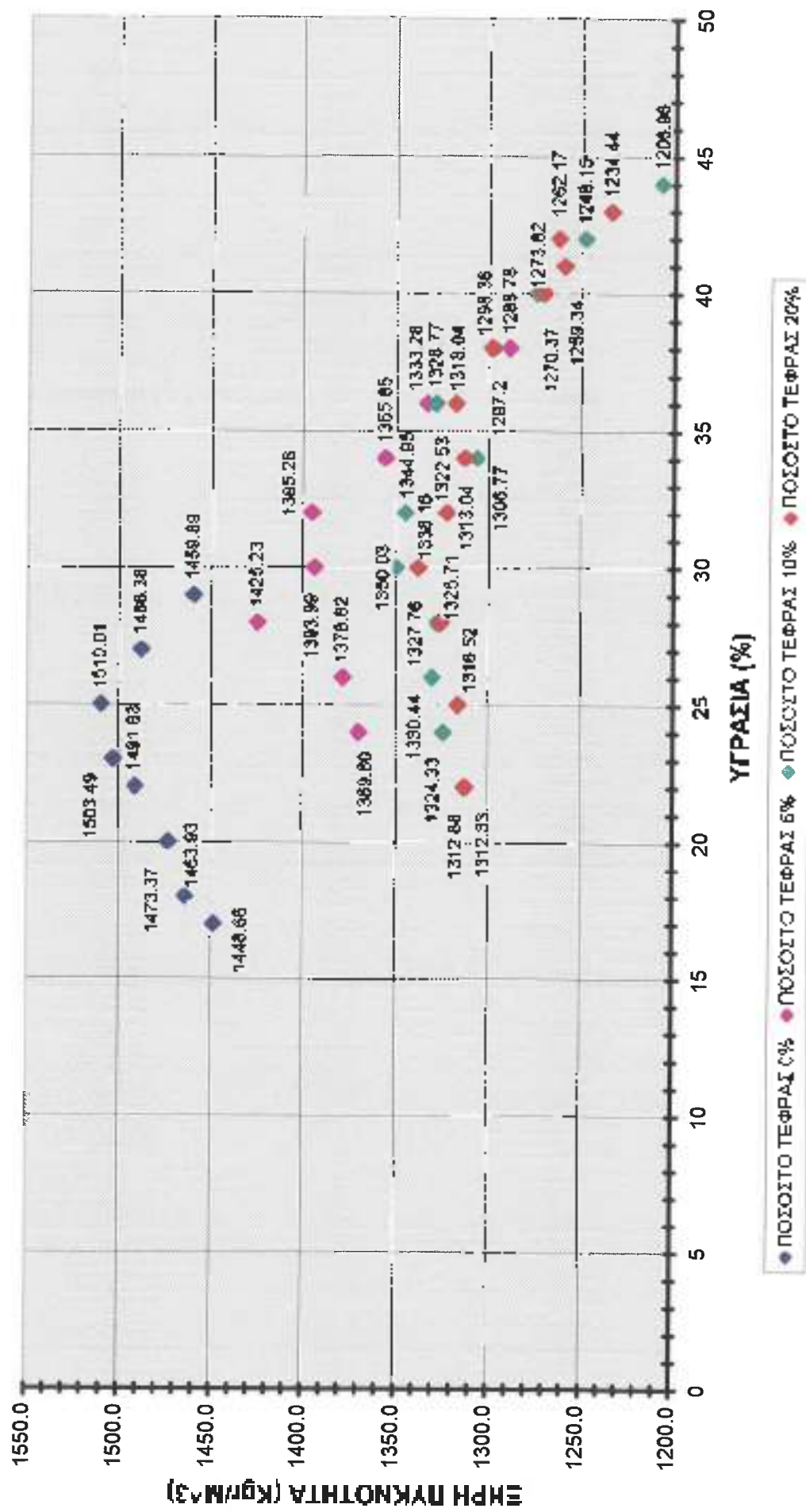
ΠΙΝΑΚΑΣ 2.28 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΠΑ ΜΠΙΜΑ ΑΡΓΙΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 20% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙ-ΛΟΥ

ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΛΑΦ. ΥΛΙΚ (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΕΝΗΣ (g)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΑΕΡΙΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔ. & ΥΓΡΟΥ ΕΛΑ- ΦΟΥΣ (g)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (g)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΡ. ΕΛ. (g)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΟΧΕΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΣΗΡΟΥ ΕΛ. (g)	ΥΓΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (kg/m ³)
2000.00	20.00	400.00	22.00	528.00	17.95	5952.50	4482.00	1470.50	950.00	1246.72	1547.89	1312.33
2000.00	20.00	400.00	25.00	600.00	20.69	5993.00	4482.00	1511.00	951.00	1252.01	1588.85	1318.62
2000.00	20.00	400.00	28.00	672.00	23.25	5930.50	4375.00	1555.50	952.00	1262.07	1633.93	1325.71
2000.00	20.00	400.00	30.00	720.00	24.30	5958.50	4375.00	1583.50	952.00	1273.83	1663.34	1338.18
2000.00	20.00	400.00	32.00	768.00	26.56	5968.50	4375.00	1593.50	952.00	1259.05	1673.84	1322.53
2000.00	20.00	400.00	34.00	816.00	27.96	5974.50	4375.00	1599.50	952.00	1250.02	1680.15	1313.04
2000.00	20.00	400.00	36.00	864.00	29.15	5995.50	4375.00	1620.50	952.00	1254.78	1702.21	1318.04
2000.00	20.00	400.00	38.00	912.00	31.27	5997.50	4375.00	1622.50	952.00	1238.04	1704.31	1298.35
2000.00	20.00	400.00	40.00	960.00	34.45	6001.00	4375.00	1626.00	952.00	1209.40	1707.98	1270.37
2000.00	20.00	400.00	41.00	984.00	33.92	5980.50	4375.00	1605.50	952.00	1198.88	1686.45	1258.34
2000.00	20.00	400.00	42.00	1008.00	33.70	5981.50	4375.00	1606.50	952.00	1201.59	1687.50	1262.17
2000.00	20.00	400.00	43.00	1032.00	34.45	5955.00	4375.00	1580.00	952.00	1175.18	1659.66	1234.44

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.27 : PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ-ΠΑ ΜΙΓΜΑ ΑΡΠΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΦΡΑΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 10% ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙ-ΛΟΥ

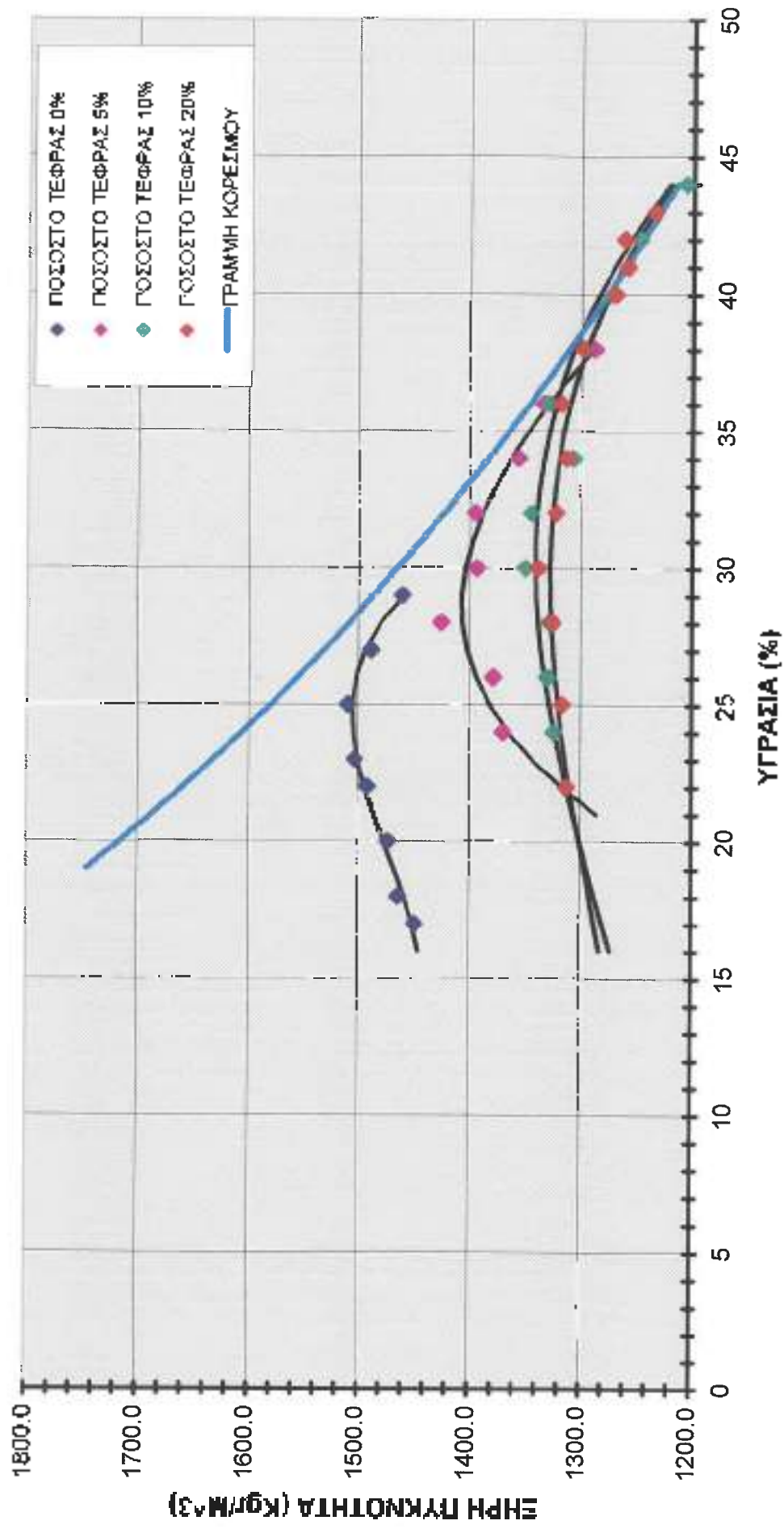
ΞΗΡΟ ΒΑΡΟΣ ΕΔΑΦ. ΥΛΙΚ. (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΕΦΡΑΣ (gr)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΝΕΡΟΥ (%)	ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΕΝΗ (gr)	ΥΓΡΑΣΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΕΛ. ΥΓΡΟΥ ΕΔΑ. ΦΟΥΣ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΠΟΔΕΛΑ (gr)	ΒΑΡΟΣ ΥΓΡ. ΕΔ. (gr)	ΟΓΚΟΣ ΥΠΟΔΕΛΑ (cm ³)	ΒΑΡΟΣ ΞΗΡΟΥ ΕΔ. (gr)	ΥΓΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)	ΞΗΡΟ ΦΑΙΝ. ΒΑΡΟΣ (Kg/m ³)
2000.00	10.00	200.00	22.00	484.00	17.58	5948.50	4482.00	1488.50	950.00	1247.23	1543.88	1312.88
2000.00	10.00	200.00	24.00	528.00	20.13	5985.00	4482.00	1513.00	951.00	1259.44	1590.96	1324.33
2000.00	10.00	200.00	26.00	572.00	20.32	5899.00	4375.00	1524.00	952.00	1266.58	1600.84	1330.44
2000.00	10.00	200.00	28.00	616.00	23.22	5832.50	4375.00	1557.50	952.00	1284.03	1636.03	1327.76
2000.00	10.00	200.00	30.00	660.00	26.01	5994.50	4375.00	1619.50	952.00	1285.23	1701.16	1350.03
2000.00	10.00	200.00	32.00	704.00	26.17	5960.50	4375.00	1615.50	952.00	1280.39	1686.95	1344.95
2000.00	10.00	200.00	34.00	748.00	29.94	5891.50	4375.00	1616.50	952.00	1244.04	1688.00	1306.77
2000.00	10.00	200.00	36.00	792.00	31.18	6034.50	4375.00	1659.50	952.00	1264.88	1743.17	1328.77
2000.00	10.00	200.00	38.00	836.00	32.80	6012.50	4375.00	1637.50	952.00	1234.93	1720.06	1287.20
2000.00	10.00	200.00	40.00	880.00	34.76	6008.00	4375.00	1634.00	952.00	1212.49	1716.39	1273.62
2000.00	10.00	200.00	42.00	924.00	35.62	5886.50	4375.00	1611.50	952.00	1188.24	1682.75	1248.15
2000.00	10.00	200.00	44.00	968.00	37.51	5955.00	4375.00	1580.00	952.00	1148.02	1658.88	1206.86

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR (ΑΡΓΙΛΟΣ II)
(ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

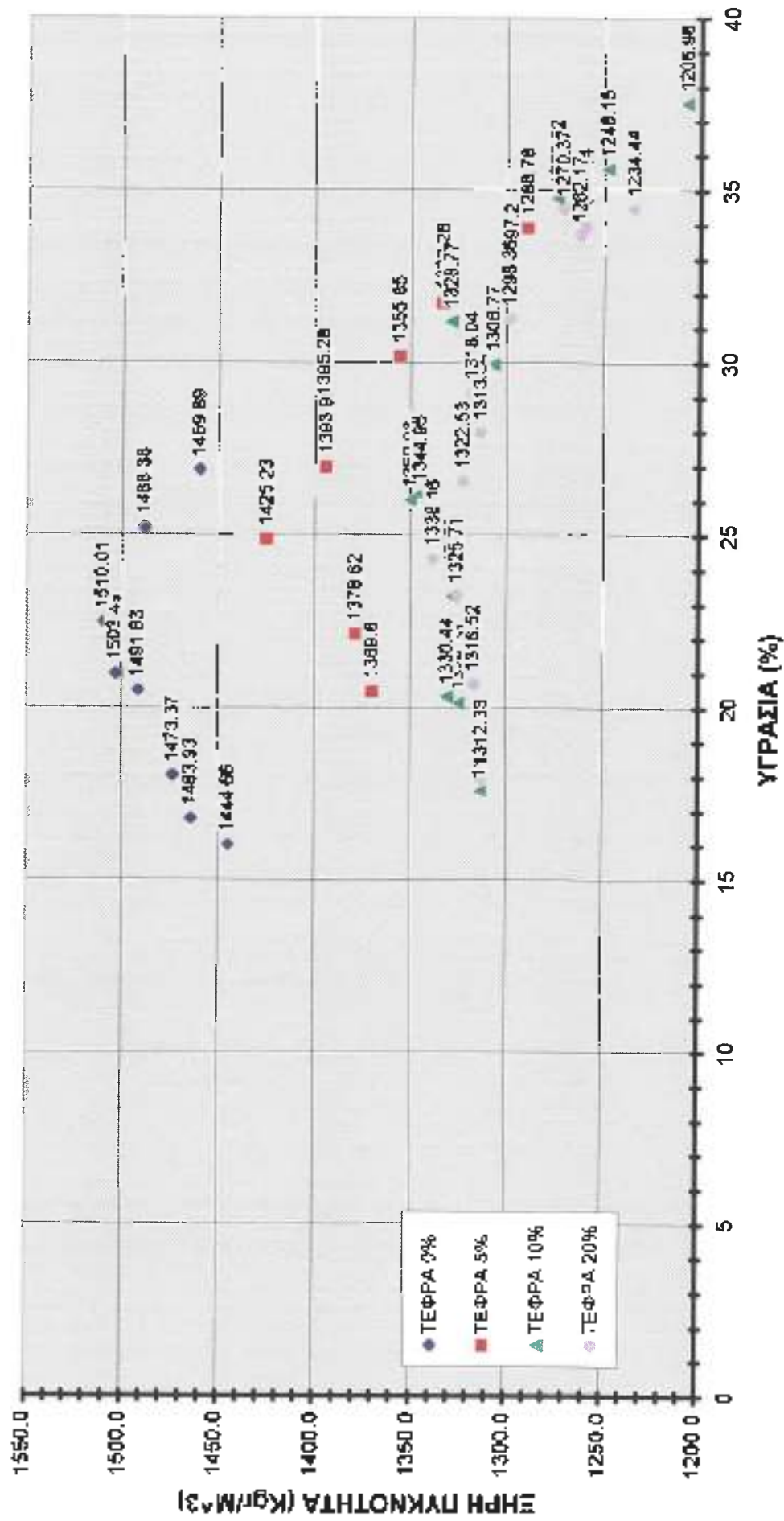
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.7: ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ II ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0,5,10,20% (ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR (ΑΡΓΙΛΟΣ II)
(ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)**

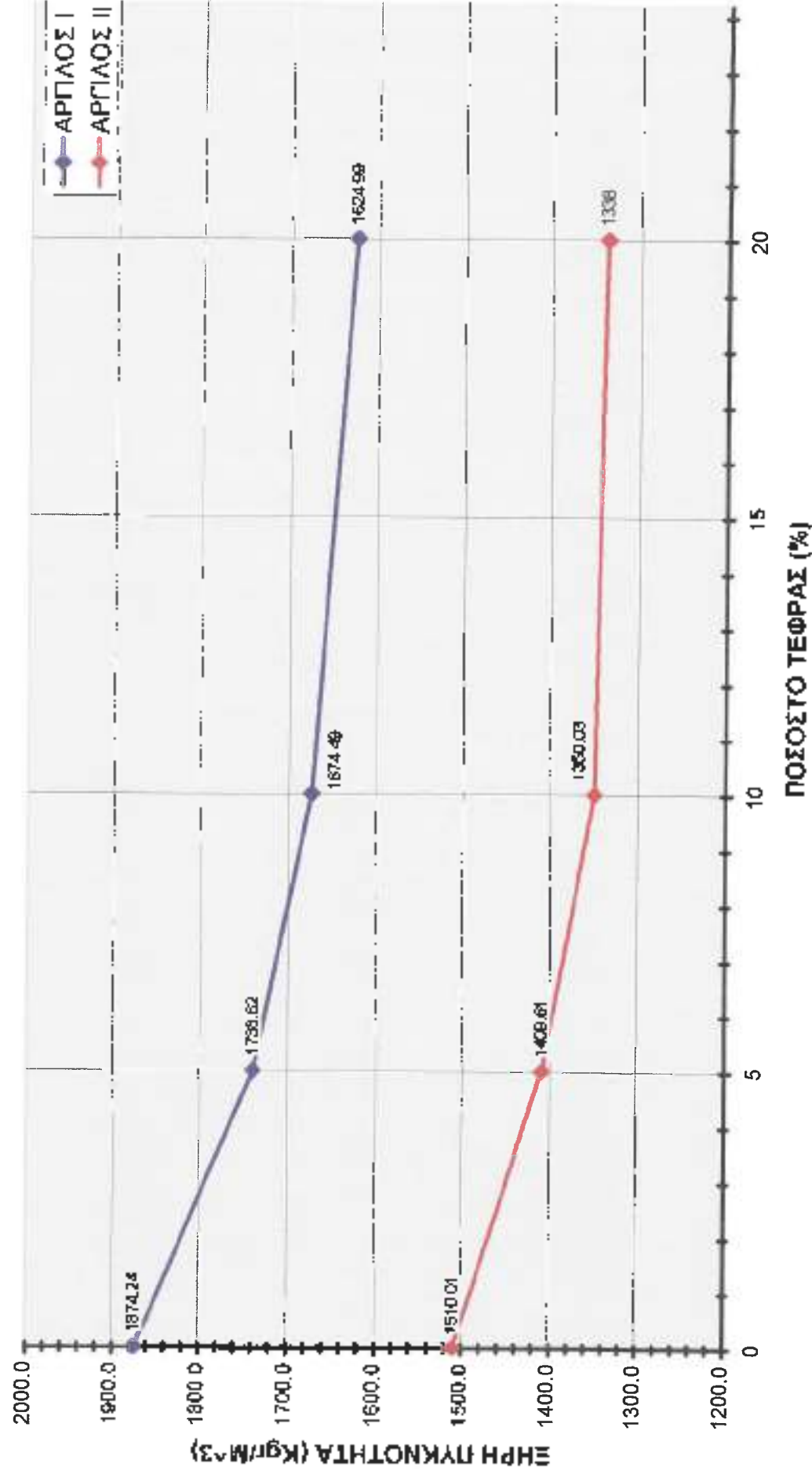
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.8: ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ II ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0,5,10,20% (ΑΡΧΙΚΗ ΥΓΡΑΣΙΑ)

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR (ΑΡΓΙΛΟΣ II)
(ΜΕΤΡΗΘΕΙΣΑ ΥΓΡΑΣΙΑ)**

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.8: ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ PROCTOR ΑΡΓΙΛΟΥ II ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΕΦΡΑΣ 0,5,10,20% (ΜΕΤΡΗΘΕΙΣΑ ΥΓΡΑΣΙΑ)

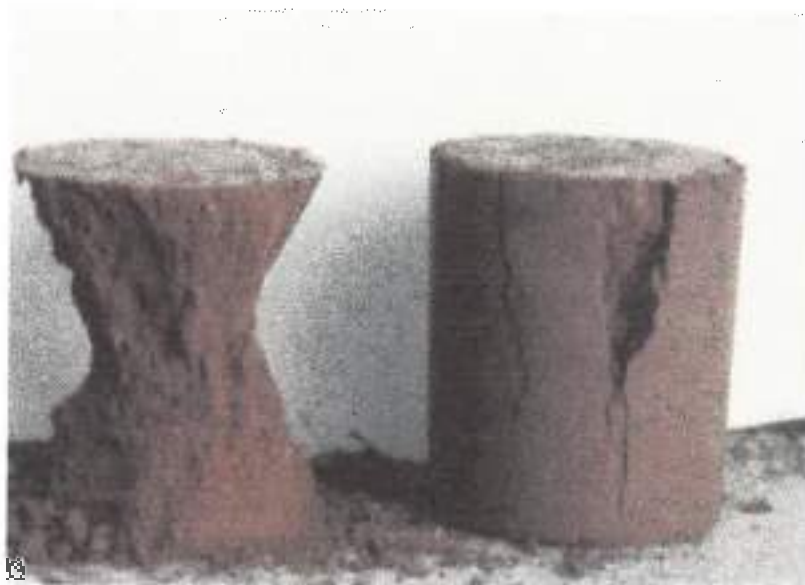
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΞΗΡΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑΣ

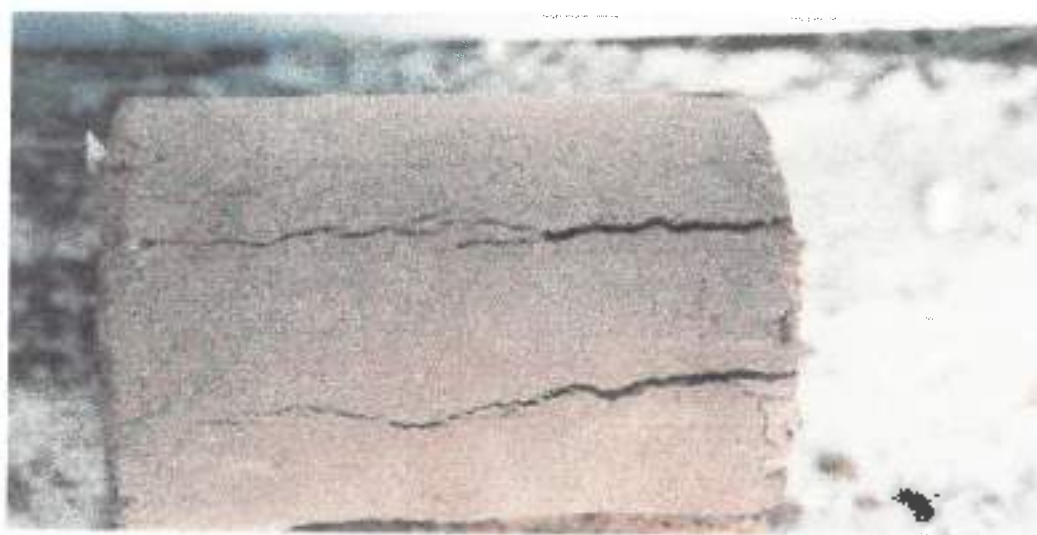
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.10 : ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ ΞΗΡΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΤΕΦΡΑΣ ΠΑ ΤΗΝ ΑΡΓΙΛΑΙΟ I I

2.7. Αντοχή σε μονοαξονική (ανεμπόδιστη) θλίψη

Τα αποτελέσματα της μονοαξονικής θλίψης παραρσιάζονται στους πίνακες 2.29 2.30 2.31 και αναλυτικά στο παράρτημα I

ΣΧΗΜΑ 2.8 : Ορατά, δοκίμια μονοαξονικής θλίψης .

ΣΧΗΜΑ 2.7 : Θραύση δοκιμών μονοαξονικής θλίψης.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.29 : ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ (α)

ΜΙΓΜΑ	ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΘΑΛΨΗ				ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΣ		ΑΝΤΙΔΙΚΗ ΘΑΛΨΗ (ΜΡα)	ΠΡΟΣΡΟΦΗΣ Η ΝΕΡΟΥ (%)
	7 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	14 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	28 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	90 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	ΑΝΤΟΧΗ	ΑΠΩΛΕΙΑ ΑΝΤΟΧΗΣ		
Άργιλος Ι	0,17						0,03	-
	5 0,17 7,6						4 0,007 0,6	
	0,50	-	0,78	1,16	0,95	81,9	0,15	5,08
	3 0,01 2,5		5 0,02 2,8	4 0,05 4,8	3 0, 03 3,1		4 0,01 0,7	3 0 1,7
Άργιλος Ι +10% Τέφρα	0,55	-	1,12	1,91	1,79	93,7	0,26	4,38
	5 0,02 4,5		5 0,07 5,8	4 0,07 3,8	3 0, 03 1,7		4 0,02 0,1	3 0 3,4
	0,58	-	1,78	3,03	2,79	92,1	0,41	2,61
	3 0,04 6,7		5 0,07 3,6	3 0,01 0,3	3 0, 00 3,2		4 0,02 6	3 0 6,1
Άργιλος ΙΙ	0,08	-	-	-	-	-	-	-
	3 0,01 10,3							
	0,21	-	0,25	0,94	0,18	47,1	0,05	4,04
	5 0,03 14,2		5 0,02 8,8	3 0,03 6,8	3 0 0, 01 8,6		3 0,01 14	3 0,01 5,4
Άργιλος ΙΙ +10% Τέφρα	0,47	-	0,54	0,71	0,54	78,1	0,08	13,63
	5 0,05 10,2		5 0,04 7,9	4 0,04 8,3	3 0, 04 6,8		4 0,01 0,6	3 0,01 8,9
	0,82	-	1,24	1,75	1,42	83,0	0,17	11,85
	3 0,8 3,5		5 0,07 5,9	4 0,07 4,1	4 0, 00 5,3		5 0,01 6,9	4 0 7,1
								6

ΚΛΕΙΔΙ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΠΙΝΑΚΑ

1. Τιμή ιδιότητας
2. Αριθμός δοκιμών
3. Τυπική απόκλιση
4. Συντελεστής μεταβλητότητας

1		
2	3	4

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.30 : ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ (Β)

ΜΙΓΜΑ	ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΘΑΛΨΗ					ΥΔΡΕΜΠΡΟΤΙΣΜΟΣ		ΑΝΤΙΔΙΚΗ ΘΑΛΨΗ (MPa)	ΠΡΟΣΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ (%)
	7 ΗΜΕΡΕΣ (MPa)	14 ΗΜΕΡΕΣ (MPa)	28 ΗΜΕΡΕΣ (MPa)	60 ΗΜΕΡΕΣ (MPa)	80 ΗΜΕΡΕΣ (MPa)	ΑΝΤΟΧΗ	ΑΠΩΛΕΙΑ ΑΝΤΟΧΗΣ		
Άργιλος Ι +0.92 % Ca(OH) ₂	0.16 4 0.01 6.6		0.26 5 0.02 5.8	0.26 5 0.05 7.0		.	-	.	-
Άργιλος Ι +1.83 % Ca(OH) ₂	0.16 5 0.01 6.3		0.32 5 0.02 5.3	0.57 5 0.03 5.8		.	-	.	.
Άργιλος Ι +3.88 % Ca(OH) ₂	0.10 5 0 4.6		0.25 5 0.01 4.7	0.65 5 0.02 4.1		-	-	.	.
Άργιλος ΙΙ+0,92% Ca(OH) ₂	0.007 4 0.01 6.8		0.09 5 0.01 6.3	0.10 5 0 4.6		.	-	.	.

ΚΛΕΙΔΙ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ ΠΙΝΑΚΑ

1. Τιμή ιδιότητας
2. Αριθμός δοκιμών
3. Τυπική απόκλιση
4. Συντελεστής μεταβλητότητας

1		
2	3	4

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.31 : ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ (V)

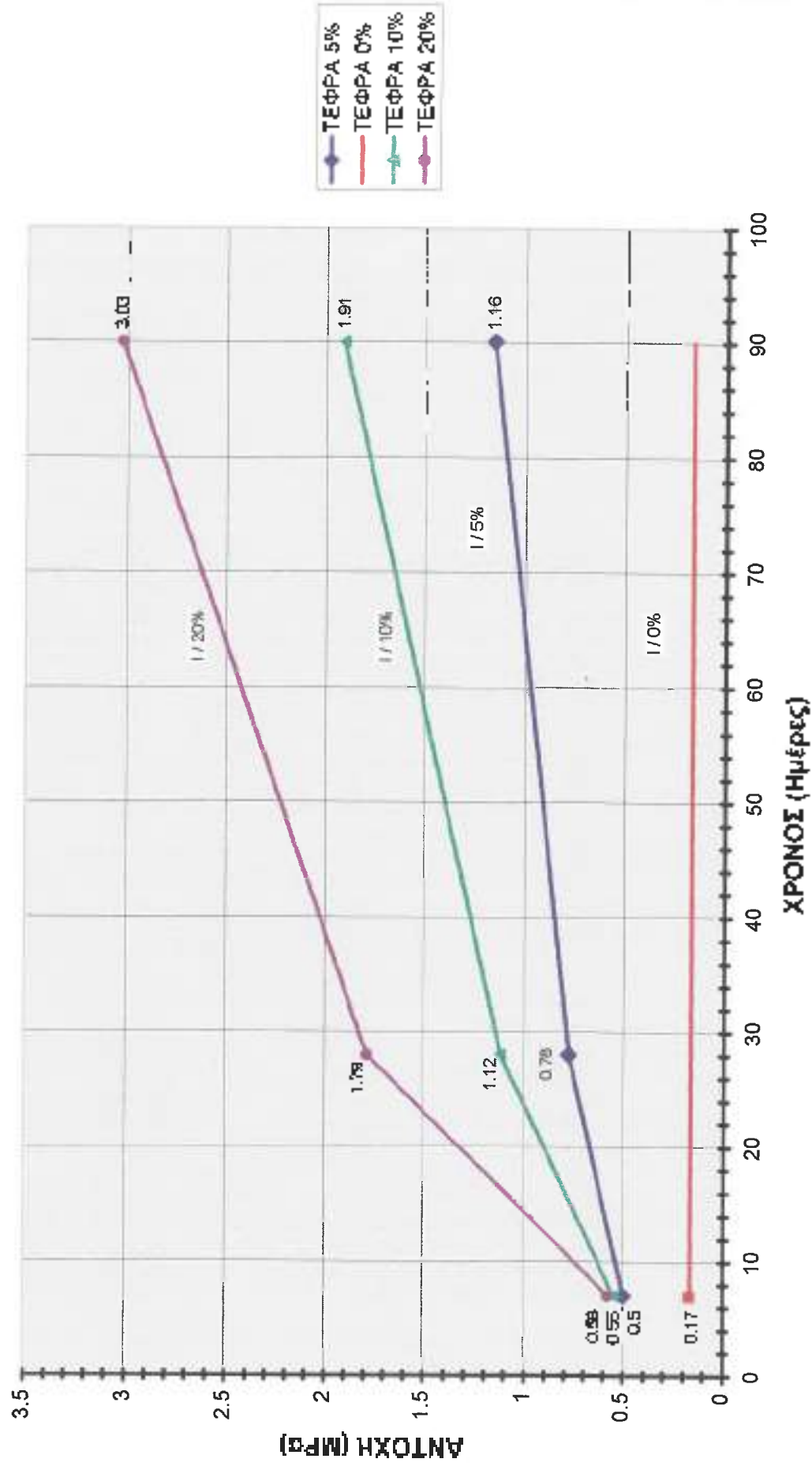
ΜΙΓΜΑ	ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΘΑΛΨΗ				ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΣ		ΑΝΤΙΔΙΚΗ ΘΑΛΨΗ (ΜΡα)	ΠΡΟΣΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ (%)
	7 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	14 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	28 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	90 ΗΜΕΡΕΣ (ΜΡα)	ΑΝΤΟΧΗ (ΜΡα)	ΑΠΩΛΕΙΑ ΑΝΤΟΧΗΣ (%)		
Αργιλάς I +5% Τέφρα +2% ιασιμεντό	0,77 5 0,04 5,3	1,00 5 0,06 5,5	1,37 5 0,06 4,0	1,87 5 0,06 4,3	1,65 5 0,07 4,3	88,2	0,35 5 0,04 12,7	4,19 5 0,01 15,7
Αργιλάς I +5% Τέφρα +4% ιασιμεντό	0,95 5 0,03 3,3	1,29 5 0,09 7,2	1,70 5 0,10 5,6	2,39 5 0,10 4,0	2,07 5 0,17 8,0	86,0	0,35 5 0,02 6,9	3,37 5 0,01 25,9
Αργιλάς I +10% Τέφρα +2% ιασιμεντό	0,76 5 0,03 3,4	0,96 5 0,09 6,6	1,28 5 0,04 3,1	2,07 5 0,13 6,3	1,77 4 0,17 6,4	85,5	0,36 5 0,03 7,2	4,95 4 0,01 16,8
Αργιλάς I +10% Τέφρα +4% ιασιμεντό	0,91 5 0,03 2,8	1,22 5 0,09 5,1	1,60 5 0,03 1,8	2,50 5 0,06 3,4	2,35 4 0,08 3,3	94,0	0,41 4 0,02 6,0	2,49 4 0,01 20,0
Αργιλάς II +5% Τέφρα +2% ιασιμεντό	0,34 5 0,03 8,1	0,45 5 0,03 6,0	0,46 5 0,04 7,7	0,49 5 0,04 8,3	0,39 5 0,07 3,7	86,2	0,12 5 0,01 8,3	11,41 5 0,01 4,4
Αργιλάς II +5% Τέφρα +4% ιασιμεντό	0,48 5 0,04 9,0	0,59 5 0,05 8,1	0,68 5 0,04 5,7	0,80 5 0,06 7,8	0,68 4 0,02 3,7	86,6	0,35 5 0,02 6,9	9,97 4 0,01 17,9
Αργιλάς II +10% Τέφρα +2% ιασιμεντό	0,58 5 0,02 3,7	0,66 5 0,04 5,3	0,84 5 0,03 3,3	0,96 5 0,24 22,9	0,80 5 0,07 6,7	85,5	0,14 5 0,02 13,2	10,84 5 0,01 12,9
Αργιλάς II +10% Τέφρα +4% ιασιμεντό	0,68 5 0,06 8,7	0,86 5 0,03 6,0	0,87 5 0,03 3,4	1,08 5 0,04 3,9	0,99 4 0,02 1,6	94,0	0,17 5 0,01 7,0	9,76 4 0,02 16,0

ΚΑΙΔΙ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ ΠΙΝΑΚΑ

1. Τμή ιδιότητα
2. Αριθμός δοκιμίων
3. Τυπική απόκλιση
4. Συντελεστής μεταβλητότητας

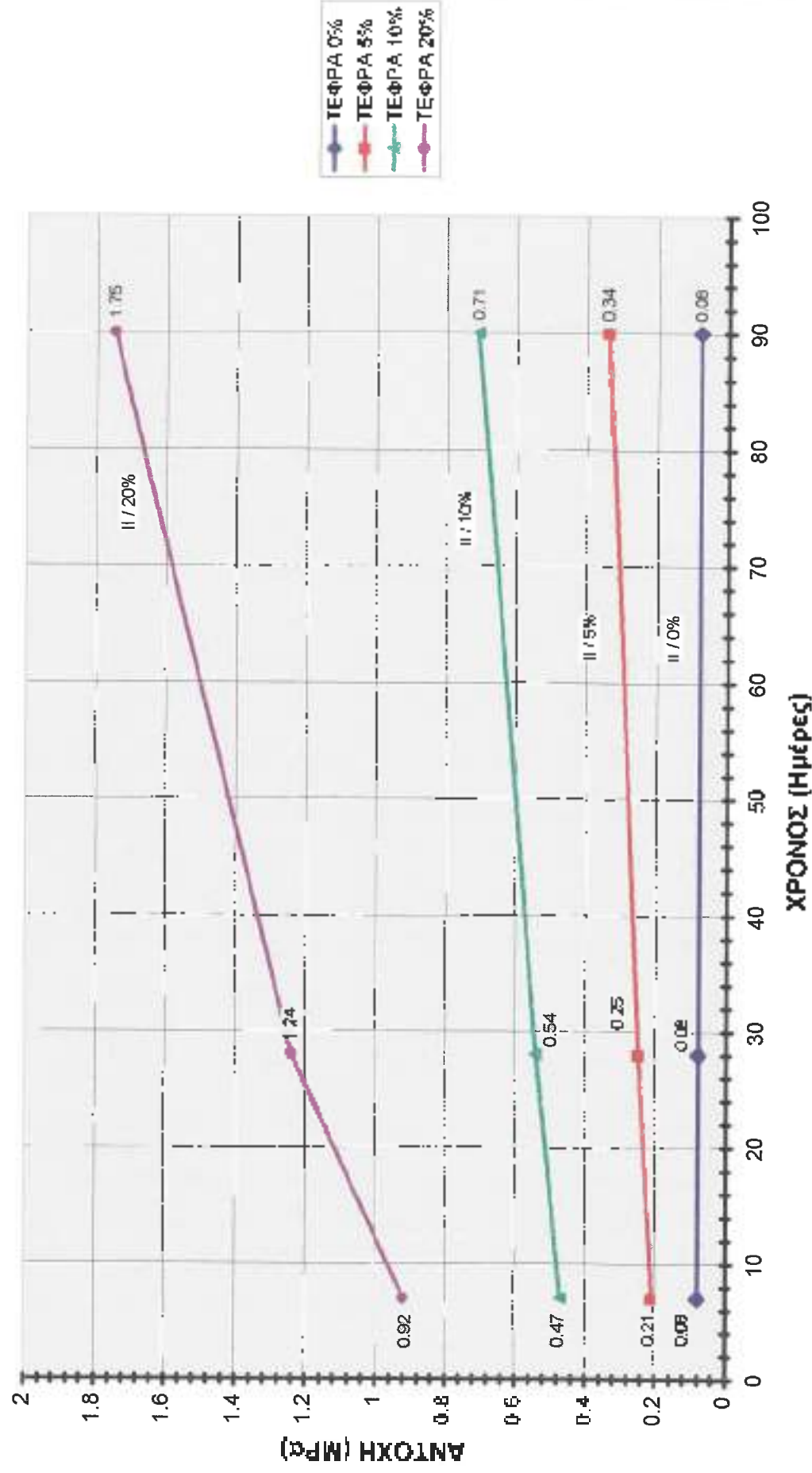
1		
2	3	4

ΑΝΤΟΧΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ.

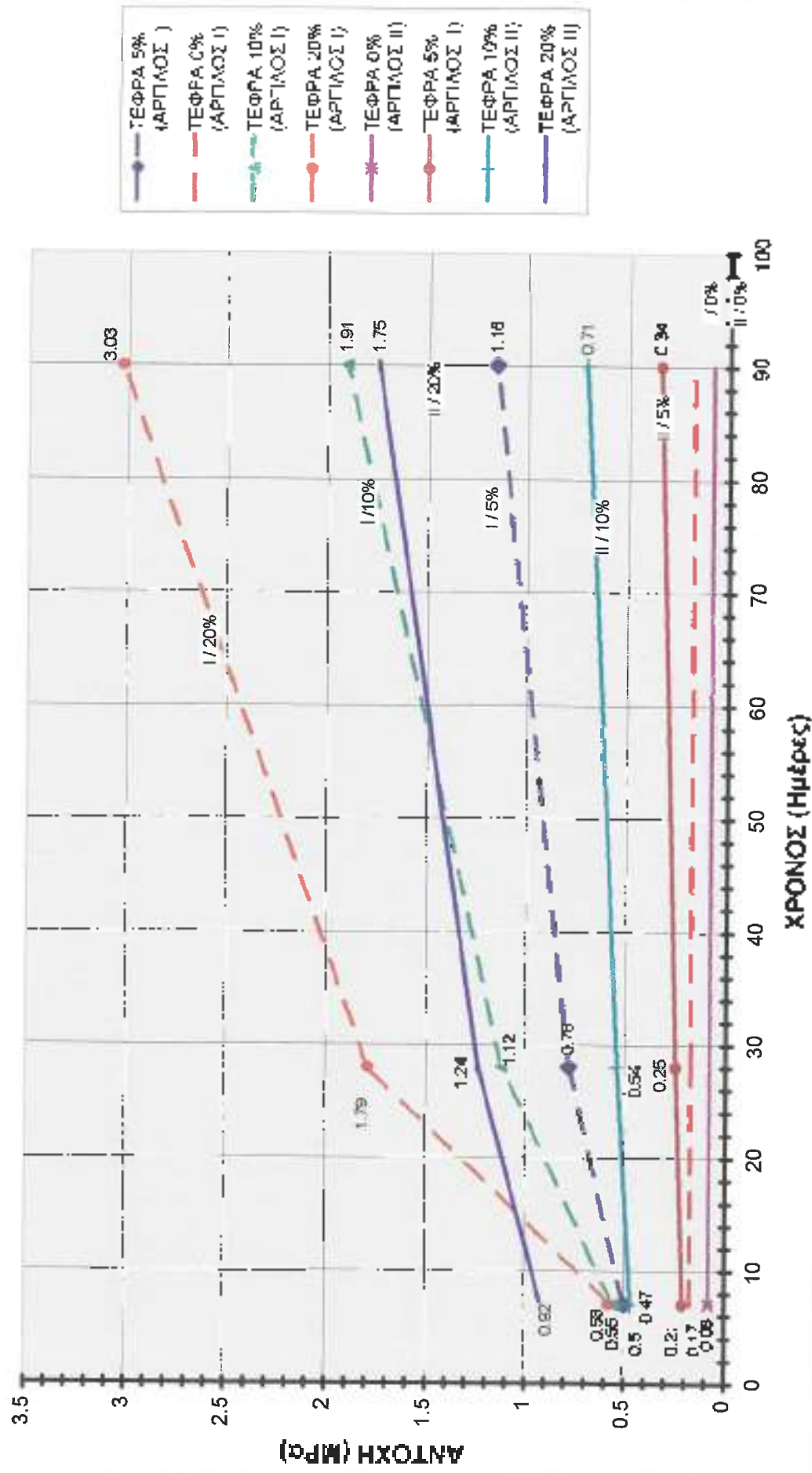
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.11: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΝΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

ΑΝΤΟΧΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ II ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ

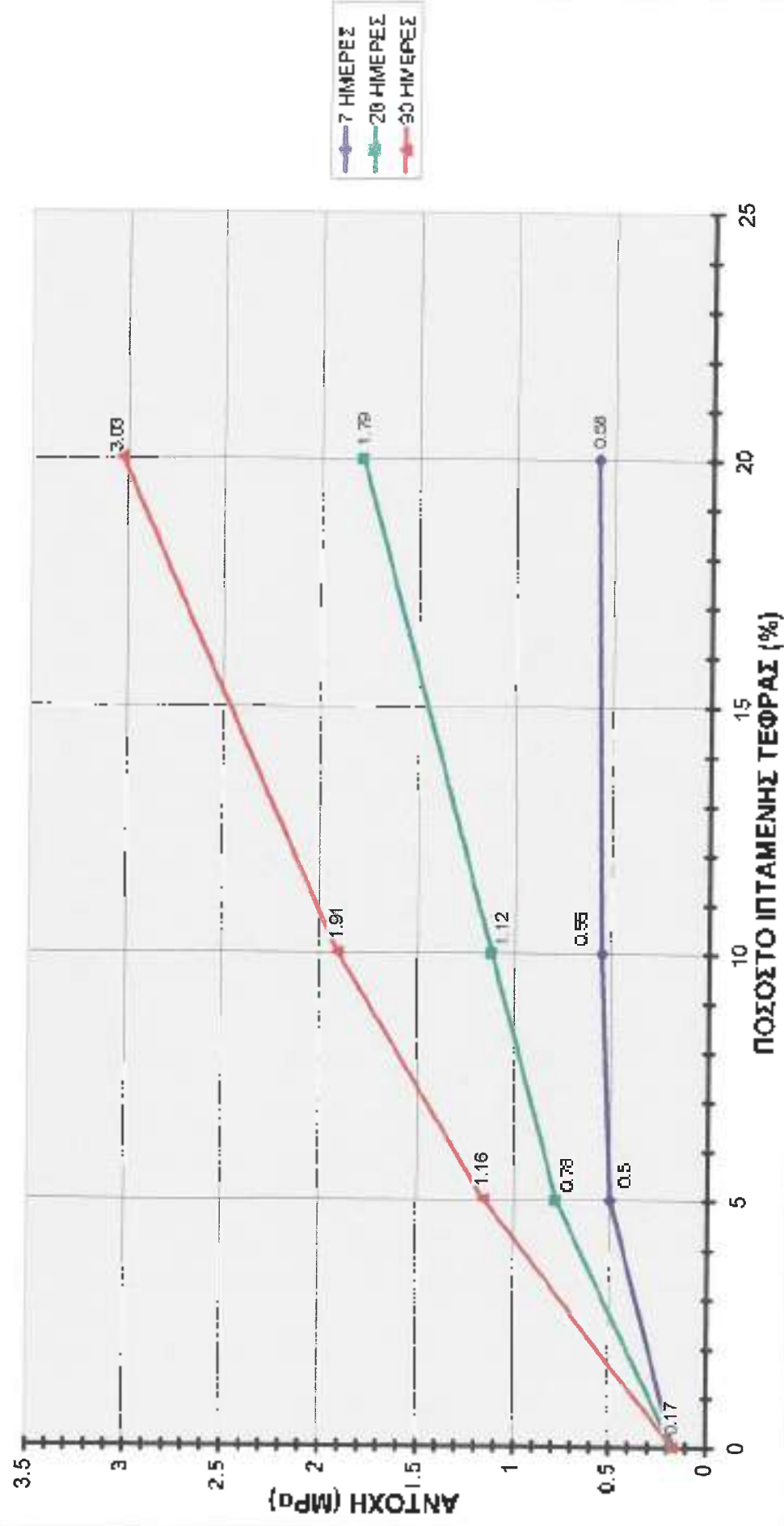
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.12: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ II ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΝΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΓΩΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

ΑΝΤΟΧΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ.

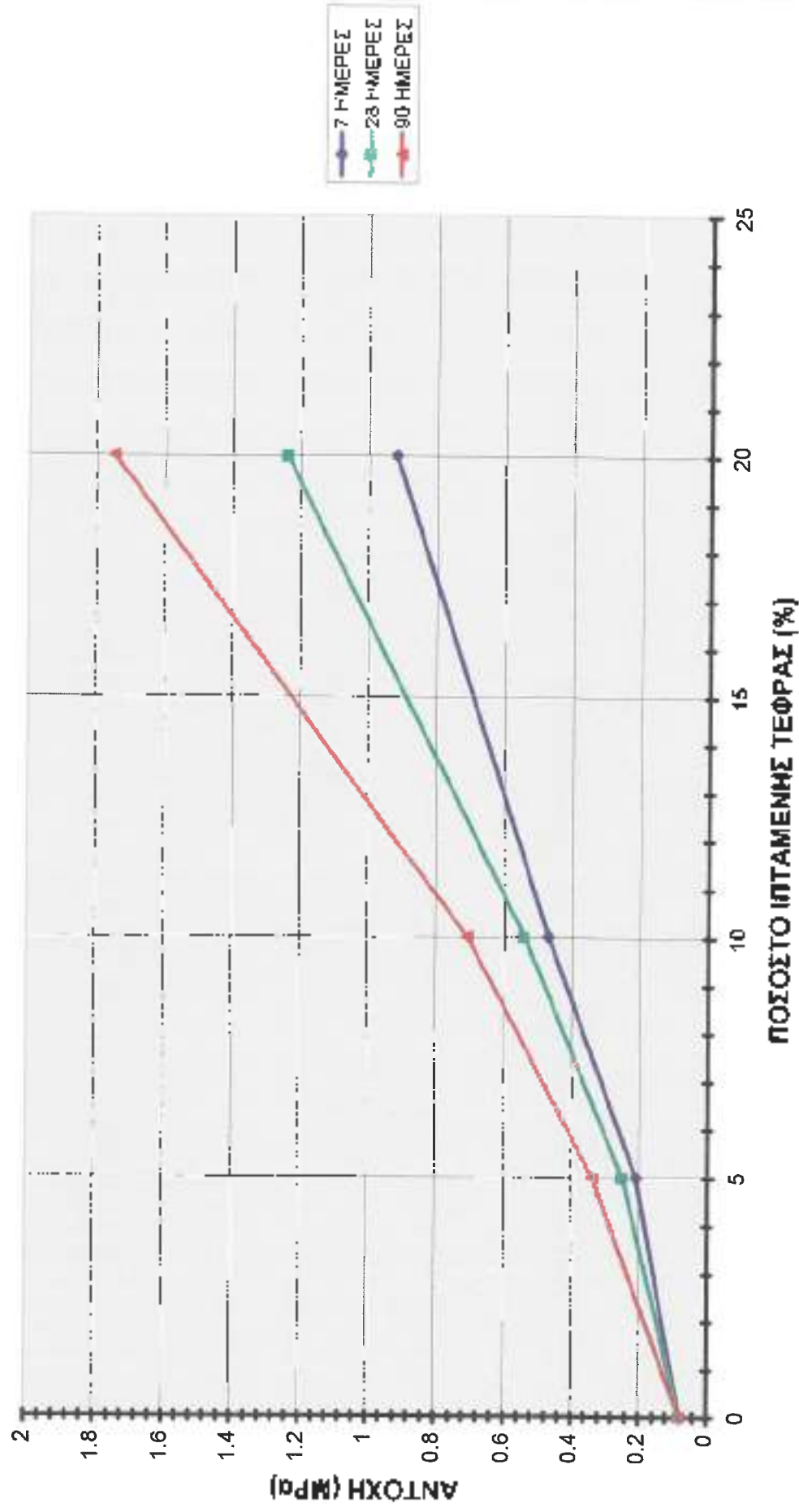
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.13: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΓΙ ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΥΝΤΗΡΙΩΣ ΑΝΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

ΑΝΤΟΧΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ-ΑΡΓΙΛΟΣ Ι

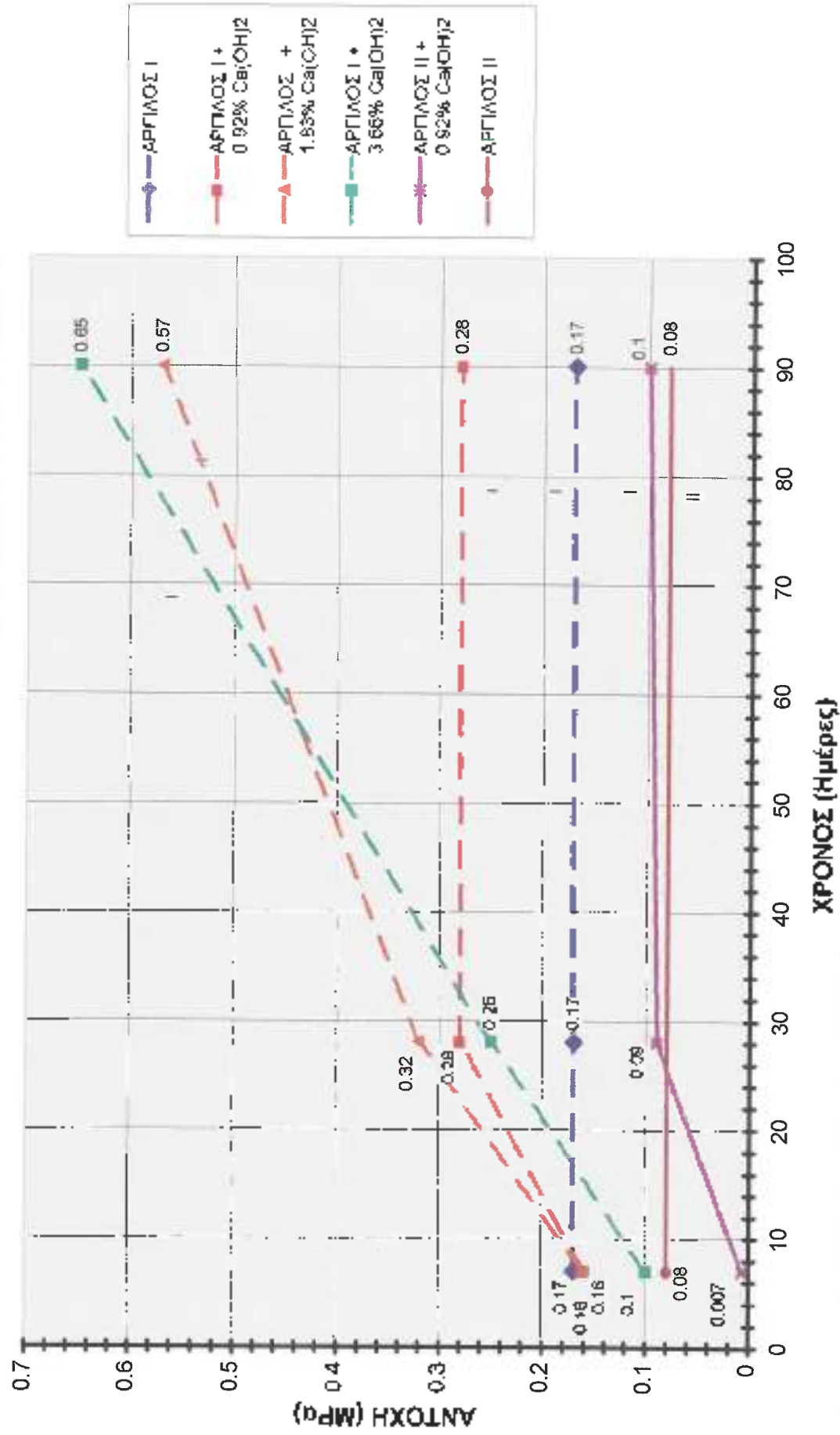
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.14: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓ.ΛΟΥ Ι ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

ΑΝΤΟΧΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ-ΑΡΓΙΛΟΣ II

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.16: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ II ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

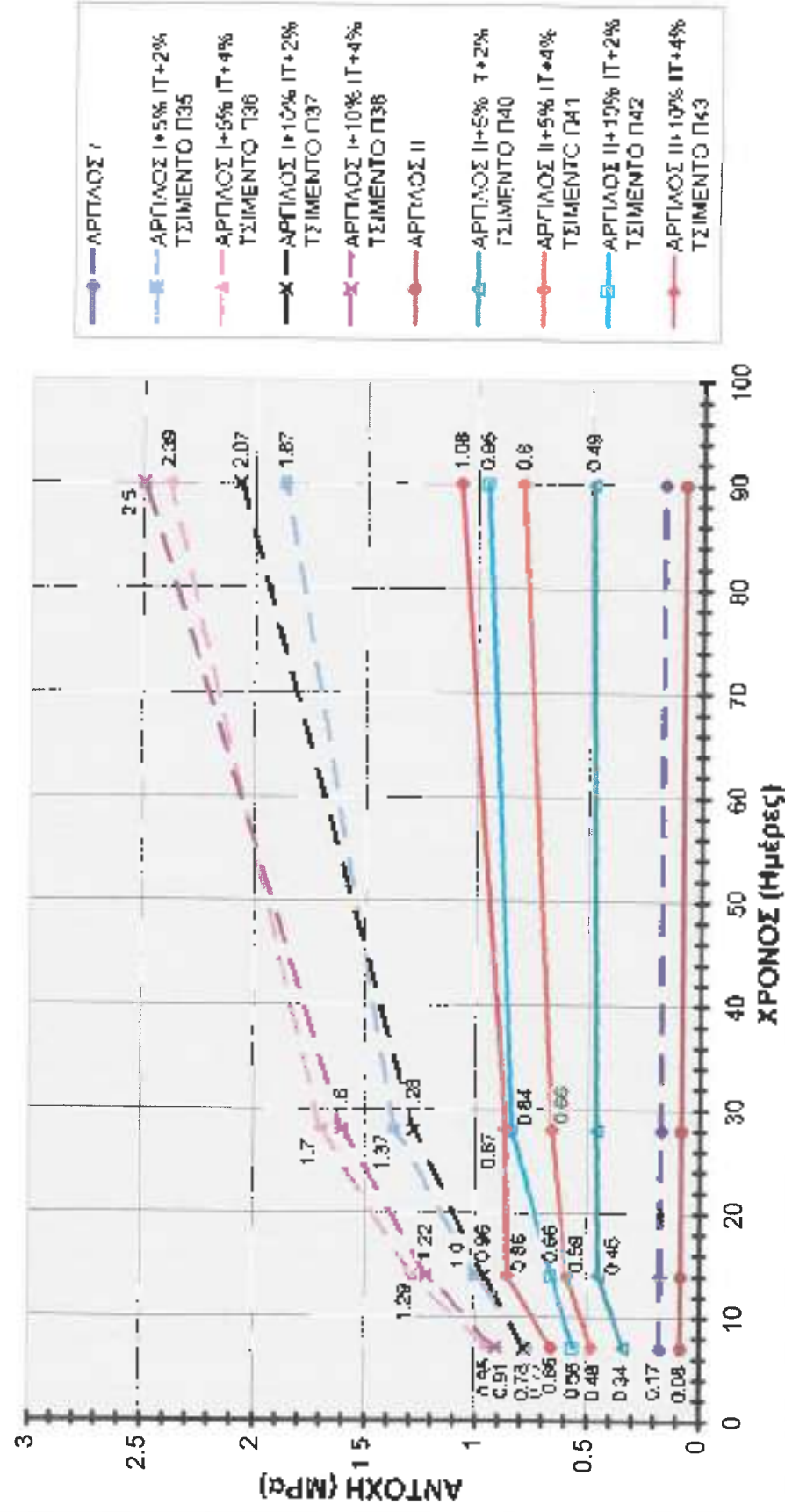
ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΜΕ ΥΔΡΑΣΒΕΣΤΟ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.16: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΜΕ ΥΔΡΑΣΒΕΣΤΟ ΣΕ ΣΧΕΤΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ

ΑΝΤΟΧΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟ

Π35

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.17: ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΜΕ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ

2.8 Μέτρο ελαστικότητας

Τα αποτελέσματα των δοκιμών προσδιορισμού του μέτρου ελαστικότητας των δοκιμών παρουσιάζονται στους πίνακες 2.32 2.33 2.34 2.35 2.28 2.37 2.38 2.39 2.40 2.41 2.42 2.43 2.44 2.45 2.48.

Ο προσδιορισμός του μέτρου ελαστικότητας πραγματοποιήθηκε με 4 μεθόδους.

ΜΕΘΟΔΟΣ 1 - TEST 1 (T1)

Μαγάλη ταχύτητα επιβολής φορτίου. Η επιβολή του φορτίου πραγματοποιείται μέχρι το επιβαλλόμενο φορτίο να φτάσει την τιμή $P/3$ (όπου P η αντοχή σε μονοαξονική θλίψη) σε χρόνο 0,30 sec. Η επιλογή του χρόνου φόρτισης έγινε με βάση το σχήμα 2.8 και στο χρόνο φόρτισης αποφόρτισης που προκαλείται από την κίνηση ενός οχήματος κινούμενου με 18 km/h.

ΜΕΘΟΔΟΣ 2-TEST 2 (T2)

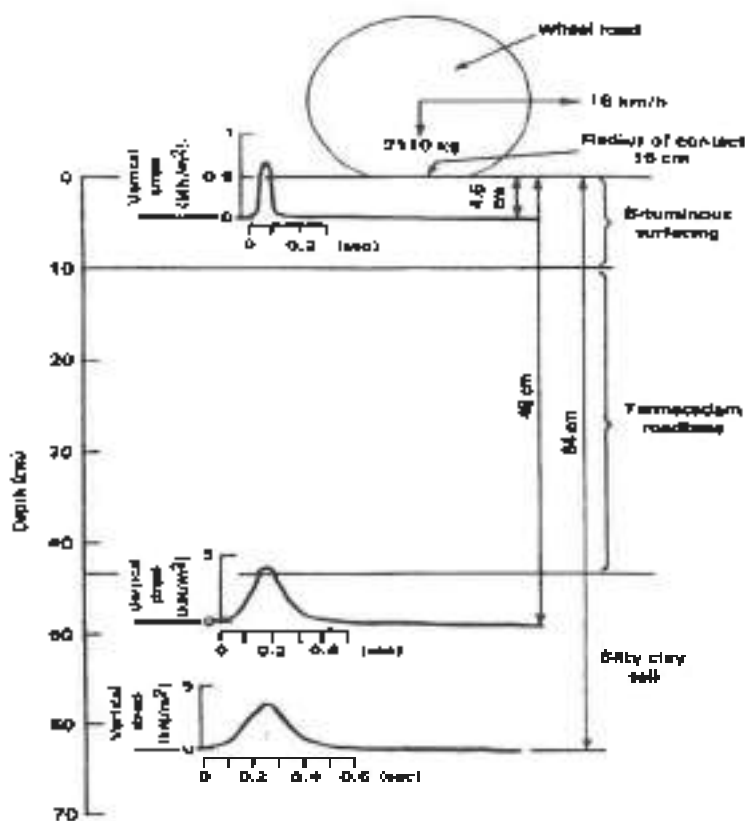
Μικρή ταχύτητα επιβολής φορτίου. Η επιβολή του φορτίου πραγματοποιείται μέχρι το επιβαλλόμενο φορτίο να φτάσει την τιμή $P/3$ (όπου P η αντοχή σε μονοαξονική θλίψη) και με ταχύτητα επιβολής φορτίου $0.2 \text{ N/mm}^2/\text{sec}$ όπως προβλέπεται από τα πρότυπα προσδιορισμού μέτρου ελαστικότητας σκυροδέματος.

ΜΕΘΟΔΟΣ 3 - TEST 3 (T3)

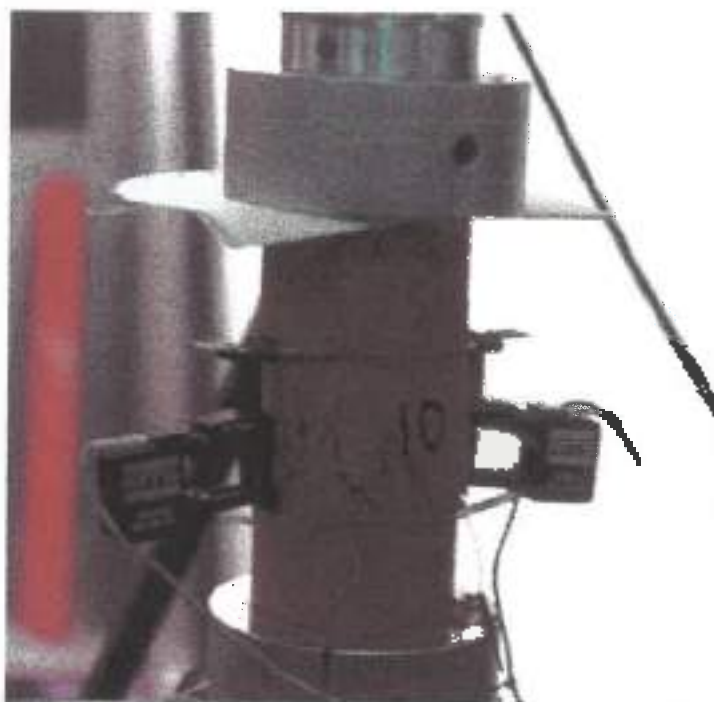
Σταθερή ταχύτητα παραμόρφωσης. Η επιβολή του φορτίου πραγματοποιείται έτσι ώστε να παραμένει σταθερή η παραμόρφωση του δοκιμίου μέχρι θραύσεως του δοκιμίου.

ΜΕΘΟΔΟΣ 4 - TEST 4 (T4)

Δυναμική φόρτιση. Η επιβολή του φορτίου πραγματοποιείται με συνεχείς κύκλους φορτίσεων έτσι ώστε η περίοδος της φόρτισης (φόρτιση-αποφόρτιση) να διαρκεί 0.60 sec

ΣΧΗΜΑ 2.8 : Χρόνος φόρτισης οδοστρώματος σε σχέση με το βάθος αναφοράς

ΣΧΗΜΑ 2.9 : Εύρεση μέτρου ελαστικότητας

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.32 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.32 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .																				
T1					T2					T3										
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa				
5	1.171	304.504	0.00025	1.218	1.172	304.504	0.00020	1.523	1.172	304.504	0.00021	1.450	1.172	304.504	0.00021	1.450				
5	1.172	304.504	0.00020	1.523	1.172	304.504	0.00021	1.450	1.172	304.504	0.00024	1.369	1.172	304.504	0.00021	1.450				
5	1.172	304.504	0.00021	1.450	1.172	304.504	0.00022	1.397	1.172	304.504	0.00015	3.806	2.148	558.261	0.00015	3.722				
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	1.172	304.504	0.00022	1.397	1.172	304.504	0.00020	1.523	1.172	304.504	0.00021	1.450	1.172	304.504	0.00021	1.450				
10	2.198	570.947	0.00015	3.806	2.148	558.261	0.00015	3.722	2.148	558.261	0.00016	3.489	2.148	558.261	0.00016	3.489				
10	2.197	570.947	0.00020	2.856	2.002	520.166	0.00020	2.501	2.002	520.166	0.00020	2.501	2.197	570.947	0.00023	2.482				
10	2.240	583.635	0.00018	3.242	2.148	558.261	0.00017	3.284	2.148	558.261	0.00017	3.284	2.197	570.947	0.00021	2.719				
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	2.212	575.178	0.00018	3.301	2.099	545.573	0.00017	3.202	2.099	545.573	0.00017	3.202	2.181	566.718	0.00020	2.897				
20	3.467	900.830	0.00018	5.006	3.467	900.830	0.00021	4.280	3.467	900.830	0.00021	4.280	3.565	926.204	0.00023	4.027				
20	3.467	900.830	0.00020	4.504	3.467	900.830	0.00020	4.604	3.467	900.830	0.00020	4.604	3.516	913.516	0.00018	5.709				
20	3.467	875.454	0.00020	4.377	3.418	888.142	0.00021	4.229	3.418	888.142	0.00021	4.229	3.418	888.142	0.00020	4.441				
20	3.467	875.454	0.00020	4.377	3.692	875.454	0.00020	4.377	3.692	875.454	0.00020	4.377	3.467	900.830	0.00016	5.630				
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	3.467	886.142	0.00020	4.566	3.511	891.314	0.00021	4.350	3.511	891.314	0.00021	4.350	3.482	907.173	0.000	4.952				

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.33 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4

ΠΟΣΟΣΤΟ 1.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ KN	ΤΑΣΗ KPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
5	4	1	1.131	293.812	0.000239	1.230
5	5	1	1.113	289.271	0.000238	1.210
5	6	1	1.120	291.015	0.000239	1.210
5	7	1	1.269	292.793	0.000242	1.210
5	8	1	1.128	293.230	0.000240	1.220
5	9	1	1.133	294.289	0.000240	1.220
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			1.149	292.402	0.000240	1.217
5	4	2	1.465	297.922	0.000256	1.164
5	5	2	1.153	299.639	0.000256	1.170
5	6	2	1.134	294.696	0.000255	1.150
5	7	2	1.139	295.966	0.000257	1.150
5	8	2	1.139	296.060	0.000257	1.150
5	9	2	1.144	297.263	0.000259	1.148
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			1.196	296.928	0.000257	1.155
5	1	3	1.119	290.791	0.000328	0.892
5	21	3	1.108	287.853	0.000339	0.849
5	41	3	1.113	289.229	0.000343	0.843
5	61	3	1.098	285.230	0.000340	0.839
5	81	3	1.106	287.274	0.000342	0.840
5	101	3	1.119	290.819	0.000345	0.843
5	121	3	1.104	288.750	0.000343	0.836
5	141	3	1.103	286.529	0.000350	0.819
5	161	3	1.128	293.003	0.000350	0.837
5	181	3	1.111	288.655	0.000350	0.825
5	201	3	1.128	293.205	0.000350	0.838
5	221	3	1.125	292.495	0.000350	0.836
5	241	3	1.119	291.011	0.000346	0.841
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			1.114	289.450	0.000344	0.841

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.34 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ KN	ΤΑΣΗ KPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
10	0	4	2.039	529.924	0.000175	3.028
10	5	4	2.152	559.122	0.000190	2.943
10	10	4	2.138	555.496	0.000190	2.924
10	15	4	2.174	564.789	0.000192	2.942
10	20	4	2.147	557.865	0.000191	2.921
10	25	4	2.154	559.086	0.000192	2.915
10	30	4	2.145	557.353	0.000190	2.933
10	35	4	2.142	556.597	0.000192	2.899
10	40	4	2.140	556.120	0.000192	2.896
10	45	4	2.129	553.060	0.000191	2.896
10	50	4	2.157	560.433	0.000192	2.919
10	55	4	2.148	558.085	0.000191	2.922
10	60	4	2.145	557.367	0.000190	2.934
10	65	4	2.146	558.167	0.000190	2.938
10	70	4	2.147	557.824	0.000191	2.921
10	75	4	2.150	558.746	0.000192	2.910
10	80	4	2.155	560.014	0.000193	2.902
10	85	4	2.135	554.064	0.000190	2.916
10	90	4	2.140	555.985	0.000191	2.911
10	95	4	2.139	555.794	0.000192	2.896
10	99	4	2.157	560.381	0.000190	2.949
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			2.142	556.520	0.000190	2.924

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.35 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΥ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΟ	ΦΟΡΤΙΟ KN	ΤΑΣΗ MPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
20	0	1	3.271	850.133	0.000196	4.337
20	2	1	3.427	890.503	0.000221	4.035
20	4	1	3.435	892.439	0.000206	4.343
20	6	1	3.432	891.892	0.000208	4.288
20	8	1	3.436	892.851	0.000211	4.232
20	90	1	3.434	892.282	0.000209	4.269
20	92	1	3.424	889.659	0.000209	4.257
20	94	1	3.429	890.958	0.000210	4.243
20	96	1	3.413	886.917	0.000209	4.244
20	98	1	3.422	889.271	0.000210	4.235
20	99	1	3.438	893.421	0.000210	4.254
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			3.415	887.302	0.000209	4.249
20	0	2	3.338	867.285	0.000199	4.358
20	2	2	3.434	892.232	0.000210	4.249
20	4	2	3.443	894.517	0.000210	4.263
20	6	2	3.442	894.482	0.000209	4.280
20	8	2	3.430	891.324	0.000210	4.244
20	90	2	3.426	890.176	0.000210	4.239
20	92	2	3.432	891.912	0.000211	4.227
20	94	2	3.428	890.702	0.000211	4.221
20	96	2	3.425	889.991	0.000211	4.218
20	98	2	3.425	889.982	0.000210	4.238
20	99	2	3.430	891.240	0.000210	4.244
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			3.423	889.440	0.000209	4.253

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.36 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T1					T2				T3			
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡΣΗ	Ε ΓΡσ	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡΣΗ	Ε ΓΡσ	ΦΟΡΤΙΟ ΚΝ	ΤΑΣΗ ΚΡσ	ΠΑΡΣΗ	Ε ΓΡσ
5	0.483	125.608	0.000539	0.233	0.435	112.921	0.000540	0.209	0.483	125.608	0.000830	0.199
5	0.493	126.146	0.000550	0.233	0.388	100.233	0.000410	0.244	-	-	-	-
5	0.488	126.877	0.000510	0.249	0.317	92.470	0.000340	0.243	0.488	126.877	0.000860	0.192
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.488	126.877	0.000533	0.238	0.379	98.541	0.000430	0.232	0.486	126.243	0.000845	0.196
10	0.894	232.185	0.000380	0.595	0.884	229.848	0.000440	0.522	0.884	229.735	0.000469	0.480
10	0.889	230.917	0.000280	0.888	0.889	230.917	0.000780	0.298	0.888	233.454	0.000270	0.885
10	0.889	230.917	0.000410	0.563	0.889	230.917	0.000440	0.525	0.884	229.848	0.000520	0.442
10	0.894	232.185	0.000270	0.860	0.889	230.917	0.000290	0.796	0.879	228.379	0.000270	0.846
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.891	231.551	0.000333	0.727	0.887	230.600	0.000488	0.535	0.886	230.304	0.000382	0.660
20	2.100	545.573	0.000180	3.031	2.100	545.573	0.000570	0.967	2.100	545.573	0.000740	0.737
20	2.100	545.573	0.000200	2.726	2.146	558.261	0.000540	1.034	2.100	545.573	0.000830	0.886
20	2.100	545.573	0.000200	2.728	2.100	545.573	0.000550	0.992	-	-	-	-
20	2.051	532.885	0.000200	2.864	2.148	558.261	0.000580	0.946	2.100	545.573	0.000800	0.909
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	2.087	542.401	0.000195	2.788	2.124	551.917	0.000563	0.982	2.100	545.573	0.000657	0.836

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.37 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ LT.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ kPa	ΠΑΡ/ΣΗ	E GPa
5	0	1	0.348	90.523	0.000363	0.235
5	1	1	0.391	101.808	0.000464	0.218
5	2	1	0.394	102.500	0.000477	0.213
5	3	1	0.403	104.793	0.000492	0.211
5	4	1	0.409	106.239	0.000502	0.210
5	5	1	0.415	107.838	0.000514	0.208
5	6	1	0.421	109.507	0.000523	0.208
5	7	1	0.424	110.257	0.000530	0.208
5	8	1	0.428	111.104	0.000537	0.206
5	9	1	0.431	111.966	0.000544	0.204
5	89	1	0.443	115.050	0.000574	0.199
5	90	1	0.441	114.716	0.000573	0.199
5	91	1	0.441	114.889	0.000573	0.199
5	92	1	0.441	114.535	0.000573	0.198
5	93	1	0.442	114.745	0.000574	0.198
5	94	1	0.441	114.546	0.000572	0.199
5	95	1	0.439	114.087	0.000573	0.197
5	96	1	0.441	114.895	0.000574	0.199
5	97	1	0.442	114.787	0.000574	0.198
5	98	1	0.442	114.742	0.000575	0.198
5	99	1	0.443	115.004	0.000574	0.199
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			0.425	110.377	0.000537	0.205

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.36 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4

ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ kPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
5	1	2	0.373	96.931	0.000394	0.244
5	2	2	0.414	107.466	0.000476	0.223
5	3	2	0.415	107.897	0.000489	0.216
5	4	2	0.419	108.879	0.000499	0.215
5	5	2	0.425	110.340	0.000506	0.215
5	6	2	0.430	111.761	0.000520	0.212
5	7	2	0.433	112.610	0.000527	0.211
5	8	2	0.436	114.165	0.000534	0.211
5	9	2	0.437	113.629	0.000535	0.210
5	89	2	0.439	114.057	0.000536	0.210
5	90	2	0.439	114.053	0.000536	0.202
5	91	2	0.440	114.385	0.000557	0.203
5	92	2	0.439	114.094	0.000557	0.202
5	93	2	0.439	114.171	0.000556	0.203
5	94	2	0.439	114.083	0.000555	0.203
5	95	2	0.441	114.474	0.000555	0.204
5	96	2	0.440	114.235	0.000556	0.203
5	97	2	0.439	114.036	0.000556	0.203
5	98	2	0.440	114.244	0.000556	0.203
5	99	2	0.440	114.268	0.000557	0.203
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			0.440	114.219	0.000556	0.203

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.39 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ kPa	ΠΑΡ/ΣΗ	E GPa
0	0	1	0.767	204.452	0.000355	0.572
10	1	1	0.832	216.263	0.000382	0.548
10	2	1	0.825	214.252	0.000391	0.546
10	3	1	0.825	214.486	0.000392	0.544
10	4	1	0.825	214.320	0.000393	0.543
10	5	1	0.823	213.748	0.000392	0.542
10	6	1	0.825	214.373	0.000383	0.542
10	7	1	0.825	214.270	0.000394	0.540
10	8	1	0.823	213.935	0.000395	0.538
10	9	1	0.823	213.948	0.000395	0.538
10	89	1	0.823	213.882	0.000401	0.530
10	90	1	0.822	213.561	0.000401	0.530
10	91	1	0.821	213.356	0.000400	0.530
10	92	1	0.826	214.632	0.000404	0.529
10	93	1	0.825	214.271	0.000403	0.528
10	94	1	0.826	214.688	0.000403	0.530
10	95	1	0.822	213.714	0.000402	0.529
10	96	1	0.821	213.405	0.000402	0.529
10	97	1	0.823	213.801	0.000402	0.528
10	98	1	0.824	213.885	0.000403	0.528
10	99	1	0.823	213.839	0.000402	0.529
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			0.822	213.680	0.000396	0.537

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.40 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ KPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
10	0	2	0.815	211.809	0.000258	0.820
10	1	2	0.858	222.894	0.000277	0.864
10	2	2	0.855	222.049	0.000276	0.803
10	3	2	0.852	221.305	0.000276	0.799
10	4	2	0.855	222.098	0.000277	0.801
10	5	2	0.856	222.298	0.000277	0.802
10	6	2	0.854	221.783	0.000278	0.798
10	7	2	0.851	221.140	0.000277	0.798
10	8	2	0.852	221.482	0.000279	0.792
10	9	2	0.851	221.072	0.000277	0.796
10	89	2	0.851	221.203	0.000283	0.781
10	90	2	0.853	221.557	0.000284	0.778
10	91	2	0.852	221.340	0.000282	0.784
10	92	2	0.853	221.694	0.000284	0.778
10	93	2	0.850	220.870	0.000283	0.779
10	94	2	0.848	220.239	0.000281	0.781
10	95	2	0.850	220.997	0.000282	0.781
10	96	2	0.853	221.706	0.000284	0.779
10	97	2	0.849	220.713	0.000281	0.784
10	98	2	0.853	221.537	0.000282	0.783
10	99	2	0.849	220.708	0.000284	0.776
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			0.850	220.976	0.000279	0.790

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.41 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4

ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ MPa	ΠΑΡ/ΣΗ	E GPa
10	0	3	0.764	203.703	0.000371	0.547
10	1	3	0.843	219.104	0.000418	0.522
10	2	3	0.836	217.284	0.000417	0.519
10	3	3	0.832	216.202	0.000419	0.513
10	4	3	0.835	216.943	0.000419	0.516
10	5	3	0.835	216.869	0.000418	0.515
10	6	3	0.831	215.908	0.000418	0.514
10	7	3	0.831	215.805	0.000419	0.512
10	8	3	0.831	216.021	0.000420	0.512
10	9	3	0.831	215.835	0.000419	0.512
10	89	3	0.827	214.976	0.000427	0.501
10	90	3	0.824	214.180	0.000424	0.503
10	91	3	0.827	214.878	0.000425	0.504
10	92	3	0.827	214.847	0.000427	0.501
10	93	3	0.825	214.261	0.000424	0.502
10	94	3	0.827	214.987	0.000427	0.501
10	95	3	0.826	214.689	0.000425	0.503
10	96	3	0.828	215.239	0.000428	0.501
10	97	3	0.828	215.166	0.000425	0.503
10	98	3	0.829	215.329	0.000425	0.504
10	99	3	0.823	213.841	0.000424	0.502
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			0.828	215.054	0.000420	0.510

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.42 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ kPa	ΠΑΡ/ΣΗ	E GPa
10	0	4	0.816	217.989	0.000262	0.607
10	1	4	0.857	222.582	0.000283	0.783
10	2	4	0.858	223.065	0.000285	0.781
10	3	4	0.856	222.380	0.000284	0.780
10	4	4	0.854	221.798	0.000285	0.777
10	5	4	0.854	221.818	0.000285	0.777
10	6	4	0.854	221.894	0.000285	0.775
10	7	4	0.855	222.242	0.000285	0.777
10	8	4	0.852	221.380	0.000287	0.770
10	9	4	0.854	221.819	0.000286	0.773
10	88	4	0.848	220.362	0.000289	0.759
10	90	4	0.849	220.641	0.000288	0.763
10	91	4	0.847	220.033	0.000289	0.759
10	92	4	0.847	220.135	0.000287	0.764
10	93	4	0.849	220.532	0.000287	0.766
10	94	4	0.847	220.149	0.000289	0.759
10	95	4	0.845	219.549	0.000288	0.761
10	96	4	0.850	220.831	0.000288	0.763
10	97	4	0.848	220.478	0.000290	0.759
10	98	4	0.845	219.690	0.000289	0.759
10	99	4	0.852	221.427	0.000289	0.763
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			0.849	220.704	0.000288	0.770

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.43 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ kPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
20	0	1	1.851	481.012	0.000514	0.936
20	1	1	2.037	529.306	0.000582	0.908
20	2	1	2.030	527.511	0.000586	0.897
20	3	1	2.024	525.866	0.000587	0.893
20	4	1	2.021	525.282	0.000591	0.888
20	5	1	2.030	527.534	0.000592	0.888
20	6	1	2.017	524.030	0.000591	0.885
20	7	1	2.024	525.842	0.000595	0.882
20	8	1	2.007	521.545	0.000592	0.878
20	9	1	2.013	523.122	0.000593	0.879
20	89	1	2.011	522.469	0.000618	0.843
20	90	1	2.012	522.883	0.000619	0.843
20	91	1	2.010	522.393	0.000618	0.845
20	92	1	2.008	521.347	0.000620	0.839
20	93	1	2.008	521.758	0.000619	0.841
20	94	1	2.019	524.887	0.000621	0.843
20	95	1	2.032	528.098	0.000620	0.849
20	96	1	2.014	523.255	0.000622	0.838
20	97	1	2.008	521.272	0.000621	0.837
20	98	1	2.004	520.616	0.000619	0.839
20	99	1	2.005	520.932	0.000619	0.839
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			2.009	521.940	0.000602	0.866

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.44 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4

ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Υ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ MPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
20	0	2	1.761	457.596	0.000457	0.996
20	1	2	1.946	505.758	0.000533	0.944
20	2	2	1.943	504.797	0.000535	0.940
20	3	2	1.934	502.567	0.000535	0.936
20	4	2	1.938	503.484	0.000537	0.935
20	5	2	1.945	505.313	0.000538	0.935
20	6	2	1.933	502.278	0.000538	0.930
20	7	2	1.952	507.285	0.000540	0.935
20	8	2	1.942	504.628	0.000541	0.929
20	9	2	1.948	506.110	0.000541	0.931
20	89	2	1.933	502.332	0.000560	0.894
20	90	2	1.934	502.619	0.000557	0.899
20	91	2	1.953	507.527	0.000558	0.905
20	92	2	1.937	503.340	0.000558	0.902
20	93	2	1.944	505.116	0.000558	0.902
20	94	2	1.939	503.788	0.000555	0.905
20	95	2	1.930	501.431	0.000557	0.898
20	96	2	1.944	505.009	0.000558	0.905
20	97	2	1.942	504.596	0.000558	0.901
20	98	2	1.948	506.049	0.000557	0.906
20	99	2	1.927	500.759	0.000558	0.895
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			1.932	502.018	0.000544	0.920

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.45 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

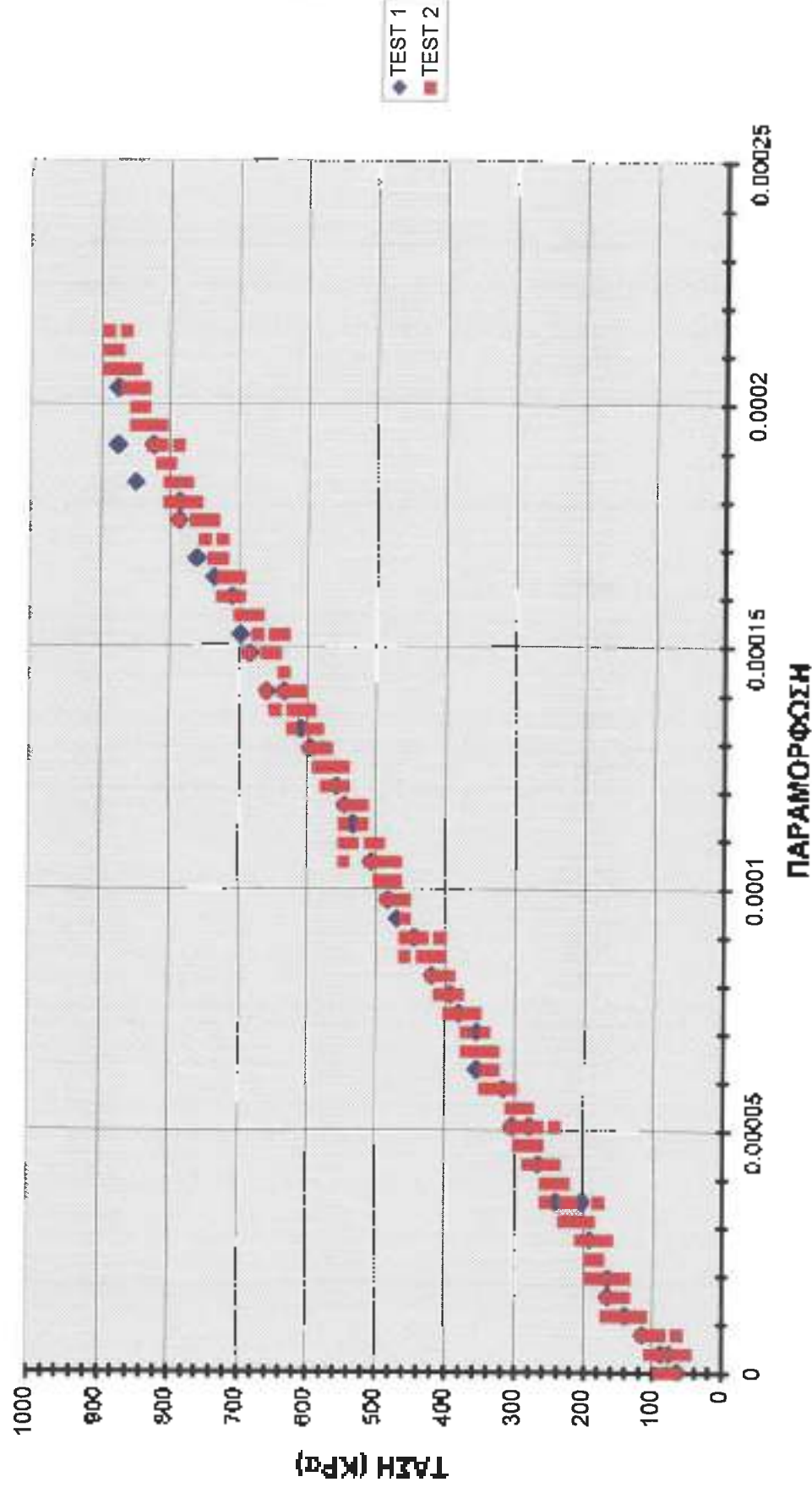
T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ kPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
20	0	3	1.814	471.462	0.000528	0.888
20	1	3	1.997	518.901	0.000612	0.844
20	2	3	1.988	516.561	0.000617	0.834
20	3	3	1.981	514.859	0.000620	0.826
20	4	3	1.984	515.460	0.000621	0.826
20	5	3	1.990	517.041	0.000622	0.826
20	6	3	1.981	514.681	0.000619	0.827
20	7	3	1.993	517.919	0.000622	0.829
20	8	3	1.991	517.364	0.000623	0.826
20	9	3	1.975	513.167	0.000624	0.819
20	89	3	1.981	514.783	0.000643	0.798
20	90	3	1.989	516.729	0.000643	0.800
20	91	3	2.001	519.829	0.000645	0.804
20	92	3	1.986	516.084	0.000642	0.800
20	93	3	2.000	519.668	0.000642	0.806
20	94	3	1.988	516.487	0.000642	0.801
20	95	3	1.995	518.504	0.000642	0.804
20	96	3	1.996	518.749	0.000642	0.806
20	97	3	2.000	519.701	0.000643	0.804
20	98	3	1.987	516.396	0.000644	0.798
20	99	3	1.995	518.359	0.000643	0.804
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			1.982	514.890	0.000626	0.818

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.46 : ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ .

T4						
ΠΟΣΟΣΤΟ LT.	ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΟΚΙΜΩ	ΦΟΡΤΙΟ kN	ΤΑΣΗ MPa	ΠΑΡ/ΣΗ	Ε GPa
20	0	4	1.791	485.434	0.000558	0.830
20	1	4	1.993	517.942	0.000650	0.793
20	2	4	1.991	517.422	0.000653	0.789
20	3	4	1.986	515.986	0.000655	0.784
20	4	4	1.970	511.885	0.000657	0.774
20	5	4	1.994	518.193	0.000659	0.782
20	6	4	1.974	512.831	0.000657	0.777
20	7	4	1.998	519.085	0.000659	0.783
20	8	4	1.987	516.194	0.000658	0.781
20	9	4	1.984	515.584	0.000662	0.774
20	89	4	1.981	514.836	0.000680	0.753
20	90	4	1.978	514.079	0.000679	0.753
20	91	4	1.975	513.242	0.000681	0.751
20	92	4	1.973	512.634	0.000681	0.750
20	93	4	1.985	515.834	0.000681	0.754
20	94	4	1.979	514.277	0.000680	0.753
20	95	4	1.970	511.883	0.000681	0.748
20	96	4	1.990	517.127	0.000683	0.753
20	97	4	1.987	516.327	0.000683	0.753
20	98	4	1.947	505.839	0.000676	0.745
20	99	4	1.972	512.324	0.000682	0.749
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ			1.972	512.319	0.000664	0.768

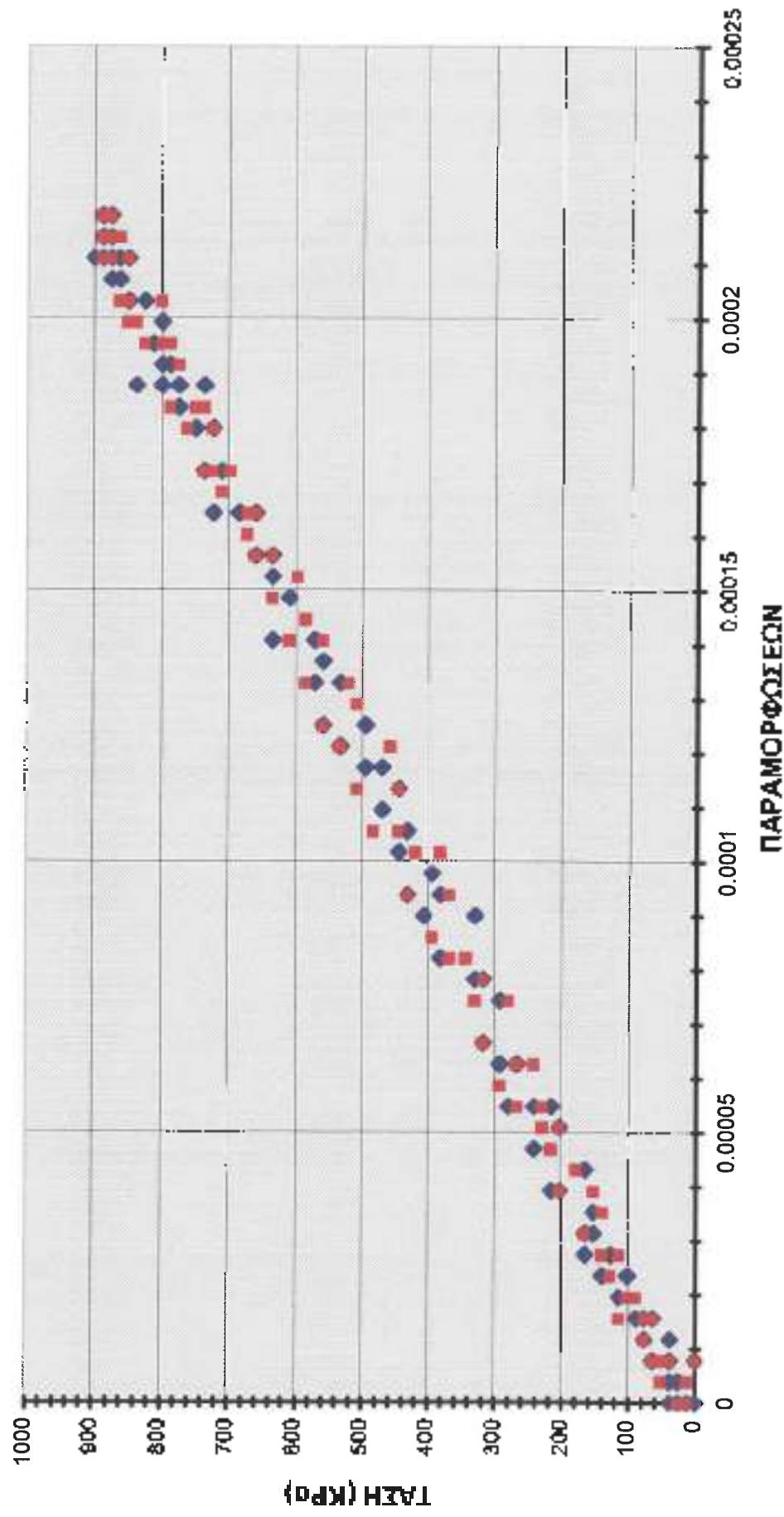
ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΡΓΙΛΟΥ ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΔΟΚΙΜΙΟ 3

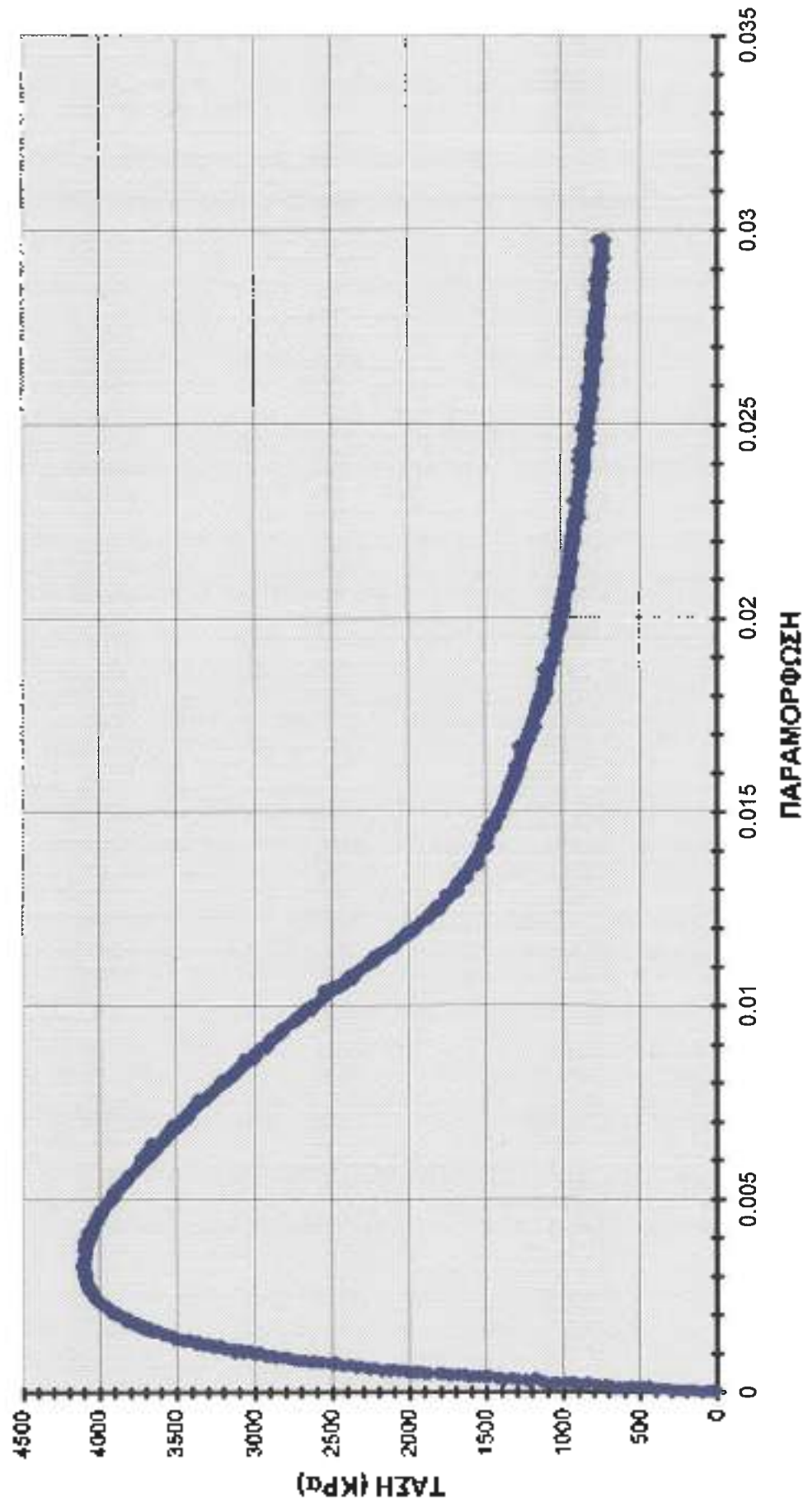
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.18: ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΑΣΕΩΝ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΑΣΕΩΝ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΓΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΟΡΤΙΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20% ΔΟΚΙΜΙΟ 3

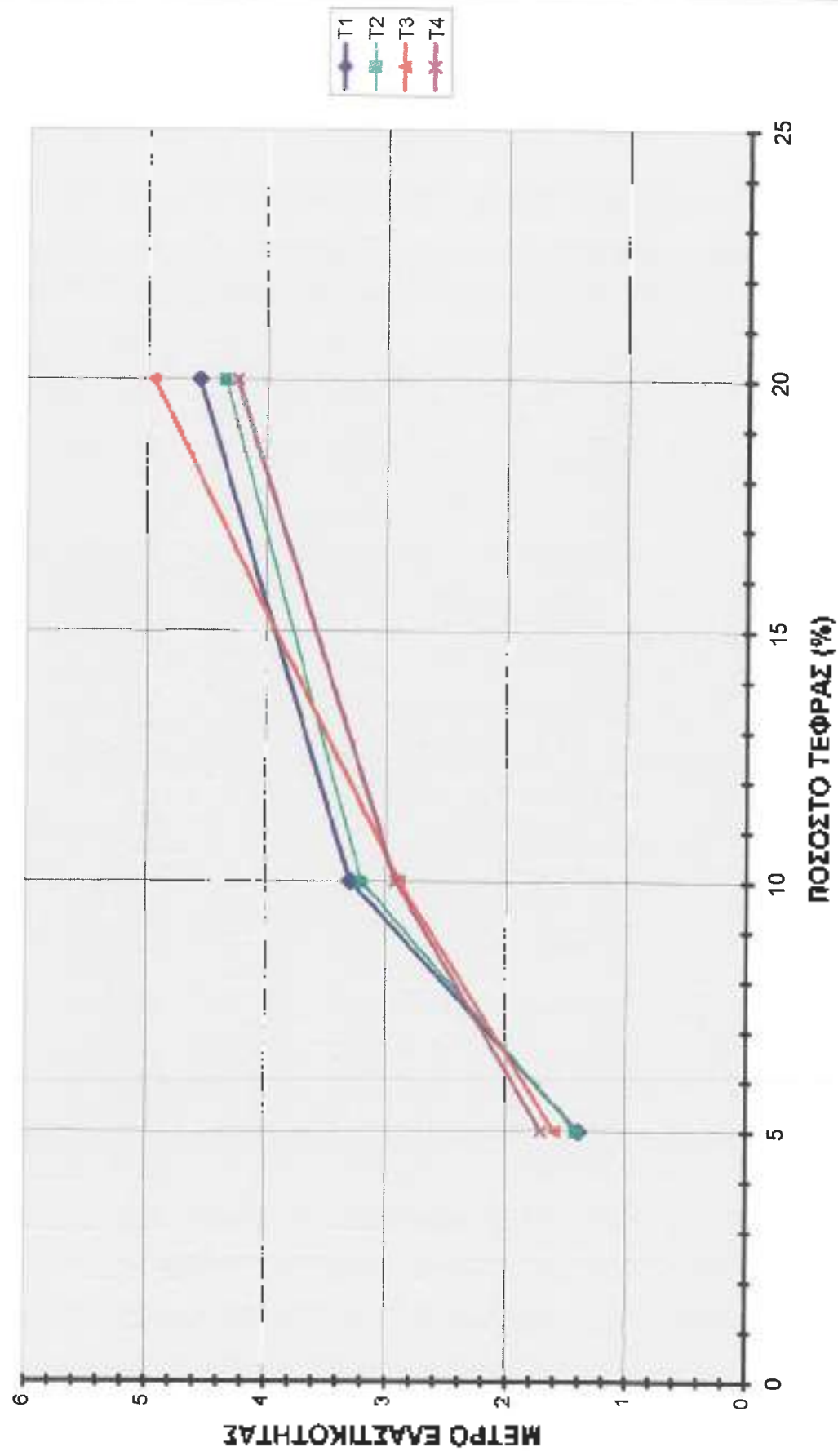
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.19: ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΑΣΕΩΝ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΓΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΟΡΤΙΣΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20%

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΑΣΕΩΝ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ
ΤΕΦΡΑΣ 20% - ΔΟΚΙΜΙΟ 3**

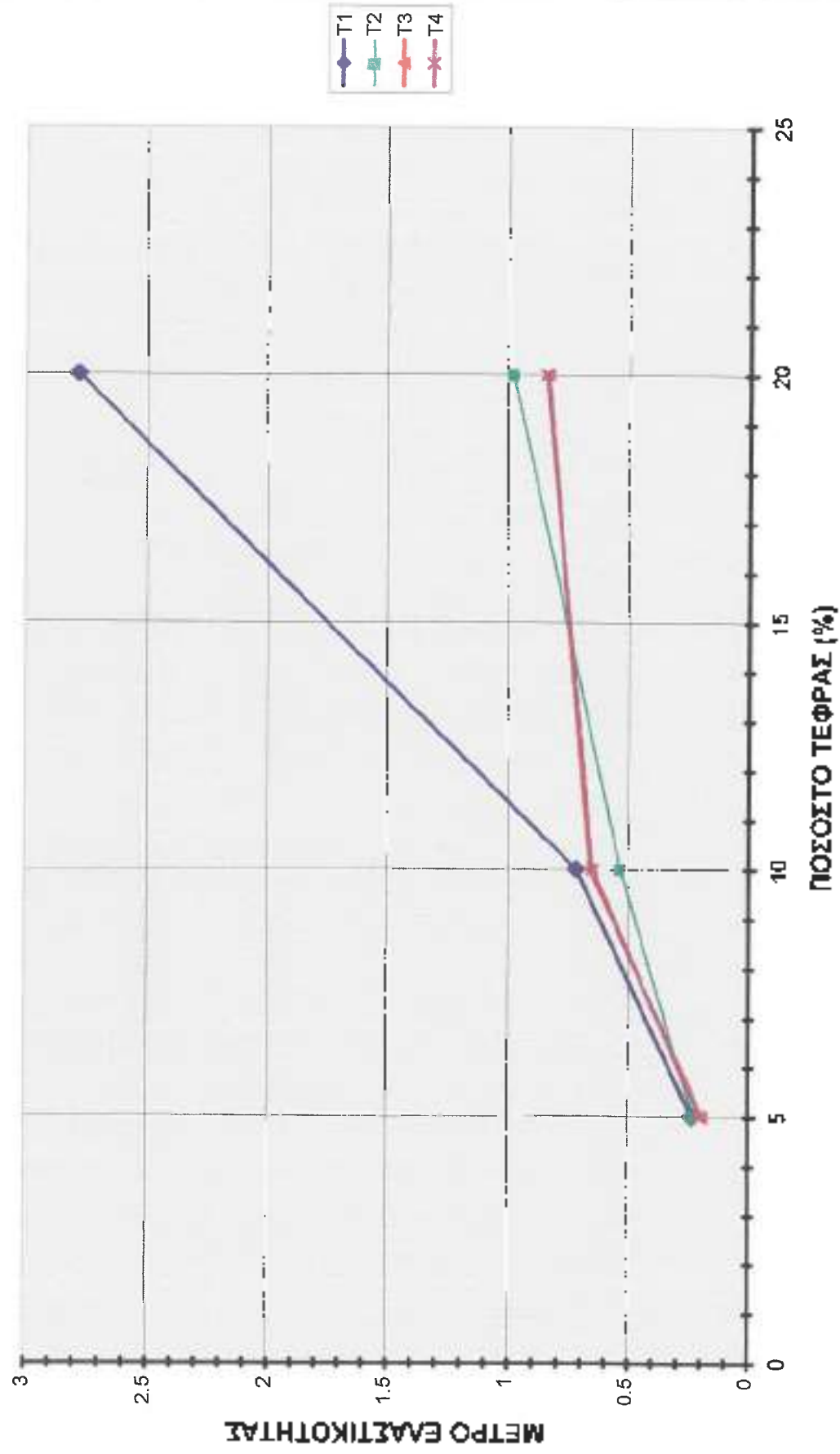
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.20 ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΑΣΕΩΝ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΦΟΡΤΙΣΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ -ΑΡΓΙΛΟΣ II

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.21 · ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΦΟΡΤΙΣΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΦΟΡΤΙΣΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ -ΑΡΓΙΛΟΣ II

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.22 : ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΦΟΡΤΙΣΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

2.9. C.B.R.

Τα αποτελέσματα υπολογισμού του CBR παρουσιάζονται στους πίνακες 2.47 2.48 2.49 2.50 2.51 2.52 2.53 2.54 2.55.

ΣΧΗΜΑ 2.10: Υπολόγιμος C.B.R.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.47 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΡΓΙΛΟΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ	ΣΗΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ	ΚΑΘΑΡΟ ΥΓ.ΒΑΡΟΣ	ΑΠΟΡΡΙΣ ΝΕΡΟ	ΥΓΡΑΣΙΑ	ΥΓΡΑΣΙΑ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
I	0	23	1199.57	7185	5965.43	7230.00	6030.43	45.00	0.63	
I	0	7	1140.43	7210	6059.57	7265.00	6124.57	55.00	1.02	
I	0	22	1119.36	7190	6070.64	7250.00	6130.64	60.00	1.11	0.99
I	5	12	1106.83	6850	5743.17	6970.00	5863.17	120.00	2.22	
I	5	16	1174.13	6920	5745.87	6950.00	5775.87	30.00	0.56	
I	5	17	1118.19	6685	5766.81	6910.00	5791.81	25.00	0.45	1.08
I	10	18	1109.08	6570	5460.92	6600.00	5480.92	30.00	0.56	
I	10	24	1103.23	6695	5581.77	6710.00	5606.77	15.00	0.28	
I	10	5	1121.11	6700	5576.88	6740.00	5618.88	40.00	0.74	0.52
I	20	9	1111.94	6565	5453.06	6710.00	5598.06	145.00	2.69	
I	20	3	1116.68	6550	5433.32	6650.00	5533.32	100.00	1.85	
I	20	8	1112.89	6460	5347.11	6630.00	5517.11	170.00	3.15	2.56
II	0	10	1106.24	6410	5303.76	6650.00	5443.76	140.00	2.59	
II	0	11	1106.00	6420	5314.00	6575.00	5469.00	155.00	2.67	
II	0	13	1127.47	6400	5272.53	6530.00	5402.53	130.00	2.41	2.62
II	5	20	1204.81	6260	5055.19	6350.00	5145.19	90.00	1.67	
II	5	21	1099.87	6200	5100.13	6350.00	5250.13	150.00	2.78	
II	5	2	1124.09	6195	5070.91	6400.00	5275.91	205.00	3.80	2.75
II	10	6	1109.59	5950	4840.41	6165.00	5055.41	215.00	3.98	
II	10	15	1113.97	5950	4838.03	6160.00	5046.03	210.00	3.89	
II	10	19	1117.74	6010	4892.26	6210.00	5092.26	200.00	3.70	3.86
II	20	1	1113.52	5860	4765.48	6020.00	4906.48	140.00	2.59	
II	20	4	1129.88	5900	4770.32	5970.00	4840.32	70.00	1.30	
II	20	14	1122.99	5915	4792.01	6090.00	4967.01	175.00	3.24	2.38

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.4B : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΡΓΙΑΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ g/g	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ g/g	ΠΑΡΙΦΩΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ I mm	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΤΑΣΗ I Mpa	ΤΑΣΗ II Mpa	CBR I %	CBR II %	CBR %
I	0	23	1198.57	7185	0.64	10.00	100.83	23.00	231.92	0.24	0.54			
					1.27	18.00	191.58	33.00	332.75	0.45	0.78			
					1.91	29.00	282.42	40.00	403.33	0.69	0.95			
					2.54	36.00	383.00	45.00	463.75	0.85	1.08	12.33	15.42	13.87
					5.08	58.00	564.67	58.00	564.87	1.32	1.32	19.18	19.18	
I	0	7	1140.43	7210	0.64	12.00	121.00	12.00	121.00	0.28	0.28			
					1.27	19.00	191.58	18.00	181.50	0.45	0.43			
					1.91	27.00	272.25	22.00	221.83	0.64	0.52			
					2.54	32.00	322.67	28.00	282.33	0.76	0.68	10.88	9.59	10.28
					5.08	42.00	423.50	37.00	373.08	0.99	0.87	14.39	12.67	
I	0	22	1118.36	7190	0.64	10.00	100.83	10.00	100.83	0.24	0.24			
					1.27	20.00	201.67	14.00	141.17	0.47	0.33			
					1.91	27.00	272.25	18.00	181.50	0.64	0.43			
					2.54	31.00	312.58	27.00	272.25	0.73	0.64	10.62	9.25	9.93
					5.08	40.00	403.33	38.00	383.17	0.85	0.90	13.70	13.02	

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ: 11

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.48 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΓΓΙΩΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΒΑΡΟΣ ΝΗΤΡΑΣ gr.	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ gr.	ΠΑΡΩΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ I mm.	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΤΑΣΗ I Mpa	ΤΑΣΗ II Mpa	CBR I %	CBR II %	CBR %
I	5	12	1108.83	6850	0.84	38.00	383.17	36.00	383.00	0.90	0.85			
					1.27	126.00	1280.42	144.00	1452.00	2.95	3.40			
					1.91	175.00	1764.58	201.00	2026.75	4.14	4.75			
					2.54	205.00	2067.08	222.00	2238.50	4.86	5.25	70.23	78.05	73.14
					5.08	375.00	3781.25	344.00	3466.67	8.86	8.13	128.46	117.64	
I	5	16	1174.13	6920	0.84	12.00	121.00	126.00	1270.50	0.28	2.98			
					1.27	52.00	524.33	160.00	1613.33	1.23	3.78			
					1.91	121.00	1220.08	174.00	1754.50	2.88	4.11			
					2.54	169.00	1905.75	207.00	2087.25	4.47	4.89	84.74	70.91	67.83
					5.08	394.00	3972.83	425.00	4285.42	8.31	10.05	134.97	145.59	
I	5	17	1118.19	6885	0.84	34.00	342.83	23.00	231.92	0.80	0.54			
					1.27	93.00	937.75	49.00	494.08	2.20	1.18			
					1.81	160.00	1613.33	144.00	1452.00	3.78	3.40			
					2.54	243.00	2450.75	191.00	1925.92	5.74	4.51	83.24	65.43	74.34
					5.08	405.00	4083.75	367.00	3700.56	9.57	8.67	138.74	125.72	

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ : 72

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.50 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΡΤΙΑΟΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ g.	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ g.	ΠΑΡΕΦΟΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ I mm	ΔΥΝΑΜΗ Δb	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ Δb	ΤΑΣΗ I MPa	ΤΑΣΗ II MPa	CBR I %	CBR II %	CBR %
I	10	18	1109.08	6570	0.64	180.00	1815.00			4.25				
					1.27	282.00	2843.50			8.67				
					1.91	360.00	3630.00			8.51				
					2.54	425.00	4285.42			10.05		145.59		145.59
					5.08	588.00	5727.33			13.43		184.58		
I	10	24	1103.23	6695	0.64	68.00	685.67	30.00	302.50	1.81	0.71			
					1.27	180.00	1815.00	88.00	685.87	4.25	1.61			
					1.91	425.00	4285.42	157.00	1583.08	10.05	3.71			
					2.54	410.00	4134.17	380.00	3831.67	9.88	8.98	140.45	130.17	135.31
					5.08	585.00	5898.75	560.00	5848.87	13.83	13.24	200.40	191.83	
I	10	5	1121.11	6700	0.64	12.90	121.00	140.00	1411.67	0.28	3.31			
					1.27	72.00	726.00	288.00	3004.89	1.70	7.94			
					1.91	222.00	2238.50	370.00	3730.83	6.25	8.75			
					2.54	383.00	3860.25	413.00	4164.42	8.58	9.76	124.35	141.48	132.91
					5.08	535.00	5394.58	542.00	5465.17	12.85	12.81	183.27	185.87	

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ 139

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.51 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΡΓΙΟΙΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ gr.	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ gr.	ΠΑΡΙΦΩΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ mm.	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΤΑΣΗ I Mpa	ΤΑΣΗ II Mpa	CBR I %	CBR II %	CBR %
I	20	9	1111.04	6565	0.64	270.00	2722.50	190.00	1915.83	8.38	4.49			
					1.27	388.00	3812.33	260.00	2821.87	9.17	6.15			
					1.91	451.00	4647.58	334.00	3387.83	10.88	7.89			
					2.54	487.00	4910.58	455.00	4587.82	11.51	10.75	166.83	155.87	161.35
					5.08	707.00	7129.92	875.00	6808.25	16.71	15.95	242.19	231.23	
I	20	3	1118.88	6650	0.64	150.00	1512.50	205.00	2067.08	3.55	4.85			
					1.27	290.00	2924.17	285.00	2873.75	8.85	8.74			
					1.91	410.00	4134.17	385.00	3880.42	9.89	8.63			
					2.54	505.00	5082.08	478.00	4819.83	11.94	11.30	172.89	163.74	168.37
					5.08	680.00	6856.87	667.00	6725.58	18.07	15.77	292.94	228.49	
I	20	8	1112.88	6460	0.64	160.00	1613.33	330.00	3327.50	3.78	7.80			
					1.27	225.00	2288.75	418.00	4214.83	5.32	9.88			
					1.91	435.00	4388.25	483.00	4886.58	10.28	10.94			
					2.54	685.00	6907.08	860.00	8655.00	16.18	15.80	234.66	226.09	230.37
					5.08	757.00	7833.08	698.00	7038.17	17.89	16.50	259.32	239.11	

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ : 167

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.52 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΡΤΙΑΟΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΩ ΜΗΤΡΑΣ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ gr.	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ gr.	ΠΑΡΪΦΟΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ I mm.	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΤΑΣΗ I Mpa	ΤΑΣΗ II Mpa	CBR I %	CBR II %	CBR %
II	0	10	1106.24	6410	0.64	5.00	50.42			0.12				
					1.27	7.00	70.56			0.17				
					1.91	10.00	100.83			0.24				
					2.54	12.00	121.00			0.28		4.11		4.11
					5.08	17.00	171.42			0.40		5.82		
II	0	11	1106	6420	0.64			15.00	151.25		0.35			
					1.27			21.00	211.75		0.50			
					1.91			24.00	242.00		0.57			
					2.54			26.00	262.17		0.61		8.81	8.81
					5.08			32.00	322.67		0.78		10.96	
II	0	13	1127.47	6400	0.64	10.00	100.83	10.00	100.83	0.24	0.24			
					1.27	10.00	100.83	19.00	191.58	0.24	0.45			
					1.91	11.00	110.92	27.00	272.25	0.26	0.64			
					2.54	12.00	121.00	35.00	352.92	0.28	0.83	4.11	11.99	8.05
					5.08	12.00	121.00	37.00	373.08	0.28	0.87	4.11	12.67	

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ: 9

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.53 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΓΓΙΩΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΙΟ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ gr.	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ gr.	ΠΑΡΩΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ I mm	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΕΝΔΕΙΞΗ ΦΟΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ Lb	ΤΑΣΗ I Μpa	ΤΑΣΗ II Μpa	CBR I %	CBR II %	CBR %
II	5	20	1204.61	6260	0.84	22.00	221.83	32.00	322.67	0.52	0.78			
					1.27	32.00	322.67	45.00	453.75	0.78	1.08			
					1.91	45.00	453.75	65.00	655.42	1.08	1.54			
					2.54	78.00	788.50	71.00	715.92	1.84	1.88	26.72	24.32	25.52
					5.08	90.00	907.50	98.00	989.17	2.13	2.32	30.63	33.57	
II	5	21	1099.87	6200	0.84	15.00	151.25	17.00	171.42	0.35	0.40			
					1.27	24.00	242.00	34.00	342.83	0.57	0.80			
					1.91	32.00	322.67	44.00	443.87	0.78	1.04			
					2.54	39.00	393.25	56.00	564.67	0.92	1.32	13.96	18.18	16.27
					5.08	65.00	655.42	77.00	776.42	1.54	1.82	22.27	26.36	
II	5	2	1124.08	6185	0.84	15.00	151.25	15.00	151.25	0.35	0.35			
					1.27	33.00	332.75	32.00	322.67	0.78	0.78			
					1.91	66.00	655.42	71.00	716.92	1.54	1.88			
					2.54	85.00	857.08	92.00	927.67	2.01	2.17	28.12	31.52	30.52
					5.08	102.00	1028.50	118.00	1189.83	2.41	2.79	34.84	40.42	

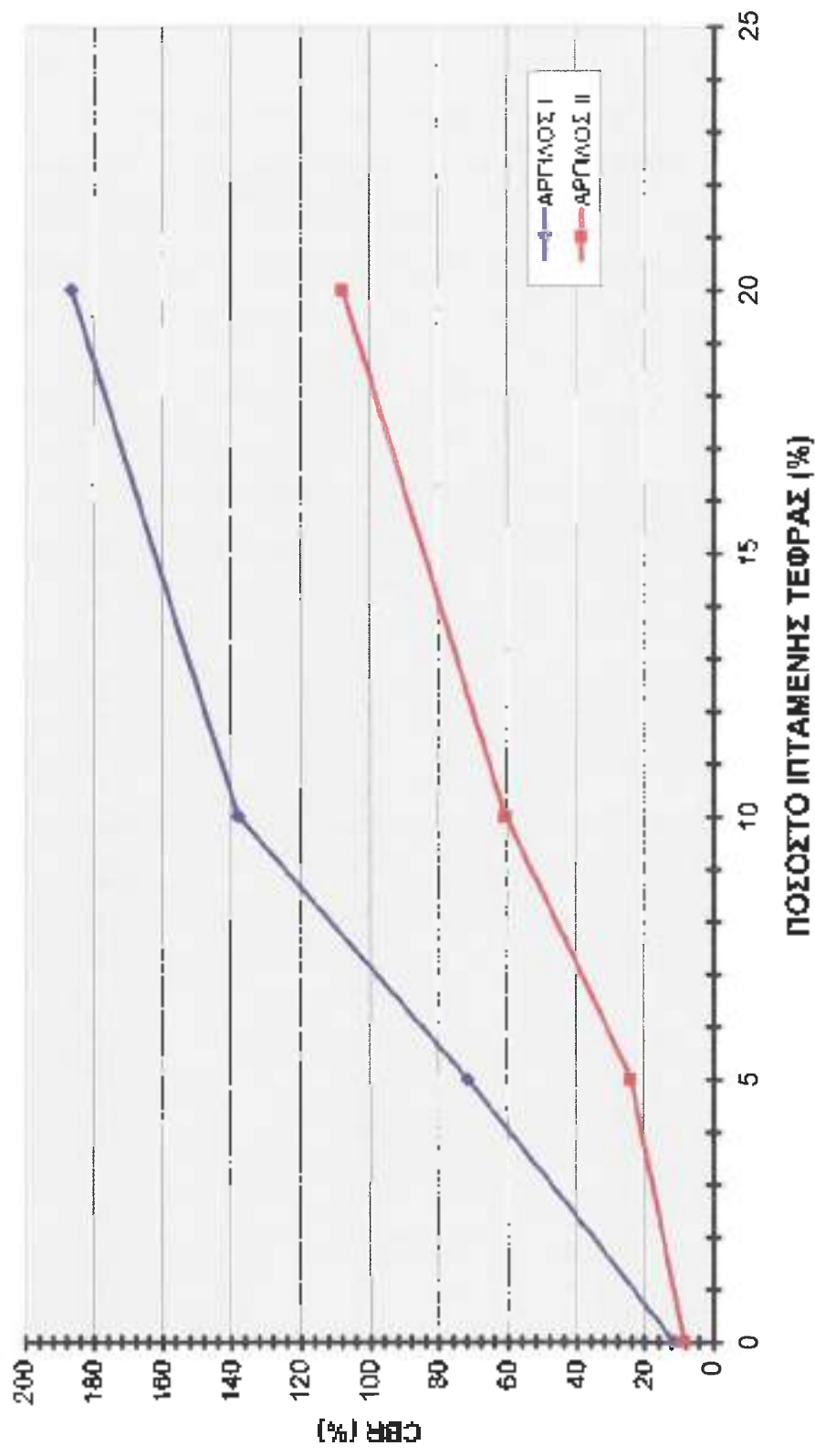
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ. 24

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.54 : Υπολογισμός C.B.R.

ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΔΟΚΙΜΟ	ΒΑΡΟΣ ΜΗΤΡΑΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ gr.	ΒΑΡΟΣ ΘΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ gr.	ΠΑΡΩΦΙΣΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΘΩΡΤΙΟΥ I mm.	ΔΥΝΑΜΗ ΔΥΝΑΜΗ	ΕΝΔΕΙΞΗ ΘΩΡΤΙΟΥ II	ΔΥΝΑΜΗ	ΤΑΞΗ I	ΤΑΞΗ II	CBR I %	CBR II %	CBR %
II	10	6	1108.59	5950	0.54	87.00	877.25	52.00	524.33	2.06	1.23			
					1.27	121.00	1220.08	61.00	615.08	2.88	1.44			
					1.91	151.00	1522.58	90.00	907.50	3.57	2.13			
					2.54	178.00	1794.83	158.00	1583.17	4.21	3.73	80.88	54.12	57.55
					5.08	241.00	2430.08	268.00	2702.33	5.70	6.33	82.68	91.81	
II	10	15	1113.97	5950	0.84	38.00	393.25	43.00	433.58	0.92	1.02			
					1.27	102.00	1028.50	104.00	1048.67	2.41	2.46			
					1.91	158.00	1583.17	178.00	1784.83	3.73	4.21			
					2.54	197.00	1986.42	203.00	2046.92	4.86	4.80	57.48	88.54	86.51
					6.08	287.00	2893.92	281.00	2834.25	6.78	6.88	98.32	99.69	
II	10	19	1117.74	6010	0.84	51.00	514.25	73.00	738.08	1.21	1.73			
					1.27	143.00	1441.82	130.00	1310.83	3.38	3.07			
					1.91	183.00	1842.76	184.00	1852.83	3.82	3.64			
					2.54	189.00	1893.25	188.00	1894.00	3.76	3.97	54.47	57.55	58.01
					5.08	277.00	2793.08	285.00	2872.08	6.55	6.26	94.89	90.78	

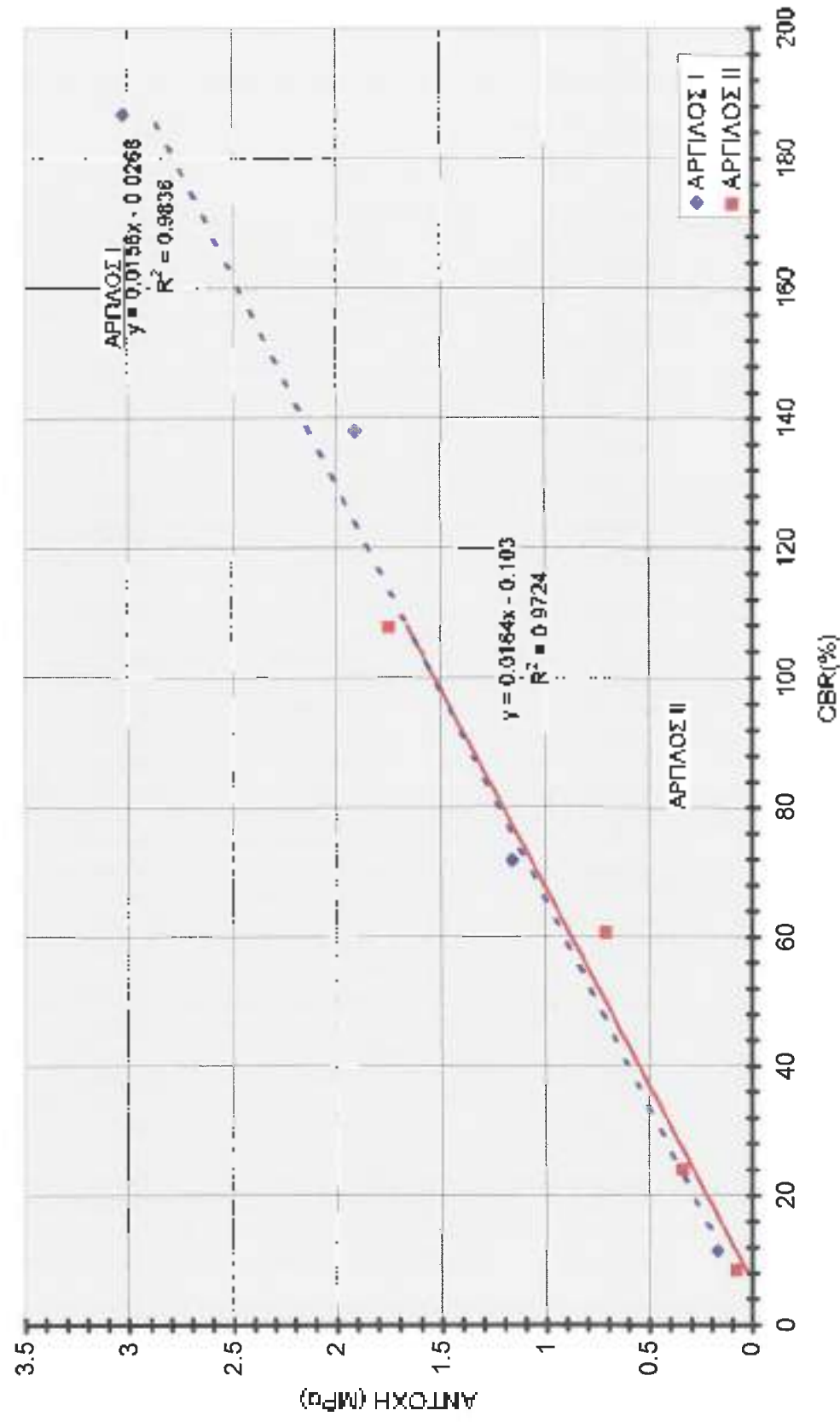
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ. 61

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

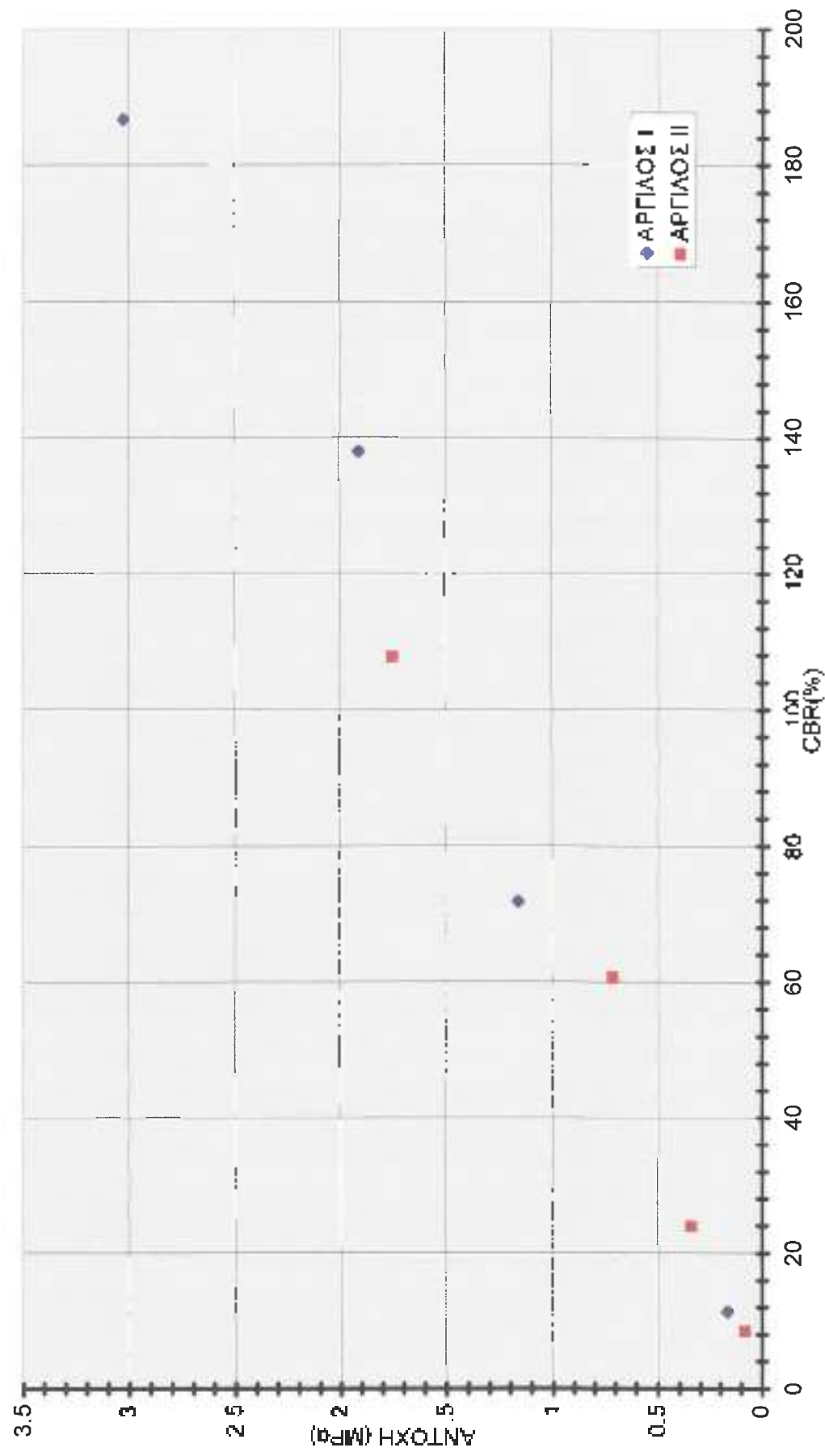
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.23: ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΥΨΗ

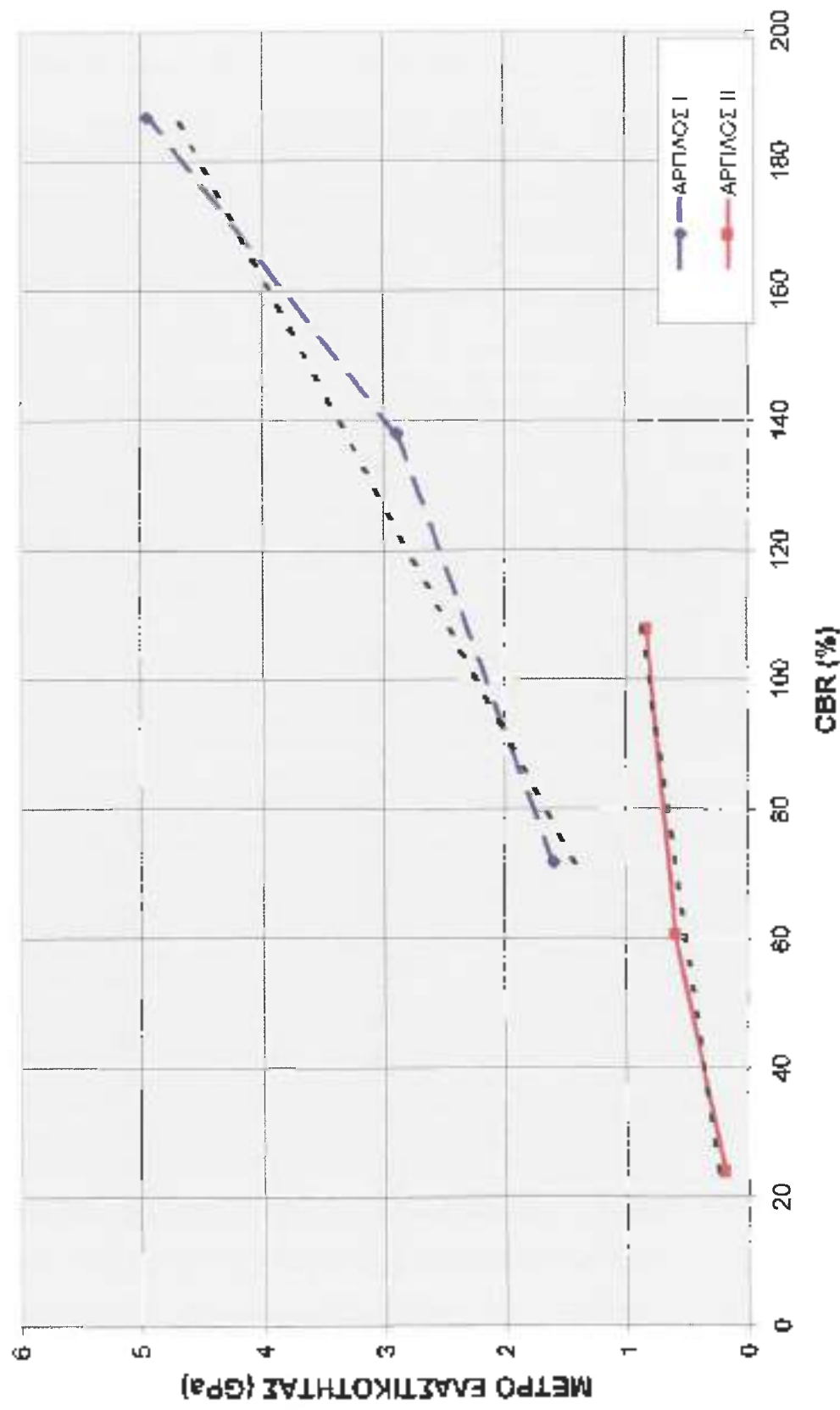
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.24: ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΥΨΗ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΨΗ

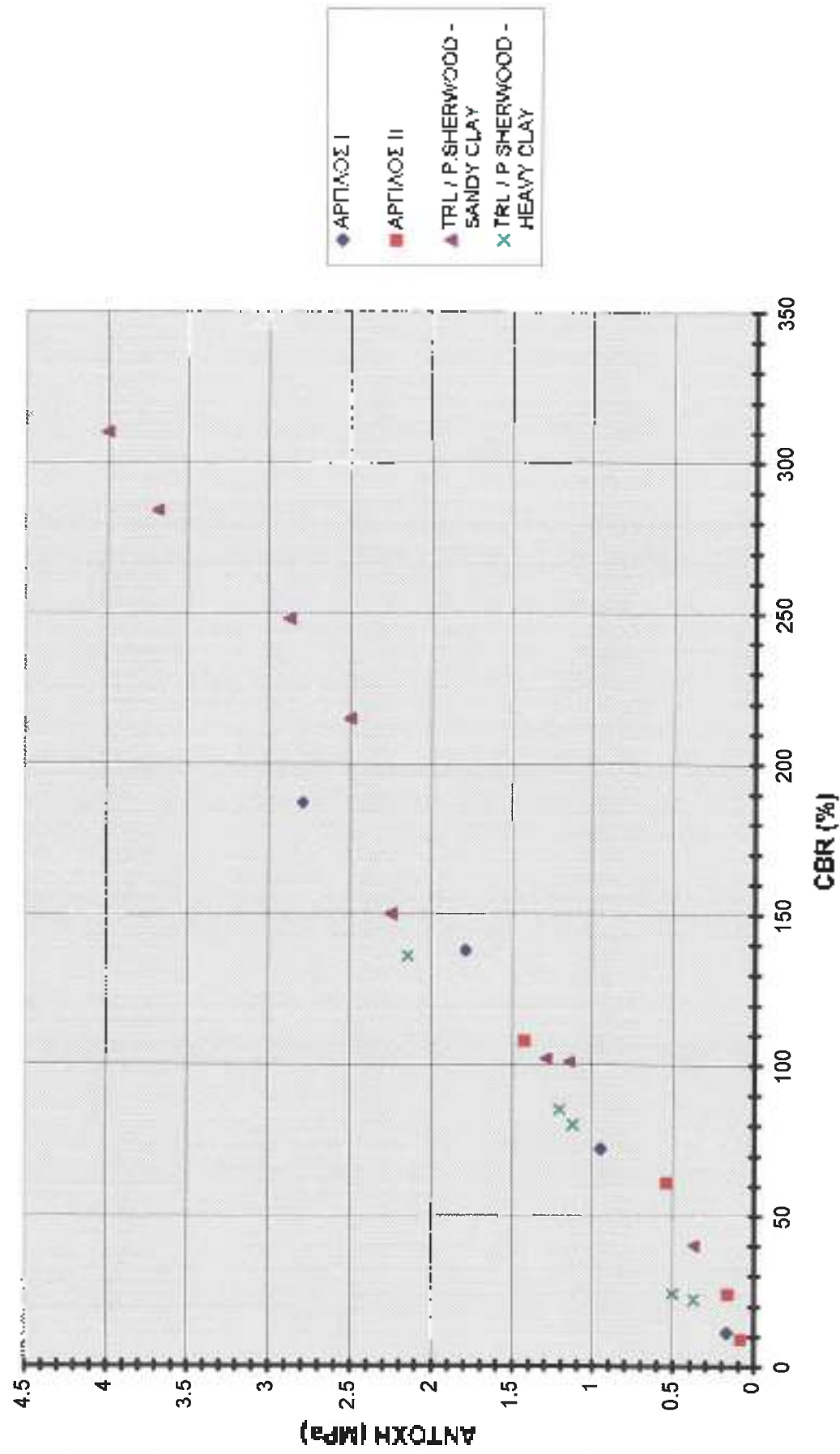
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.25: ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΨΗ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ CBR

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.26: ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ CBR ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΕΛΙΨΗ

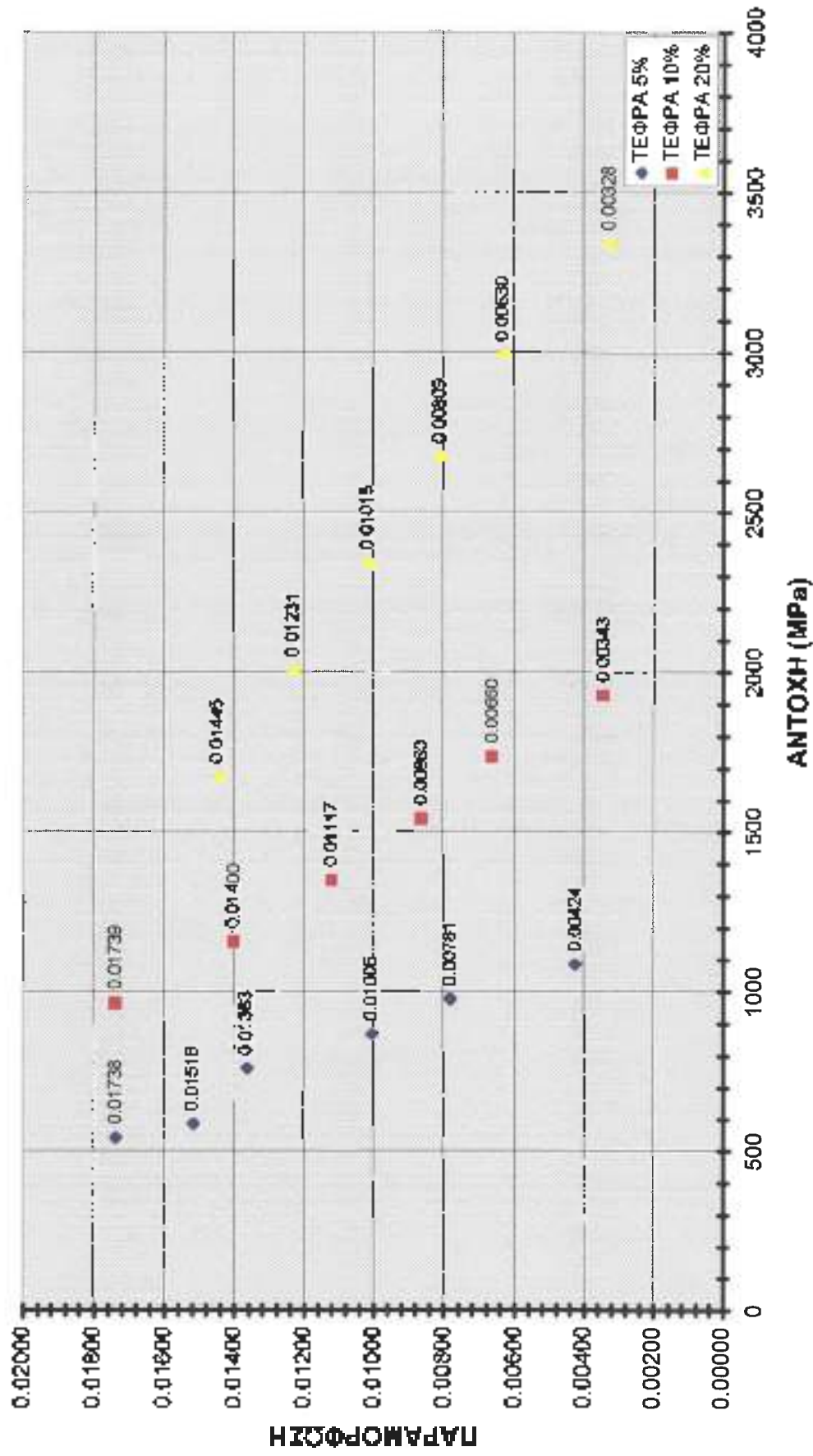
ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΜΕ ΔΙΕΘΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.56 : Πίνακας τάσεων παραμορφώσεων για ποσοστό φορτίου (ΔΡΓΙΑΣ 1)

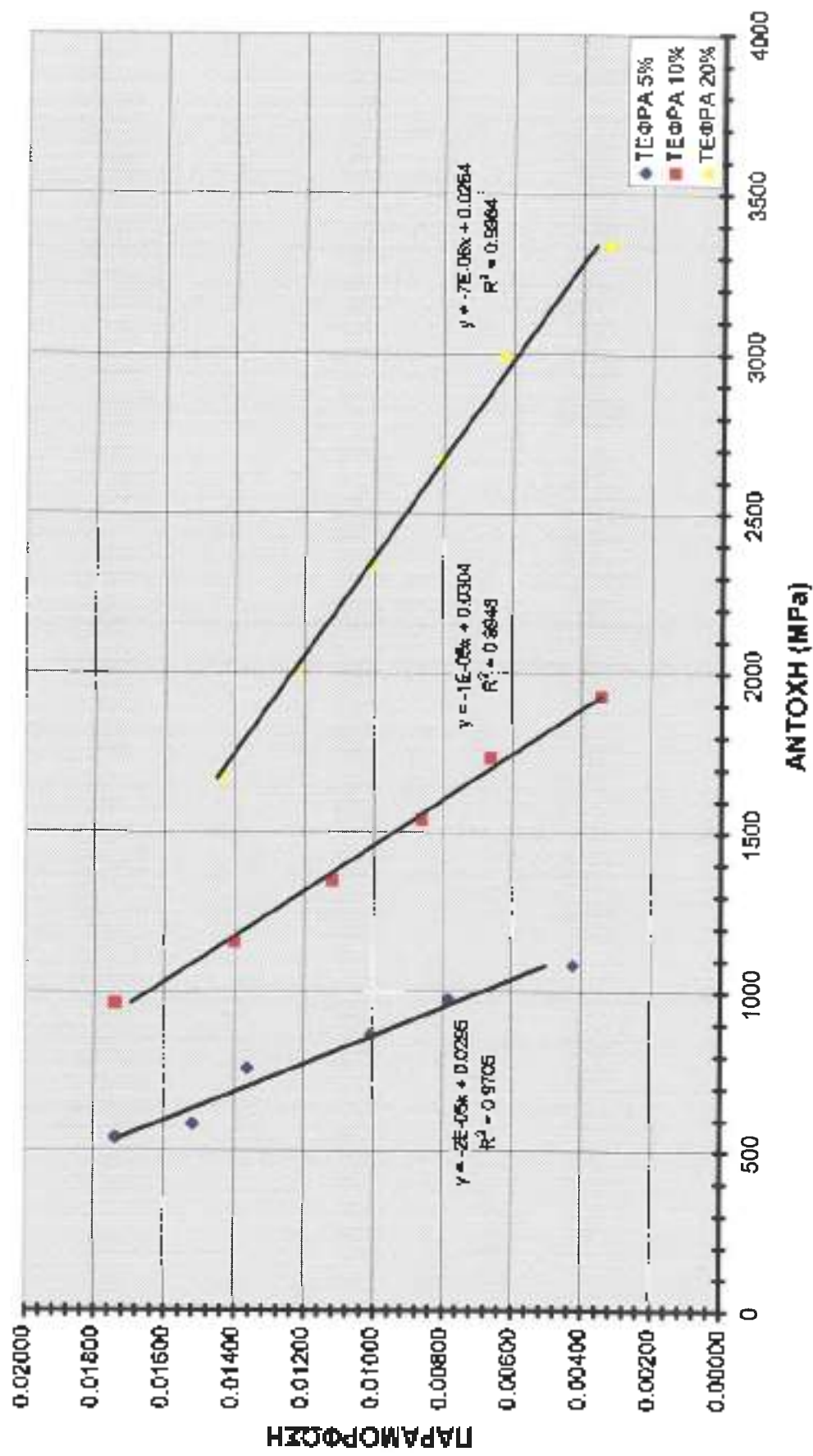
ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΚΛΑΣΜΑ ΦΟΡΤΙΟΥ	ΦΟΡΤΙΟ					ΤΑΣΗ MPa	ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ				
		ΔΟΚΙΜΙΟ 1 KN	ΔΟΚΙΜΙΟ 2 KN	ΔΟΚΙΜΙΟ 3 KN	ΔΟΚΙΜΙΟ 4 KN	M.T. KN		ΔΟΚΙΜΙΟ 1	ΔΟΚΙΜΙΟ 2	ΔΟΚΙΜΙΟ 3	ΔΟΚΙΜΙΟ 4	M.T.
		KN	KN	KN	KN	KN		ΔΟΚΙΜΙΟ 1	ΔΟΚΙΜΙΟ 2	ΔΟΚΙΜΙΟ 3	ΔΟΚΙΜΙΟ 4	M.T.
5	0.5	2.612	2.637	2.588	-	2.612	679.14	0.01444	0.02070	0.01760	-	0.01738
	0.6	3.135	2.164	3.105	-	2.801	728.31	0.01238	0.01616	0.01760	-	0.01518
	0.7	3.857	3.691	3.623	-	3.657	950.79	0.01043	0.01277	0.01770	-	0.01363
	0.8	4.176	4.219	4.141	-	4.176	1088.27	0.00880	0.00882	0.01152	-	0.01005
	0.9	4.702	4.746	4.658	-	4.702	1222.45	0.00668	0.00754	0.00800	-	0.00781
	1.0	5.225	5.273	5.176	-	5.225	1356.27	0.00414	0.00414	0.00445	-	0.00424
10	0.5	4.834	4.837	4.855	-	4.778	1241.52	0.01676	0.01938	0.01802	-	0.01738
	0.6	5.801	5.680	5.827	-	5.728	1489.51	0.01307	0.01582	0.01310	-	0.01400
	0.7	6.788	6.491	6.802	-	6.687	1738.42	0.01003	0.01287	0.01051	-	0.01117
	0.8	7.734	7.418	7.773	-	7.642	1988.79	0.00755	0.00870	0.00866	-	0.00850
	0.9	8.701	8.348	8.745	-	8.597	2235.13	0.00584	0.00719	0.00678	-	0.00680
	1.0	9.668	9.277	9.717	-	9.554	2483.82	0.00319	0.00381	0.00320	-	0.00343
20	0.5	7.858	7.788	7.835	7.858	7.894	2052.22	0.01164	0.01133	0.01138	0.01543	0.01445
	0.6	9.521	9.348	9.521	9.551	9.463	2460.12	0.01047	0.01008	0.01570	0.01297	0.01231
	0.7	11.108	10.903	11.108	11.143	11.040	2870.16	0.00822	0.00832	0.01220	0.01086	0.01015
	0.8	12.885	12.481	12.885	12.734	12.717	3280.18	0.00770	0.00880	0.00926	0.00879	0.00809
	0.9	14.282	14.019	14.019	14.326	14.108	3687.34	0.00603	0.00520	0.00711	0.00684	0.00630
	1.0	15.888	15.578	15.888	15.918	15.771	4100.21	0.00324	0.00270	0.00369	0.00359	0.00328

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥΣ }

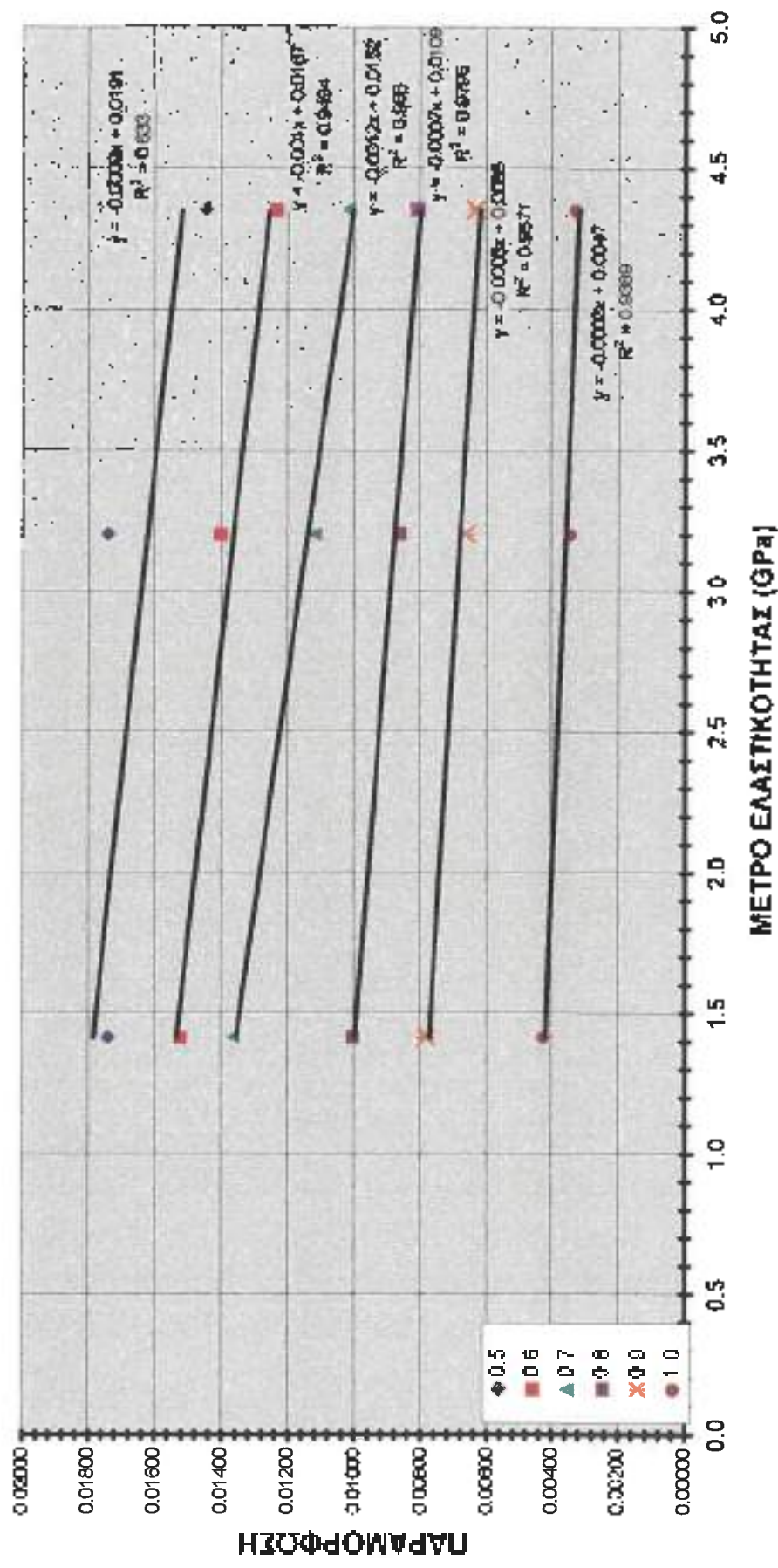
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.27 : ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΑΡΓΙΛΟΣ Ι

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.28 · ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

**ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ
ΦΟΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΡΓΙΛΟΣ Ι**

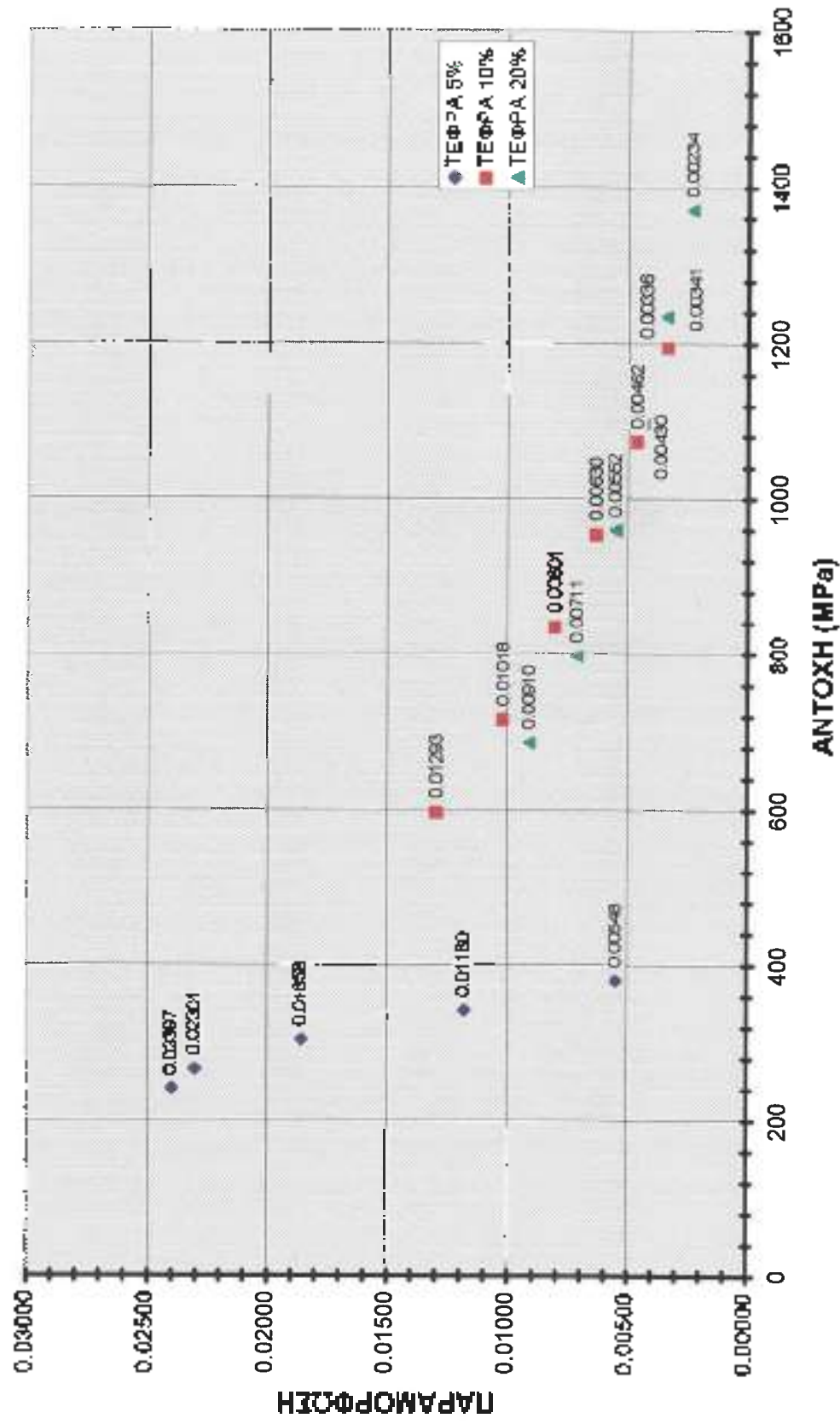

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.29 · ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΟΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.57 : Πίνακας τάσεων παραμορφώσεων για ποσοστό φορτίου (ΑΡΤΗΛΟΣ II)

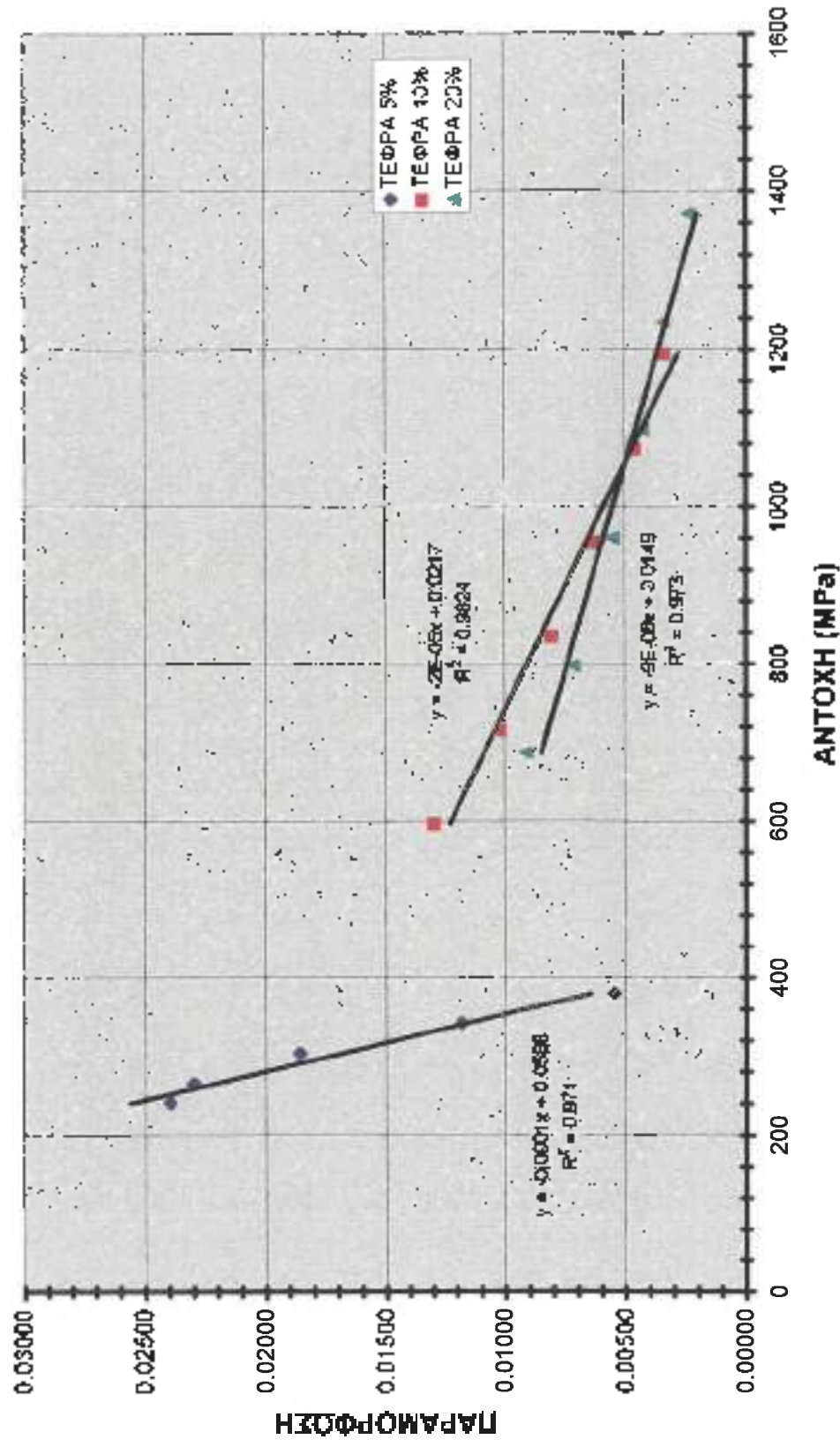
ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ %	ΚΛΑΣΜΑ ΦΟΡΤΙΟΥ	ΦΟΡΤΙΟ					ΤΑΣΗ ΜΡΘ	ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ				
		ΔΟΚΙΜΙΟ 1 KN	ΔΟΚΙΜΙΟ 2 KN	ΔΟΚΙΜΙΟ 3 KN	ΔΟΚΙΜΙΟ 4 KN	Μ.Τ. KN		ΔΟΚΙΜΙΟ 1	ΔΟΚΙΜΙΟ 2	ΔΟΚΙΜΙΟ 3	ΔΟΚΙΜΙΟ 4	Μ.Τ.
5	0.5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.01736
	0.6	-	0.926	-	0.926	240.86	-	0.02367	-	0.02367	-	0.01516
	0.7	0.964	1.060	-	1.022	265.69	0.02756	0.01844	-	0.02301	-	0.01363
	0.8	1.102	1.235	-	1.168	303.69	0.02320	0.01395	-	0.01858	-	0.01005
	0.9	1.239	1.399	-	1.314	341.60	0.01388	0.00862	-	0.01180	-	0.00761
	1.0	1.377	1.543	-	1.460	378.56	0.00555	0.00540	-	0.00548	-	0.00424
10	0.5	2.234	2.354	-	2.294	596.90	0.01793	0.01352	-	0.01293	-	0.01739
	0.6	2.681	2.824	-	2.762	716.56	0.01000	0.01035	-	0.01016	-	0.01400
	0.7	3.127	3.295	-	3.211	834.82	0.00808	0.00783	-	0.00801	-	0.01117
	0.8	3.574	3.766	-	3.670	854.08	0.00630	0.00629	-	0.00630	-	0.00880
	0.9	4.021	4.236	-	4.129	1073.34	0.00423	0.00506	-	0.00462	-	0.00660
	1.0	4.476	4.707	-	4.592	1193.90	0.00340	0.00332	-	0.00336	-	0.00343
10	0.5	2.466	2.734	2.710	2.637	885.46	0.00852	0.00834	0.00843	0.00910	-	0.01445
	0.6	2.669	3.281	3.252	3.064	796.58	0.00650	0.00719	0.00764	0.00711	-	0.01231
	0.7	3.452	3.826	3.784	3.691	969.67	0.00510	0.00543	0.00602	0.00552	-	0.01015
	0.8	3.945	4.375	4.336	4.218	1096.77	0.00418	0.00410	0.00461	0.00430	-	0.00809
	0.9	4.438	4.922	4.878	4.748	1233.87	0.00360	0.00309	0.00355	0.00341	-	0.00630
	1.0	4.932	5.469	5.420	5.273	1370.97	0.00211	0.00227	0.00265	0.00234	-	0.00326

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ-ΑΡΓΙΔΟΣ II

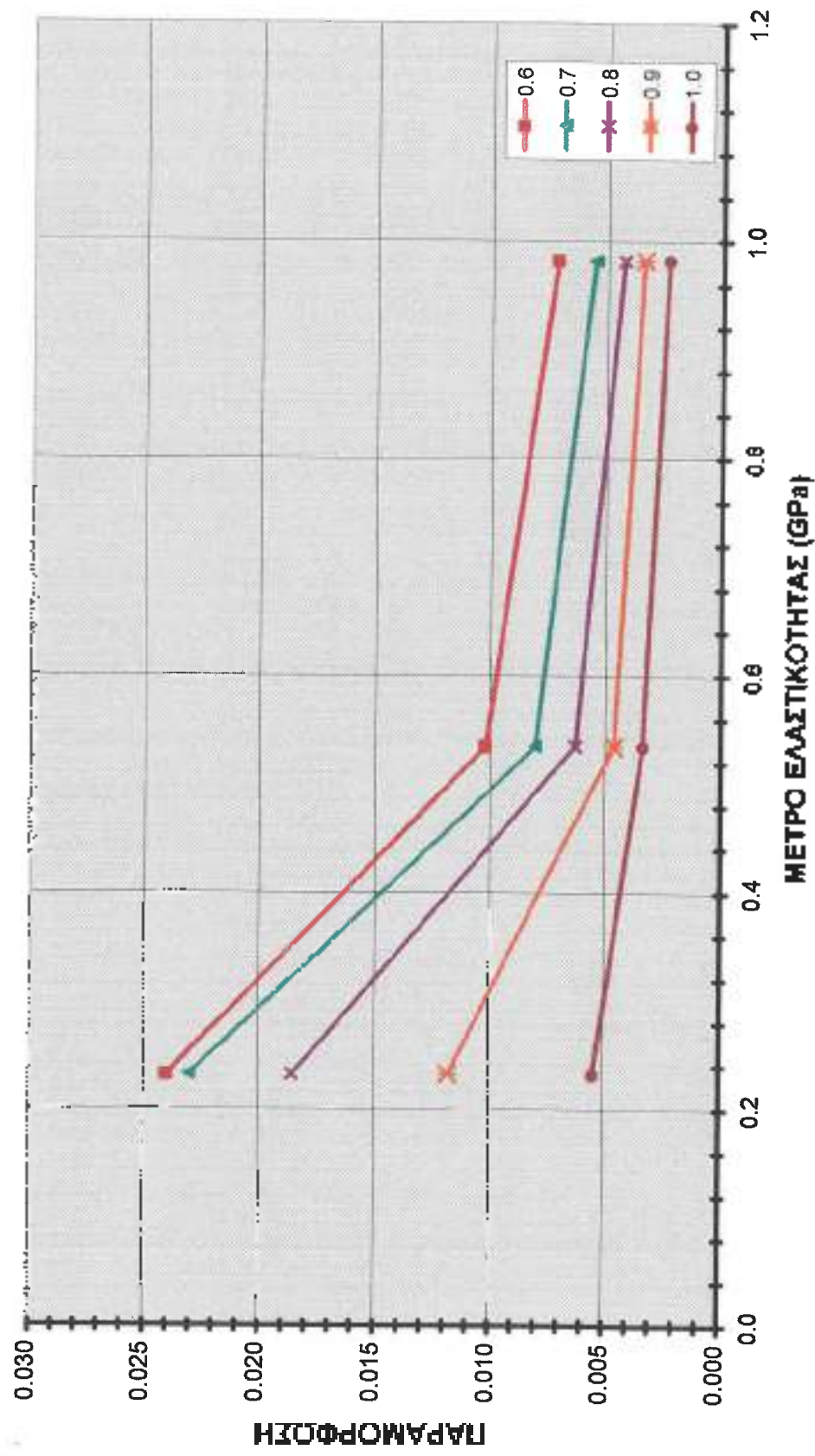
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.30 : ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣΟΝΙΚΗ ΘΑΛΙΨΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ-ΑΡΓΙΜΟΣ II

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.31 : ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΪΝΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ

**ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ
ΦΟΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ-ΑΡΓΙΛΟΣ II**

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.31 : ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΡΟΥ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΟΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

3.1 ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Τα εδαφικά υλικά που εξετάστηκαν ήταν μόνο δύο λόγω πρακτικών και χρονικών περιορισμών. Εντούτοις οι δύο άργιλοι που επιλέχθηκαν ήταν διαφορετικές τόσο στο δείκτη πλαστικότητας (PI) όσο και στην κοκκομετρική διαβάθμιση γεγονός που μας επιτρέπει να εκτιμήσουμε τις δυνατότητες σταθεροποίησης με ιπτάμενη για ένα μεγάλο εύρος εδαφικών υλικών.

3.2 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Η χρησιμοποίηση της της ιπτάμενης τέφρας ως σταθεροποιητού μπορεί να μετατρέψει τις ιδιότητες του εδαφικού υλικού στους ακόλουθους τομείς :

ΟΡΙΑ ATTEMBERG

Τα αποτελέσματά προσδιορισμού των ορίων Attemberg παρουσιάζονται στους πίνακες 2.4 2.5 2.6 2.7. . Και τα δύο υλικά που ήταν μεγάλης πλαστικότητας η επίδραση της ιπτάμενης τέφρας ακόμα και σε ποσοστό 5% είχε ως αποτέλεσμα τα πλαστικά αυτά υλικά σε μη πλαστικά.

ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Τα εργαστηριακά αποτελέσματα για την κοκκομετρική ανάλυση για τα δύο εδαφικά δείγματα (Πολυτεχνειούπολης ,Θήβας) παρουσιάζονται στους πίνακες 2.8 & 2.9 και στα διαγράμματα 2.1 & 2.2 . Από τις κοκκομετρικές αναλύσεις των δύο εδαφικών υλικών προκύπτει ότι το εδαφικό υλικό Άργιλος II έχει λεπτότερη διαβάθμιση σε σχέση με το εδαφικό υλικό Άργιλος I τόσο σε μακροσκοπική (ξήρη μέθοδος) όσο και σε μικροσκοπική κλίμακα (κοκκομετρική ανάλυση με αραιόμετρο)

ΔΟΚΙΜΗ PROCTOR – ΒΕΛΤΙΣΤΗ ΥΓΡΑΣΙΑ – ΜΕΓΙΣΤΗ ΞΗΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ

Όπως αναμένεται λόγω της ύπαρξης σημαντικής ποσότητας ελεύθερης ασβέστου (CaO / 18.31%) η ανάμιξη με εδαφικά υλικά προκαλεί αύξηση αύξηση της βέλτιστης υγρασίας και μείωση της ξηρής πυκνότητας

της . (βλέπε πίνακες και διαγράμματα) Η συμπεριφορά αυτή μπορεί να αποδοθεί στη φυσικοχημική δράση του CaO και στο μικρότερο ειδικό βάρος της τέφρας . Θεωρείται ενδιαφέρον να τονιστεί η σημαντική διαφορά που βρέθηκε μεταξύ της υγρασίας που είχε αρχικά το μίγμα πριν την έναρξη της δοκιμής και της υγρασίας που μειρήθηκε από δείγματα που λήφθηκαν από τα συμπυκνωθέντα δοκίμια . Η τελική υγρασία ήταν σημαντικά μικρότερη της αρχικής . Η διαφορά αυτή μπορεί να αποδοθεί α) στην μερική δέσμευση του νερού κατά την πραγματοποίηση των φυσικοχημικών αντιδράσεων που λαμβάνουν χώρα μέσα στο μίγμα εδαφικού υλικού-ιπτάμενης τέφρας κατά το πρώτο 24-ωρο της αποθήκευσης (το μίγμα εδαφικού-ιπτάμενης τέφρας μετά την προσθήκη φυλάσσεται για 24 ώρες μέσα σε πλαστικές σακούλες για να αποφευχθεί πιθανόν εξάτμιση νερού η οποία επαυξάνεται λόγω του εξώθερμου χαρακτήρα της αντίδρασης της ενυδατώσεως της ασβέστου) και της 24ωρης ξήρανσης για τον προσδιορισμό της τελικής μετρηθείσας υγρασίας β) Στην εξάτμιση του νερού κατά την εκτέλεση της δοκιμής Proctor.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι κατά την εκτέλεση έργων σταθεροποίησης με ιπτάμενη τέφρα θα πρέπει να λαμβάνεται ειδική μέριμνα να αντιμετωπισθούν πρακτικά οι συνέπειες του εξώθερμου χαρακτήρα της αντίδρασης της ενυδατώσεως της ασβέστου . Κατά την αντίδραση αυτή και λόγω της μεγάλης αναπτυσσόμενης θερμοκρασίας (πάνω από 80°C) μία ποσότητα ύδατος εξατμίζεται και μία άλλη δεσμεύεται χημικά από το CaO για σχηματισμό Ca(OH)_2 . Επομένως στην εφαρμογή στην πράξη θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι οι απαιτούμενες ποσότητες νερού είναι σημαντικές διότι αυτές είναι οι ποσότητες που θα πρέπει να εξασφαλιστεί η ύπαρξή τους στο χώρο του εργοταξίου . Επίσης κατά τους καλοκαιρινούς μήνες πρέπει να επιτυγχάνεται η διατήρηση της περιεχόμενης υγρασίας με συνεχείς διαβροχές όσο το δυνατόν πιο κοντά στην βέλτιστη . Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητη η συνεχής και ανελλιπής δειγματοληπτικού ελέγχου για την εύρεση υγρασίας . Επιπλέον ο μελετητής μηχανικός θα πρέπει να λαμβάνει πάντα υπόψη του στις κλιματολογικές συνθήκες της εκάστοτε τοποθεσίας του έργου για υπολογίζει των αριθμό των διαβροχών ανάλογα και γενικότερα την επιπλέον ποσότητα νερού που πρέπει να προστεθεί έτσι να η συμπύκνωση να πραγματοποιηθεί στην βέλτιστη υγρασία και στην μέγιστη ξηρή πυκνότητα .

ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ (ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΗ) ΘΑΛΨΗ

Όπως ήδη έχει προαναφερθεί οι δοκιμές για τον προσδιορισμό της αντοχής των δοκιμίων και της μεταβολής της με το χρόνο επιλέχθηκαν οι 7, 28 και 90 ημέρες για μίγματα της Αργίλου Ι με ιπτάμενη τέφρα (5 , 10 και 20%) και υδράσβεστο ισόποσης ποσότητας με την ποσότητα ελεύθερου ασβεστίου που περιέχεται μέσα στην τέφρα και της αργίλου ΙΙ με τα ίδια ποσοστά ιπτάμενης τέφρας και υδράσβεστου . Επίσης επιλέχθηκαν οι ημερες 7 , 14 , 28 , 90 για μίγματα εδαφικού υλικού (Αργίλος Ι , Αργίλος ΙΙ) ιπτάμενης τέφρας και τσιμέντου ΙΙ 35 (εμπορική ονομασία Π35 (κοινό τσιμέντο) ΚΤΣ 97) . Η συνιήρηση των δοκιμίων έγινε αρχικά με την περιτύλιξη τους με πλαστική μεμβράνη (μαγειρική) και έπειτα με την εισαγωγή των δοκιμίων μέσα στο θάλαμο συντηρήσεως όπου οι συνθήκες υγρασίας και θερμοκρασίας είναι σταθερές . Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι οι αντοχές αυτές είναι στις 90 ημέρες . Ο λόγος που το επέβαλε αυτό είναι στις 90 ημέρες αναμένετε να έχει συντελεστεί το μεγαλύτερο ποσοστό της χημικής δραστηριότητας που αναπτύσσεται μέσα στο μίγμα λόγω της παζολογικής αντίδρασης και της ύπαρξης ασβέστου . Επιπλέον η ανάπτυξη των αντοχών γίνεται με μικρότερο ρυθμό σε σχέση με την ανάπτυξη α-

ντοχών στο τσιμέντο. Για το λόγο αυτό θεωρήσαμε σκόπιμο την εξέταση των αντοχών σε μονοαξονική θλίψη να εκτελεστεί κατά την διάρκεια των 90 ημερών.

ΕΔΑΦΟΣ + ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ

Παρατηρείται αύξηση της αντοχής με το χρόνο και με το ποσοστό της ιπτάμενης τέφρας. Τα αποτελέσματά αυτά είναι σύμφωνα με τα αποτελέσματα που αφορούν ιπτάμενη τέφρα Μεγαλόπολης [37]. Επίσης συμφωνούν με τα αποτελέσματα άλλων ερευνών που έχουν γίνει στο εξωτερικό για τέφρες από λιθάνθρακες με λίγο ποσοστό CaO [32]. Οι χρονικοί περιορισμοί που υπήρχαν για την έρευνα αυτή δεν επέφεραν τον έλεγχο των αντοχών σε μεγαλύτερο από 90 ημέρες χρόνο και πιστεύεται ότι αυτό το θέμα θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω. Επίσης θεωρήσαμε ότι το όριο 20% (κ.β.) ιπτάμενης τέφρας αποτελεί πρακτικό και για οικονομικούς λόγους (κόστος μεταφοράς) ένα ανώτερο όριο. Η έρευνα δεν έδειξε ότι υπάρχει βέλτιστο ποσοστό παρόλο που στην Αργίλο I υπάρχει τάση για οριζοντισποίηση (βλέπε διάγραμμα 2.14). Ενώ στην Αργίλο II τέτοια τάση δεν παρουσιάστηκε. Οι αναπτυσσόμενες αντοχές για την Αργίλο I με περιοχόμενα ποσοστά τέφρας 10% και 20% (1,91 MPa και 3,03 MPa αντίστοιχα) καλύπτουν το όριο των 1,7 MPa που ορίζει η PCA (1971a) καθώς και τις απαιτήσεις που ορίζουν οι Βρετανικές προδιαγραφές κατασκευής οδών (Road Note 31) για βάση σταθεροποιημένης με τσιμέντο που ορίζουν ότι η αντοχή σε μονοαξονική θλίψη πρέπει να βρίσκεται μέσα στα όρια των 1,5-3,0 MPa στις 7 ημέρες. Επίσης καλύπτουν και τις απαιτήσεις που ορίζουν οι ίδιοι κανονισμοί (ακόμη και για το μίγμα Αργίλου I και 5% ιπτάμενη τέφρα) για υποβάση και ισχύει ότι η αντοχή πρέπει να βρίσκεται μεταξύ των ορίων 0,75-1,5 MPa. Όσον αφορά την Αργίλο II (Αργίλος μεγάλης πλαστικότητας) η αντοχή αυξάνεται αλλά μόνο το μίγμα Αργίλου II και 20% ιπτάμενης τέφρας ικανοποιεί τις απαιτήσεις των Βρετανικών κανονισμών για σταθεροποιημένη υποβάση (0,75-1,5 MPa). Προτείνουμε το χρονικό αυτό όριο συντήρησης των δοκιμών να ακολουθηθεί και σε άλλες ερευνητικές προσπάθειες του κτίου χαρακτήρα. Λόγω των χρονικών περιορισμών η έρευνα αυτή περιλάμβανε μόνο 2 είδη αργίλων και θεωρείται σκόπιμο να επεκταθεί και σε άλλα είδη αργίλων και εδαφικών υλικών και ιδιαίτερα φυσικών αμμοχαλικών μεγάλης πλαστικότητας. Λόγω του ακατέργαστου της ιπτάμενης τέφρας και της μεγάλης περιεκτικότητας σε CaO δεν θεωρείται σκόπιμη η επέκταση της έρευνας σε θραυστά υλικά λατομείου.

ΕΔΑΦΟΣ + Ca(OH)_2

Η δευτερεύουσα αυτή έρευνα είχε σκοπό την πρώτη διερεύνηση των δράσεων της ιπτάμενης τέφρας μέσα στο μίγμα. Οι δράσεις αυτές θεωρούνται ότι κατά κύριο λόγο είναι πρώτον φυσικοχημική δράση CaO και δεύτερον ανάπτυξη συνθέσεων μεταξύ των κόκκων λόγω των υδραυλικών ιδιοτήτων της ιπτάμενης τέφρας. Η σύγκριση των αποτελεσμάτων των μιγμάτων με Ca(OH)_2 παρέχει την δυνατότητα μίας πρώτης εκτίμησης της υδραυλικής δράσης της ιπτάμενης τέφρας. Πράγματι η σημαντικά μικρότερη αντοχή σε θλίψη που παρατηρείται σε μίγματα με Ca(OH)_2 υποδεικνύει ότι η υδραυλική – παζολανική δράση της ιπτάμενης τέφρας είναι σημαντική. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι μια σωστότερη σύγκριση των αποτελεσμάτων θα ήταν αν είχαμε χρησιμοποιήσει CaO αντί

$\text{Ca}(\text{OH})_2$ Θα πρέπει στη δράση της ιπτάμενης τέφρας να θεωρηθεί ότι πιθανόν υπάρχει και κάποια μηχανική δράση λόγω της μεγάλης ποσότητας της ιπτάμενης τέφρας που αναμιγνύεται με την άργιλο. Δεδομένο ότι το μέγεθος των κόκκων της ιπτάμενης τέφρας δεν διαφέρει σημαντικά από εκείνα των άργιλο η δράση αυτή δεν θεωρείται ότι είναι σημαντική.

ΕΔΑΦΟΣ + ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ + ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ.

Είναι γνωστό ότι στην Ελλάδα τα δύο μεγάλα κέντρα παραγωγής ιπτάμενης τέφρας βρίσκονται στις περιοχές Πτολεμαΐδας και Μεγαλόπολης. Τέθηκε το θέμα του κόστους μεταφοράς σε περιοχές οι οποίες βρίσκονται σε μεγάλες αποστάσεις από τα κέντρα αυτά. Σε περιπτώσεις μεγάλων αποστάσεων θα είναι πιθανόν οικονομικότερο ένα μέρος του σταθεροποιητού αυτού να αντικατασταθεί από έναν άλλο σταθεροποιητή με τις ίδιες σχεδόν ιδιότητες ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε μικρότερες ποσότητες και με μεγαλύτερα σχετικά οικονομικά πλεονέκτημα. Το τσιμέντο τέθηκε ως ο μοναδικός εκείνος σταθεροποιητής που εκπλήρωνε τις σχετικές απαιτήσεις. Οι επιλεγόμενες ποσότητες που χρησιμοποιήθηκαν στα μίγματα εδάφους ιπτάμενης τέφρας και τσιμέντου ήταν το 2% και 4% επί του ξηρού βάρους του εδαφικού υλικού. Από το διάγραμμα 2.17 φαίνεται ότι το τσιμέντο αυξάνει γενικώς την αντοχή αλλά στις 90 ημέρες (αντοχή υπολογισμού) η αύξηση της αντοχής δεν είναι τόσο σημαντική ιδιαίτερα αν η σύγκριση γίνει με την αντίστοιχη αντοχή του ποσοστού του 20% ιπτάμενης τέφρας. Οι αντοχές που αναπτύχθηκαν στην Άργιλο Ι ικανοποιούσαν της αντοχές για υπόβαση σύμφωνα με τις Η Βρετανικές προδιαγραφές ενώ τις προδιαγραφές για βάση γόσας της PCA όσο και Βρετανικών προδιαγραφών ικανοποιήθηκαν την 90-ημέρα. Για την Άργιλο II τα αποτελέσματα είχαν και εδώ ρυθμό αύξησης αλλά ήταν πολύ μικρότερη σε σχέση με την Άργιλο Ι. Οι μόνες προδιαγραφές που ικανοποιήθηκαν ήταν οι προδιαγραφές για υπόβαση των Βρετανικών Οργανισμών.

ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΣ

Είναι γνωστό ότι η δράση του νερού έναντι των υλικών και ειδικότερα των στρώσεων του οδοστρώματος έχει χαρακτήρα αποσύνθεσης. Εκτός αυτού η ύπαρξη νερού ευνοεί την δημιουργία χημικών ουσιών οι οποίες είναι υπεύθυνες για φαινόμενα διόγκωσης των υλικών και μερικές φορές της καταστροφής των κατασκευών. Οι κανονισμοί ορίζουν ότι το μόνο κριτήριο για την ανίχνευση της καταλληλότητας των υλικών για την χρησιμοποίησή τους ως υλικά οδοστρώσεως και υπό συνθήκες κορεσμού είναι ο λόγος των αντοχών σε μονοαξονική θλίψη. Ο λόγος δεν θα πρέπει να είναι μικρότερος του του 80%. Τα εργαστηριακά αποτελέσματα καλύπτουν το όριο αυτό με εξαίρεση την Άργιλο II και με περιεχόμενα ποσοστά τέφρας 5 % και 10% αντίστοιχα. Πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι οι λόγοι των αντοχών είναι πολύ μεγαλύτεροι στην χρησιμοποίησης ιπτάμενης τέφρας και τσιμέντου.

ΑΝΤΙΔΙΑΜΕΤΡΙΚΗ ΘΛΙΨΗ-ΑΝΤΟΧΗ ΣΕ ΕΦΕΛΚΥΣΜΟ

Όπως θα ήταν αναμενόμενο έτσι και στη δοκιμή της αντιδιαμετρικής θλίψης παρατηρήθηκε αύξηση της αντοχής με το περιεχόμενο ποσοστά ιπτάμενης τέφρας. Η γνώση της αντοχής σε αντιδιαμετρική θλίψη είναι μία έμμεση πληροφορία για την αντοχή του σταθεροποιημένου υλικού σε εφελκυσμό ιδιότητα σημαντική για τον υπολογισμό του απαιτούμενου πάχους οδοστρώματος.

ΜΕΤΡΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Δεν παρατηρήθηκαν σημαντικές διαφορές μεταξύ των μεθόδων προσδιορισμού του μέτρου ελαστικότητας που περιλαμβάνουν φορτίσεις διαφόρων ειδών. Επιπλέον παρατηρήθηκε αύξηση του μέτρου ελαστικότητας με την αύξηση του περιεχόμενου ποσοστού ιπτάμενης τέφρας. Οι τιμές του μέτρου ελαστικότητας κυμάνθηκαν από 0.2 GPa (Αργίλος II – ιπτάμενη τέφρα 5%) έως 4.3 GPa (Αργίλος I – ιπτάμενη τέφρα 20%). Τα μέτρα αυτά ελαστικότητας είναι σημαντικά βελτιωμένα εκείνων των μέτρων ελαστικότητας που εκλαμβάνονται για τις αργίλους στην φυσική τους κατάσταση από την σχέση:

$$E=10 \cdot \text{CBR} \text{ (Mpa)}$$

Το γεγονός αυτό καταδεικνύει την σημαντική βελτίωση και των δύο υλικών με την σταθεροποίηση τους με τέφρα και υποδηλώνει και την σημαντική μείωση του πάχους του οδοστρώματος. Θα ήταν σκόπιμο μια οικονομική διερεύνηση για να βρεθεί ποια η σταθεροποίηση με ιπτάμενη τέφρα είναι οικονομικά προτιμότερη. Επιπλέον με την αύξηση του μέτρου ελαστικότητας παρατηρήθηκε μείωση των παραμορφώσεων σε όλα τα περιεχόμενα ποσοστά ιπτάμενης τέφρας.

CBR

Τα αποτελέσματα και σε αυτή την δοκιμή ήταν ανάλογα με τις άλλες μηχανικές ιδιότητες. Το CBR αυξάνεται με την αύξηση του περιεχόμενου ποσοστού ιπτάμενης τέφρας γεγονός αναμενόμενο αφού με την αύξηση του ποσοστού ιπτάμενης δημιουργείται πιο ισχυρό κρυσταλλικό πλέγμα πράγμα το οποίο αυξάνει την τιμή του CBR και ως αποτέλεσμα αυτού είναι ότι αποκτάει τιμές μεγαλύτερες του 100% (π.χ. 187%). Επιπλέον το CBR παρουσιάζει μία γραμμική σχέση με με την αντοχή σε μονοαξονική θλίψη. Ο γεγονός αυτό ισχύει σε πειραματικά αποτελέσματα τόσο στην Ελλάδα όσο και στο Εξωτερικό (Sherwood).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η χρησιμοποίηση της κτιγμένης πέφρας ως σταθεροποιητού οδήγησε στα εξής αποτελέσματα :

1. Μειωτροπή των πλαστικών αρχίλων σε μη πλαστικά εδαφικά υλικά σε 24 ώρες
2. Αύξηση της βέλτιστης υγρασίας
3. Μείωση της ξηρής πυκνότητας
4. Αύξηση της αντοχής σε μονοαξονική θλίψη
5. Αύξηση της αντοχής σε ανιδιαμετρική θλίψη
6. Αύξηση του CBR
7. Αύξηση του μέτρου ελαστικότητας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Προπαρασκευή σε ξηρή κατάσταση διαταραγμένων δειγμάτων εδάφους για εργαστηριακές δοκιμές

Η προδιαγραφή αυτή περιγράφει την προπαρασκευή των δειγμάτων εδάφους όπως αυτά λαμβάνονται από τον τόπο προελεύσεώς τους για μηχανική ανάλυση για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών του εδάφους και την δοκιμή συμπτυνώσεως.

Οι ποσότητες του υλικού που χρειάζονται για την εκτέλεση μίας από τις δοκιμές έχουν ως εξής :

1. Κοκκομετρική μηχανική ανάλυση . Για την μηχανική ανάλυση απαιτείται υλικό διερχόμενο από το κόσκινο Νο 10 (βροχίδα 2mm.) σε ποσότητα ίση προς 115 gr. για αμμώδη εδάφη και 65 gr. για ιλυώδη ή αργιλώδη εδάφη.
2. Φυσικές δοκιμές . Για τον προσδιορισμό φυσικών σταθερών απαιτείται συνολικό υλικό διερχόμενο από το κόσκινο Νο 40 ίσα προς 290 gr

ΔΟΚΙΜΗ

Όριο Υδαρότητας	100
Όριο πλαστικότητας	15
Ισοδύναμο φυσικής υγρασίας	50
Συρρίκνωση όγκου	90
Δοκιμές ελέγχου	95

3. Δοκιμή συμπτυνώσεως . Για τη στατική δοκιμή συμπτυνώσεως οι ακόλουθες ποσότητες υλικού κατόπ προσέγγιση

Μέθοδος Α	3180 gr.
Μέθοδος Β	7260 gr.
Μέθοδος Γ	5450 gr.
Μέθοδος Δ	11350 gr.

Ο εργαστηριακός εξοπλισμός πρέπει να συνιστάται από τα ακόλουθα :

1. Ζυγός .Ζυγός ευασθησίας 0.1 gr.
2. Μέσο ξηράνσεως . Κλίβανος θερμάνσεως λυχνίες υπέρυθρες ή άλλες κατάλληλες συσκευές για την ξήρανση των δειγμάτων
3. Κόσκινα .Σειρά κόσκινων των εξής μεγεθών : Νο 4 Νο10 Νο40 . Τα κόσκινα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις πρότυπες προδιαγραφές για κόσκινα δοκιμών (AASHTO M92)

4. Συσκευή κονιοποίησης . Για την κονιοποίηση των υλικών μπορεί να χρησιμοποιηθεί γουδί με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό κατάλληλη για τον θρυμματισμό των συσσωματωμάτων των εδαφικών τεμαχιδίων χωρίς μείωση του μεγέθους των κόκκων.
5. Δειγματολήπτης . Σωληνωτός δειγματολήπτης ή συσκευή διαχωρισμού δειγμάτων για τον τετραμερισμό αυτών.

Το δείγμα του εδάφους όπως λαμβάνεται από την ύπαιθρο ξηράνεται καλά είτε με την χρησιμοποίηση συσκευής ξηράσεως τέτοιας ώστε η θερμοκρασία του εδάφους να μην υπερβεί τους 60°C εκτός και προηγούμενη εμπειρία έχει αποδείξει ότι υψηλότερη θερμοκρασία δεν πρόκειται να μεταβάλλει τα χαρακτηριστικά του εδάφους . Στη συνέχεια τα συσσωματώματα θραύονται καλά με το γουδί και το γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η μείωση του φυσικού μεγέθους των κόκκων

Στη συνέχεια εκλέγεται αντιπροσωπευτικό δείγμα δοκιμής στην ποσότητα που απαιτείται για την εκτέλεση των επιθυμητών δοκιμών με την μέθοδο του τετραμερισμού ή με την χρησιμοποίηση δειγματολήπτη.

Το μέρος του δείγματος που έχει ξηραθεί στον αέρα και προορίζεται για μηχανική ανάλυση και φυσικές δοκιμές ζυγίζεται και το βάρος του καταγράφεται ως το ολικό βάρος του δείγματος χωρίς διόρθωση για το περιεχόμενο ποσοστό υγρασίας . Έπειτα το δείγμα χωρίζεται σε δύο μέρη δια κόσκινου Νο 10 . Το συγκρατούμενο κλάσμα τρίβεται σε γουδί με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή μέχρις ότου τα συσσωματώματα θρυμματιστούν και χωριστούν πλήρως σε μεμονωμένους κόκκους . Στη συνέχεια το υλικό χωρίζεται σε δύο κλάσματα με το κόσκινο Νο 10

ΔΕΙΓΜΑ ΔΟΚΙΜΗΣ ΓΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το συγκρατούμενο κλάσμα στο κόσκινο Νο 10 μετά την δεύτερη κοσκίνιση τίθεται κατά μέρος για να χρησιμοποιηθεί στη μηχανική ανάλυση του χονδρόκοκκου υλικού. Τα διερχόμενα κλάσματα από το κόσκινο Νο 10 των δύο κοσκνήσεων που περιγράφονται παραπάνω αναμιγνύονται καλά και λαμβάνεται για μηχανική ανάλυση με την μέθοδο του τετραμερισμού ή με την μέθοδο του δειγματοληπτή μέρος το οποίο είναι τουλάχιστον ίσο και μεγαλύτερο του βάρους που απαιτείται για την δοκιμή.

ΔΕΙΓΜΑ ΔΟΚΙΜΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΔΑΦΟΥΣ

Στη συνέχεια το υπόλοιπο μέρος του διερχόμενου από το κόσκινο Νο 10 υλικό χωρίζεται σε δύο μέρη με το κόσκινο Νο 40 . Το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 κλάσμα τρίβεται στο γουδί με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή με τρόπο ώστε να θρυμματισθούν τα συσσωματώματα των εδαφικών τεμαχιδίων χωρίς να επέλθει θραύση των κόκκων . Αν το δείγμα περιέχει εύθραυστα τεμάχια όπως φυλλώδη μαρμαρυγή , θαλάσσια όστρακα κ. λ. π. η κονιοποίηση πρέπει να γίνεται προσεκτικά με πίεση επαρκή μόνο για την απαλλαγή των τεμαχίων από τους συγκολλημένους κόκκους του λεπτότερου υλικού. Στη συνέχεια το έδαφος που λειοτριβήθηκε χωρίζεται σε δύο κλάσματα με το κόσκινο Νο 40 και το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 υλικό επανакονιοποιείται όπως και τα προηγούμε-

να . Όταν διαδοχικές κονιοποιήσεις παράγουν μικρή μόνο ποσότητα εδάφους που να διέρχεται από το κόσκινο Νο 40 το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 υλικό απορρίπτεται.

Τα διάφορα κλάσματα που διέρχονται από το κόσκινου Νο 40 που λαμβάνονται με την επεξεργασία κονιοποιήσεως και κοσκνίσεως όπως έχει περιγραφεί αναμειγνύονται καλά και τοποθετούνται κατά μέρος για να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό των φυσικών σταθερών του εδάφους.

ΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΚΙΜΗ ΣΥΜΠΥΚΝΩΣΕΩΣ

Το μέρος του εδάφους που ξηράθηκε στον αέρα και έχει επιλεγεί για τη δοκιμή συμπτυκνώσεως χωρίζεται με το κόσκινο Νο 4 σε δύο κλάσματα . Το συγκρατούμενο στο Νο 4 κλάσμα ιρίβεται με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή μέχρι ότου όλα τα συσσωματώματα των εδαφικών τεμαχιδίων συντρίβουν σε χωριστούς κόκκους . Στη συνέχεια το έδαφος που έχει λειοτριβηθεί χωρίζεται σε δύο κλάσματα με το κόσκινο Νο 4 . Το κλάσμα που συγκρατήθηκε μετά την κοσκνίση απορρίπτεται . Το κλάσμα που διήλθαν από το κόσκινο Νο 4 κατά τις δύο επεξεργασίες κοσκνίσεως αναμειγνύονται καλά και χρησιμοποιούνται για τη δοκιμή συμπτυκνώσεως .

Δειγματοληψία εδαφικού υλικού

Στα πλαίσια της διπλωματικής εργασίας ήταν αναγκαίο η συλλογή δειγμάτων εδαφικών υλικών με διαφορετικές φυσικές ιδιότητες (κακκομετρική διαβάθμιση , όρια Atterberg κ.λ.π.) . Τελικά επιλέχθηκαν τα εδαφικά δείγματα από τις περιοχές Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου και Ανισόπεδου Κόμβου Εθήβας (Π.Α.Θ.Ε) . Η συλλογή των δειγμάτων για την κάθε περίπτωση έγινε με την μέθοδο " Της τυχαίας δειγματοληψίας κατά στρώματα" κατά την οποία ο πληθυσμός χωρίστηκε σε επιμέρους υποπληθυσμούς . Με το όρο αυτό εννοούμε ότι η συγκεκριμένη περιοχή (αγροτεμάχιο) χωρίστηκε περίπου σε καθεμβασικές υποπεριοχές και συλλέχθηκαν ίσες ποσότητες εδαφικού υλικού από την κάθε περιοχή. Στην συνέχεια τα εδαφικά δείγματα ανακατεύτηκαν καλά και τελικά δημιουργήθηκε ένα ομογενές εδαφικό υλικό . Το τελικό αυτό εδαφικό υλικό αποτέλεσε το προκόν στο οποίο ελέγχθησαν οι φυσικές ιδιότητες (κακκομετρική διαβάθμιση , όρια Atterberg κ.λ.π.) . Τα τελικά εδαφικά υλικά ονομάστηκαν ως " Άργιλος Ι " και " Άργιλος ΙΙ " τα εδαφικά υλικά της Πολυτεχνειούπολης και του κόμβου Εθήβας αντίστοιχα και από εδώ και πέρα θα καλούνται με την παραπάνω κωδική ονομασία..

Όμοια διαδικασία χρησιμοποιήθηκε και στη συλλογή των δειγμάτων της ιπτάμενης τέφρας. Η ιπτάμενη τέφρα που χρησιμοποιήθηκε στην διάρκεια της μελέτης αυτής έχει παραχθεί στον Α.Η.Σ. Καρδιάς και αντιπροσωπεύει μια τυπική βδομάδα παραγωγής ιπτάμενης τέφρας στον Α.Η.Σ. Καρδιάς από 18-10-1997 έως 23-10-1997.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Προπαρασκευή σε ξηρή κατάσταση διαταραγμένων δειγμάτων εδάφους για εργαστηριακές δοκιμές

Η προδιαγραφή αυτή περιγράφει την προπαρασκευή των δειγμάτων εδάφους όπως αυτά λαμβάνονται από τον τόπο προελεύσεως τους για μηχανική ανάλυση για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών του εδάφους και την δοκιμή συμπτυνώσεως.

Οι ποσότητες του υλικού που χρειάζονται για την εκτέλεση μιας από τις δοκιμές έχουν ως εξής :

1. Κοκκομετρική μηχανική ανάλυση . Για την μηχανική ανάλυση απαιτείται υλικό διερχόμενο από το κόσκινο Νο 10 (βροχίδα 2mm.) σε ποσότητα ίση προς 115 gr. για αμμώδη εδάφη και 65 gr. για κλιώδη ή αργιλώδη εδάφη.
2. Φυσικές δοκιμές . Για τον προσδιορισμό φυσικών σταθερών απαιτείται συνολικό υλικό διερχόμενο από το κόσκινο Νο 40 ίσο προς 280 gr.

ΔΟΚΙΜΗ

Όριο Υδαρότητας	100
Όριο πλαστικότητας	15
Ισοδύναμο φυσικής υγρασίας	50
Συρρίκνωση όγκου	30
Δοκιμές ελέγχου	95

3. Δοκιμή συμπτυνώσεως . Για τη στατική δοκιμή συμπτυνώσεως οι ακόλουθες ποσότητες υλικού κατά προσέγγιση

Μέθοδος Α	3180 gr
Μέθοδος Β	7260 gr.
Μέθοδος Γ	5450 gr.
Μέθοδος Δ	11350 gr.

Ο εργαστηριακός εξοπλισμός πρέπει να συνιστάται από τα ακόλουθα :

1. Ζυγός .Ζυγός ευαισθησίας 0.1 gr.
2. Μέσο ξήρανσεως. Κλίβανος θερμάνσεως κυκλίες υπέρυθρες ή άλλες κατάλληλες συσκευές για την ξήρανση των δειγμάτων
3. Κόσκινα.Σειρά κόσκινων των εξής μεγεθών : Νο 4 Νο10 Νο40 . Τα κόσκινα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις πρότυπες προδιαγραφές για κόσκινα δοκιμών (AASHTO M92)

4. Συσκευή κονιοποίησης . Για την κονιοποίηση των υλικών μπορεί να χρησιμοποιηθεί γουδί με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό κατάλληλη για τον θρυμματισμό των συσσωματωμάτων των εδαφικών τεμαχιδίων χωρίς μείωση του μεγέθους των κόκκων
5. Δειγματολήπτης . Σωληνωτός δειγματολήπτης ή συσκευή διαχωρισμού δειγμάτων για τον τετραμερισμό αυτών.

Το δείγμα του εδάφους όπως λαμβάνεται από την ύπαιθρο ξηραίνεται καλά είτε με την χρησιμοποίηση συσκευής ξηράνσεως τέτοιας ώστε η θερμοκρασία του εδάφους να μην υπερβεί τους 60°C εκτός και προηγούμενη εμπειρία έχει αποδείξει ότι υψηλότερη θερμοκρασία δεν πρόκειται να μεταβάλλει τα χαρακτηριστικά του εδάφους . Στη συνέχεια τα συσσωματώματα θραύονται καλά με το γουδί και το γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η μείωση του φυσικού μεγέθους των κόκκων.

Στην συνέχεια εκλέγεται αντιπροσωπευτικό δείγμα δοκιμής στην ποσότητα που απαιτείται για την εκτέλεση των επιθυμητών δοκιμών με την μέθοδο του τετραμερισμού ή με την χρησιμοποίηση δειγματολήπτου.

Το μέρος του δείγματος που έχει ξηραθεί στον αέρα και προσορίζεται για μηχανική ανάλυση και φυσικές δοκιμές ζυγίζεται και το βάρος του καταγράφεται ως το ολικό βάρος του δείγματος χωρίς διόρθωση για το περιεχόμενο ποσοστού υγρασίας . Έπειτα το δείγμα χωρίζεται σε δύο μέρη δια κόσκινου Νο 10 . Το συγκρατούμενο κλάσμα τριβεται σε γουδί με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή μέχρις ότου τα συσσωματώματα θρυμματιστούν και χωριστούν πλήρως σε μεμονωμένους κόκκους . Στη συνέχεια το υλικό χωρίζεται σε δύο κλάσματα με το κόσκινο Νο 10

ΔΕΙΓΜΑ ΔΟΚΙΜΗΣ ΓΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το συγκρατούμενο κλάσμα στο κόσκινο Νο 10 μετά την δεύτερη κοσκίνιση τίθεται κατά μέρος για να χρησιμοποιηθεί στη μηχανική ανάλυση του χονδρόκοκκου υλικού . Τα διερχόμενα κλάσματα από το κόσκινο Νο 10 των δύο κοσκινίσεων που περιγράφονται παραπάνω αναμειγνύονται καλά και λαμβάνεται για μηχανική ανάλυση με την μέθοδο του τετραμερισμού ή με την μέθοδο του δειγματολήπτη μέρος το οποίο είναι τουλάχιστον ίσο και μεγαλύτερο του βάρους που απαιτείται για την δοκιμή.

ΔΕΙΓΜΑ ΔΟΚΙΜΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΔΑΦΟΥΣ

Στη συνέχεια το υπόλοιπο μέρος του διερχόμενου από το κόσκινο Νο 10 υλικό χωρίζεται σε δύο μέρη με το κόσκινο Νο 40 . Το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 κλάσμα τριβεται στα γουδί με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή με τρόπο ώστε να θρυμματισθούν τα συσσωματώματα των εδαφικών τεμαχιδίων χωρίς να επέλθει θραύση των κόκκων . Αν το δείγμα περιέχει εύθραυστα τεμάχια όπως φυλλίδια μαρμαρυγία , θαλάσσια όστρακα κ.λ.π. η κονιοποίηση πρέπει να γίνεται προσεκτικά με πίεση επαρκή μόνο για την απαλλογή των τεμαχίων από τους συγκολλημένους κόκκους του λεπτιότερου υλικού . Στη συνέχεια το έδαφος που λειοτριβήθηκε χωρίζεται σε δύο κλάσματα με το κόσκινο Νο 40 και το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 υλικό επανακονιοποιείται όπως και το προηγούμε-

να . Όταν διαδοχικές κονιαπονήσεις παράγουν μικρή μόνο ποσότητα εδάφους που να διέρχεται από το κόσκινο Νο 40 το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 υλικό απορρίπτεται.

Τα διάφορα κλάσματα που διέρχονται από το κόσκινο Νο 40 που λαμβάνονται με την επεξεργασία κονιαπονήσεως και κοσκίνισεως όπως έχει περιγραφεί αναμιγνύονται καλά και τοποθετούνται κατά μέρος για να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό των φυσικών σταθερών του εδάφους.

ΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΚΙΜΗ ΣΥΜΠΥΚΝΩΣΕΩΣ

Το μέρος του εδάφους που ξηράθηκε στον αέρα και έχει επιλεγεί για τη δοκιμή συμπτυκνώσεως χωρίζεται με το κόσκινο Νο 4 σε δύο κλάσματα . Το συγκρατούμενο στο Νο 4 κλάσμα τρέβεται με γουδοχέρι καλυμμένο με ελαστικό ή με κατάλληλη μηχανική συσκευή μέχρι ότου όλα τα συσσωματώματα των εδαφικών τεμαχιδίων συντρίβουν σε χωριστούς κόκκους . Στη συνέχεια το έδαφος που έχει λειοτριβηθεί χωρίζεται σε δύο κλάσματα με το κόσκινο Νο 4 . Το κλάσμα που συγκρατήθηκε μετά την κοσκίνιση απορρίπτεται . Το κλάσμα που διήλθαν από το κόσκινο Νο 4 κατά τις δύο επεξεργασίες κοσκίνισεως αναμιγνύονται καλά και χρησιμοποιούνται για τη δοκιμή συμπτυκνώσεως .

Δειγματοληψία εδαφικού υλικού

Στα πλαίσια της διπλωματικής εργασίας ήταν αναγκαίο η συλλογή δειγμάτων εδαφικών υλικών με διαφορετικές φυσικές ιδιότητες (κοκκομετρική διαβάθμιση , όρια Atterberg κ.λ.π.) . Τελικά επιλέχθηκαν τα εδαφικά δείγματα από τις περιοχές Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου και Ανισόπεδου Κόμβου Θήβας (Π.Α.ΘΕ) . Η συλλογή των δειγμάτων για την κάθε περίπτωση έγινε με την μέθοδο " Της τυχαίας δειγματοληψίας κατά στρώματα" κατά την οποία ο πληθυσμός χωρίστηκε σε επιμέρους υποπληθυσμούς . Με το όρα αυτό εννοούμε ότι η συγκεκριμένη περιοχή (αγροτεμάχιο) χωρίστηκε περίπου σε ισομεταδικές υποπεριοχές και συλλέχθηκαν ίσες ποσότητες εδαφικού υλικού από την κάθε περιοχή. Στην συνέχεια τα εδαφικά δείγματα ανακατεύτηκαν καλά και τελικά δημιουργήθηκε ένα ομογενές εδαφικό υλικό .Το τελικό αυτό εδαφικό υλικό αποτέλεσε το προϊόν στο οποίο ελέχθησαν οι φυσικές ιδιότητες (κοκκομετρική διαβάθμιση , όρια Atterberg κ.λ.π.) Τα τελικά εδαφικά υλικά ονομάστηκαν ως " Άργιλος Ι " και " Άργιλος ΙΙ " το εδαφικό υλικό της Πολυτεχνειούπολης και του κόμβου Θήβας αντίστοιχα και από εδώ και πέρα θα καλούνται με την παραπάνω κωδική ονομασία..

Όμοια διαδικασία χρησιμοποιήθηκε και στη συλλογή των δειγμάτων της ιπτάμενης τέφρας. Η ιπτάμενη τέφρα που χρησιμοποιήθηκε στην διάρκεια της μελέτης αυτής έχει παραχθεί στον Α.Η.Σ Καρδιάς και ανιπρασσωπέυει μια τυπική βδομάδα παραγωγής ιπτάμενης τέφρας στον Α.Η.Σ. Καρδιάς από 16-10-1997 έως 23-10-1997.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΛΕΠΤΟΚΟΚΚΟΥ ΕΔΑΦΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ (ΜΕΘΟΔΟΣ Ι)

Η μέθοδος αυτή απασκαπεί στον προσδιορισμό του ειδικού βάρους εδαφών. Το ειδικό βάρος ενός εδάφους είναι ο λόγος του βάρους ορισμένου όγκου κόκκων εδάφους προς το βάρος ίσου όγκου απεσταγμένου νερού θερμοκρασίας 4 °C . Το ειδικό βάρος ενός εδάφους προς τον όγκο του .

Ο αναγκαίος εξοπλισμός για τον υπολογισμό είναι :

1. Πυκνόμετρο χωρητικότητας 100 ml είτε λήκυθος χωρητικότητας 50 ml.
2. Απεσταγμένο νερό.
3. Αντλία κενού.
4. Ζυγός (ακρίβειας 0.01 gr.).
5. Εστία θερμάνσεως
6. Κλίβανος
7. Ξηραντήρας
8. Θερμόμετρο (με ακρίβεια 0,1 °C)
9. Δοχείο ζέσεως
10. Σταγονόμετρο ή προχοΐδα

Το πυκνόμετρο καθαρίζεται ξηραίνεται ζυγίζεται και το βάρος αναγράφεται. Στη συνέχεια το πυκνόμετρο γεμίζεται με απεσταγμένο νερό πραγματικής θερμοκρασίας δωματίου. Προσδιορίζεται κατόπιν το βάρος του πυκνομέτρου με το νερό (N_{να}) και καταγράφεται.

Στη συνέχεια βυθίζεται ένα θερμόμετρο μέσα στο νερό και προσδιορίζεται η θερμοκρασία T_i με προσέγγιση αέριου βαθμού . Από το βάρος N_{να} που προσδιορίζεται στην θερμοκρασία T_i συντάσσεται πίνακας διάφορων βαρών N_{να} που προσδιορίζεται στην θερμοκρασία T_i συντάσσεται πίνακας διάφορων βαρών N_{να} που αντιστοιχούν σε σειρά θερμοκρασιών που είναι πιθανόν να επικρατούν κατά τον προσδιορισμό βαρών N_{νβ} που ακολουθεί παρακάτω.

Το έδαφος που θα χρησιμοποιηθεί για την δοκιμή του ειδικού βάρους μπορεί ή να περιέχει την φυσική του υγρασία ή να έχει ξηραθεί σε κλίβανο . Το βάρος του δείγματος με βάση αυτό που προκύπτει από την ξήρανση σε κλίβανο πρέπει να είναι τουλάχιστον 25 g όταν χρησιμοποιείται ογκομετρική φιάλη και 10 g όταν χρησιμοποιείται λήκυθος. Το δείγμα τοποθετείται μέσα στο πυκνόμετρο αφού ληφθεί πρόνοια ώστε να μην υπάρχει απώλεια εδάφους στην περίπτωση που έχει ζυγιστεί. Προστίθεται απεσταγμένο νερό μέχρι που να γεμίσει η ογκομετρική φιάλη κατά τα ¾ ή όταν πρόκειται για ληκύθους περίπου κατά το

μισό. Ο αέρας που έχει κατά τύχη παγιδευτεί απομακρύνεται με εφαρμογή στο περιεχόμενο μερικού κε-
νού ή με ελαφρύ βρασμό για τουλάχιστον 10min.

Το πυκνόμετρο στη συνέχεια γεμίζεται με απεσταγμένο νερό καθαρίζεται και ξηραίνεται εξωτερικά με
τη βοήθεια καθαρού στεγνού υφάσματος . Λαμβάνεται το βάρος W_0 του πυκνομέτρου με το περιεχόμενο
του και η θερμοκρασία T_x του περιεχομένου σε $^{\circ}\text{C}$

Η παρουσίαση των αποτελεσμάτων και ο υπολογισμός του ειδικού βάρους εδάφους ως προς νερό
θερμοκρασίας T_x παρουσιάζεται με τον ακόλουθο τρόπο :

$$\text{Ειδικό Βάρος } T_x / T_x \text{ } ^{\circ}\text{C} = \frac{W_0}{W_0 + (W_a - W_b)}$$

Όπου:

W_0 = Το βάρος του ξηρού σε κλίβανο δείγματος εδάφους σε gr.

W_a = Το βάρος του πυκνομέτρου γεμάτου με νερό σε θερμοκρασίας T_x σε gr.

W_b = Το βάρος του πυκνομέτρου γεμάτου με νερό και έδαφος σε θερμοκρασίας T_x σε gr.

T_x = Η θερμοκρασία του περιεχομένου του πυκνομέτρου κατά την μέτρηση του βάρους W_0 σε
 $^{\circ}\text{C}$

Οι τιμές του ειδικού βάρους αναφέρονται ως προς νερό 20°C εκτός και αν υπάρχει διαφορετική α-
παίτηση . Η τιμή ως προς νερό 20°C υπολογίζεται από την τιμή για το νερό στην θερμοκρασία T_x που
μετρήθηκε με τον ακόλουθο τρόπο :

$$(\text{Ειδικό Βάρος}) T_x / 20^{\circ}\text{C} = K \cdot (\text{Ειδικό Βάρος}) T_x / T_x \text{ } ^{\circ}\text{C}$$

Όπου :

K = Αριθμός που προκύπτει από την διαίρεση της σχετικής πυκνότητας του νερού θερμοκρα-
σίας T_x δια της σχετικής πυκνότητας του νερού στους 20°C .Στον πίνακα 2.1 δίνονται διάφο-
ρες τιμές του K για την συνήθη περιοχή θερμοκρασιών .

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.1 : ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ Κ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΝΕΡΟΥ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ Κ
18	0,9986244	1,0004
19	0,9984347	1,0002
20	0,9982343	1,0000
21	0,9980233	0,9998
22	0,9978019	0,9996
23	0,9975702	0,9993
24	0,9973286	0,9991
25	0,9970770	0,9989
26	0,9968156	0,9986
27	0,9965451	0,9983
28	0,9962652	0,9980
29	0,9959761	0,9977
30	0,9956780	0,9974

Για την αναφορά της πηχής του ειδικού βάρους ως προς το νερό 4 °C η τιμή αυτή μπορεί να υπολογισθεί δια παλλομού της τιμής του ειδικού βάρους σε θερμοκρασία T_x επί τη σχετική πυκνότητα του νερού σε θερμοκρασία T_x

Η δοκιμή εκτελείται σε δύο δοκίμια από το ίδιο δείγμα . Τα αποτελέσματα εκφράζονται με ακρίβεια 0,01 .Αν τα αποτελέσματα διαφέρουν μεταξύ τους περισσότερο από 0.03 η δοκιμή επαναλαμβάνεται.

Ειδικό βάρος χονδρόκοκκου υλικού χωρίς τρίψιμο του υλικού

Ο αναγκαίος εξοπλισμός για την εύρεση του ειδικού βάρους χονδρόκοκκου υλικού είναι :

1. Ζυγός ικανότητας 5 Kg. ή και περισσότερο και ευαισθησίας 0.5 g
2. Συρμάτινα καλάθια με πλέγμα χωρητικότητας τουλάχιστον 5 Kg.
3. Κατάλληλο δοχείο για την εμβάπτιση του συρμάτινου καλαθιού μέσα σε νερό με κατάλληλο εξάρτημα
4. αναρτήσεις του από το δίσκο του ζυγαυ.

Λαμβάνεται δείγμα βάρους περίπου 5 Kg. και πλένεται καλά μέχρι να φύγει η σκόνη από τους κόκκους. Ξηραίνεται μέχρι σταθερού βάρους σε θερμοκρασία του περιβάλλοντος . Στη συνέχεια αφού ζυγιστεί βαπτίζεται στο νερό και παραμένει τουλάχιστον 15 ώρες . Βγάζουμε το υλικό από το νερό το τοποθετούμε σε ένα απορροφητικό ύφασμα και το σκουπίζουμε δια κυλίσεως ή ένα ένα τους μεγαλύτερους κόκκους μέχρι να απομακρυνθεί το επιφανειακό νερό των κόκκων . Παίρνουμε το βάρος του δείγματος σε

κορεσμένη και επιφανειακή ξηρή κατάσταση. Κατόπιν το τοποθετούμε στο συρμάνιο καλάθι και προσ-
 δορίζουμε το βάρος του δείγματος μέσα σε νερό θερμοκρασίας 23 ± 1 °C αφού αφαιρέσουμε το ήδη γνω-
 στο βάρος του καλάθιού άδειου μέσα στο νερό. Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται στην απομάκρυνση του
 αέρα που πιθανόν να έχει εγκλωβισθεί με την ανόρτηση του καλάθιού. Το καλάθι βυθίζεται με τέτοιο
 τρόπο ώστε να καλυφθεί μαζί με το δείγμα από το νερό.

Ο υπολογισμός του ειδικού βάρους χονδρόκοκκου γίνεται με τον ακόλουθο τύπο και εκφράζεται ως
 αδιάστατος αριθμός με προσέγγιση εκατοστού:

$$\text{(Ειδικό Βάρος)} = \frac{A}{B - \Gamma}$$

Όπου :

A: Το βάρος στον αέρα του εντός φούρνου ξηραθέντος δείγματος σε g.

B: Το βάρος στον αέρα του κορεσμένου και επιφανειακά ξηρού δείγματος σε g.

Γ: Το βάρος μέσα σε νερό του κορεσμένου δείγματος σε g. Η διαφορά B-Γ είναι η άνωση που
 υπέστη το υλικό και επομένως ο όγκος του.

Στην περίπτωση εδαφικού υλικού που περιέχει λεπτόκοκκο και λεπτόκοκκο βρίσκουμε χωριστά τα
 ειδικά βάρη λεπτόκοκκου και χονδρόκοκκου σύμφωνα με την μέθοδο I & II αντίστοιχα και παίρνουμε ως
 ειδικό βάρος την μεσοβαρική τους τιμή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ATTEMBERG

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΟΥ ΥΔΑΡΟΤΗΤΑΣ

Ως όριο υδαρότητας αντιστοιχεί εξ ορισμού στην υγρασία στην οποία το έδαφος μειοβαίνει από την πλαστική στην υδαρή κατάσταση όπως αυτή προσδιορίζεται από την δοκιμή του ορίου υδαρότητας .

Ο αναγκαίος εξοπλισμός για τον προσδιορισμό του ορίου υδαρότητας είναι :

1. Κάψα από πορσελάνη διαμέτρου περίπου 120 mm.
2. Σπαθίδα ή μικρό μαχαίρι με λεπίδα με μήκους περίπου 80mm, και πλάτους 20mm.
3. Συσκευή ορίου υδαρότητας .Μηχανική συσκευή που συνιστάται από ένα ορείχαλκο κύπελλο και μία βάση που είναι κατασκευασμένη σύμφωνα με το σχέδιο και τις διαστάσεις που ορίζονται από τους κανονισμούς.
4. Όργανο χαράξεως συνδυασμένο με μετρητή στο πίσω μέρος
5. Υποδοχείς γυάλινοι που παρεμποδίζουν την υγρασίας κατά την ζύγιση
6. Ζυγός με ευαισθησία 0,01g.

Παίρνουμε δείγμα βάρους περίπου 100g από το κλάσμα του υλικού που έχει καλά αναμιχθεί και χιέρχεται από το κόσκινο Νο 40 . Η συσκευή του ορίου υδαρότητας πρέπει να επιθεωρείται για να διαπιστωθεί η καλή κατάσταση λειτουργίας ότι δεν έχει επέλθει φθορά στον πείρο που συγκρατεί το κύπελλο ότι είναι σφιγμένοι οι κοχλίες συνδέσεως του κυπέλλου και ότι δεν έχει χαραχθεί το κύπελλο λόγω της μεγάλης χρήσης . Με το μετρητή που υπάρχει στο πίσω μέρος του οργάνου χαράξεως ρυθμίζουμε το ύψος στο οποίο θα ανυψώνεται το κύπελλο έτσι ώστε το σημείο του κυπέλλου που έρχεται σε επαφή με την βάση της συσκευής να είναι ακριβώς 1 εκατ. πάνω από τη βάση . Στη συνέχεια σταθεροποιούμε την πλάκα ρυθμίσεως σφίγγοντας τους κοχλίες . Με τον μετρητή ακόμη στη θέση ελέγχουμε την ρύθμιση περιστρέφοντας τον στρόφαλο μερικές φορές . Εάν η ρύθμιση είναι καλή θα ακούγεται ένας ελαφρύς ήχος όταν η προεσχή του στρόφαλου ανυψώνεται ή δεν ακούγεται ο ελαφρύς ήχος πρέπει να γίνει ξανά η ρύθμιση .

Τοποθετούμε το δείγμα εδάφους μέσα σε μία κάψα και ρίχνουμε 15-20 cm³ απεσταγμένου .Ανακατεύουμε πάρα πολύ καλά με την σπαθίδα μέχρι να καταμεληθεί ομοιόμορφα το νερό στο δείγμα . Παραπάνω προσθήκη νερού γίνεται σε ποσότητα 1-3 cm³ και επακολουθεί μία νέα ανάμιξη . Κατόπιν το

δείγμα τοποθετείται όταν υγραντήρα επί 30 ml για ωρίμανση. Στην συνέχεια παίρνουμε μέρος της ομοιόμορφης πηκτής μάζας και την τοποθετούμε στο κύπελλο της συσκευής. Απλώνεται το υλικό με την βοήθεια της σπάτουλας καταβάλλοντας προσπάθεια να μην εγκλείσουμε φυσαλίδες μέσα στο δείγμα. Μετά την κατέδωση το μεγαλύτερο βάθος του δείγματος πρέπει να είναι 1cm. Το επί πλέον έδαφος απομακρύνεται. Το εντός του κυπέλλου έδαφος διαιρείται με μία σταθερή διαδρομή του οργάνου χαράξεως κατά μήκος της διαμέτρου που διέρχεται από το μέσο του στηρίγματος του κυπέλλου έτσι ώστε να σχηματιστεί καθαρή χαραγή κατάλληλων διαστάσεων.

Με την περιστροφή του στρόφαλου με ταχύτητα δύο στροφών ανά δευτερόλεπτο ανυψώνεται και πέφτει το κύπελλο με το προσκευάσμα μέχρι οι δύο πλευρές του δείγματος ενωθούν στο πυθμένα της χαραγής και σε μήκος 12,7 χιλιοστά περίπου. Αναγράφεται ο αριθμός των κτύπων που χρειάστηκαν για να κλείσει η χαραγή. Όταν περιστρέφεται ο στρόφαλος η συσκευή πρέπει να κρατιέται με το άλλο χέρι.

Τμήμα εδάφους ίσο περίπου με το πλάτος της σπαθίδος εκτενόμενο από άκρο σε άκρο του πλακούντος του εδάφους κάθετα προς την χαραγή τοποθετείται σε καιάλληλο γυάλινο υποδοχέα ζυγίζεται και ξηραίνεται μέχρι σταθερού βέρους σε κλίβανο θερμοκρασίας 110 °C και ζυγίζεται πάλι. Καταγράφεται το ξηρό βάρος ως επίσης και το νερό που έχασε κατά την ξήρανση. Η πιο πάνω διαδικασία επαναλαμβάνεται σε δύο επί πλέον τμήματα του δείγματος στα οποία έχει προστεθεί αρκετό νερό για να γίνει το δείγμα περισσότερο ρευστό.

Ο σκοπός της διαδικασίας αυτής είναι η επίτευξη δειγμάτων τέτοιας σύστασης ώστε να γίνεται τουλάχιστον ένας προσδιορισμός σε κάθε μία από τις ακόλουθες τρεις περιοχές κτύπων: 25-35 20-30 15-25

Η περιεκτικότητα σε νερό βρίσκεται σύμφωνα με την προδιαγραφή προσδιορισμού φυσικής υγρασίας. Στη συνέχεια επί λογαριθμικού διαγράμματος σχηματίζεται η κάμπυλη ροής που παριστά την σχέση μεταξύ περιεχόμενης υγρασίας και αντίστοιχου αριθμού κτύπων με τα ποσοστά υγρασίας και αντίστοιχον αριθμού κτύπων με τα ποσοστά υγρασίας ως τετμημένες στην γραμμική κλίμακα και των αριθμών κτύπων ως τεταγμένες στην λογαριθμική κλίμακα. Η κάμπυλη ροής θα σχεδιάζεται ως ευθεία γραμμή όσον το δυνατόν πλησιέστερα προς τα τρία απαιτούμενα σημεία. Το ποσοστό υγρασίας που αντιστοιχεί στην κάμπυλη ροής με την τεταγμένη των 25 κτύπων λαμβάνεται ως όριο υδαρότητας.

Εκτός της μηχανικής μεθόδου υπολογισμού του ορίου υδαρότητας υπάρχει επίσης και η εναλλακτική μηχανική μέθοδος. Στην μέθοδο αυτή το δείγμα και ο τρόπος εργασίας είναι ο ίδιος με την απλή μηχανική εκτός του ότι το υγρό δείγμα που παίρνουμε για ζύγιση πρέπει να λαμβάνεται μόνο από μία αποδεκτή δοκιμή. Δύο τουλάχιστον κλεισίματα χαραγής προτού ένα από αυτά γίνει αποδεκτό. Για ακρίβεια ίση με αυτή που έχουμε ίση με αυτή που έχουμε με την μέθοδο των τριών σημείων ο αποδεκτός αριθμός κτύπων για κλείσιμο χαραγής πρέπει να περιορίζεται μεταξύ 20 και 30 κτύπων.

Για τον προσδιορισμό του ορίου υδαρότητας χρησιμοποιείται η παρακάτω εξίσωση:

$$w_L = w_N \cdot \left(\frac{N}{25}\right)^{0.121}$$

Το όριο υδαρότητας αναφέρεται σε ακέραιες μονάδες (στρογγυλεμένο στο πλησιέστερο ακέραιο αριθμό) . Για υλικά με δείκτη πλαστικότητα μικρότερο του 10 το όριο υδαρότητας εκφράζεται με ακρίβεια 0.1

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΟΥ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΕΙΚΤΗ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Το όριο πλαστικότητας εδάφους αντιστοιχεί εξ' ορισμού στο χαμηλότερο ποσοστό υγρασίας στο οποίο το έδαφος μεταβαίνει από την πλαστική στην ημιστερεή κατάσταση και μπορεί να κυλινδρωθεί σε ραβδίσκο διαμέτρου 3 mm, χωρίς ο ραβδίσκος να θραύεται .

Ο αναγκαίος εξοπλισμός για τον υπολογισμό του ορίου πλαστικότητας είναι :

1. Κάψα από πορσελάνη διαμέτρου περίπου 120 mm.
2. Σπαθίδα ή μικρά μαχαίρι με λεπίδα με μήκους περίπου 80mm, και πλάτους 20mm.
3. Επιφάνεια για την κυλίνδρωση : Γυάλινη πλάκα συμριδωμένη ή κομμάτι ομαλού και αστέλβωτου χαρτιού για κυλίνδρωση του δείγματος.
4. Υποδοχείς .Κατάλληλοι υποδοχείς ώστε να προσαρμόζονται ύαλοι ωρολογίου για την πρόληψη απώλειας υγρασίας κατά την διάρκεια της ξυγίσεως .
5. Κλίβανος θερμοκρασίας 110°C
6. Ζυγός ευακυσίας 0,001g

Λαμβάνεται ποσότητα εδάφους περίπου 20g από μέρος του υλικού που έχει αναμειχθεί καλά του διερχόμενου από το κόσκινο Νο 40 (425 μικρά) . Τοποθετείται το έδαφος που έχει ξηραθεί στον αέρα μέσα σε κάψα από πορσελάνη και αναμειγνύεται καλά με απεσταγμένο νερό μέχρι που η μάζα καπαστεί αρκετά πλαστική ώστε να μορφώνεται εύκολα σε βώλο . Ως δείγμα δοκιμής λαμβάνεται μέρος του βώλου 8g περίπου. Συμπέζεται και μορφώνεται το δείγμα δοκιμής των 8 g σε μία μάζα ελλειψοειδούς σχήματος . Η μάζα αυτή κυλινδρώνεται μεταξύ των δακτύλων και της συμριδωμένης πλάκας ή του κομματιού χαρτιού που βρίσκεται πάνω σε ομαλή οριζόντια επιφάνεια με την ακριβώς απαιτούμενη πίεση ώστε να κυλινδρωθεί η μάζα σε ραβδίσκο ομοιόμορφου διαμέτρου σε όλο το μήκος του . Ο αριθμός κυλινδρώσεως πρέπει να είναι 80-90 κινήσεων ανά λεπτό υπολογιζόμενης της κινήσεως σαν μία πλήρη κίνηση του χεριού προς τα εμπρός και προς τα πίσω στη θέση εκκινήσεως .

Όταν η διάμετρος του ραβδίσκου καταστεί 3 mm ραβδίσκος θραύεται . Συμπιέζονται τα τεμάχια μαζί μεταξύ του αντίχειρα και των δακτύλων προς ομοιόμορφη μάζα χονδρικά ελλειψοειδούς σχήματος, και επαναλαμβάνεται η κυλίνδρωση. Η εναλλαγή συνεχίζεται με κυλίνδρωση σε ραβδίσκο διαμέτρου 3 mm, με συλλογή με αναζύμωση και επανакυλίνδρωση μέχρι που ο ραβδίσκος θρυμματισθεί με την απαιτούμενη για την κυλίνδρωση πίεση και το έδαφος δεν μπορεί να κυλινδρωθεί σε ραβδίσκο . Ο θρυμματισμός μπορεί να επέλθει όταν ο ραβδίσκος έχει διάμετρο μεγαλύτερη από 3mm. Αυτό πρέπει να θεωρηθεί ικα-

νοσηπτικό σημείο περαιώσεως με τον όρο ότι το έδαφος κυλινδρώθηκε προηγουμένως σε ραβδόσκο 3mm. Συγκεντρώνονται μαζί τα μέρη του θραυσθέντος εδάφους και τοποθετούνται μέσα σε κατάλληλο προεπιγεωμένο υποδοχείο. Ο υποδοχέας με το έδαφος ζυγίζεται και καταγράφεται το βάρος. Το έδαφος που είναι μέσα στον υποδοχείο, ξηραίνεται σε κλίβανο μέχρι σταθερού βάρους σε θερμοκρασία 110^oC και ζυγίζεται. Το βάρος αυτό καταγράφεται. Η απώλεια βάρους αναφέρεται στο βάρος ύδατος. Ο προσδιορισμός του ορίου υδαρότητας προκύπτει ως ο μέσος όρος τριών δοκιμών.

Το όριο πλαστικότητας υπολογίζεται ως το ποσοστό επί τοις εκατό (%) του νερού καιά βάρος που περιέχεται στους ραβδόσκους των 3mm που ξηράθηκαν στον κλίβανο μέχρι σταθερού βάρους δηλαδή :

$$PL = \frac{W_W}{W_S} \cdot 100$$

Ο δείκτης πλαστικότητας εδάφους υπολογίζεται σαν η διαφορά του ορίου υδαρότητας και του ορίου πλαστικότητας. ο υπολογισμός του δείκτη πλαστικότητας δεν υπολογίζεται στις εξής περιπτώσεις :

1. Όταν το όριο πλαστικότητας ή το όριο υδαρότητας δεν μπορούν να προσδιοριστούν. Τότε ο δείκτης πλαστικότητας αναφέρεται ως NP (μη πλαστικό)
2. Όταν το έδαφος είναι εξαιρετικά αμμώδες ή δοκιμή για το όριο πλαστικότητας πρέπει να εκτελείται πριν το όριο υδαρότητας. Αν το όριο πλαστικότητας δεν μπορεί να προσδιοριστεί τότε το όριο υδαρότητας και το όριο πλαστικότητας αναφέρονται ως NP (μη πλαστικό)
3. Όταν το όριο πλαστικότητας είναι μεγαλύτερο ή ίσο από το όριο υδαρότητας αναφέρεται ο δείκτης πλαστικότητας ως NP (μη πλαστικό).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΟΚΙΜΗΣ ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΛΕΠΤΟΚΟΚΚΩΝ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΟΚΟΚΚΩΝ ΑΔΡΑΝΩΝ ΥΛΙΚΩΝ.

Η μέθοδος αυτή περιλαμβάνει την διαδικασία για τον προσδιορισμό της κατανομής των διάφορων κόκκων σε λεπτόκοκκα και χονδρόκοκκα αδρανή με τη χρησιμοποίηση κόσκινων τετραγωνικών οπών . Επίσης η μέθοδος είναι εφαρμόσιμη και για την χρησιμοποίηση κόσκινων κυκλικών οπών . Η μέθοδος αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κοκκομετρική ανάλυση αδρανών υλικών που ανακτήθηκαν από ασφαλικά μίγματα ή για κοκκομετρική ανάλυση ορυκτής γαιτιάλης.

Ο εργαστηριακός εξοπλισμός πρέπει να απονέμεται από τα παρακάτω.

1. Ζυγός . Ο ζυγός πρέπει να είναι ευαίσθητός 0,1% του βάρους του δείγματος που εξετάζεται .
2. Κόσκινα. Τα πλέγματα των κόσκινων τετραγωνικών οπών πρέπει να είναι προσαρμοσμένα σε στερεά πλαίσια κατασκευασμένα κατά τρόπο που να αποφεύγεται απώλεια υλικού κατά το κασκίνισμα . Πρέπει επίσης να εκλέγονται κόσκινα κατάλληλων διαστάσεων για την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται στις προδιαγραφές που αναφέρονται στο υλικό που εξετάζεται . Τα κόσκινα με συμπίκνω πλέγμα πρέπει είναι σύμφωνα με τις προδιαγραφές κόσκινων για δοκιμές (AASHTO M-92 για τετραγωνικές οπές και AASHTO L-92 για κυκλικές οπές)
3. Κλίβανος . Ο κλίβανος πρέπει να διατηρεί σταθερή θερμοκρασία 110 °C

Τα δείγματα για κοκκομετρική ανάλυση πρέπει να παίρνονται από τα προς εξέταση υλικά με την χρησιμοποίηση υλικών με την χρησιμοποίηση συσκευή διαχωρισμού δειγμάτων ή με την μέθοδο του τετραμερισμού. Λεπτόκοκκο αδρανές υλικό που παίρνεται σαν δείγμα με τη μέθοδο του τετραμερισμού πρέπει να αναμινύεται καλά και να είναι ελαφρώς υγρό . Το δείγμα που εξετάζεται πρέπει να έχει κατά προσέγγιση το επιθυμητό βάρος και να είναι το τελικό αποτέλεσμα εφαρμογής της μεθόδου δειγματοληψίας . Η εκλογή δειγμάτων με το βάρος που να καθορίζεται με ακρίβεια από τα προηγούμενα πρέπει να αποφεύγεται.

Τα δείγματα λεπτόκοκκου αδρανούς υλικού για κοκκομετρική ανάλυση πρέπει μετά την ξήρανση να έχουν κατά προσέγγιση τα βάρη που αναγράφονται πιο κάτω:

- Υλικό με κατ' ελάχιστο 90% διερχόμενο του κοσκινού Νο 8 → Ελάχιστο βάρος δείγματος 500 g
- Υλικό με κατ' ελάχιστο 90% διερχόμενο του κοσκινού Νο 4 → Ελάχιστο βάρος δείγματος 500 g

Τα δείγματα χονδρόκοκκων αδρανούς υλικού για κοκκομετρική ανάλυση πρέπει να έχουν βάρη μετά την ξήρανση όχι μικρότερα αυτών που φαίνονται στον πίνακα 2.8

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.8: ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΒΑΡΟΥΣ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΧΟΝΔΡΟΚΟΚΚΩΝ ΑΔΡΑΝΩΝ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΟΚΚΟΥ (mm)	ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΒΑΡΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (g)
0.965	1000
1.270	2500
1.930	5000
2.540	10000
3.810	15000
5.060	20000
6.350	25000
7.620	30000
8.89	35000

Στην περίπτωση μιγμάτων λεπτόκοκκων και χονδρόκοκκων αδρανών πρέπει το υλικό να διαχωρίζεται με το κόσκινο Νο 4 σε δύο μεγέθη και τα δείγματα λεπτόκοκκων και χονδρόκοκκων αδρανών υλικών πρέπει να προετοιμάζονται σύμφωνα με τα προαναφερόμενα.

Την περίπτωση λεπτόκοκκου αδρανούς υλικού το υλικό που είναι λεπτότερο του κόσκινου Νο 200 πρέπει να προσδιορίζεται σύμφωνα με την πρότυπη μέθοδο προσδιορισμού της ποσότητας υλικού λεπτότερου του κόσκινου Νο 200 σε αδρανή υλικά και η κοκκομετρική ανάλυση να εκτελείται στο υλικό που είναι χονδρότερο του κόσκινου Νο 200.

Τα δείγματα πρέπει κατ'αρχήν να εξετάζονται σύμφωνα με την πρότυπη μέθοδο προσδιορισμού υλικού λεπτότερου του κόσκινου Νο 200 στα αδρανή με πλύση. Η διαδικασία αυτή μπορεί να παραληφθεί με την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται η συνολική ποσότητα του υλικού του λεπτότερου του κόσκινου Νο 200 και ότι απαιτήσεις ακριβείας της κοκκομετρικής αναλύσεως δεν απαιτούν πλύση των κόκκων. Όλα τα δείγματα πρέπει να ξηραίνονται ουσιαστικά μέχρι σταθερού βάρους σε θερμοκρασία που να μην υπερβαίνει τους 110 °C.

Το δείγμα πρέπει να διαχωρίζεται σε σειρά μεγεθών με την χρησιμοποίηση εκείνων των κόσκινων τα οποία είναι αναγκαία για να διαπιστωθεί κατά πόσο το υλικό που εξετάζεται είναι μέσα στις προδιαγραφές. Το κόσκινισμα πρέπει να γίνεται με πλευρικές και κατακόρυφες κινήσεις του κόσκινου και να συνοδεύεται από τραντάγματα ώστε το δείγμα να είναι σε συνεχή κίνηση πάνω σε μία επιφάνεια του κόσκινού. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται τεμάχια του δείγματος να περιστρέφονται ή να πνέζονται στο κόσκινο με τα χέρια. Το βάρος κάθε κλάσματος πρέπει να προσδιορίζεται με ζυγό σύμφωνα τις προδιαγραφές. Αν ζητείται η συνολική ποσότητα του υλικού του λεπτότερου του κόσκινού Νο 200 αυτή πρέπει

να προσδιορίζεται και με την πρόσθεση του βάρους του υλικού που διέρχεται από το κόσκινο N 200 κατά το ξηρό κοσκίνισμα στο ποσοστό που διέρχεται με την πλύση όπως προσδιορίζεται με την υγρή μέθοδο.

Τα αποτελέσματα της κοκκομετρικής ανάλυσεως πρέπει να αναφέρονται ως εξής :

1. Με τα αλικά % ποσοστά που διέρχονται από κάθε κόσκινο .
2. Με τα αλικά % ποσοστά που συγκρατούνται σε κάθε κόσκινο.
3. Με τα % ποσοστά που συγκρατούνται μεταξύ των διαδοχικών κόσκινων ανάλογα με τον τύπο των προδιαγραφών για την χρησιμοποίηση του υλικού που εξετάζεται .

Τα ποσοστά πρέπει να αναφέρονται στρογγυλεμένα με τον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό με εξαίρεση το ποσοστό που διέρχεται από το κόσκινο Νο 200 το οποίο πρέπει να αναφέρεται με προσέγγιση 0,1%. Τα ποσοστά πρέπει να υπολογίζονται με βάση το υλικό βάρος του δείγματος συμπεριλαμβανομένου και του υλικού του λεπτότερου από το κόσκινο Νο 200 .

ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΛΕΠΤΟΤΕΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΚΙΝΟΥ Νο 200 ΣΕ ΑΔΡΑΝΗ ΥΛΙΚΑ

Η μέθοδος αυτή περιγράφει την διαδικασία προσδιορισμού της αλικής ποσότητας υλικού λεπτότερου του πρότυπου κοσκινού Νο 200 σε αδρανή υλικά. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αλική ποσότητα του υλικού λεπτότερου του κόσκινου Νο 200 μπορεί να μην προσδιορισθεί με την διαδικασία αυτή. Τέτοιος προσδιορισμός μπορεί να εκτελεσθεί με τον συνδυασμό υγρού και ξηρού κοσκνίσματος.

Ο εργαστηριακός εξοπλισμός πρέπει να αποτελείται από τα παρακάτω:

1. Κόσκινα . Συνδυασμός δύο κόσκινων εκ των οποίων το κατώτερο είναι κόσκινο Νο 200 και το ανώτερο το κόσκινο Νο 16 ή παραπλήσιο και τα δύο πρέπει να είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις της πρότυπης προδιαγραφής κόσκινων για δοκιμές .
2. Υποδοχές . Υποδοχές ικανού μεγέθους ώστε να χωράει το δείγμα βυθισμένο όλο στο νερό και να επιτρέπει δυνατή αναπόρριξη χωρίς απώλειες από απροσεξία.
3. Ζυγός . Ο ζυγός πρέπει να είναι ευαίσθησις μέχρι 0,1% του βάρους του δείγματος που εξετάζεται.
4. Κλίβανος . Ο κλίβανος πρέπει να διατηρεί σταθερή θερμοκρασία 110 °C

Το δείγμα της δοκιμής πρέπει να προέρχεται από υλικό που αναμίχθηκε καλά και το οποίο περιέχει αρκετή υγρασία ώστε να αποφεύγεται ο διαχωρισμός . Πρέπει να λαμβάνεται αντιπροσωπευτικό δείγμα αρκετό για να δώσει ξηρό βάρος υλικού όχι λιγότερο από εκείνου που απαιτείται για την δοκιμή όπως παρουσιάζεται στον πίνακα 2.9

**ΠΙΝΑΚΑΣ 2.9 : ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΒΑΡΟΥΣ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΛΕΠΤΟΚΟΚΚΩΝ
ΑΔΡΑΝΩΝ**

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΟΣΚΙΝΟΥ	ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΒΑΡΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (Kg)
4.75 mm.	0.5
9.50 mm.	1.0
19.00 mm.	2.5
37.50 mm.	5.0

Το δείγμα για τη δοκιμή ξηραίνεται μέχρι σταθερού βάρους σε θερμοκρασία που δεν υπερβαίνει τους 110°C ζυγίζεται με προσέγγιση 0,1%. Το δείγμα μετά την ξήρανση και τη ζύγιση τοποθετείται μέσα στον υποδοχέα και καλύπτεται με αρκετό νερό ώστε να εξασφαλίζεται ο πλήρης διαχωρισμός του υλικού του λεπτότερου του κόσκινου Νο 200 από τα χονδρότερα ιεμάκια. Το περιεχόμενο του υποδοχέα αναταράσσεται ισχυρά και το νερό πλύσεως χύνεται αμέσως μέσα στα συνδυασμένα δύο κόσκινα διευθετημένα με το χονδρότερο κόσκινο επάνω. Η χρησιμοποίηση κουτάλας για την ανατάραξη του υλικού μέσα στο νερό πλύσεως αποδείχθηκε κανονιστική.

Η ανατάραξη πρέπει να είναι αρκετά ισχυρή ώστε να επιτυγχάνεται ο πλήρης διαχωρισμός των κόκκων που διέρχονται από το κόσκινο Νο 200 από τους χονδρότερους και να προκαλεί αιώρηση του λεπτού υλικού για να απομακρύνεται με στράγγιση του νερού πλύσεως να γίνει διαυγές. Όλο το υλικό που συγκρατήθηκε στα κόσκινα επαναφέρεται στο δείγμα που πλύθηκε. Το πλυμένο αδρανές υλικό ξηραίνεται μέχρι σταθερού βάρους σε θερμοκρασία που δεν υπερβαίνει τους 100°C και ζυγίζεται με προσέγγιση 0,1%.

Τα υπολογίζονται με τον παρακάτω τύπο:

$$A = \frac{B \cdot \Gamma}{B} \cdot 100$$

Όπου :

A: Το ποσοστό υλικού λεπτότερου του κόσκινου Νο 200

B: Αρχικό ξηρό βάρος

Γ: Ξηρό βάρος με πλύση

Όταν είναι επιθυμητή η εκτέλεση προσδιορισμού επαληθεύσεως το νερό πλύσεως είτε εξατμίζεται μέχρι ξηρού είτε διηθείται σε προζυγισμένο διηθητικό χαρτί το οποίο στη συνέχεια ξηραίνεται το υπόλειμμα ζυγίζεται και το % ποσοστό υπολογίζεται από την σχέση:

$$\alpha = \frac{\Gamma}{B}$$

ΚΟΚΚΟΜΕΤΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΕ ΑΡΑΙΟΜΕΤΡΟ

Η μέθοδος αυτή περιγράφει τον τρόπο εργασίας για τον ποσοτικό προσδιορισμό της κατά μέγεθος κατανομής των κόκκων στα λεπτόκοκκο εδάφη.

Ο εργαστηριακός εξοπλισμός πρέπει να αποτελείται από τα παρακάτω:

1. Ζυγός ακριβείας 0,1g
2. Συσκευή αναδεύσεως . Μηχανική συσκευή αναδεύσεως που αποτελείται από ένα ηλεκτρικό κινητήρα κατάλληλα προσαρμοσμένο ώστε να περιστρέφει κατακόρυφο άξονα με ταχύτητα όχι μικρότερη από 10000 στροφές το λεπτό χωρίς φορτίο από ένα πτερύγιο αναδεύσεως από μέταλλο ή σκληρό ελαστικό που να μπορεί να αντικατασταθεί και από ένα κύπελλο διασποράς.
3. Υδρόμετρο (πυκνόμετρο). Υπάρχουν δύο τύποι υδρομέτρων . Αυτά που φέρουν την κλίμακα Α και αυτά που φέρουν την κλίμακα Β . Η κλίμακα Α έχει υποδιαίρεσεις από 0 έως 60 g/l . Τα υδρόμετρα που φέρουν την κλίμακα αυτή χαρακτηρίζονται τύπου 152 Η . Η βαθμονόμηση γίνεται με βάση την παραδοχή ότι το απεσταγμένο νερό έχει ειδικό βάρος 1,000 στους 20° C και ότι το ειδικό βάρος του εδάφους που βρίσκεται σε διασπορά είναι 2,65 . Η κλίμακα Β έχει υποδιαίρεσεις από ειδικό βάρος από 0,995 μέχρι 1,038 και η βαθμολόγηση γίνεται έτσι ώστε να δείχνει 1,000 μέσα σε απεσταγμένο νερό 20° C . Υδρόμετρα που φέρουν την κλίμακα αυτή είναι χαρακτηρίζονται τύπου 151 Η .
4. Γυάλινοι σφκομετρικοί κύλινδροι των 1000ml ύψους 45,72 cm και διαμέτρου 8,35cm.
5. Θερμόμετρο ακριβείας 0,5 ° C .
6. Κόσκινο Νο 10 τετραγωνικών οπών με συρμάτινο πλέγμα σύμφωνα με τις απαιτήσεις των πράτυπων προδιαγραφών για κόσκινα δοκιμών.
7. Υδατόλουτρο ή χώρας σταθερής θερμοκρασίας για την διατήρηση σε σταθερή σε σταθερή θερμοκρασία του εδαφικού σωρήματος κατά την διάρκεια της εκτελέσεως της δοκιμής. Ικανοποιητικά υδατόλουτρα αποτελεί μία μικρή δεξαμενή νερού καλά μονωμένη που να διατηρεί το ακώρημα σε καίεληλη σταθερή θερμοκρασία όσο το δυνατόν πιο κοντά στους 20°C
8. Γυάλινο ποτήρι χωρητικότητας 250ml.

Το δείγμα που χρησιμοποιείται για την δοκιμή αυτή περιλαμβάνει : όλο το υλικό που συγκρατείται στο κόσκινο Νο 10 και αντιπροσωπευτική ποσότητα περίπου 100g από το κλάσμα του υλικού που διέρχεται από το κόσκινο Νο 10 . Εάν το κλάσμα αυτό είναι πολύ αμμώδες τότε προστίθεται μεγαλύτερη ποσότητα από το διερχόμενο του κόσκινου Νο 10 . Τα δείγματα αυτά λαμβάνονται σύμφωνα με την μέθοδο κοκκομετρικής αναλύσεως εδαφών με κόσκινα . Για τον προσδιορισμό της φυσικής υγρασίας χρησιμοποιείται ποσότητα περίπου 50gr από το κλάσμα του υλικού που διέρχεται από το κόσκινο Νο 10 λαμβάνονται με σωληνωτό δοιγματολήπτη περίπου 50g για τα περισσότερα εδάφη ή 100g για τα αμμώδη εδάφη ζυγίζονται τοποθετούνται μέσα σε ποτήρια των 250ml καλύπτονται με 125 ml από το έτοιμο διάλυμα του παράγοντα διασποράς που έχει επιλεγεί αναδεύονται καλά με γυάλινη ράβδο και αφήνονται να διαβρέχουν επί 12 τουλάχιστον ώρες.

Ως παράγοντες διασποράς μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιοσδήποτε από τους τέσσερις που δίνονται στον πίνακα 2.10.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.10: ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΧΗΜΙΚΗ ΕΝΩΣΗ	ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΟΣΟΤΗΤΑ	ΧΗΜΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
Εξεμεταφωσφορικό Νάτριο με Ανθρακικό Νάτριο ως ρυθμιστικό (1)	45,7	NaPO_3 ή (NaPO_3)
Πολυφωσφορικό Νάτριο	21,6	$\text{Na}_{12}\text{P}_{10}\text{O}_{31}$
Τριφωσφορικό Νάτριο	18,8	$\text{Na}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$
Τετραφωσφορικά Νάτριο (2)	35,1	$\text{Na}_6\text{P}_4\text{O}_{13}$
(1) Εμπορική ονομασία "Calgon" (2) Εμπορική ονομασία "Quadrafos"		

Το έτοιμο διάλυμα παράσκευάζεται με διάλυση της καθορισμένης ποσότητας άλατος όπως δίνεται στον πίνακα 2.10 σε απεσταγμένο νερό ώστε να παρασκευασθεί ένα λίτρο διαλύματος. Μετά την διαβροχή το περιεχόμενο του ποτηριού μεταφέρεται με επίπλυση μέσα σε ένα κύπελλο διασποράς προστίθεται απεσταγμένο νερό μέχρι όπου πληρωθεί το κύπελλο περισσότερο από το μισό και το περιεχόμενο αναδεύεται με την μηχανική συσκευή αναδεύσεως επί 1 min ώστε να επιτευχθεί διασπορά. Στη συνέχεια το μίγμα μεταφέρεται στο γυάλινο ογκομετρικό κύλινδρο όπου προστίθεται απεσταγμένο νερό της ίδιας θερμοκρασίας με αυτή του υδατόλουτρου μέχρι τελικού όγκου 1000ml. Τότε ο ογκομετρικός κύλινδρος τοποθετείται μέσα στο υδατόλουτρο σταθερής θερμοκρασίας. Όταν το εδαφικό αιώρημα αποκτήσει την θερμοκρασία του υδατόλουτρου εξάγεται ο κύλινδρος και το περιεχόμενό του αναταράσσεται επί 1 min. Σαν πύμα του στόμιου του ογκομετρικού κυλίνδρου χρησιμοποιείται η παλάμη. Σημειώνεται ο χρόνος περάσεως της αναταράξεως τοποθετείται ο ογκομετρικός κύλινδρος μέσα στο υδατόλουτρο και διαβάζονται οι ενδείξεις του υδατόλουτρου στο τέλος των 2min. Η ένδειξη του υδρομέτρου πρέπει να διαβάζεται στην κορυφή του μηνίσκου του αιώρηματος γύρω από το στέλεχος του υδρομέτρου. Εάν χρησιμοποιείται υδρόμετρο με την κλίμακα Α η ανάγνωση πρέπει να γίνεται με προσέγγιση 0,5 g/l. Η κλίμακα Β πρέπει να διαβάζεται με προσέγγιση 0,0005 του ειδικού βάρους. Οι μετέπειτα ενδείξεις λαμβάνονται κατά χρονικά διαστήματα 5, 15, 30, 60, 250, 1440 min από την έναρξη της κατακαθίσεως. Αμέσως μετά από κάθε ανά-

γνώση του υδρομέτρου μετράται και σημειώνεται η θερμοκρασία του εδαφικού αιώρηματος με την χρήση του θερμομέτρου.

Μετά το τέλος κάθε αναγνώσεως το υδρόμετρο απομακρύνεται προσεκτικά από το εδαφικό αιώρημα και τοποθετείται με περιστροφική κίνηση μέσα σε ογκομετρικό κύλινδρο γεμάτο καθαρό νερό. Περύπων 25 ή 30 sec πριν την επόμενη ανάγνωση το υδρόμετρο από το καθαρό νερό βυθίζεται αργά μέσα στο εδαφικό αιώρημα έτσι ώστε να εξασφαλισθεί η ακινητοποίηση του πριν από τον καθαρισμένο χρόνο αναγνώσεως.

Ο προσδιορισμός υγρασκοπικής υγρασίας του κλάσματος :

$$c = \frac{W - W_1}{W_1} * 100$$

Όπου :

W : Βάρος του εδάφους που έχει ξηραθεί στον αέρα

W₁ : Βάρος του εδάφους που έχει ξηραθεί στον κλίβανο

Η διόρθωση του βάρους του ξηραθέντος στον αέρα εδάφους για υγρασκοπική υγρασία γίνεται πολλαπλασιάζοντας το δεδομένο βάρος με την τιμή:

$$\beta = \frac{100}{100 - c}$$

Το ποσοστό του χονδρόκοκκου υλικού υπολογίζεται από τα βάρη των κλασμάτων όπως προέκυψαν κατά το κασκίνισμα του υλικού του συγκρατούμενου στο κόσκινο Νο 10 και από τα συνολικά βάρη που προέκυψαν κατά την διάρκεια της προετοιμασίας του δείγματος σύμφωνα με την μέθοδο κοκκομετρικής αναλύσεως.

Το ποσοστό του χονδρόκοκκου υλικού που συγκρατείται στο κόσκινο Νο 10 υπολογίζεται ως εξής:

Από το ολικό βάρος του δείγματος που έχει ξηραθεί στον αέρα αφαιρούμενου του κλάσματος του υλικού που συγκρατείται στο κόσκινο Νο10 που έχει ξηραθεί στον κλίβανο . Η διαφορά αυτή θεωρείται ότι είναι ίση προς το βάρος του κλάσματος που έχει ξηραθεί στον αέρα και που διέρχεται από το κόσκινο Νο 10. Σύμφωνα με την παραδοχή αυτή οι κόκκοι του συγκρατούμενου στο κόσκινο Νο 10 κλάσματος που έχουν ξηραθεί στον αέρα δεν περιέχουν υγρασία . Στην πραγματικότητα είναι δυνατόν να υπάρχει στο κλάσμα αυτό ένα μικρό ποσοστό υγρασίας . Η ποσότητα όμως της υγρασίας αυτής είναι σχετικά μικρή αν συγκριθεί με αυτή που συγκρατείται στους πόρους του κλάσματος που διέρχεται από το κόσκινο Νο 10 .Έτσι το λάθος από την παραδοχή αυτή μπορεί να θεωρείται ασήμαντο.

Το βάρος του διερχόμενου από το κόσκινο Νο 10 κλάσματος διορθώνεται για υγρασκοπική υγρασία . Στην τιμή αυτή προστίθεται το βάρος του κλάσματος που έχει ξηραθεί στον κλίβανο Νο

10 για να ληφθεί το συνολικό βάρος του εξεταζομένου δείγματος διορθωμένο ως προς την υγροσκοπική υγρασία. Τα συγκρατούμενα στο κόσκινο Νο 10 και στα μεγαλύτερα κόσκινα θα πρέπει να εκφράζονται σαν ποσοστά του διορθωμένου αυτού βάρους. Οι ενδείξεις του υδρομέτρου που διαβάζονται σε θερμοκρασία διάφορη των 20 °C διορθώνονται με την κατάλληλη διόρθωση των 20 °C διορθώνονται με την κατάλληλη σύνθετη διόρθωση από τους πίνακες 2.12 και 2.13.

Το ποσοστό του εδάφους που βρίσκεται σε μορφή αιωρήματος και παρέχεται από τις διάφορες αναγνώσεις του υδρομέτρου εξαρτάται από την ποσότητα και από το ειδικό βάρος του εδάφους που βρίσκεται σε διασπορά. Το ποσοστό του εδάφους που παραμένει ως αιώρημα υπολογίζεται από τους τύπους :

Για υδρόμετρο 152 Η

$$P = \frac{R_a}{W} \cdot 100$$

Για υδρόμετρο 151 Η

$$P = \frac{1606 \cdot (R - 1) \cdot a}{W} \cdot 100$$

Όπου :

P: Ποσοστό του αρχικού δείγματος εδάφους που αναμίχθηκε και παραμένει ως αιώρημα.

R: Διορθωμένη τιμή του υδρομέτρου.

W: Βάρος σε (g) του αρχικού δείγματος του εδάφους ελαττωμένο κατά την υγροσκοπική υγρασία

a: Σταθερά που εξαρτάται από την πυκνότητα του αιωρήματος

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.11: ΤΙΜΕΣ ΤΟΥ α

ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ	α
2,95	0,94
2,90	0,95
2,85	0,96
2,80	0,97
2,75	0,98
2,70	0,99
2,65	1,00
2,60	1,01
2,55	1,02
2,50	1,03
2,45	1,05

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.12 : ΣΥΝΘΕΤΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΛΟΓΩ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ (151 Η)

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ	ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΥΔΡΟΜΕΤΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ			
	NaPO_3	$\text{Na}_{12}\text{P}_{10}\text{O}_{31}$	$\text{Na}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$	$\text{Na}_6\text{P}_4\text{O}_{13}$
18	-0,00456	-0,00214	-0,00214	-0,00342
19,5	-0,00443	-0,00204	-0,00204	-0,00330
20	-0,00430	-0,00193	-0,00193	-0,00318
20,5	-0,00416	-0,00183	-0,00183	-0,00308
21	-0,00404	-0,00173	-0,00173	-0,00298
21,5	-0,00392	-0,00162	-0,00162	-0,00288
22	-0,00399	-0,00151	-0,00151	-0,00278
22,5	-0,00367	-0,00141	-0,00141	-0,00265
23	-0,00354	-0,00131	-0,00131	-0,00254
23,5	-0,00342	-0,00120	-0,00120	-0,00243
24	-0,00329	-0,00110	-0,00110	-0,00232
24,5	-0,00316	-0,00100	0,00100	-0,00222
25	-0,00304	-0,00089	-0,00089	-0,00211
25,5	-0,00292	-0,00079	-0,00079	-0,00200
26	-0,00280	-0,00068	-0,00068	-0,00190
26,5	-0,00267	-0,00058	-0,00058	-0,00179
27	-0,00255	-0,00067	-0,00067	-0,00168
27,5	-0,00244	-0,00037	-0,00037	-0,00158
28	-0,00232	-0,00027	-0,00027	-0,00148
28,5	-0,00220	-0,00017	-0,00017	-0,00137
29	-0,00207	-0,00008	-0,00008	-0,00125
29,5	-0,00195	0,00004	0,00004	-0,00115
30	-0,00184	0,00014	0,00014	-0,00106
30,5	-0,00171	0,00025	0,00025	-0,00094
31	-0,00158	0,00035	0,00035	-0,00083
31,5	-0,00146	0,00046	0,00046	0,00073
32	-0,00134	0,00057	0,00057	-0,00062
32,5	-0,00122	0,00068	0,00068	0,00051
33	-0,00110	0,00078	0,00079	-0,00040
33,5	-0,00097	0,00088	0,00089	-0,00030
34	-0,00085	0,00098	0,00099	-0,00019
34,5	-0,00073	0,00110	0,00110	-0,00009
35	-0,00061	0,00121	0,00121	-0,00002

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.13 : ΣΥΝΘΕΤΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΛΟΓΩ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ (152 Η)

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ	ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΥΔΡΟΜΕΤΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ			
	NaPO_3	$\text{Na}_{12}\text{P}_{10}\text{O}_{37}$	$\text{Na}_3\text{P}_3\text{O}_{10}$	$\text{Na}_3\text{P}_4\text{O}_{13}$
19	-7,4	-3,5	-3,5	-6,5
19,5	-7,2	-3,3	-3,3	-5,3
20	-6,9	-3,1	-3,1	-5,1
20,5	-6,7	-2,9	-2,9	-4,9
21	-6,5	-2,7	-2,7	-4,7
21,5	-6,3	-2,6	-2,6	-4,6
22	-6,1	-2,4	-2,4	-4,4
23	-5,8	-2,2	-2,2	-4,2
23,5	-5,6	-2,0	-2,0	-4,0
24	-5,4	-1,8	-1,8	-3,8
24,5	-5,2	-1,6	-1,6	-3,6
25	-4,9	-1,4	-1,4	-3,4
25,5	-4,7	-1,2	-1,2	-3,2
26	-4,5	-1,1	-1,1	-3,0
26,5	-4,3	-0,9	-0,9	-2,8
27	-4,1	-0,7	-0,7	-2,6
28	-3,8	-0,5	-0,5	-2,4
28,5	-3,6	-0,3	-0,3	-2,2
29	-3,6	-0,1	-0,1	-2,1
29,5	-3,4	0,1	0,1	-1,9
30	-3,2	0,2	0,2	-1,7
30,5	-3,0	0,4	0,4	-1,6
31	-2,7	0,6	0,6	-1,3
31,5	-2,5	0,8	0,8	-1,1
32	-2,3	1,0	1,0	-0,9
33	-2,1	1,2	1,2	-0,7
33,5	-1,8	1,4	1,4	-0,5
34	-1,7	1,6	1,6	-0,4
34,5	-1,4	1,8	1,8	-0,2
35	-1,2	2,0	2,0	-0

Για τις τρέχουσες μετρήσεις έχουμε ικανοποιητική ακρίβεια διαλέγοντας τη σταθερά α για το ειδικό βάρος το πλησιέστερο προς το ειδικό βάρος του προς εξέταση δείγματος. Για την μετατροπή των ποσο-
στών του «εν ακωρήσει» εδάφους σε ποσοστό του ολικού προς εξέταση δείγματος που περιλαμβάνει και

το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 10 κλάσμα το ποσοστό του αρχικού δείγματος που παραμένει σε μορφή αιωρήματος παλλαπλασιάζεται επί την έκφραση :

$$\delta = \frac{100 - \text{ποσοστό συγκρατούμενο επί του κόσκινου Νο 10}}{100}$$

Η μέγιστη διάμετρος d των κόκκων που βρίσκονται σε αιώρημα που αντιστοιχεί σε κάποιο ποσοστό παρεχόμενο από αναγνώσεις του υδρομέτρου υπολογίζεται με την εφαρμογή του νόμου του Stokes. Σύμφωνα προς το νόμο του Stokes έχουμε:

$$d = \sqrt{\frac{30 \cdot \eta \cdot L}{880 \cdot (G - G_1) \cdot T}}$$

Όπου:

d : Η μέγιστη διάμετρος σε mm.

η : Συντελεστής ιξώδους σε poises του μέσου διασποράς (στην περίπτωση αυτή το νερό) . Μεταβαλ-
τός ανάλογα με την θερμοκρασία του αιωρήματος

L : Απόσταση σε cm. που διατρέχουν κατά την καθίζηση του οι κόκκοι του εδάφους σε μία ορισμένη
χρονική περίοδο

T : Χρόνος σε min. περιόδου καθιζήσεως

G : Ειδικό βάρος των κόκκων του εδάφους

G_1 : Ειδικό βάρος του μέσου διασποράς (για το νερό κατά προσέγγιση ≈ 1.0)

Οι μέγιστες διάμετροι κόκκων στα αιώρημα κάτω από δεδομένες συνθήκες που αντιστοιχούν σε καθορισμένες περιόδους καθιζήσεων δίνονται στον πίνακα 2.14. Οι διάμετροι αυτές διορθώνονται για τις συνθήκες της δοκιμής με τη χρησιμοποίηση των κατάλληλων συντελεστών διορθώσεως όπως εξηγείται πιο κάτω.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.14 : ΜΕΓΙΣΤΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΚΟΚΚΩΝ ΣΕ ΑΙΩΡΗΜΑ ΥΠΟ ΔΕΔΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

ΧΡΟΝΟΣ (MIN)	ΜΕΓΙΣΤΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ
2	0,041
5	0,026
15	0,015
30	0,011
60	0,0074
250	0,0037
1440	0,0015

Οι διάμετροι των κόκκων που δίνονται στον πίνακα 2.14 υπολογίσθηκαν σύμφωνα με τις εξής παραδοχές:

1. Είναι η απόσταση που διατρέχουν οι κόκκοι είναι σταθερή και ίση προς 17,5 cm.
2. η είναι ο συντελεστής ιξώδους είναι ίσος προς τον του νερού στους 20°C δηλαδή 0,01005 Poisses
3. G είναι το ειδικό βάρος του εδάφους ίσο με 2,65

Οι διάμετροι των κόκκων διορθώνονται για συνθήκες διάφορες των παραδοχών σύμφωνα με τον τύπο:

$$d = d' \cdot K_L = K_\phi \cdot K_n$$

Όπου :

d : Διορθωμένη διάμετρος σε mm.

d' : Διάμετρος κόκκων λαμβανόμενη από τον πίνακα 2.14

K_L : Συντελεστής διορθώσεως λαμβανόμενος από τους πίνακες 2.15 και 2.16 ανάλογα το είδος του υδρομέτρου.

K_φ : Συντελεστής διορθώσεως όπως λαμβάνεται από τον πίνακα 2.17

K_n : Συντελεστής διορθώσεως όπως λαμβάνεται από τον πίνακα 2.18

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.16:ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ K_L ΓΙΑ ΠΥΚΝΟΜΕΤΡΟ 151 Η

ΠΥΚΛΤΑ	K _L	ΠΥΚΛΤΑ	K _L	ΠΥΚΛΤΑ	K _L	ΠΥΚΛΤΑ	K _L
1085	0,408	1048	0,562	1031	0,718	1014	0,866
1084	0,415	1047	0,572	1030	0,728	1013	0,878
1083	0,424	1046	0,581	1029	0,737	1012	0,888
1082	0,433	1045	0,590	1028	0,743	1011	0,896
1081	0,442	1044	0,600	1027	0,752	1010	0,907
1080	0,450	1043	0,608	1026	0,760	1009	0,918
1059	0,459	1042	0,619	1025	0,770	1008	0,927
1058	0,467	1041	0,628	1024	0,778	1007	0,938
1057	0,478	1040	0,637	1023	0,788	1006	0,946
1056	0,489	1039	0,643	1022	0,796	1005	0,955
1055	0,500	1038	0,652	1021	0,805	1004	0,962
1054	0,510	1037	0,662	1020	0,817	1003	0,971
1053	0,518	1036	0,672	1019	0,825	1002	0,980
1052	0,528	1035	0,680	1018	0,833	1001	0,990
1051	0,535	1034	0,690	1017	0,841	1000	1,000
1050	0,544	1033	0,699	1016	0,850		
1049	0,552	1032	0,708	1015	0,860		

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.16: ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ K_L ΓΙΑ ΠΥΚΝΟΜΕΤΡΟ 152 Η

ΠΥΚΝΤΑ	K_L	ΠΥΚΝΤΑ	K_L	ΠΥΚΝΤΑ	K_L	ΠΥΚΝΤΑ	K_L
1		29	841	56	874	84	508
2		30	835	57	869	85	500
3		31	830	58	862	86	492
4	996	32	825	59	855	87	485
5	990	33	819	60	850	88	479
6	985	34	814	61	843	89	472
7	979	35	805	62	838	90	
8	971	36	800	63	839	91	465
9	967	37	794	64	825	92	458
10	962	38	789	65	821	93	453
11	955	39	773	66	814	94	448
12	950	40	778	67	808	95	442
13	944	41	770	68	801	96	437
14	938	42	764	69	596	97	429
15	931	43	758	70	590	98	424
16	924	44	752	71	584	99	418
17	918	45	746	72	579	100	413
18	911	46	743	73	572	101	406
19	904	47	737	74	656	102	403
20	897	48	731	75	560	103	398
21	890	49	725	76	552	104	394
22	884	50	718	77	547	105	390
23	878	51	712	78	542		
24	872	52	705	79	535		
25	867	53	692	80	529		
26	860	54	683	81	523		
27	855	55	686	82	518		
28	849	56	680	83	513		

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.17 : ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ K_G & K_γ

ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ	K_G	C^γ	K_γ
2,60	1,016	15,0	1,059
2,61	1,013	15,5	1,046
2,62	1,010	16,0	1,043
26,3	1,007	16,5	1,034
2,64	1,003	17,0	1,028
2,65	1,000	17,5	1,020
2,66	0,998	18,0	1,014
2,67	0,995	18,5	1,008
2,68	0,990	19,0	1,000
2,69	0,987	19,5	0,995
2,70	0,985	20,0	0,988
2,71	0,983	20,5	0,984
2,72	0,980	21,0	0,980
2,73	0,976	21,5	0,975
2,74	0,975	22,0	0,967
2,75	0,972	22,5	0,962
		23,0	0,956
		23,5	0,950
		24,0	0,946
		24,5	0,940
		25,0	0,935
		25,5	0,930
		26,0	0,925
		26,5	0,920

Κατά την κοκκομετρική ανάλυση του υλικού που πλύθηκε στο κόσκινο Νο 200 τα ποσοστά % του δείγματος που συγκρατούνται πάνω σε κάθε κόσκινο υπολογίζονται δια διαφύσεως του βάρους αυτών με το βάρος του εδάφους που υποβλήθηκε σε διασπορά και έχει ξηραθεί σε κλίβανο και πολλαπλασιασμού επί 100. Τα ποσοστά επί του συνολικού δείγματος δοκιμής που περιλαμβάνει και το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 10 κάθισμα υπολογίζεται δια πολλαπλασιασμού των πιο πάνω πινών επί την έκφραση:

$$\delta = \frac{100 - \text{το ποσοτό \% το συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 10}}{100}$$

Η κοκκομετρική καμπύλη δίνεται σε ημιλογαριθμικό κοκκομετρικό διάγραμμα στο οποίο πρέπει να φαίνονται οι θέσεις μετρήσεως με ευκρινή σημεία .

Το κοκκομετρικό διάγραμμα θα πρέπει να καλύπτει την περιοχή από το κόκκινο Νο 10 μέχρι την διάμετρο 1μ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε

Κατάταξη εδαφών

Γενικά

Αφ' ότου η τεχνική των κατασκευών άρχισε να ενδιαφέρεται για τις φυσικές ιδιότητες των εδαφών κατεβλήθησαν προσπάθειες δια των συσχετισμό των αποτελεσμάτων των απλών δοκιμών κατατάξεως με τις εδαφικές σταθερές των οποίων η γνώση είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση εμφανιζομένων προβλημάτων στη πράξη. Οι περυσότερες από τις ιδιότητες αυτές αναφέρονται στην κοκκομετρική ανάλυση των εδαφών . Έτσι μπορούμε να αναφέρουμε ότι στα λεπτόκοκκα εδάφη είναι δυνατόν να συσχετισθούν με την πλαστικότητα των υλικών . Συνεπώς η κατάταξη των εδαφών γίνεται με κριτήρια τα όρια Atterberg και όχι τον μέγεθος των κόκκων . Τα ανόμικτα εδάφη περιλαμβάνουν τόσο χονδρόκοκκα όσο και λεπτόκοκκα συστατικά. Ως εκ τούτου η κατάταξη των εδαφικών υλικών πρέπει να στηρίζεται όχι μόνο επί των κοκκομετρικών χαρακτηριστικών των χονδρόκοκκων συστατικών αλλά και επί της πλαστικότητας των λεπτόκοκκων και λίαν λεπτόκοκκων συστατικών.

Κατάταξη με βάση το μέγεθος

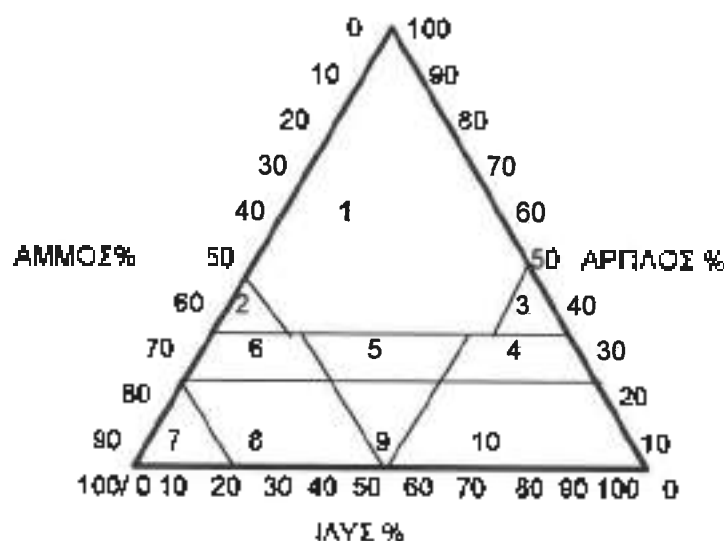
Παρά τα μενοκεκλήματα της η κατάταξη των εδαφών με βάση το μέγεθος των κόκκων εφαρμόζεται ευρέως και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις συντάξεως τεχνικών εκθέσεων περί των εδαφικών συνθηκών . Στην κατάταξη αυτή οι γενικές ονομασίες των εδαφών (ιλύς , άργιλος , κ.λ.π.) αποδίδονται σε ομάδες κόκκων οι οποίες βρίσκονται εντός συγκεκριμένων ορίων μεγέθους . Οι πρότυπες κατατάξεις με βάση το μέγεθος παρουσιάζονται στο πίνακα 2.20 . Από πλευράς εδαφομηχανικής η κατάταξη του MIT είναι προτιμότερη

Πάντως τα συστήματα κατατάξεως των εδαφών τα οποία βασίζονται εις το μέγεθος των κόκκων μόνα δύναται να οδηγήσουν πιθανώς σε παρερμηνείες διότι οι φυσικές ιδιότητες των λεπτότερων συστατικών εξαρτώνται από το μέγεθος των κόκκων και από πλήθος άλλων ιδιοτήτων . Ένα παράδειγμα αυτού του γεγονότος μπορεί να θεωρηθεί ένα έδαφος αποτελούμενο από κόκκους χαλαζία με μέγεθος κολλοειδούς πρέπει να κατατάγει ως άργιλος το οποίο είναι άστοχα. Έτσι μπορούμε να θεωρήσουμε ότι οι όροι ιλύς ή άργιλος χρησιμοποιούνται για τον χαρακτηρισμό του μεγέθους των κόκκων πρέπει να γίνεται η αναγκαία διαφοροποίηση με την έκφραση κατάλληλων εκφράσεων όπως σωματίδια μεγέθους άργιλου. Ο

χαρακτηρισμός αυτός θα πρέπει να συνοδεύεται και από το μέγεθος του κόκκου (ονομαστική διάμετρος του κόκκου).

Μερικές φορές τα φυσικά εδάφη αποτελούνται από ένα μίγμα δύο ή και περισσότερων κοκκομετρικών ομάδων. Έτσι τα εδάφη μπορούν να προσδιορισθούν συναρτήσει των κυριότερων συστατικών τους με χαρακτηρισμούς όπως ιλυώδης αργίλος ή αμμώδης ιλύς. Επίσης είναι δυνατόν να γίνει χρήση κατάλληλων συμβόλων για την ταυτοποίηση των εδαφών και να υποδηλώνουν την αντίστοιχη κοκκομετρική ομάδα.

Ο χαρακτηρισμός των εδαφών συναρτήσει των κυριότερων συστατικών διευκολύνεται από την χρησιμοποίηση κατάλληλων διαγραμμάτων. Στο διάγραμμα 2.3 παρουσιάζεται το διάγραμμα που έχει κατάρτισθεί από την Υπηρεσία Δημοσίων Δρόμων (Bureau of Public Roads) των Η.Π.Α. . Ο κάθε ένας από τους τρεις άξονες του διαγράμματος αντιστοιχεί σε μία από τις τρεις κοκκομετρικές ομάδες οι οποίες χαρακτηρίζονται ως άμμος, ιλύς, αργίλος . Οι τρεις συνεταγμένες τυχαίου σημείου του διαγράμματος εκφράζουν τα ποσοστά από τις τρεις κατηγορίες που περιέχονται στο εδαφικό υλικό.

Όπου :

1. Αργίλος
2. Αμμώδης Αργίλος
3. Ιλυώδης Αργίλος
4. Ιλυώδης Αργιλοπηλός
5. Αργιλοπηλός
6. Αμμώδης Αργιλοπηλός
7. Άμμος
8. Αμμώδης πηλός
9. Πηλός
10. Ιλυώδης πηλός

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.4: Διάγραμμα κατανομής εδαφών σύμφωνα με την δημόσια υπηρεσία δημοσίων οδών των Η.Π.Α

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.20: ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΚΟΚΚΩΝ.

ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΟΚΚΩΝ	ΧΙΛΙΟΣΤΑ mm.		ΜΙΚΡΑ $1 \mu=10^{-3}$ mm				ΧΙΛΙΟΣΤΟΜΙΚΡΑ, $1 \mu\mu=10^{-6}$ mm			
	100	10	11000	100	10	1	1000	100	10	1
Bureau of Soils 1898\$5	Χάλικες		Άμμος		Ιλύς		Άργιλος			
1										
0.05 0.005										
Altendorf 1905	Χάλικες		Χονδρή άμμος	Λεπτή άμμος	Ιλύς		Άργιλος			
2.0 0.2 0.02 0.002										
MIT 1931	Χάλικες		Άμμος		Ιλύς		Άργιλος			
2.0 0.06 0.002										
	ΜΑΚΡΟΣΚΟΠΙΚΩΣ		ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΩΣ				ΥΠΟΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΩΣ			
	ΛΕΙΑΝ ΧΟΝΙΚΟ	ΧΟΝΙΚΟ	ΛΕΠΙΚΟ	ΛΕΙΑΝ ΛΕΠΙΚΟ	ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ					
Log D	1	0	.1	-.2	-.3	-.4	-.5	-6		

Το ανώτερο όριο μεγέθους της αργίλου μεταβατήρη κατά το 1935 από το Υπουργείο Γεωργίας των Η.Π.Α. από 0.005 mm σε 0.002 mm. Ορισμένοι οργανισμοί ανά τον κόσμο εφαρμόζουν ακόμη το παλαιό όριο των 0.005 mm.

Κατατάξη εδαφών κατά ΑΑΣΗΤΟ .

Το σύστημα κατάταξης εδαφών της διεύθυνσης δημοσίων οδών αναθεωρήθηκε το 1945 από το γραφείο Δημοσίων Οδών . Το σύστημα αυτό είναι η γνωστότερη και πιο χρησιμοποιημένη μέθοδος κατάταξης εδαφών στην οδοποιία . Το σύστημα αυτό παρουσιάζεται στον πίνακα 2.21 και στο διάγραμμα 2.4 .

Τα εδάφη διαιρούνται σε δύο κύριες ομάδες κοκκώδη υλικά με περιεκτικότητα υλικού που περνάει από το κόσκινο Νο 200 όχι μεγαλύτερη από 35% και άργιλο και ιλύ με περιεκτικότητα υλικών που περνούν από το κόσκινο Νο 200 μεγαλύτερη από 35% . Τα συστατικά του εδαφουσώπως αναγνωρίζονται από το σύστημα είναι :

Χαλίκι : Υλικό που περνάει από κόσκινο 3" αλλά όχι από το κόσκινο Νο 10

Χονδρόκοκκη άμμος : Υλικό που περνάει από το κόσκινο Νο 10 αλλά όχι από το κόσκινο Νο 40

Λεπτόκοκκη άμμος: Υλικό που περνάει από το κόσκινο Νο 40 αλλά όχι από το κόσκινο Νο 200

Ανάμικτα ιλύς και άργιλος : υλικό που περνάει από το κόσκινο Νο 200

Ο δείκτης ομάδας ενός εδαφους παρέχεται από την εξίσωση .

$$G_i = 0.2 a + 0.005 ac + 0.1 bd$$

Όπου :

a = Τμήμα του ποσοστού που περνάει από το κόσκινο Νο 200 μεταξύ 35% και 75% εκφρασμένο σαν ακέραιος θετικός αριθμός (από 0 έως 40)

b = Τμήμα του ποσοστού που περνάει από το κόσκινο Νο 200 μεταξύ 15% και 55% εκφρασμένο σαν ακέραιος θετικός αριθμός (από 0 έως 40)

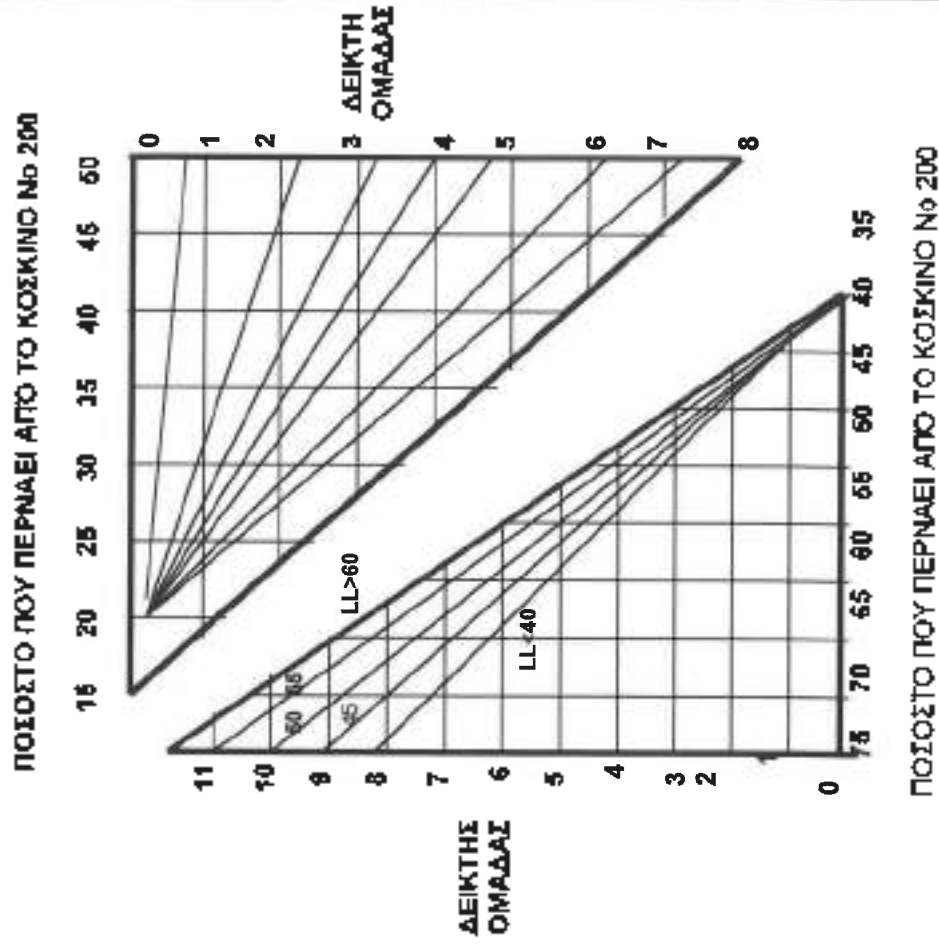
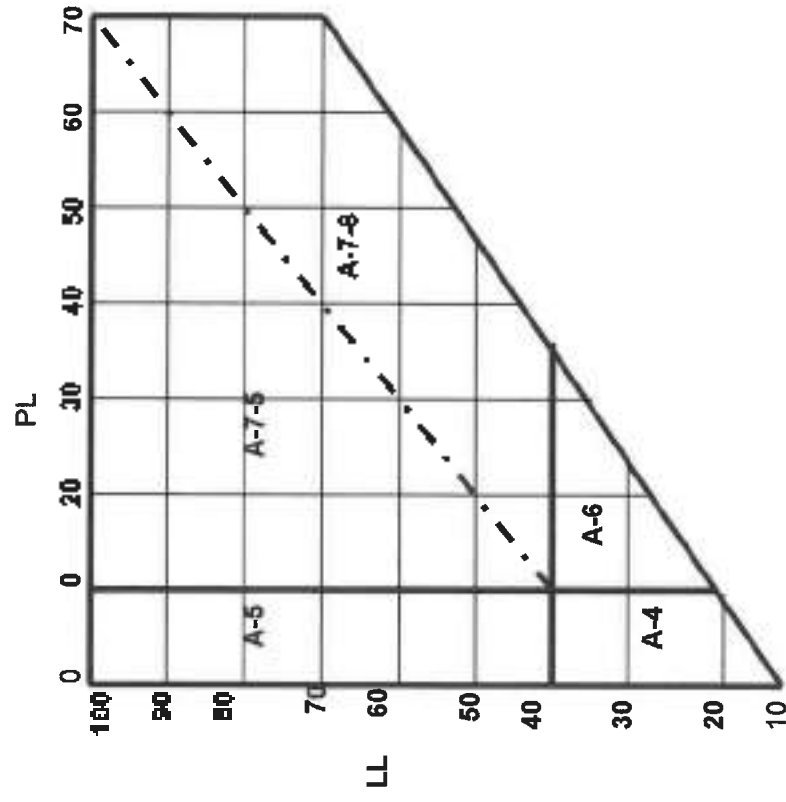
d = Τιμές του ορίου υδαρότητας που είναι μεταξύ 40 και 60 εκφρασμένο σαν ακέραιος αριθμός (από 0 έως 20)

c = Τιμές του ορίου υδαρότητας που είναι μεταξύ 10 και 30 εκφρασμένο σαν ακέραιος αριθμός (από 0 έως 20)

Η τιμή του δείκτη ομάδας είναι χρήσιμη για συσχετισμούς . Γράφεται σε παρένθεση μετά από το σύμβολο κατάταξης . Για παράδειγμα ένα έδαφος A-5 με δείκτη ομάδας 8 γράφεται A-5(8) . Το διάγραμμα 2.4 αποτελεί λύση της παραπάνω εξίσωσης .

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.21: ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΩΝ ΚΑΤΑ ΔΑΣΗΣ (ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΥΛΙΚΩΝ ΥΠΕΔΑΦΟΥΣ ΟΔΩΝ)

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ		ΚΟΚΚΩΔΗ ΥΛΙΚΑ			ΙΛΥΣΔΗ - ΑΡΤΗΛΩΔΗ ΥΛΙΚΑ			(Περισσότερο από 35% περνούν το Νο200)			
ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΟΜΑΔΑΣ		A-1	A-2	A-3	A-4	A-5	A-6	A-7			
ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΚΚΩΝ ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΣΚΙΝΟ											
No 10		50 max		51 min							
No 40		25 max	10 max		38 min		36 min	36 min			
No 200											
ΟΡΙΟ ΥΔΑΡΟΤΗΤΑΣ					40 max	41 min	40 max	41 min			
ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ		6 max		NP	10 max	10 max	11 min	11 min			
ΔΕΙΚΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ					8 max	12 max	18 max	20 max			
ΒΑΘΜΟΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΩΣ ΥΠΕΔΑΦΟΣ		ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΕΩΣ ΚΑΛΟ			ΜΕΤΡΙΟ ΕΩΣ ΑΚΑΤΑΛΗΛΟ						
ΥΠΟΟΜΑΔΕΣ											
ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΟΜΑΔΑΣ		A-1		A-2			A-4		A-5	A-6	A-7
		A-1-a	A-1-b	A-3	A-2-4	A-2-5	A-2-6	A-2-7	A-7-5		
ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΚΚΩΝ ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΣΚΙΝΟ											
No 10		50 max									
No 40		30 max	50 max	60 min							
No 200		15 max	25 max	10 max	35 max	35 max	36 max	36 max	38 min	36 min	38 min
ΟΡΙΟ ΥΔΑΡΟΤΗΤΑΣ					40 max	41 min	40 max	41 min	40 max	41 min	41 min
ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ		8 max	6 max	NP	10 max	10 max	11 min	11 min	10 max	11 min	11 min
ΔΕΙΚΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ		6 max	8 max	0	0	0	4 max	4 max	6 max	16 max	20 max
ΜΟΡΦΗ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ		ΚΑΙ ΑΜΜΟΣ			ΙΛΥΣΔΕΣ Η ΑΡΤΗΛΙΚΟ ΧΑΛΙΚΟ ΚΑΙ ΑΜΜΟΣ			8 max		Αρθλος	
ΒΑΘΜΟΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΩΣ ΥΠΕΔΑΦΟΣ		ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΕΩΣ ΚΑΛΟ				ΜΕΤΡΙΟ ΕΩΣ ΜΕΤΡΙΟΤΑΤΟ					

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.4 : Προσδιορισμός του δείκτη ομάδας

Κατάταξη ομοσπονδιακής διεύθυνσης αεροπορίας

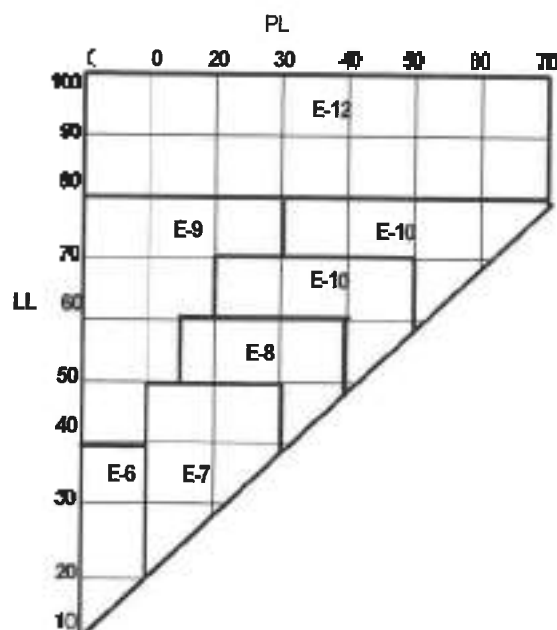
Το σύστημα της Ομοσπονδιακής Διεύθυνσης Αεροπορίας παρέχεται από τον πίνακα 2.22 και το διάγραμμα 2.5. Τα εδάφη σύμφωνα με το σύστημα αυτό χαρακτηρίζονται από 1 έως 13 και συμβολίζονται Ε-1 έως Ε-13. Η κατάταξη αυτή βασίζεται σε ανάλυση του τμήματός του δείγματος που περνάει από το κόσκινο Νο 10. Επιπλέον το κόσκινο Νο 200 χρησιμοποιείται για το διαχωρισμό των λεπτών από τα χοντρά υλικά.

Τα συστατικά του εδάφους χαρακτηρίζονται ως:

1. Χοντρή Άμμος : περνάει από το κόσκινο Νο 10 αλλά όχι από το κόσκινο Νο 40
2. Λεπτή Άμμος : περνάει από το κόσκινο Νο 40 αλλά όχι από το κόσκινο Νο 200
3. Ιλύς και Άργιλος : περνάει από το κόσκινο Νο 200

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.22 : ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΔΑΦΩΝ ΠΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΙΣ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΩΝ

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ (Υλικό λεπτότερο από το κόσκινο Νο 10)						
ΟΜΑΔΑ ΕΔΑΦΟΥΣ	ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΟΣΚΙΝΟ Νο 10	ΧΟΝΔΡΗ ΑΜΜΟΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΟΣΚΙ- ΝΟ Νο10 Νο200	ΛΕΠΤΗ ΑΜΜΟΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΟΣΚΙ- ΝΟ Νο40 Νο200	ΑΝΑΜΙΚΤΑ ΙΛΥΣ ΚΑΙ ΑΡΓΙΛΟΣ ΠΕΡΝΑΕΙ Νο 200	PL	LL
Ε-1	0-45	40+	60-	15-	25-	6-
Ε-2	0-45	15+	85-	25-	25-	6-
Ε-3	0-45	-	-	25-	25-	6-
Ε-4	0-55	-	-	35-	35-	10-
Ε-5	0-55	-	-	45-	40-	15-
Ε-6	0-55	-	-	45+	40-	10-
Ε-7	0-55	-	-	45+	50-	10-30
Ε-8	0-55	-	-	45+	60-	15-40
Ε-9	0-55	-	-	45+	40+	30-
Ε-10	0-55	-	-	45+	70-	20-50
Ε-11	0-55	-	-	45+	80-	30+
Ε-12	0-55	-	-	45+	80+	-
Ε-13	ΛΑΣΠΗ ΚΑΙ ΤΥΡΦΗ (Εξέταση επιτόπου)					

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.6: Διάγραμμα κατάταξης της αμερικανικής διεύθυνσης αεροπορίας για λεπτόκοκκα υλικά

Ενιαία κατάταξη εδαφών.

Η ανεπάρκεια των περισσότερων εκ των συστημάτων κατάταξης των εδαφών κατέστησαν επιβεβλημένη την καθιέρωση του Ενιαίου Συστήματος Κατάταξης Εδαφών (A.Casagrande 1948). Το σύστημα αυτό υιοθετήθηκε από το Σώμα Στρατιωτικών Μηχανικών (U.S. Corps of Engineers) και της Υπηρεσίας Εγγέλων Βελτιώσεων των Η.Π.Α. (U.S. Bureau of Reclamation).

Σύμφωνα προς το σύστημα αυτό τα εδάφη διακρίνονται σε τρεις ομάδες. Αυτές είναι:

1. Χονδρόκοκκα
2. Λεπτόκοκκα
3. Έντονα οργανικά (τυρφώδη)

Το όριο μεταξύ των λεπτόκοκκων και χονδρόκοκκων υλικών λαμβάνεται το άνοιγμα του κόσκινου Νο 200 (0,075 mm.). Τα χονδρόκοκκα εδάφη κατατάσσονται ως χαλίκωδη (G) όταν οι όρατοι κόκκοι βρίσκονται μέσα στο εδαφικό υλικό σε ποσοστό ίσο 50% με και είναι μεγαλύτεροι των οπών του κόσκινου Νο 4 (3/16 της ίντσας). Όταν το ποσοστό είναι μικρότερο του 50% τα χονδρόκοκκα εδάφη θεωρούνται ως αμμώδη (S). Τόσο τα χαλίκωδη όσο και τα αμμώδη εδάφη υποδιαιρούνται περαιτέρω στις εξής κατηγορίες:

W: Καλώς διαβαθμισμένο υλικό (συντελεστής ομοιομορφίας $U > 4$) μετρίως καθαρό (<5% λεπτότερα των 0,075mm.)

P: Αιελώς διαβαθμισμένο υλικό (ασυνεχή κοκκομετρική καμπύλη $U < 4$ για τα χαλικιώδη ενώ $U < 6$ για τα αμώδη υλικά) μετρίως καθαρό ($< 5\%$ λεπτότερα των $0,074$ mm.)

C: Καλώς διαβαθμισμένο με προσμίξεις ($> 12\%$ λεπτότερα των $0,074$ mm.) και με πλαστικά (αργιλώδη) λεπτά συστατικά ($I_w > 4$, το χαρακτηριστικό σημείο βρίσκεται πάνω από την γραμμή A του διαγράμματος πλαστικότητας)

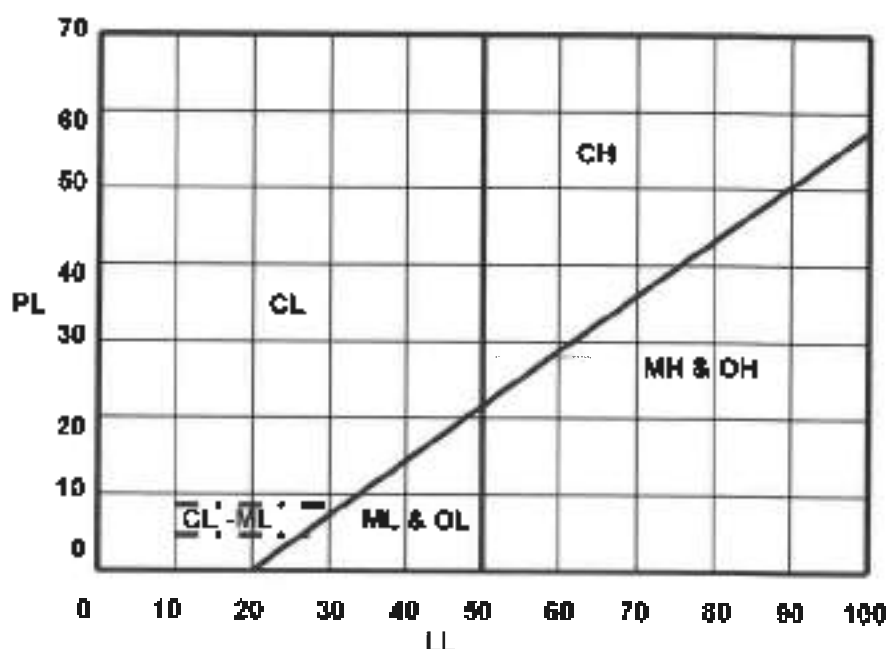
F: αιελώς διαβαθμισμένο με προσμίξεις ($> 12\%$ λεπτότερα των $0,074$ mm.) και με μη πλαστικά (αργιλώδη) ή ιλύώδη λεπτά συστατικά ($I_w < 4$, το χαρακτηριστικό σημείο βρίσκεται κάτω από την γραμμή A του διαγράμματος πλαστικότητας).

Τα εδάφη μπορούν να χαρακτηριστούν ως GW ή SP .Τα εδάφη τα οποία ευρίσκονται παρά το όριο μεταξύ δύο ομάδων (οριακά εδάφη) χαρακτηρίζονται με διπλό σύμβολο π.χ. GW-GP.

Τα λεπτόκοκκα εδάφη χωρίζονται στις εξής τρεις κατηγορίες :

1. Ανόργανοι ιλεις (M)
2. Ανόργανοι Άργιλοι (C)
3. Οργανικές Άργιλοι και Ιλεις (O).

Τα εδάφη διακρίνονται περαιτέρω σε αυτά που έχουν όριο υδαρότητας μικρότερο του 50 (L) και σε αυτά που έχουν όριο υδαρότητας μεγαλύτερο από την τιμή αυτή. Η διάκριση μεταξύ των ανόργανων αργίλων (C) ιλύων (M) και οργανικών εδαφών (O) γίνεται με την χρήση του διαγράμματος 2.6 το οποίο είναι τροποποιημένο το διάγραμμα πλαστικότητας.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.6 : Τροποποιημένο διάγραμμα πλαστικότητας χρησιμοποιούμενο για την κατάταξη εδαφών κατά το ενιαίο σύστημα

Τα εδάφη CH και CL παρίστανται με σημεία πάνω από την γραμμή A και αντίστοιχα τα εδάφη OH OL MH αντιστοιχούν με σημεία κάτω από την γραμμή A του διαγράμματος . Στον πίνακα 2.23 παρουσιάζονται οι βασικές κατηγορίες εδαφών και τις ιδιότητες τους .

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.23(α) : ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΠΑ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙΣ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΩΝ

Υποείδος	Σύμβολο	Ονομασία	Κατάληξη ως θεμελίωση	Κατάληξη ως βάση	Επιβάρυνση που επιβάλλεται	Συμπακτικότητα δείγματος	Αποσπρόσβυσση	Μηχανήματα συμπακτικού	Μοναδιαίο έργο βάσης (per)	CBR (εμπειρία)	Μέγρο Κ υπερέβασης
Χαλίκια και χαλίκινη άσφαλτο	GH	Χαλίκια - άσφαλτο χαλίκια	Εξαιρετικά	Καλό	Καθόλου έως ελάχιστη	Σχεδόν καθόλου	Εξαιρετική	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς, με χαλύβδινους κυλίνδρους	125-140	60-80	>300
	GP	Χαλίκια - άσφαλτο χαλίκια	Καλό έως εξαιρετικά	Μετρίως καλό έως μέτριο	Καθόλου έως ελάχιστη	Σχεδόν καθόλου	Εξαιρετική	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς, με χαλύβδινους κυλίνδρους	120-130	35-60	>300
	GU	Χαλίκια - άσφαλτο χαλίκια	Καλό	Μετρίως καλό	Καθόλου έως ελάχιστη	Σχεδόν καθόλου	Εξαιρετική	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς, με χαλύβδινους κυλίνδρους	115-125	25-50	>300
	GM	Παυδής χαλίκια ή άσφαλτο χαλίκια	Καλό έως εξαιρετικά	Μέτριο έως καλό	Ελάχιστη έως μέτρια	Πολύ μικρή	Μέτριο έως μετρίως καλό	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς, με χαλύβδινους κυλίνδρους	130-140	40-60	>300
	GC	Ασφαλτο χαλίκια ή άσφαλτο χαλίκια	Καλό	Μετρίως καλό	Ελάχιστη έως μέτρια	Πολύ μικρή	Μέτριο έως μετρίως καλό	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς, με χαλύβδινους κυλίνδρους	120-140	20-40	200-300
Άμμος και άμμοχαλίκια	BH	Άμμος ή χαλίκια άμμος	Καλό	Μετρίως καλό	Καθόλου έως ελάχιστη	Σχεδόν καθόλου	Εξαιρετική	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς	110-130	20-40	200-300
	BP	Άμμος ή χαλίκια άμμος	Μέτριο έως καλό	Μετρίως καλό έως καλό	Καθόλου έως ελάχιστη	Σχεδόν καθόλου	Εξαιρετική	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς	105-120	15-25	200-300
	BU	Άμμος ή χαλίκια άμμος	Μέτριο έως καλό	Ασθενώς καλό	Καθόλου έως ελάχιστη	Σχεδόν καθόλου	Εξαιρετική	Ερπυστηροφόρα με ελαστικούς τροχούς	100-115	10-20	200-300
	BM	Παυδής άμμος ή άμμος άμμος	Καλό	Μετρίως καλό	Μικρή έως μέτρια	Πολύ μικρή	Μέτριο έως μετρίως καλό	Με ελαστικούς τροχούς ή με κατασκευασμένα	120-135	20-40	200-300
	BC	Άμμος ή άμμος άμμος	Μέτριο έως καλό	Ασθενώς καλό	Μικρή έως μέτρια	Μικρή έως μέτρια	Μέτριο έως μετρίως καλό	Με ελαστικούς τροχούς ή με κατασκευασμένα	105-130	10-20	200-300

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.23(β) : ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙΣ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΩΝ

Υποστρώσεις	Συμβολο	Όνομασία	Καταλληλότητα βαθμολογία	Καταλληλότητα έως βάθος	Επιβάρυνση πρόσφυ	Συμπεριεχομένη διόγκωση	Αποστράγγιση	Μηχανήματα συμπίεσης/συντάξεως	Μονάδα ήτρω βάρος (pcf)	CBR (κατάσταση)	Μέτρο Κ υπεδάφους
Μικρή συ- μπίεση/συντάξη LL<50	ML	Παχύς αμμο- βίος ή/και χαλινώδης ημέλι	Μέτρια έως με πρόταση	Ακατάλληλη	Μικρή έως μέτρια	Μέτρια έως με- πρόταση	Μέτρια έως με- πρόταση	Με ελαστικούς προχούς ή με κατασκευάσματα			
	CL	Παχύς άμμο- βίος αμμοβίος όφθαλμο	Μέτρια έως με πρόταση	Ακατάλληλη	Μέτρια	Αδυσπέρατο	Αδυσπέρατο	Με ελαστικούς προχούς ή με κατασκευάσματα			
	OL	Οργονωτός ή/και παχύς όφθαλμο	Με πρόταση	Ακατάλληλη	Μέτρια έως μεγάλη	Με πρόταση	Αδυσπέρατο	Με ελαστικούς προχούς ή με κατασκευάσματα			
Μεγάλη συ- μπίεση/συντάξη LL>50	MH	Μαλακοποιη- τός άμμος ή πυλίσματα	Με πρόταση	Ακατάλληλη	Μεγάλη	Μέτρια έως με- πρόταση	Μέτρια έως με- πρόταση	Με ελαστικούς προχούς ή με κατασκευάσματα			
	CH	Παχύς άμμο- βίος	Με πρόταση έως πολύ μέτρια	Ακατάλληλη	Μεγάλη	Αδυσπέρατο	Αδυσπέρατο	Με ελαστικούς προχούς ή με κατασκευάσματα			
	OH	Παχύς άμμο- βίος	Με πρόταση έως πολύ μέτρια	Ακατάλληλη	Μεγάλη	Αδυσπέρατο	Αδυσπέρατο	Με ελαστικούς προχούς ή με κατασκευάσματα			
Τύψη και άλλο κλάση οργονωτός	PT	Τύψη και άλλο κλάση	Ακατάλληλη	Ακατάλληλη	Πολύ με- γάλη	Μέτρια έως με- πρόταση	Η συμπίεση είναι αδύνατη				

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΥΓΡΑΣΙΑΣ-ΠΥΚΝΟΤΗΤΑΣ ΕΔΑΦΩΝ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΚΟΠΑΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ 2,5 Kgr ΚΑΙ ΥΨΟΥΣ ΠΤΩΣΕΩΣ 305 mm . (PROCTOR ΠΡΟΤΥΠΗ ΜΕΘΟΔΟΣ)

Οι δοκιμές αυτές έχουν σαν σκοπό τον προσδιορισμό της σχέσεως μεταξύ της περιεχόμενης υγρασίας και της πυκνότητας των εδαφών με συμπακνώνει αυτών μέσα σε τύπο ορισμένου μεγέθους με κόπανο βάρους 2.49 Kgr που πέφτει από ύψος 304.8 mm.

Από τον κανονισμό προβλέπονται τέσσερις διαφορετικές διαδικασίες :

ΜΕΘΟΔΟΣ Α . Τύπος διαμέτρου 101.6 mm.

Το εδαφικό υλικό διέρχεται από το κόσκινο Νο 4 (4.75 mm)

ΜΕΘΟΔΟΣ Α . Τύπος διαμέτρου 152.4 mm.

Το εδαφικό υλικό διέρχεται από το κόσκινο Νο 4 (4.75 mm)

ΜΕΘΟΔΟΣ Α . Τύπος διαμέτρου 101.6 mm.

Το εδαφικό υλικό διέρχεται από το κόσκινο με βρόχο 19.0 mm.

ΜΕΘΟΔΟΣ Α . Τύπος διαμέτρου 152.4 mm.

Το εδαφικό υλικό διέρχεται από το κόσκινο με βρόχο 19.0 mm.

Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος θα πρέπει να καθορίζεται στις προδιαγραφές για το προς δοκιμή υλικό. Αν δεν προδιαγράφεται μέθοδος θα εφαρμόζεται η μέθοδος Α

Ο αναγκαίος εξοπλισμός για την εκτέλεση της δοκιμής Proctor και την εύρεση της βέλτιστης υγρασίας είναι :

1. Τύποι : Οι τύποι θα είναι κυλινδρικού σχήματος κατασκευασμένοι από μέταλλο και θα έχουν χωρητικότητα και διαστάσεις που δίνονται παρακάτω. Αυτοί θα έχουν ένα πρόσθετο δακτύλιο ύψους 60,3 mm. Ο τύπος και ο πρόσθετος δακτύλιος συνδέονται μεταξύ τους σταθερά και με την ανεξάρτητη πλάκα βάσεως . Η χωρητικότητα και οι διαστάσεις των τύπων θα είναι οι ακόλουθες
α. Τύπος με χωρητικότητα $943 \pm 8 \cdot 10^3 \text{ mm}^3$, εσωτερικής διαμέτρου $101,6 \pm 0,408 \text{ mm}$ και ύψους $118,4 \pm 0,127 \text{ mm}$.
β. Τύπος με χωρητικότητα $2124 \pm 21 \cdot 10^3 \text{ mm}^3$, εσωτερικής διαμέτρου $152,4 \pm 0,66 \text{ mm}$ και ύψους $118,4 \pm 0,127 \text{ mm}$.
2. Κόπανος : Ένας μεταλλικός κόπανος με κυκλική διατομή διαμέτρου $50,8 \pm 0,127 \text{ mm}$ και βάρους $2,49 \pm 0,01 \text{ Kgr}$. Ο κόπανος θα είναι εφοδιασμένος με κατάλληλο οδηγό (δακτύλιο) για τον έλεγχο του ύψους πτώσεως ώστε να πέφτει ελεύθερα από ύψος $304,8 \pm 1,524 \text{ mm}$ από την στάθμη του εδαφικού δοκιμίου .
3. Εξαλκείας δείγματος (προαιρετικά) : Μία κατάλληλη συσκευή για την εξαγωγή των συμπηκνωθέντων δοκιμών από τον τύπο.
4. Ζυγοί : Ένας ζυγός ικανότητας τουλάχιστον 10 Kg και ακρίβειας ως 5 g και ένας ζυγός ικανότητας τουλάχιστον 1 Kg και ακρίβειας 0,1 Kg.
5. Κλίβανος ξήρανσεως : Ένας θερμοστατικά ελεγχόμενος κλίβανος ξήρανσεως ικανός για τη διατήρηση της θερμοκρασίας σε $110 \pm 5 \text{ }^\circ\text{C}$ για την ξήρανση των υγρών δειγμάτων.
6. Κανόνας : Ένας χαλύβδινος κανόνας μήκους περίπου 300 mm. που έχει τη μία πλευρά λαξά κομμένη
7. Κόσκινα : Κόσκινα 50 mm 19 mm και Νο 4 (4.75 mm)
8. Εργαλεία αναμίξεως : Διάφορα εργαλεία όπως λεκάνη αναμίξεως κουτάλα μισοίρι ή κατάλληλη μηχανική συσκευή για την καλή ανάμιξη του δείγματος του εδάφους με τα προστιθέμενα ποσά του ύδατος.

Η εργασία διαφέρει από μέθοδο σε μέθοδο (προσδιορισμού βέλτιστης υγρασίας) και ο τρόπος υ-
γρασίας περιγράφεται παρακάτω.

ΜΕΘΟΔΟΣ Α

Εάν το δείγμα του εδάφους όταν λαμβάνεται από το έργο είναι υγρό ξηραίνεται μέχρι που να γίνει εύθρυπτο . Η ξήρανση μπορεί να γίνει στον αέρα ή μέσα σε συσκευή ξήρανσεως τέτοια ώστε η θερμο-
κρασία του δείγματος να μην υπερβαίνει τους 60°C . Μετά θραύονται καλά τα συσσωματώματα με τρόπο
που επιτρέπει να αποφευχθεί η ελάττωση του φυσικού μεγέθους (θραύση) των κόκκων .

Κόσκινίζεται επαρκής ποσότητα αντιπροσωπευτικού κομποποιηθέντος εδάφους με το κόσκινο Νο 4.
Απορρίπτεται το χονδρόκοκκο υλικό που συγκρατήθηκε στο κόσκινο Νο 4 αν υπάρχει. Σε περίπτωση που
το ποσοστό του υλικού που συγκρατείται στο κόσκινο Νο 4 είναι μεγαλύτερο από 7% τότε συνιστάται να
χρησιμοποιηθεί η μέθοδος Γ.

Λαμβάνεται αντιπροσωπευτικό δείγμα βάρους περίπου 3 Kg ή και περισσότερο από το έδαφος που
παρασκευάστηκε . Το αντιπροσωπευτικό δείγμα που πάθθηκε αναμιγνύεται καλά με επαρκή ποσότητα
νερού για να υγρανθεί κατά 4 περίπου μονάδες κάτω από την βέλτιστη υγρασία .

Σχηματίζεται ένα δοκίμιο με συμπίκνωση του παρασκευασθέντος εδάφους μέσα στον τύπο των
101,6 mm. (με το δακτύλιο προσαρμοσμένο) σε τρεις ίσες στρώσεις για την Παρασκευή ενός υλικού συ-
μπηκνωμένου βάθους περίπου 127 mm. Συμπυκνώνεται κάθε στρώση με 25 ομοιόμορφα διανεμημένους
κτύπους με τον κόπανο . Μετά την συμπίκνωση απομακρύνεται από τον τύπο ο δακτύλιος περικόπεται
με τον κανόνα με προσοχή το συμπίκνωμένο έδαφος μέχρι τα χείλη του τύπου και ζυγίζεται . Πολλαπλα-
σιάζεται το βάρος του συμπίκνωμένου δοκιμίου μαζί με τον τύπο με τον βάρος του τύπου επί 1050
Αναφέρεται το αποτέλεσμα ως υγρό φαινόμενο βάρος συμπίκνωμένου εδάφους σε Kg/m^3 .

Εξάγεται το δοκίμιο από τον τύπο και αποκόπτεται κάθετα με ένα επίπεδο που διέρχεται από το κέ-
ντρο του. Λαμβάνεται αντιπροσωπευτικό δείγμα του υλικού από μία από τις δύο επιφάνειες της τάμης
. Ζυγίζεται αμέσως και ξηραίνεται μέσα σε κλίβανο σε θερμοκρασία $110\pm 5^{\circ}\text{C}$ επί δώδεκα τουλάχιστον ώ-
ρες ή μέχρι σταθερού βάρους για τον προσδιορισμό της περιεχόμενης υγρασίας . Το βάρος του υγρού
δείγματος δεν πρέπει να μικρότερο των 100 g.

Το υπόλοιπο υλικό θραύεται τελείως μέχρι να διέρχεται από το κόσκινο Νο 4 . Προστίθεται νερό σε
επαρκή ποσότητα ώστε να αυξηθεί η περιεχόμενη υγρασία του δείγματος του εδάφους κατά μία ή δύο
μονάδες επί τοις % και επαναλαμβάνεται η παραπάνω διαδικασία για κάθε νέα αύξηση της περιεχόμενης
υγρασίας . Συνεχίζεται η σειρά αυτή των προσδιορισμών μέχρι που να ελαττωθεί ή δεν μεταβληθεί το υ-
γρό φαινόμενο βάρος του συμπίκνωθέντος εδάφους

Στις περιπτώσεις που το εδαφικό υλικό είναι εύθρυστο και θα ελαττωθεί σημαντικά το μέγεθος των
κόκκων λόγω των επαναλαμβανόμενων συμπίκνωσης και στις περιπτώσεις όπου το έδαφος είναι αργι-
λώδες υλικό εντός του οποίου εντός του οποίου είναι δύσκολο να ενσωματωθεί το νερό θα πρέπει να
χρησιμοποιηθεί ένα ξεχωριστό και νέο δείγμα για κάθε δοκιμή συμπίκνωσης . Στις περιπτώσεις αυτές
ξεχωριστά δείγματα αναμιγνύονται καλά με επαρκή ποσά νερού για να προσδώσουν περιεχόμενες υγρα-
σίες στα δείγματα που διαφέρουν κατά περίπου 2 μονάδες επί τοις %

Για τα μίγματα πτάμενης τέφρας εδάφους νερού ακολουθήθηκε διαφορετική μεθοδολογία . Στην πε-
ρίπτωση αυτή για το κάθε ποσοστό περιεχόμενης υγρασίας και τέφρας έγινε ξεχωριστό μίγμα και ξεχωρι-
στό δείγμα . Με τον τρόπο εξασφαλίστηκε η πιθανόν διαφορετική δράση της τέφρας στα διάφορα ποσο-
στά υγρασίας μιγμάτων στην αντίστοιχη χρονική στιγμή που πραγματοποιείται η προσθήκη τέφρας και
η πιθανότητα λάθους στην προσθήκη επιπλέον ποσοτήτων τέφρας στα μίγματα (όπως αρίζουν οι προ-
δικαγραφές εργαστηριακών δοκιμών Εδαφομηχανικής) . Μετά το τέλος της δοκιμής Proctor το υπόλοιπο
υλικό από κάθε δείγμα ήταν άχρηστο για οποιαδήποτε άλλη εργαστηριακή δοκιμή και κατέληγε στα
σκουπίδια .

Επιπλέον ότι η κατασκευή των μιγμάτων (τέφρας—εδάφους—νερού) για όλα τα δείγματα έγινε με
την εξής διαδικασία:

1. Ζύγισμα των αναγκαίων ποσοτήτων πτάμενης τέφρας εδάφους νερού.
2. Ξηρή ανάμιξη πτάμενης τέφρας και εδάφους .
3. Προσθήκη νερού στο σχεδόν ομογενές μίγμα εδάφους-τέφρας
4. Προ-ανάμιξη του τελικού μίγματος .
5. Εγκλεισμός του μίγματος μέσα σε σακουλές PVC για 24 ώρες για την πλήρη ενυδάτωση των
κόκκων του υλικού.

6. Τελική ανάμιξη του μίγματος και θραύση των συσσωματωμάτων που η δημιουργία τους οφείλεται τόσο στην ενυδάτωση των κόκκων της αργίλου και στην εξουδετέρωση του αρνητικού φορτίου που αναπτύσσεται στην επιφάνεια των κόκκων όσο και στην δράση της τέφρας (το φαινόμενο αυτό εξηγήθηκε πλήρως στο κεφάλαιο 1) .
7. Κατασκευή δοκιμίων Proctor.

ΜΕΘΟΔΟΣ Β

Λαμβάνεται αντιπροσωπευτικό δείγμα σύμφωνα προς τα ανωτέρω με την διαφορά ότι αυτό θα πρέπει να έχει βάρος περίπου 7 Kg . Ακολουθείται η ίδια διαδικασία όπως περιγράφηκε στην μέθοδο Α εκτός από τα ακόλουθα : Σχηματίζεται δοκίμιο με συμπίκνωση του παρασκευασθέντος εδάφους στον τύπο των 152,4 mm. (με τον δακτύλιο προσαρμοσμένο) σε τρεις ίσες στρώσεις για απόκτηση ενός συμπτυκνωθέντος υλικού βάθους περίπου 127 mm. με κάθε στρώση να συμπτυκνώνεται με 58 ομοιόμορφες δακτυλημένες κρούσεις με τον κόπανο . Πολλαπλασιάζεται το βάρος του συμπτυκνωμένου δοκιμίου με τον τύπο μείον το βάρος του τύπου επί 471 . Αναφέρεται το αποτέλεσμα ως το υγρό φαινόμενο βάρος του συμπτυκνωμένου εδάφους σε Kg/m^3 .

Σε περίπτωση που ποσοστό μεγαλύτερο από 7% του υλικού συγκρατείται στο κόσκινο Νο 4 Τότε συνιστάται να χρησιμοποιηθεί η μέθοδος Δ

ΜΕΘΟΔΟΣ Γ

Εάν το δείγμα του εδάφους είναι υγρό εληράνεται όπως στην Μέθοδο Α . Κοσκινίζεται μια επαρκής ποσότητα αντιπροσωπευτικού κοιντοποιημένου εδάφους με το κόσκινο 19 mm. Απορρίπτεται το χονδρόκοκκο υλικό το συγκρατούμενο στο κόσκινο αν υπάρχει .

Σε περίπτωση που περισσότερο από 10% του υλικού συγκρατείται στο κόσκινο 19 mm τότε είναι σκόπιμο να διαιρηθεί το ίδιο ποσοστό % χονδρόκοκκου υλικού (διερχόμενου από το κόσκινο 50 mm. και συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 40 στο δείγμα υγρασίας – πυκνότητας όπως στο αρχικά ληφθέν από το έργο δείγμα . Το υλικό το συγκρατούμενο στο κόσκινο 19 mm. θα πρέπει να αντικατασταθεί με τον ακόλουθο τρόπο : κοσκινίζεται επαρκής ποσότητα από το αντιπροσωπευτικό κοιντοποιημένο έδαφος με τα κόσκινα 50 mm και 19 mm. Απορρίπτεται το χονδρόκοκκο υλικό που συγκρατείται στο κόσκινο 50 mm. Ζυγίζεται το υλικό το διερχόμενο από το κόσκινο 50 mm και συγκρατούμενο στο κόσκινο 19 mm, και συγκρατούμενο στο κόσκινο Νο 4 . Το προς αντικατάσταση υλικό λαμβάνεται από το υπόλοιπο μέρος του δείγματος .

Λαμβάνεται αντιπροσωπευτικό δείγμα βάρους περίπου 5,5 Kg ή περισσότερο από το έδαφος που παρασκευάσθηκε όπως περιγράφεται παραπάνω. Το αντιπροσωπευτικό δείγμα που έχει ληφθεί αναμιγνύεται καλά με αρκετό νερό για να υγρανθεί κατά 4% (κατά βάρος) κάτω από την βέλτιστη υγρασία .

Σχηματίζεται ένα δοκίμιο με συμπίκνωση του παρασκευασθέντος εδάφους μέσα στον τύπο των 101,6 mm. (με τον δακτύλιο προσαρμοσμένο) σε τρεις στρώσεις ίσες για την Παρασκευή ενός υλικού συμπτυκνωμένου βάθους περίπου 127 mm. Συμπτυκνώνεται κάθε στρώση με 25 ομοιόμορφα διανεμημένους κτύπους με τον κόπανο . Κατά την διάρκεια της συμπίκνωσης ο τύπος θα πρέπει να στηρίζεται σε σταθερό βάθρο . Μετά την συμπίκνωση απομακρύνεται από τον τύπο ο δακτύλιος και περικόπτεται με τον κανόνα με προσοχή το συμπτυκνωμένο έδαφος μέχρι τα χείλη του τύπου . Οι σχηματιζόμενες σπές στην επιφάνεια λόγω της απομάκρυνσης χονδρών κόκκων συμπληρώνονται με λεπτότερο υλικό . Ζυγίζεται ο τύπος με το υγρό έδαφος . Πολλαπλασιάζεται το βάρος του συμπτυκνωμένου δοκιμίου με τον τύπο μείον το βάρος του τύπου επί 1059 και αναφέρεται το αποτέλεσμα έως υγρό φαινόμενο βάρος του συμπτυκνωμένου εδάφους σε Kg/m^3 . Ακολουθείται η ίδια διαδικασία όπως περιγράφεται στην Μέθοδο Α

ΜΕΘΟΔΟΣ Δ

Λαμβάνεται αντιπροσωπευτικό δείγμα, τούτο θα πρέπει να ζυγίζει περίπου 11,50 Kg. Ακολουθείται η ίδια διαδικασία που περιγράφεται για την Μέθοδο Γ εκτός από τα ακόλουθα - Σχηματίζεται δοκίμιο με συμπίκνωση του παρασκευασμένου εδάφους στον τύπο των 152,4 mm, σε 3 ίσες στρώσεις προς απόκτηση ενός υλικού συμπηκνωμένου βάθους περίπου 127 mm, κάθε στρώσης συμπηκνωμένης για 58 σμοιόμορφα διανεμημένων κρούσεων με τον κόπανο. Πολλαπλασιάζεται το βάρος του συμπηκνωμένου δοκιμίου με τον τύπο μείον το βάρος του τύπου, επί 471. Αναφέρεται το αποτέλεσμα ως υγρό φαινόμενο βάρος του συμπηκνωμένου εδάφους σε Kg/M³.

Εάν παραπάνω από 30% του υλικού συγκρατείται στο κόσκινο 19mm τότε συνιστάται να μην ακολουθείται καμία από τις παραπάνω μεθόδους για τον προσδιορισμό της μέγιστης πυκνότητας και της βέλτιστης υγρασίας. Υπολογίζεται η περιεχόμενη υγρασία και το ξηρό βάρος του εδάφους όπως αυτό συμπεκνώθηκε για κάθε δοκιμή με τον ακόλουθο τρόπο

$$W = \frac{A}{B} \cdot \frac{B}{\Gamma} \cdot 100$$

Και

$$\gamma_d = \frac{\gamma}{W + 100} \cdot 100$$

Όπου :

W = % περιεχόμενη υγρασία στο δοκίμιο βασισμένη στο βάρος εδάφους που ξηράθηκε σε κλίβανο

A = Βάρος υποδοχέα και υγρού εδάφους

B = Βάρος υποδοχέα και ξηρού εδάφους

Γ = Βάρος υποδοχέα

γ_d = Ξηρό φαινόμενο βάρος σε Kg/M³ συμπηκνωμένου εδάφους

γ = Υγρό φαινόμενο βάρος σε Kg/M³ συμπηκνωμένου εδάφους

Οι υπολογισμοί θα γίνουν για τον προσδιορισμό της περιεχόμενης υγρασίας και του ξηρού φαινομένου βάρους που αντιστοιχεί σε αυτή σε κλίβανο για κάθε από ένα από τα συμπεκνωμένα δείγματα εδάφους. Τα σε κλίβανο ξηρά βάρη ανά κυβικό μέτρο του εδάφους θα σημειώνονται σε σχετικό διάγραμμα σαν τετμημένες και οι αντίστοιχες περιεχόμενες υγρασίες σαν τεταγμένες.

Όταν έχουν προσδιοριστεί και σχεδιαστεί παρατηρείται ότι με σύνδεση των σχεδιασμένων σημείων με ομαλή γραμμή σχηματίζεται μία καμπύλη. Η περιεχόμενη υγρασία που αντιστοιχεί στο ανώτατο σημείο της καμπύλης ορίζεται ως βέλτιστη υγρασία του εδάφους για την ανωτέρω συμπίκνωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η

Μέθοδος Δοκιμής του Καλιφορνιακού Λόγου φέρουσας ικανότητας

Με την δοκιμή αυτή Επιδικάζεται ο καθορισμός της ιμής τις φέρουσας ικανότητας εδαφών και μιγμάτων των εδαφών - αδρανών όταν συμπτυκνωθούν στο εργαστήριο στη βέλπστη υγρασία και σε διάφορους βαθμούς πυκνότητας με χρησιμοποίηση σφύρας βάρους 2.49 Kg και πτώση ύψους 304.8 mm. (πρότυπη μέθοδος). Σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να γίνει και η τροποποιημένη μέθοδος συμπτύκνωσης με χρησιμοποίηση σφύρας βάρους 4.54 Kg. και πτώσεως ύψους 457.2 mm.

Ο αναγκαίος εργαστηριακός εξοπλισμός αποτελείται από τα ακόλουθα :

1. Μήτρες . Οι μήτρες πρέπει να είναι κυλινδρικού σχήματος μεταλλικές εσωτερικής διαμέτρου $\varnothing$ και με διάτρητη βάση ή οποία μπορεί να προσαρμόζεται και στα δύο άκρα του δοχείου .Είναι επιθυμητό να έχουμε τουλάχιστο τρεις μήτρες για κάθε δοκιμή.
2. Παρέμβλημα . ένας κυκλικός μεταλλικός δίσκος διαμέτρου 150 ± 0.8 mm. και ύψους 61.37 ± 0.13 mm.
3. Κόπανος .Ένας κόπανος βάρους 2.49 Kg. με επιφάνεια κρούσης κυκλική διαμέτρου 50.8 mm. Αυτός φέρει διάταξη για το έλεγχο του ύψους πτώσεως για ελεύθερη πτώση 304.8 mm. επάνω από την επιφάνεια του δοκιμίου.
4. Συσκευή για την μέτρηση της διόγκωσης .Αποτελείται από την πλάκα διόγκωσης με στέλεχος μέτρησης και τρίποδα υποστήριξης με μηκυσιόμετρο . Η πλάκα διόγκωσης είναι μεταλλική κυκλική διαμέτρου 149.2 mm, διάτρητη με σπές διαμέτρου 1.6 mm . Ο τρίποδος που χρησιμοποιείται για να υποστηρίξει το μηκυσιόμετρο και είναι διαρθρωμένος ώστε να προσαρμόζεται στο δακτύλιο προένιασης της μήτρας .
5. Μηκυσιόμετρα . Δύο μηκυσιόμετρα που έχει καθένα ικανότητα μέτρησης μέχρι 25.4 mm. και με προσέγγιση 0.02 mm
6. Βάρη επιφόρτισης Ένα δακτυλιοειδές μεταλλικό φορτίο με κυκλική στή στο μέσο διαμέτρου 54 mm μερικά μεταλλικά φορτία με εγκοπή ή διαρούμενα όλα διαμέτρου 149.2 mm. και βάρους το καθένα 2.27 ± 0.04 Kg
7. Έμβολο διεύδυσης .Μεταλλικό έμβολο κυκλικής διατομής με διάμετρο 49.63 mm ± 0.13 mm εμβαδού διατομής 1935 cm^2 μήκους όχι μικρότερο από 102 mm.
8. Συσκευή φόρτισης. Μία συσκευή θλίψης που έχει την ικανότητα να εξασκεί φόρτιση ομοιόμορφα αυξανόμενου φορτίου μέχρι 44.5 kN και με ταχύτητα φόρτισης 1 mm/min Η συσκευή αυτή χρησιμοποιείται για να εξαναγκάσει το έμβολο να διεισδύσει στο δοκίμιο .

9. Δοχείο υδρεμποτισμού . Ένα δοχείο υδρεμποτισμού κατάλληλο ώστε να διατηρείται η στάθμη του νερού 25.4 mm πάνω από τα δοκίμια .
10. Κλίβανος ξήρανσης κανό να διατηρεί θερμοκρασία 110 ± 5 °C για την ξήρανση των δοκιμίων .
11. Διάφορα . Διάφορα εργαλεία όπως δοχεία ανάμιξης σπάτουλες διηθητικό χαρτί ζυγοί.

Ετοιμάζεται δείγμα σύμφωνα με την πρότυπη μέθοδο Proctor (Μέθοδος Γ) με την διαφορά ότι θα ζυγίζει 35 Kg ή και περισσότερα . Υλικό που διέρχεται από το κόσκινο ανοίγματος 50mm και που συγκρατείται από το κόσκινο 19mm θα αντικαθίσταται με υλικό που διέρχεται από το κόσκινο ανοίγματος 19mm και συγκρατείται στο κόσκινο Νο 4 . Εκλέγεται αντιπροσωπευτική ποσότητα βάρους περίπου 11 Kg για να ελεγχω υγρασίας - πυκνότητας και διαχωρίζεται το υπόλοιπο του δείγματος ώστε να ληφθούν τρεις αντιπροσωπευτικές ποσότητες βάρους περίπου 6.8 Kg η κάθε μία .

Η ποσότητα των 11Kg χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της βέλτιστης υγρασίας και της μέγιστης ξηρής πυκνότητας σύμφωνα με την πρότυπη μέθοδο Proctor.

Κανονικά πρέπει να συμπτυκνωθούν τρία δείγματα κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι πυκνότητες που θα προκύψουν από την συμπίκνωση να κυμαίνονται από 95% έως 100% της μέγιστης ξηρής πυκνότητας .

Γενικά θεωρούνται κατάλληλοι περίπου 10,30 και 65 κτύποι κατά στρώση για την συμπίκνωση αντιστοίχως των δοκιμίων 1,2 και 3 . Απαιτούνται γενικά περισσότεροι των 56 κτύπων κατά στρώση για την παρασκευή του δοκιμίου CBR μέχρι του 100% της μέγιστης ξηρής πυκνότητας γιατί το δείγμα για την παρασκευή του δοκιμίου CBR αναμνηύεται και συμπτυκνώνεται μία φορά μόνο. Ορισμένα εργαστήρια προτιμούν να ελέγχουν μόνο ένα δοκίμιο που συμπτυκνώνεται στη μέγιστη ξηρή πυκνότητα και στη βέλτιστη υγρασία όπως καθορίζεται από την πρότυπη μέθοδο Proctor . Είναι δυνατή η εκτέλεση της δοκιμής CBR και με την τροποποιημένη μέθοδο συμπίκνωσης (Proctor) σέ ένα μόνο δοκίμιο σύμφωνα με την διαδικασία που περιγράφεται στη μέθοδο ελέγχου ASTM-D1883/1978 και για δοκίμια που θα συμπτυκνωθεί με την μέθοδο ASTM-D1557. Συνδέεται η μήτρα στο δίσκο της βάσης σπινεύεται ο δακτύλιος και ζυγίζεται με προσέγγιση 5g. Εισάγεται το παρέμβλημα στη μήτρα και τοποθετείται τραχύ διηθητικός χάρτης στην επάνω επιφάνεια του δίσκου. Αναμνηύεται κάθε μία από τις ποσότητες των 6.8 Kg που έχουν παρασκευασθεί σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω με αρκετό νερό ώστε να ληφθεί η βέλτιστη υγρασία . Συμπτυκνώνεται μία από τις ποσότητες του μίγματος του εδάφους -νερού (τέφρας) μέσα στην μήτρα σε τρεις ίσες στρώσεις και λαμβάνεται συμπτυκνωμένο δοκίμιο πάχους περίπου 127 mm. Κάθε στρώση συμπτυκνώνεται με τον ελάχιστο αριθμό κτύπων που έχει εκλεγεί ώστε να ληφθεί από την συμπίκνωση πυκνότητα 95% ή λιγότερη της μέγιστης πυκνότητας

Προσδιορίζεται ή περιεχόμενη υγρασία του υλικού στην αρχή και στο τέλος της συμπίκνωσης . Κάθε δείγμα για τον προσδιορισμό της υγρασίας πρέπει τουλάχιστον να ζυγίζει 100 g για τα λεπτόκοκκα υλικά και 500 g για τα χονδρόκοκκα υλικά . Εξάγεται ο δακτύλιος επιπεδώνεται το έδαφος που συμπτυκνώθηκε στα ύψος των χειλίων της μήτρας . Επιφανειακές ανωμαλίες γεμίζουν με λεπτόκοκκο υλικό . Απομονώνεται το μεταλλικό παρέμβλημα τοποθετείται τραχύ διηθητικό χαρτί στο διαιρητό δίσκο της βάσης αντιστρέφεται η μήτρα και το συμπτυκνωμένο δοκίμιο και το συμπτυκνωμένο δοκίμιο εδάφους τοποθετείται πάνω σε διηθητικό χαρτί . Σπινεύεται η διαιρητή πλάκα της βάσης στη μήτρα και προσαρμόζεται ο δακτύλιος προέκτασης . Ζυγίζεται η μήτρα και το δοκίμιο με προσέγγιση 5 g . Οι δύο άλλες ποσότητες των 6.8 Kg συμπτυκνώνονται με μόνη διαφορά ότι ένας επιπλέον αριθμός κτύπων κατά στρώση χρησιμο-

παιείται για την συμπίκνωση του τρίτου δοκιμίου. Τοποθετείται πάνω στο εδαφικό δείγμα μέσα στη μήτρα πλάκα με στέλεχος ρύθμισης της διόγκωσης και τοποθετούνται επαρκή δακτυλιοειδή βάρη για την πραγματοποίηση φόρτισης ίμης ίσης προς την πραγματοποιούμενη από το βάρος των στρώσεων υποβάσεως βάσης και στρώσης κυκλοφορίας πάνω από το προς δοκιμή υλικό με απόκλιση $\pm 2,26$ Kg από αυτό. Σε καμία περίπτωση τα φορτία αυτά δεν θα είναι συνολικά μικρότερα από 4,5 Kg. Τοποθετείται ο τρίποδος με το μηκυσόμετρο στην κορυφή της μήτρας και λαμβάνεται μία αρχική ανάγνωση. Εμβυπνίζεται η μήτρα στο νερό ώστε και το επάνω μέρος του δοκιμίου να βρίσκεται σε ελεύθερη επαφή με το νερό. Κατά τη διάρκεια του υδρεμπτισμού διατηρείται σταθερή η στάθμη του νερού στη μήτρα και στο δοχείο υδρεμπτισμού περίπου 25,4mm επάνω από την κορυφή του δοκιμίου. Η διαδικασία του υδρεμπτισμού διαρκεί 96 ώρες. Μετά τις 96 ώρες εκτελείται μία τελευταία ανάγνωση στα δοκίμια που βρίσκονται μέσα στο νερό και υπολογίζεται η διόγκωση σαν ποσοστό του αρχικού μήκους του δείγματος. Δηλαδή :

$$\text{Ποσοστό διόγκωσης} = \text{Μεταβολή του μήκους (mm)} / 110,4 \cdot 100$$

Εξάγονται τα δοκίμια από το δοχείο υδρεμπτισμού απομάκρυνεται το νερό από την άνω βάση των δοκιμίων και αφήνονται 15 min να απορραγίσουν με την βαρύτητα. Πρέπει να κατοβιάλλεται προσοχή ώστε να αποφευχθεί η διαμόρφωση της επιφανείας των δοκιμίων κατά την απομάκρυνση τους από το νερό τα βάρη επιφορτίσεως και οι διάτρητες πλάκες αφαιρούνται μετά την αποστράγγιση.

Προκαλείται επιφόρτιση πάνω στα δοκίμια με όσα δακτυλιοειδή φορτία χρησιμοποιήθηκαν κατά τον υδρεμπτισμό. Μόλις η τοποθέτηση ενός φορτίου επάνω στο δοκίμιο και για να αποφευχθεί διαρροή μαλακού υλικού κατά την έναρξη της φορτίσεως αφήνεται να επκαθήσει επάνω στο δοκίμιο το έμβολο διεισδύσεως. Μετά την επκαθήση του εμβόλου διεισδύσεως τοποθετούνται τα υπόλοιπα βάρη φορτίσεως γύρω από το έμβολο. Το έμβολο διεισδύσεως με φορτίο 44,5N αφήνεται να επκαθήσει επάνω στο δοκίμιο και στη συνέχεια μηδενίζονται οι ενδείξεις των οργάνων μετρήσεως της διεισδύσεως και του φορτίου. Τα φορτία εξασκούνται πάνω στο έμβολο διεισδύσεως έτσι ώστε να είναι ομοιόμορφη και με ταχύτητα 1,3 mm/min. Λαμβάνονται οι ενδείξεις του φορτίου για διεισδύσεις 0,64-1,27-1,91-2,54-5,08-7,62 mm. Επίσης εάν χρειάζεται μπορεί να ληφθούν αναγνώσεις για διεισδύσεις 10,16 και 12,70 mm.

Η καμπύλη τάσεων παραμορφώσεων σχεδιάζεται για κάθε δοκίμιο. Σε ορισμένες περιπτώσεις η αρχική διεισδυση λαμβάνει χώρα χωρίς αναλογική αύξηση της αντιδράσεως σε διεισδυση και η καμπύλη πιθανόν να είναι κοίλη προς τα άνω. Για να λάβουμε την πραγματική σχέση τάσεων παραμορφώσεων διορθώνουμε την καμπύλη που έχει τα κοίλα απρός τα άνω ειδικά στη τμήμα της κοντά στην αρχή των συντεταγμένων αναπροσαρμόζοντας την θέση της αρχής των συντεταγμένων καθορίζεται με προέκταση του ευθύγραμμου τμήματος καμπύλης τάσεων παραμορφώσεων μέχρις ότου αυτό τμήσει τον άξονα των τεταγμένων.

Οι διορθωμένες τιμές πιέσεως θα καθορισθούν για κάθε δοκιμή μία από τις διεισδύσεις 2,54 και 5,08 mm. Οι λόγοι Καλιφανγκακού δείκτη φέρουσας ικανότητας λαμβάνονται σε ποσοστό % με διαίρεση των διορθωμένων τιμών πιέσεων που αντιστοιχούν στις διεισδύσεις των 2,54 και 5,08 mm. Δια των αντιστοιχών πρατήπων πιέσεων 6,9 MPa και 10,35 MPa. Ο λόγος αυτός πρέπει να πολλαπλασιάζεται επί 100.

$$CBR = \frac{\text{Διορθωμένη τιμή πίεσεως}}{\text{Προτυπη πίεση}} \cdot 100$$

Σαν τιμή του Καλιφορνικού λόγου φέρουσας ικανότητας δεκλέγεται αυτή που αντιστοιχεί σε διείσδυση 2,54 mm. Εάν ο λόγος της φέρουσας ικανότητας που αντιστοιχεί σε διείσδυση 5,08 mm. είναι μεγαλύτερος η δοκιμή θα επαναληφθεί. Εάν η δοκιμή επαληθεύσεως δώσει όμοια αποτελέσματα θα χρησιμοποιηθεί ο λόγος που αντιστοιχεί σε διείσδυση 5,08 mm.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ

Δοκιμή ανεμπόδιαστης θλίψης

Η μέθοδος αφορά τον ισχύ προσδιορισμό της ανεμπόδιαστης αντοχής συνεκτικού εδάφους οδοντορακτικού ή ανακυμωμένου δείγματος. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η συνεκτικότητά του εδάφους να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει τη διατήρηση της γεωμετρίας του δοκίμιου χωρίς την εφαρμογή πλευρικής πίεσης.

Είναι η δοκιμή κατά την οποία εφαρμόζεται στο δοκίμιο ελεύθερα από πλευρική πίεση ένα αξονικό φορτίο. Σαν αντοχή σε ανεμπόδιαστη θλίψη ορίζεται η τάση στην οποία το δοκίμιο εμφανίζει 2 από τις ακόλουθες καταστάσεις :

1. Αρχίζει να παρουσιάζει επιφάνεια θραύσεως
2. Η παραμόρφωση συνεχίζεται χωρίς την αύξηση του φορτίου.

Εάν καμία από τις παραπάνω καταστάσεις δεν συμβαίνει τότε σαν αντοχή λαμβάνεται η τάση που αντιστοιχεί σε ανηγμένη παραμόρφωση 20%.

Ο αναγκαίος εξοπλισμός για την εύρεση της αντοχής σε μονοαξονική παραμόρφωση αποτελείται από τα ακόλουθα :

1. Συσκευή θλίψεως
2. Μειρητής παραμόρφωσης
3. Δισστημόμετρο τύπου Vernier
4. Χρονόμετρο ακριβείας
5. Μορφωτής δοκιμίων
6. Εξυλκείς δείγματος
7. Κύλινδρος ανακυμώσεως και έμβολο
8. Κλίβανος ξηράσεως
9. Ζυγοί ακριβείας
10. Συσκευές γενικής χρήσεως.

Το δοκίμιο πρέπει να έχει διάμετρο μικρότερη από 33mm ενώ η μέγιστη διάμετρος των κόκκων θα πρέπει να είναι μικρότερη από το 1/10 της διαμέτρου του δοκίμιου. Για δοκίμια που έχουν διάμετρο ίση με ή μεγαλύτερη από 71,1 mm η μέγιστη διάμετρος των κόκκων θα πρέπει να είναι μικρότερη από το 1/8

της διαμέτρου του δοκιμίου. Εάν μετά την δοκιμή αδιασάρακτου δοκιμίου διαπιστωθεί ότι η μέγιστη διάμετρος των περιεχόμενων κόκκων δεν ικανοποιεί τις παραπάνω απαιτήσεις θα πρέπει να μειώνεται στο έντιμο χαρτί της δοκιμής. Ο λόγος ύψος προς τη διάμετρο θα πρέπει να είναι 2 προς 3. Η μέτρηση των διαστάσεων του δοκιμίου θα πρέπει να γίνεται με το διαστημόμετρο τύπου Vernier με ακρίβεια 0,25 mm. Η προπαρασκευή των αναζυμωθέντων δοκιμίων γίνεται είτε χρησιμοποιώντας θραυσμένο αδιασάρακτο δοκίμιο είτε διατηρημένο δείγμα. Στην περίπτωση που χρησιμοποιείται θραυσμένο αδιασάρακτο δοκίμιο το υλικό τυλίγεται σε αεροστεγή μεμβράνη και δουλεύεται εξωτερικά με τα δάκτυλα ώστε να εξασφαλιστεί πλήρης αναζύμωση του υλικού. Μετά την αναζύμωση το υλικό επανασυμπληκνώνεται μέσα σε κυλινδρικά δοκίμια με επιθυμητές διαστάσεις. Μετά την εξαγωγή του δοκιμίου από το καλούπι γίνεται μόρφωση των ακραίων διατομών και προσδιορίζεται το βάρος του.

Το δοκίμιο τοποθετείται στη συσκευή φαρτίσεως στο κέντρο της κάτω πλάκας. Η συσκευή ρυθμίζεται έτσι ώστε η άνω πλάκα να βρίσκεται σε επαφή με την άνω επιφάνεια του δοκιμίου και μηδενίζεται ο μετρητής των παραμορφώσεων. Στο δοκίμιο εφαρμόζεται θλιπτικό αξονικό φορτίο τέτοιο ώστε η παραμόρφωση που θα επιτυγχάνεται να είναι της τάξεως των $\frac{1}{2}$ έως 2% ανά λεπτό και γίνεται η καταγραφή των αξονικών φαρτίων και παραμορφώσεων ανά 30 sec. Η ταχύτητα των επιβαλλόμενων παραμορφώσεων θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε η ολική διάρκεια της δοκιμής να μην ξεπερνά 10 λεπτά προκειμένου που δεν προστατεύονται με αεροστεγή μεμβράνη. Η επιβολή του θλιπτικού φορτίου συνεχίζεται μέχρι να παρατηρηθεί μείωση του φορτίου με αυξανόμενες παραμορφώσεις ή μέχρι να φθάσει η παραμόρφωση την τιμή του 20%. Στην περίπτωση που τα δοκίμια προστατεύονται με αεροστεγή μεμβράνη η ταχύτητα των επιβαλλομένων παραμορφώσεων μπορεί να είναι μικρότερη και συνεπώς ή ολική διάρκεια της δοκιμής μεγαλύτερη για καλύτερα αποτελέσματα της δοκιμής. Η ταχύτητα αυτή αναγράφεται στα αποτελέσματα της δοκιμής. Όλα γενικώς τα στοιχεία του δοκιμίου οι ενδείξεις παραμόρφωσης και φορτίου καθώς και ο τρόπος θραύσεως του δοκιμίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εργαστηριακά αποτελέσματα

ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΛΨΗ

ΑΡΓΙΛΟΣΙ (ΖΟΓΡΑΦΟΥ) + ΠΥΛΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ – 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (d _h =5*10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ Ι & ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 0%									
ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/M ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚ/ΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
0	410.49	196.25	2091.67	19.63	46.50	2.84	32.19	35.03	0.18
0	412.55	196.25	2102.17	19.63	46.00	2.84	31.68	34.72	0.18
0	412.52	196.25	2102.01	19.63	47.00	2.84	31.25	34.09	0.17
0	411.03	196.25	2084.42	19.63	42.00	2.84	28.00	30.84	0.16
0	412.49	196.25	2101.86	19.63	40.00	2.84	26.67	29.51	0.15
							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.17	
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.01	
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.0002	
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	7.6%	

ΠΙΝΑΚΑΣ 3: ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ($d_h=5/10\text{ cm}$) ΑΡΓΙΛΟΥ Ι & ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 10%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm^3)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/M^3)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm^2)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kgf)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10	379.47	198.25	1933.61	19.63	153.50	2.84	99.03	101.87	0.52
10	379.47	198.25	1933.61	19.63	161.50	2.84	104.16	107.00	0.55
10	378.29	198.25	1927.59	19.63	167.50	2.84	108.10	110.94	0.57
10	375.52	198.25	1913.48	19.63	155.00	2.84	100.00	102.94	0.52
10	379.61	198.25	1934.32	19.63	170.50	2.84	109.93	112.77	0.57
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.55
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.02
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.00
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	4.5%

ΠΙΝΑΚΑΣ 4 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (d_h=5/10 cm.) ΑΡΤΙΛΟΥ Ι & ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΛΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
20	371.85	198.25	1883.76	19.63	167.50	2.84	108.10	110.84	0.57
20	371.85	198.25	1883.76	19.63	170.00	2.84	109.61	112.45	0.57
20	372.75	198.25	1889.38	19.63	193.50	2.84	124.67	127.51	0.65
20	371.86	198.25	1883.81	19.63	163.00	2.84	105.12	107.96	0.55
20	371.30	198.25	1881.97	19.63	169.00	2.84	108.97	111.81	0.57
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.59
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.04
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.002
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ	6.7%

ΠΙΝΑΚΑΣ 5: ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΥΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (dH=510 cm.) ΑΡΓΑΛΟΥ | ΗΛΙΚΙΑΣ 28 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 5%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³ 3)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/dm ³ 3)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ² 2)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΕΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Μpa)
5	388.59	199.25	1985.17	19.83	239.00	2.84	153.83	156.67	0.80
5	388.20	199.25	1983.18	19.83	229.50	2.84	146.82	148.69	0.76
5	389.44	196.25	1984.41	19.83	229.00	2.84	147.42	150.28	0.77
5	390.53	196.25	1988.96	19.83	239.50	2.84	154.15	156.99	0.80
5	388.47	196.25	1979.46	19.83	248.50	2.84	159.92	162.76	0.83
							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ		
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ		
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ		
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ		
							2.8%		

ΠΙΝΑΚΑΣ 6 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (d_h=5/10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΗΛΙΚΙΑΣ 28 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 10%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10	351.53	196.25	1844.10	19.63	350.00	2.84	225.00	227.84	1.16
10	378.61	196.25	1928.22	19.63	344.50	2.84	221.48	224.32	1.14
10	376.57	196.25	1918.83	19.63	347.50	2.84	223.40	226.24	1.15
10	378.87	196.25	1930.55	19.63	346.50	2.84	224.04	226.88	1.16
10	378.78	196.25	1930.09	19.63	303.50	2.84	194.65	197.69	1.01
							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ		
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ		
							ΔΙΑΣΤΟΡΑ		
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ		
							1.12		
							0.07		
							0.00		
							5.6%		

ΑΡΓΙΛΟΣ ΙΙ (ΖΩΓΡΑΦΟΥ) • ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ – 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 11 :ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (5 cm.-10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ ΙΙ ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 0%									
ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (g/cm ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
0	382.11	196.25	1945.15	19.83	18.00	2.84	12.00	14.84	0.08
0	362.39	196.25	1846.57	19.83	20.50	2.84	13.67	16.51	0.08
0	362.08	196.25	1844.99	19.83	15.50	2.84	10.33	13.17	0.07
0	362.90	196.25	1848.17	19.83	18.00	2.84	12.00	14.84	0.08
0	362.47	196.25	1846.96	19.83	21.50	2.84	14.33	17.17	0.09
							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ		0.08
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ		0.01
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ		0.00
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ		10.3%

ΠΙΝΑΚΑΣ 14 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (5 cm.-10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΙΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (ΜPa)
20	323.94	186.25	1850.85	19.83	278.00	2.84	178.51	181.35	0.92
20	325.17	186.25	1856.92	19.83	243.00	2.84	158.40	159.24	0.61
20	325.55	186.25	1858.85	19.83	296.00	2.84	190.05	192.89	0.99
20	325.83	186.25	1860.28	19.83	293.00	2.84	188.12	190.86	0.97
20	323.36	186.25	1647.69	19.83	-	-	-	-	-
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.92
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.08
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.01
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	8.5%

ΠΙΝΑΚΑΣ 16 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (5 cm.-10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ Η ΗΛΙΚΙΑΣ 28 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 10%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10	331.79	196.25	1690.65	19.63	144.50	2.84	93.27	98.11	0.49
10	331.40	196.25	1688.66	19.63	159.50	2.84	102.88	105.72	0.54
10	331.57	196.25	1689.53	19.63	158.00	2.84	101.92	104.76	0.53
10	332.25	196.25	1692.99	19.63	163.00	2.84	105.12	107.96	0.55
10	332.14	196.25	1692.43	19.63	161.00	2.84	116.66	119.50	0.61
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.54
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.04
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.00
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ	7.9%

ΠΙΝΑΚΑΣ 17 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (5 cm.-10 cm.) ΑΡΠΑΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 28 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
20	325.63	196.25	1659.26	19.63	410.00	2.84	283.47	268.31	1.38
20	325.69	196.25	1660.58	19.63	370.00	2.84	237.82	240.86	1.23
20	325.92	196.25	1657.68	19.63	390.00	2.84	225.00	227.84	1.16
20	324.98	196.25	1655.85	19.63	371.00	2.84	238.46	241.30	1.23
20	325.76	196.25	1658.92	19.63	364.50	2.84	234.30	237.14	1.21
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	1.24
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.07
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.01
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	5.9%

ΠΙΝΑΚΑΣ 18 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΛΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (5 cm.-10 cm.) ΑΡΓΑΛΟΥ Η ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 5%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5	344.88	198.25	1757.25	19.63	95.00	2.84	61.54	64.38	0.33
5	345.78	198.25	1761.94	19.63	107.50	2.84	60.56	72.40	0.37
5	331.93	198.25	1681.36	19.63	90.00	2.84	58.34	61.16	0.31
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.34
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.03
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.00
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	6.8%

ΠΙΝΑΚΑΣ 19 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΛΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (5 cm.-10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ || ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 10%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10	331.93	198.25	1691.38	19.63	220.00	2.84	141.65	144.48	0.74
10	331.84	198.25	1688.89	19.63	222.50	2.84	143.28	146.10	0.74
10	331.30	198.25	1688.15	19.63	182.50	2.84	124.03	126.87	0.65
10	331.28	198.25	1688.10	19.63	213.50	2.84	137.49	140.93	0.72
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.71
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.04
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.00
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	0.3%

ΑΡΓΥΡΟΣ } + ΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ

(ΔΟΚΙΜΗ ΥΔΡΕΜΠΟΤΣΜΟΥ)

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΥΠΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΛΙΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (g/cm ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (Kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5	380.20	408.28	196.25	1988.28	19.63	283.00	2.84	188.12	190.98	0.97
5	389.85	405.82	196.25	1985.50	19.63	286.00	2.84	183.84	186.48	0.95
5	389.95	405.51	196.25	1987.01	19.63	275.00	2.84	178.58	179.42	0.91
* Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ *** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ										
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ								0.95		
ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ								0.03		
ΔΙΑΣΠΟΡΑ								0.001		
ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ								3.1%		

ΠΙΝΑΚΑΣ 27 : ΠΡΟΣΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΔΟΚΙΜΙΑ ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΥΛΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ 20%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (g/cm ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΟΚ.	ΒΑΡΟΣ ΑΡΓΙΛΟΥ	ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΡ. ΝΕΡΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛ.
20	373.25	380.06	196.25	1901.91	19.63	86.85	248.77	6.81	2.74%
20	372.88	378.93	196.25	1900.03	19.63	86.85	248.52	6.05	2.43%
20	373.01	379.65	196.25	1900.69	19.63	86.85	248.61	6.64	2.67%
* Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ *** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ									
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	2.61%
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.00
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.000
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ	6.1%

ΑΡΓΥΡΟΣ Ι + ΠΥΡΑΜΕΝΗ ΤΕΡΡΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ 38 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (dl/h=5'10 cm). ΑΡΤΡΑΟΥ Ι ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 0%

[illegible]

ΠΙΝΑΚΑΣ 36 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (Dh=5/10 cm.) ΑΡΙΘΟΥ | ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 5%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5	389.33	196.25	1983.85	19.63	165.00	2.84	108.41	109.25	0.14
5	389.86	196.25	1985.53	19.63	203.00	2.84	130.78	133.60	0.17
5	390.97	196.25	1992.20	19.63	167.00	2.84	107.69	110.53	0.14
5	390.67	196.25	1990.66	19.63	173.00	2.84	111.53	114.37	0.15
							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ		
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ		
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ		
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ		

ΠΙΝΑΚΑΣ 40 :ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (d_h=5/10 cm.) ΑΡΤΙΛΟΥ Ή ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ 10%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚ/ΤΡΟΥ 0,002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10	332.42	196.25	1693.86	19.63	91.00	2.84	58.88	61.82	0.08
10	330.38	196.25	1683.52	19.63	107.00	2.84	69.24	72.08	0.09
10	331.76	196.25	1690.50	19.63	110.00	2.84	71.18	74.00	0.09
10	331.02	196.25	1686.73	19.63	95.00	2.84	61.54	64.38	0.08
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.09
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.01
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.000
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	8.6%

ΠΙΝΑΚΑΣ 43 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΙΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ (d_h=5/10 cm.) ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ Η Ι.Τ. ΑΠΟ Ca(OH)₂ ΜΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΙΣΟΠΟΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΙΣΘΕΣΤΙΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ Ι.Τ.

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΣΤΟ Ca(OH) ₂ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚ/ΤΡΟΥ 0.002mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)	
20	3.664	372.44	196.25	1897.78	19.63	23.00	2.84	15.33	18.17	0.08	
20	3.664	373.57	196.25	1903.54	19.63	26.00	2.84	17.33	20.17	0.10	
20	3.664	372.84	196.25	1899.82	19.63	26.00	2.84	17.33	20.17	0.10	
20	3.664	372.81	196.25	1899.87	19.63	24.00	2.84	16.00	18.84	0.10	
20	3.664	372.98	196.25	1900.43	19.63	25.50	2.84	17.00	19.84	0.10	
										ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.10
										ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.00
										ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.0000
										ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛ/ΤΑΣ	4.6%

ΠΙΝΑΚΑΣ 49 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΛΪΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΓΙΛΟΥ 1 (d_h=5/10 cm.) ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ Η Ι.Τ. ΑΠΟ Ca(OH)₂ ΜΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΙΣΟΠΟΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ Ι.Τ.

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΣΤΟ Ca(OH) ₂ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10	1.832	379.76	198.25	1935.06	19.63	178.00	2.84	113.48	118.30	0.59
10	1.832	379.66	198.25	1934.57	19.63	157.00	2.84	101.28	104.12	0.53
10	1.832	379.42	198.25	1933.35	19.63	175.00	2.84	112.82	115.88	0.59
10	1.832	380.04	198.25	1936.51	19.63	180.00	2.84	103.20	108.04	0.54
10	1.832	379.82	198.25	1934.37	19.63	179.00	2.84	115.38	118.22	0.60
									ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.57
									ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.03
									ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.0011
									ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ	5.8%

ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΙΨΗ

ΑΡΤΙΛΟΣ +ΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ + ΤΣΙΜΕΝΤΟ Π38

7 ΗΜΕΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 84 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΛΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΤΙΛΟΥ Ι (d/h=5/10 cm.) ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Τ. ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 5% ΚΑΙ 2% ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ										
ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/M ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΩΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5	2	389.98	198.25	1987.16	19.63	226.00	2.84	145.50	148.34	0.76
5	2	390.06	198.25	1987.57	19.63	246.50	2.84	158.32	161.16	0.82
5	2	390.34	198.25	1988.99	19.63	212.50	2.84	136.85	139.69	0.71
5	2	390.55	198.25	1990.06	19.63	234.50	2.84	150.63	153.47	0.78
5	2	390.22	198.25	1988.38	19.63	225.50	2.84	145.18	148.02	0.75
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ								0.77		
ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ								0.04		
ΔΙΑΣΠΟΡΑ								0.0018		
ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ								5.3%		

ΠΙΝΑΚΑΣ 72 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗΣ ΘΑΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΤΑΛΟΥ II (d_h=510 cm.) ΗΛΙΚΙΑΣ 7 ΗΜΕΡΩΝ ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ Ι.Γ. ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 10% ΚΑΙ 2% ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 2,302mm	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (MPa)
10	2	331.70	196.25	1690.19	19.63	169.50	2.84	108.29	112.13	0.57
10	2	333.05	196.25	1697.07	19.63	178.00	2.84	113.46	116.30	0.59
10	2	332.41	196.25	1693.91	19.63	162.50	2.84	104.80	107.64	0.55
10	2	332.75	196.25	1695.54	19.63	160.00	2.84	103.20	106.04	0.54
10	2	332.96	196.25	1696.61	19.63	169.00	2.84	108.97	111.61	0.57
									ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.56
									ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.02
									ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.0004
									ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	3.7%

14 HMEPEΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 74 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΑΞΩΝΙΚΗΣ ΘΑΪΨΗΣ ΚΥΑΛΙΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ΑΡΠΑΔΟΥ II (αφ=5/10 cm.) ΗΛΙΚΙΑΣ 14 ΗΜΕΡΩΝ ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΡΟΣΟΣΤΟ I.T. ΚΑΙ ΤΙΜΕΝΤΟΥ 5% ΚΑΙ 2% ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΠΟΣΟΣΤΟ Υ΢ΙΝΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΧΗΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΜ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5	2	348.82	198.25	1767.24	19.83	127.00	2.84	82.05	84.89	0.43
5	2	348.34	198.25	1774.98	19.83	135.00	2.84	87.18	90.02	0.46
5	2	349.25	198.25	1779.62	19.83	145.00	2.84	93.59	96.43	0.49
5	2	347.25	198.25	1769.43	19.83	125.00	2.84	80.77	83.61	0.43
5	2	347.75	198.25	1771.97	19.83	126.00	2.84	82.69	85.53	0.44
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ										0.45
ΤΥΠΙΚΗ										0.03
ΑΠΟΚΛΙΣΗ										
ΔΙΑΣΠΟΡΑ										0.0007
ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ										6.0%

ΑΡΓΙΟΣ Ι + ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ + ΥΜΕΝΤΟ Π36

* Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ
 ** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ
 *** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ 90 : ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΟΑΞΟΝΙΚΗ ΘΑΛΙΨΗ ΛΟΓΩ ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΥ - ΑΡΓΙΛΟΣ Ι

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟ	ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚ.	ΞΗΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ	ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (ΜΕ ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟ)	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΑΝΤΟΧΗΣ (ΜΕΘΟΔΗ)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ	ΛΟΓΟΣ ΑΝΤΟΧΩΝ
%	g	Kg/m ³	Kg/m ³	g	Mpa	Mpa	Mpa	%	%
5+2	390.85	1702.05	1930.55	12.97	1.67	1.65	0.22	11.76%	86.2%
5+4	390.85	1702.05	1930.55	10.27	2.39	2.07	0.32	13.38%	86.6%
10+2	380.91	1642.53	1938.03	14.16	2.07	1.77	0.3	14.49%	85.5%
10+4	380.91	1642.53	1938.03	6.99	2.5	2.95	0.15	8.00%	94.0%

ΠΙΝΑΚΑΣ #2 : ΠΡΟΣΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΔΟΚΙΜΙΑ ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 5% ΚΑΙ 4%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΟΚ.	ΒΑΡΟΣ ΑΡΓΙΛΟΥ	ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΡ. ΝΕΡΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛ.
5+4	380.04	398.88	198.25	1987.48	19.63	78.13	304.74	6.82	2.24%
5+4	388.87	401.60	196.25	1980.48	19.63	78.13	303.67	12.93	4.28%
5+4	390.62	399.50	198.25	1990.42	19.63	78.13	305.19	8.88	2.91%
5+4	389.45	402.33	198.25	1984.48	19.63	78.13	304.28	12.60	4.23%
5+4	389.05	398.87	198.25	1982.42	19.63	78.13	303.96	9.82	3.23%
* ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ *** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	3.37%	
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ		0.01
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ		0.000
							ΣΥΝΤ ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ		25.9%

ΠΙΝΑΚΑΣ 53 : ΠΡΟΣΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΔΟΚΙΜΙΑ ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΝΤΟΥ 10% ΚΑΙ 2%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (g/cm ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΟΚ.	ΒΑΡΟΣ ΑΡΓΙΛΟΥ	ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΡ. ΝΕΡΟΥ ΕΠ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛ.
10+2	379.69	394.16	196.25	1935.89	19.63	75.19	285.63	14.28	5.00%
10+2	380.06	391.07	196.25	1936.61	19.63	75.19	285.77	11.01	3.85%
10+2	380.16	384.72	196.25	1937.12	19.63	75.19	285.84	14.56	5.09%
10+2	380.47	397.27	196.25	1938.70	19.63	75.19	288.08	16.80	5.87%
* ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ .. Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ *** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥΣΤΟ ΝΕΡΟ							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	4.95%	
							ΤΥΠΙΚΗ	0.01	
							ΑΠΟΚΛΙΣΗ		
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.000	
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΙΤΑΣ	16.8%	

ΠΙΝΑΚΑΣ 94 : ΠΡΟΣΡΟΦΗΝ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΔΟΚΙΜΙΑ ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 10% ΚΑΙ 4%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (m)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (m ³) (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΟΚ.	ΒΑΡΟΣ ΑΡΓΙΛΟΥ (g)	ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ (g)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΡ. ΝΕΡΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΓΙΛ.
10+4	379.87	385.59	186.25	1935.64	19.63	74.07	281.37	5.72	2.03%
10+4	379.78	385.94	186.25	1935.08	19.63	74.07	281.28	6.18	2.20%
10+4	379.67	388.98	186.25	1935.64	19.63	74.07	281.37	7.09	2.52%
10+4	380.00	388.98	186.25	1936.31	19.63	74.07	281.47	8.98	3.19%
[*] Ο ΡΟΣΙ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΣΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ^{**} Ο ΡΟΣΙ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΣΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ^{***} Ο ΡΟΣΙ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΣΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΣΗ ΤΟΥΣΤΟ ΝΕΡΟ									
									ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ
									ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ
									ΔΙΑΣΠΟΡΑ
									ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ
									2.48%
									0.01
									0.000
									20.6%

ΑΡΓΙΛΟΣ II + ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ + ΤΣΙΜΕΝΤΟ Π35

ΠΙΝΑΚΑΣ 98 : ΔΟΚΙΜΗ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗΣ ΘΑΨΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (Δη=5/10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 80 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 10%+4%

(ΔΟΚΙΜΗ ΥΔΡΕΜΠΤΙΣΙΜΟΥ)

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ+ ΤΣΙΜΕΝΤΟ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (°)	ΥΓΡΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (°°)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (°°°) (Kg/m³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΞΗ (Kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10+4	332.50	350.84	198.25	1694.27	19.63	298.00	2.84	190.05	192.89	0.98
10+4	331.84	358.09	196.25	1690.90	19.63	299.00	2.84	191.97	194.81	0.99
10+4	332.57	355.44	196.25	1694.62	19.63	294.00	2.84	188.76	191.60	0.98
10+4	332.50	352.82	196.25	1694.27	19.63	305.00	2.84	195.82	198.66	1.01
* Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΞΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΞΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ *** Ο ΟΡΟΣ ΑΥΤΟΣ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΜΒΛΠΤΙΞΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΕΡΟ										
ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ									ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΤΑΣ	0.99 0.02 0.000 1.6%

ΠΙΝΑΚΑΣ 99 : ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΟΝΩΔΕΟΝΙΚΗ ΘΛΙΨΗ ΛΟΓΩ ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟΥ - ΑΡΓΙΛΟΣ II

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟ	ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΔΟΚ.	ΞΗΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ	ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΝΕΡΟΥ	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (ΜΕ ΥΔΡΕΜΠΟΤΙΣΜΟ)	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΑΝΤΟΧΗΣ (ΜΕΛΕΣΗ I)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ	ΛΟΓΟΣ ΑΝΤΟΧΩΝ
%	φ	Kg/m ³	Kg/m ³	φ	Mpa	Mpa	Mpa	%	%
5+2	390.65	1702.05	1930.55	12.97	1.87	1.65	0.22	11.76%	88.2%
5+4	390.65	1702.05	1930.55	10.27	2.39	2.07	0.32	13.36%	86.6%
10+2	380.91	1642.53	1938.03	14.16	2.07	1.77	0.3	14.46%	85.5%
10+4	380.91	1642.53	1938.03	8.99	2.5	2.35	0.15	6.00%	94.0%

ΑΡΓΙΛΟΣ Ι + ΨΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ + ΤΣΙΜΕΝΤΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ 104 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΣΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (d_h=5/10 cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ Ι ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 5%+2%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΧΛΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5+2	399.60	196.25	1985.22	19.63	420.00	2.84	269.86	272.72	0.35
5+2	399.19	196.25	1983.13	19.63	473.00	2.84	303.52	306.36	0.39
5+2	399.61	196.25	1985.27	19.63	477.00	2.84	306.09	308.93	0.39
5+2	399.38	196.25	1984.10	19.63	345.00	2.84	221.60	224.64	0.28
5+2	388.10	196.25	1977.58	19.63	403.00	2.84	258.98	261.82	0.33
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.35
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.044
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.002
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	12.7%

ΔΙΑΡΡΗΞΗ

ΑΡΓΙΛΟΣ II + ΠΤΑΜΕΝΗ ΤΕΦΡΑ + ΤΣΙΜΕΝΤΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ 108 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ($\phi/h=5/10$ cm.) ΑΡΓΙΛΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 5%+2%									
ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm^3)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m^3)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm^2)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΧΗΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5+2	347.11	198.25	1788.71	19.63	142.00	2.84	91.67	94.51	0.12
5+2	347.32	198.25	1769.76	19.63	143.00	2.84	92.31	95.15	0.12
5+2	347.08	198.25	1788.56	19.63	167.00	2.84	107.69	110.53	0.14
5+2	348.62	198.25	1766.22	19.63	136.00	2.84	89.10	91.94	0.12
5+2	347.30	198.25	1768.68	19.63	136.00	2.84	87.82	90.66	0.12
							ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.12	
							ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.010	
							ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.000	
							ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	8.3%	

ΠΙΝΑΚΑΣ 108 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ ($d/t=5/10$ cm.) ΑΡΓΑΛΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 5%+4%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
5+4	347.03	196.25	1768.91	19.63	225.00	2.84	144.86	255.77	0.33
5+4	346.01	196.25	1763.11	19.63	245.00	2.84	157.68	259.11	0.37
5+4	347.62	196.25	1772.33	19.63	268.00	2.84	172.42	266.67	0.34
5+4	346.80	196.25	1767.13	19.63	229.00	2.84	147.42	255.77	0.33
5+4	346.57	196.25	1765.99	19.63	223.00	2.84	143.56	295.52	0.38
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.35
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.02
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.001
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	6.9%

ΠΙΝΑΚΑΣ 110 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ (d_h=5/10 cm.) ΑΡΓΑΛΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 10%+2%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm ³)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/dm ³)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm ²)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10+2	331.80	196.25	1691.21	19.63	183.00	2.84	117.94	120.78	0.15
10+2	332.84	196.25	1696.00	19.63	181.00	2.84	116.68	119.50	0.15
10+2	332.37	196.25	1693.81	19.63	138.00	2.84	69.10	91.94	0.12
10+2	332.36	196.25	1693.55	19.63	145.00	2.84	93.58	96.43	0.12
10+2	332.80	196.25	1695.60	19.63	184.00	2.84	118.58	121.42	0.15
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.14
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.02
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.000
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΑΣ	13.2%

ΠΙΝΑΚΑΣ 111 : ΔΟΚΙΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ($d_h=5/10\text{ cm.}$) ΑΡΤΑΛΟΥ II ΗΛΙΚΙΑΣ 90 ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ 10%+4%

ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΦΡΑΣ + ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ (%)	ΒΑΡΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (g)	ΟΓΚΟΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (cm^3)	ΥΓΡΗ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ (kg/m^3)	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ (cm^2)	ΕΝΔΕΙΞΗ ΜΗΚΥΤΡΟΥ 0,002mm.	ΠΡΟΦΟΡΤΙΣΗ (kg)	ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΕΛΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (kg)	ΤΑΣΗ ΘΡΑΥΣΕΩΣ (Mpa)
10+4	330.18	196.25	1682.45	19.63	197.00	2.84	126.91	129.75	0.17
10+4	332.99	196.25	1696.75	19.63	218.00	2.84	140.37	143.21	0.19
10+4	333.16	196.25	1697.63	19.63	226.00	2.84	145.50	148.34	0.19
10+4	331.90	196.25	1681.21	19.63	213.00	2.84	137.17	140.01	0.16
10+4	333.00	196.25	1696.82	19.63	190.00	2.84	122.43	125.27	0.16
								ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ	0.17
								ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	0.01
								ΔΙΑΣΠΟΡΑ	0.000
								ΣΥΝΤ. ΜΕΤΑΒΛΤΑΣ	7.0%

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Σ.Κόλλιας , "Σταθεροποίηση εδαφών : Κατασκευή και ιδιότητες των σταθεροποιημένων στρώσεων υπολογισμός πάχους στρώσεων , υπολογισμός πάχους οδοστρωμάτων με σταθεροποιημένες στρώσεις" , (1979) , Ένωση Τσιμεντοβιομηχανιών Ελλάδος , Αθήνα .
2. Γ.Λέκκα , " Η σταθεροποίηση των εδαφών δια κατασκευής έργων οδοποιίας" (1981) , Υπουργείο Δημοσίων Έργων – Κεντρικό εργαστήριο Δημοσίων Έργων (Κ.Ε.Δ.Ε.) , Τεύχος 3 , Αθήνα .
Γ.Κοιτάκου , "Περί σταθεροποίησης εδάφους δια τσιμέντου ή ασβέστου " (1988) , Δελτίο Κεντρικού Εργαστηρίου Δημοσίων Έργων (Κ.Ε.Δ.Ε.) , Τεύχη 1-2 , Αθήνα .
3. Π.Τ.Π. Ο 150
4. Π.Τ.Π. Ο155
5. Π.Τ.Π. Ο 164 : "Κατασκευή σταθεροποιημένης με τσιμέντο εδαφικής στρώσεως σε έργα οδοποιίας"
6. Yoder-Witczak , "Principles of pavement design " , Copyright by John Wiley & Sons , Inc , 1975
7. TRANSPORTATION RESEARCH BOARD (T.R.B.) – NATIONAL RESEARCH COUNCIL
TRANSPORTATION RESEARCH RECORD 501 " Soil Stabilization "
9. "Procedure for economic development of soil-cement mix design"
H.H Duval . Duval and Associates , Inc. . Dallas
J. H. Alexander , Southwestern Laboratories , Inc. , Fort Worth
Washington , D.C. , 1979
10. O.G. Ingles , "Bonding forces in soils " Part II , Stabilised soils , The Chemical and Physical reactions responsible for strength development . Proceedings Australian road research board , vol. 1 , 1962
11. M.R.Thompson , " Suggested method for mixture design procedure for lime-treated soils " , A.S.T.M. S.T.P. 479 , 1970
12. Γ.Παπαδόπουλος , " Έρευνα επί της δυνατότητας σταθεροποίησης των Ελληνικών εδαφών δι' ασβέστου και τσιμέντου," Διδακτορική διατριβή , Α.Π.Θ (Τ.Χ. τεύχος 9^ο) , 1972.
13. Χ.Μ.Οικονόμου , Καθηγητή Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης , Τεχνολογία του Σκυροδέματος, Έκδοση Δεύτερη.
14. Θ.Π.Τάσιος-Κ.Αλιγζάκη , ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΩΠΛΙΣΜΕΝΟΥ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ έναντι περιβαλλοντικών δράσεων , ΑΘΗΝΑ 1993.
15. Γ.Παρισάκης-Β.Κασελούρη-Σ.Τσίμας-Χ.Φιλικός , Χημεία και Τεχνολογία Τσιμέντου , Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων , ΑΘΗΝΑ 1991.

16. Στ. Κ. Κόλια, Έρευνα σταθεροποίησης δι'υδροσβεστού τμήματος οδού Κρεσταινών-Ανδρίτσων, Ένωση Τσιμεντοβιομηχανιών Ελλάδος, Αθήνα 1968.
17. P.T.Sherwood, Soil Stabilization with Cement and Lime, Transport Research Laboratory - Department of Transport - State of the Art Review, HMSO Publications Centre, London 1993
18. Π.Οδ.Σακελλαρίδη, Γενική Χημεία - τόμος 1 Γενικό Μέρος, Έκδοση 1, Αθήνα 1991
19. M.R.Thompson, Lime Reactivity of Illinois Soils, Journal of the Soil Mechanics and Foundation -Division ASCE Vol 92.No S.M. 5
20. Soil stabilization in pavement structures a user's manual - Volume II : Mixture design considerations, U.S.Department of Transportation-Federal Highway Administration (Office of Development Implementation Division) Washington D.C. 20590, October 1979
21. AASHTO : Standard Specifications for Highway Materials and Methods of Sampling and Testing.
22. TRANSPORTATION RESEARCH RECORD 501 - Soil Stabilization - TRB TRANSPORTATION RESEARCH BOARD, NATIONAL RESEARCH COUNCIL Washington D.C 1974
23. Robnett, Q.L. and M.R.Thompson, Stabilization of Illinois Materials - Development of Guidelines and criteria, Illinois Cooperative Highway Research Program Project IHR-94, September 1989
24. Soil stabilization in pavement structures a user's manual - Volume I : Pavement Design and construction considerations, U.S.Department of Transportation-Federal Highway Administration (Office of Development Implementation Division) Washington D.C. 20590, October 1979
25. Anday M.C., A Laboratory and Field Investigation of Some Virginia Soils for Lime Stabilization, ASTM Soil Testing Symposium June 1967
26. Σ.Κόλιας- Α.Λαζος, Σημειώσεις οδοσιμωμάτων, Ε.Μ.Π ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, Τομέας μεταφορών και συγκοινωνιακής υποδομής, ΑΘΗΝΑ 1992
27. Μελέτη των δυνατοτήτων αξιοποίησης των Ελληνικών ιπτάμενων τέφρων, Φίλιππος Τσίμπος Μαρσέλος Καλός Μπατζιάς Ιορδάνης ΤΕΕ-Τμήμα Χημικών Μηχανικών-Επιστημονική Επιτροπή Δομικών Υλικών και Στοιχείων, Αθήνα 1985
28. Ιπτάμενες Τέφρες - Πρακτικό ημερίδας, ΕΜΠ - Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Εργαστήριο Ανόργανης και Αναλυτικής Χημείας, Αθήνα 1985
29. Mumtaz A. Usman, John J. Bowders Jr., Stabilization Characteristics of Class F Fly Ash, Transportation Research Record 1288
30. Joanna Papayianni, An Investigation of The Pozzolanicity and Hydraulic Reactivity of High - Lime Fly Ash, Magazine of Concrete Research vol 39 No 136 Thessaloniki 1987
31. D.Andrew Church, Lutfi Raad, Mark Tumbo, Experimental Study of Leaching of Fly Ash, Transportation Research Record 1486
32. Dave Ta Teh Chang, Resilient Properties and Microstructure of Modified Fly Ash-Stabilized Fine -Grained Soils, Transportation Research Record 1486

33. R. L Day , R.C. Joshi , B. W. Langan , M. A. Ward ,Examination of The Use of High Proportions of High Lime Content Fly Ash in Construction .
34. Ν.Μαρσέλου , Σ.Χριστούλα Σ Κόλια , ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΠΤΑΜΕΝΗΣ ΤΕΦΡΑΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟΠΟΙΑ , Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων . Ανάπτυξη από το ΔΕΛΤΙΟΝ Κέντρου Έρευνών Δημοσίων Έργων , Τεύχος 3-4/1986 , ΑΘΗΝΑ 1986
35. Ν. Λιάρης Ο.Henning , Θερμική διεγερση των ιπτάμενων Τεφρών , Τεχνικά χρονικά Γ 1987 Τόμος 7 Τεύχος 1.
36. Α.Γεωργακόπουλος Α.Φιλιππίδης Α.Κασώλη-Φουρνάρη , Ορυκτολογία χημεία και μορφολογία τέφρας από εργαστηριακή καύση σε 1000 °C και ιπτάμενης τέφρας του λιγνίτη πολεμαΐδας – Αξιοποίηση και περιβάλλον. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης , Τόμος Ορυκτολογίας – Πετρολογίας – Κοιτασματολογίας .
37. P.Tsonis ,S.Christoufas , S. Kolias . Soil improvement with coal ash in road construction , Proceedings of the eighth European conference on soil mechanics and foundation engineering , Helsinki 23-28 May 1983